

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 331

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

53. évfolyam

2010. december 15.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerekockázati Testület létrehozásáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről 12
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről 48
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről 84

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (2010. november 24.) a 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/65/EK irányelvnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 120

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 8 EUR

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II *Nem jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

- ★ **A Tanács 1096/2010/EU rendelete (2010. november 17.) az Európai Központi Banknak az Európai Rendszerkockázati Testület működését érintő külön feladatokkal történő felruházásáról 162**

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1092/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi stabilitás előfeltétele annak, hogy a reálgazdaság munkahelyeket, hitelt és növekedést teremtsen. A pénzügyi válság komoly hiányosságokra mutatott rá a pénzügyi felügyelet területén, amely képtelen volt előre felismerni a kedvezőtlen makroprudenciális fejleményeket és megakadályozni a pénzügyi rendszeren belüli kockázatok túlzott mértékű felhalmozódását.
- (2) Az Európai Parlament ismételten felhívott a valamennyi szereplő esetében megvalósuló, valóban egyenlő uniós versenyfeltételek megerősítése érdekében, rámutatva ugyanakkor az egyre integráltabb pénzügyi piacok uniós felügyeletének jelentős hiányosságaira („A pénzügyi piacok

keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló, 2000. április 13-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾), az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló, 2002. november 21-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾), „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című, 2007. július 11-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾), a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában ⁽⁷⁾), „A Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾), valamint a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló, 2009. április 22-i álláspontjában ⁽⁹⁾), valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2009. április 23-i álláspontjában ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából.
- (4) A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport többek között a pénzügyi rendszer egészének kockázatait felügyelő, uniós szintű szerv létrehozását javasolta.

⁽¹⁾ HL C 270., 2009.11.11., 1. o.

⁽²⁾ A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i határozata.

⁽⁴⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.

⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.

⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.

⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.

⁽⁹⁾ HL C 184 E, 8.7.2010., 214. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 184 E, 8.7.2010., 292. o.

- (5) A Bizottság a 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében üdvözölte és széleskörűen támogatta a de Larosiére-jelentés ajánlásait. Az Európai Tanács a 2009. március 19–20-i ülésén egyetértett abban, hogy szükség van az Unióban működő pénzügyi intézmények szabályozásának és felügyeletének javítására, és az intézkedések alapjául a de Larosiére-csoport jelentése szolgál.
- (6) Az „Európai pénzügyi felügyelet” című, 2009. május 27-i közleményében a Bizottság az uniós szintű pénzügyi stabilitás megőrzését szolgáló jelenlegi szabályok megreformálását javasolta, beleértve különösen a makroprudenciális felügyeletért felelős Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) létrehozását. 2009. június 9-i ülésén a Tanács, 2009. június 18–19-i ülésén pedig az Európai Tanács adta támogatását a Bizottság javaslataihoz, és üdvözölte a Bizottságnak a jogalkotási javaslatok előterjesztésére irányuló szándékát, amelyekkel 2010-re már létrejöhet az új keret. A Bizottság álláspontjával összhangban a Tanács többek között megállapította, hogy az Európai Központi Banknak (EKB) „elemzési, statisztikai, adminisztratív és logisztikai segítséget kell nyújtania az ERKT-nak, a nemzeti központi bankoktól és felügyeleti hatóságoktól kapott technikai tanácsokra is építve.” Az EKB által az ERKT-nak nyújtott támogatás, valamint az ERKT számára kijelölt feladatok nem sérthetik az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSz.) rögzített alapelvet, amely szerint az EKB függetlenül látja el feladatait.
- (7) Tekintettel a nemzetközi pénzpiacok integráltságára és a pénzügyi válságok tovagyűrűzésének kockázatára, erős, globális szintű kötelezettségvállalásra van szükség az Unió részéről. Az ERKT-nak igénybe kell vennie a magas szintű tudományos testület szakértelmét, és szoros együttműködésben különösen a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) és a Pénzügyi Stabilitási Tanáccsal (FSB), amelyeknek korai figyelmeztetéseket kellene adniuk a globális szintű makroprudenciális kockázatokról, és a G-20-as csoport valamennyi partnerével vállalnia kell az annak biztosításához szükséges teljes globális felelősséget, hogy az Unió hangja a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kérdésekben meghallgatásra találjon.
- (8) Az ERKT-nek többek között közre kell működnie az IMF, az FSB és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által a G20-ak részére megfogalmazott ajánlások végrehajtásában.
- (9) A G20-ak pénzügyminisztereivel és a nemzeti központi bankok elnökeivel ismertetett, az „Útmutatás a pénzügyi intézmények, piacok és eszközök rendszerben betöltött szerepének értékeléséhez: kezdeti megfontolások” című 2009. október 28-i IMF-, BIS- és FSB-jelentés megállapítja továbbá, hogy a rendszerszintű kockázatok értékelése minden bizonnyal a gazdasági környezettől függően változik.
- Az értékelést befolyásolja a pénzügyi infrastruktúra és a válságkezelő intézkedések, valamint a hiányosságok felmerülésükkor történő kezelésének képessége. Egyes pénzügyi intézmények fontosak lehetnek a helyi, nemzeti vagy nemzetközi pénzügyi rendszer és gazdaság szempontjából. A piacok és az intézmények rendszerben betöltött szerepének azonosítását segítő legfontosabb kritérium a nagyságuk (a pénzügyi rendszer egyes elemei által nyújtott pénzügyi szolgáltatások nagyságrendje), helyettesíthetőségük (a rendszer más elemeiben tudják nyújtani ugyanazokat a szolgáltatásokat kudarc esetén) és összekapcsoltságuk (a rendszer más elemeihez való kapcsolódásuk). Az e három kritériumon alapuló értékelést ki kell egészíteni a pénzügyi sebezhetőségnek és az intézményi keret azon képességének értékelésével, valamint azzal, hogy miként tudja kezelni a pénzügyi kudarccokat, és az értékelés során számos további tényezőt – többek között például az egyes struktúrák és üzleti modellek összetettségét, a pénzügyi autonómia mértékét, a felügyelet intenzitását és hatályát, a pénzügyi szabályozás átláthatóságát és az intézmények általános kockázatát esetleg befolyásoló kapcsolódásokat – is figyelembe kell venni.
- (10) Az ERKT feladata a rendszerkockázat értékelése a normális időszakokban, ezzel enyhítve a rendszer kitettségét az egyes elemei eredménytelenségéből eredő kockázatoknak, és növelve a pénzügyi rendszer megrázkódtatásokkal szembeni ellenálló képességét. Az ERKT-nek tehát hozzá kell járulnia a pénzügyi stabilitás biztosításához, és enyhítenie kell a belső piacot és a reálgazdaságot sújtó negatív hatásokat. Céljainak elérése érdekében az ERKT-nek elemeznie kell minden vonatkozó információt.
- (11) A jelenlegi uniós szabályok túlságosan kevés hangsúlyt helyeznek a makroprudenciális felügyeletre, és a tágabb makrogazdasági környezet fejleményei és a pénzügyi rendszer összekapcsolódására. A makroprudenciális elemzésért való felelősség széttöredezett – különböző szinteken lévő eltérő hatóságok végzik ezt a feladatot –, és nem létezik olyan mechanizmus, amely biztosítaná, hogy a makroprudenciális kockázatokot megfelelően feltárják, és ezek nyomán egyértelmű figyelmeztetéseket és ajánlásokat hozzanak, amelyeket nyomon követnek és intézkedések formájában átültetnek. Az Unió és a globális pénzügyi rendszerek megfelelő működése és az azokra leselkedő veszélyek enyhítése nagyobb együttműködést igényel a makro- és mikroprudenciális felügyelet között.
- (12) Az újonnan kialakított makroprudenciális felügyeleti rendszer hiteles, és elismert vezetést igényel. Ezért tekintettel alapvető szerepére és nemzetközi és belső hitelére, a Larosiére-jelentés ajánlásainak szellemében az ERKT elnökének az e rendelet hatálybalépését követő első öt éves időszakban az EKB elnökének kell lennie. Emellett az elszámoltathatósági követelményeket is meg kell erősíteni, továbbá lehetővé kell tenni, hogy az ERKT testületei változatos tapasztalatokra, háttérre és véleményekre támaszkodhassanak.

- (13) A de Larosière-jelentés megállapítja azt is, hogy a makroprudenciális felügyeletnek nincs értelme, ha az nem gyakorol valamiféleképpen befolyást a mikroprudenciális felügyeletre, és a mikroprudenciális felügyelet sem képes hatékonyan biztosítani a pénzügyi stabilitást a makroszintű fejlemények megfelelő figyelembevétele nélkül.
- (14) Létre kell hozni a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét (PFER), amely hálózatként működve összefogja a nemzeti és uniós szintű pénzügyi felügyeletet. Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének(3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elve szerint az PFER részes feléinek bizalommal és egymást kölcsönösen tiszteletben tartva kell együttműködniük első sorban annak érdekében, hogy biztosítsák az egymás közötti megfelelő és megbízható információk áramlását. Uniós szinten a hálózat az ERKT-ből és három mikrofelügyeleti hatóságból tevődik össze: az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Bankhatóság), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban együttesen: EFH-k).
- (15) Az Uniónak szüksége van egy különálló, az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletére hatáskörrel rendelkező szervre, amely a pénzügyi stabilitást veszélyeztető kockázatokat azonosítaná, adott esetben pedig kockázati figyelmeztetést adna ki, és ajánlást tenné e kockázatok kezelésére. Új, független testületként létre kell hozni tehát az ERKT-t, amely valamennyi pénzügyi szektorral és a garanciarendszerekkel foglalkozik. Az ERKT-nak az uniós szintű makroprudenciális felügyeletre kell hatáskörrel rendelkeznie, és nem rendelkezhet jogi személyiséggel.
- (16) Az ERKT igazgatótanácsból, irányítóbizottságból, titkárságból, egy tudományos tanácsadó bizottságból és egy szakmai tanácsadó bizottságból áll. A szakmai tanácsadó bizottság összetétele tekintetében figyelembe kell venni az igazgatótanács által az összeférhetetlenség vonatkozásában elfogadott megfelelő szabályokat. A szakmai tanácsadó bizottság létrehozásakor az átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venni a meglévő struktúrákat.
- (17) Az ERKT-nek általános vagy egyedi jellegű figyelmeztetéseket kell kiadnia, és – amennyiben szükségesnek ítéli – ajánlásokat tennie, különösen az Unió egészére vagy egy vagy több tagállamra, vagy egy vagy több EFH-ra, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóságra vonatkozóan, pontos ütemezést adva a megfelelő szakpolitikai válaszlépés megtételéhez.
- (18) Az ERKT-nak ki kell dolgoznia egy színkódot, amely lehetővé teszi az érdekelt felek számára a kockázat jellegének jobb azonosítását.
- (19) Súlyuk és legitimitásuk növelése érdekében ezeket a figyelmeztetéseket és ajánlásokat szigorú titoktartási szabályok betartása mellett szintén meg kell küldeni a Tanácsnak és a Bizottságnak és – ha a címzett egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság – az EFH-knak. A Tanács megbeszéléseit az EUMSZ-ben meghatározott szerepének megfelelően a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak kell előkészítenie. Az ERKT-nak rendszeresen tájékoztatnia kell a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, valamint el kell neki küldenie a figyelmeztetések és ajánlások szövegét közvetlenül azok elfogadását követően, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság előkészíthesse a Tanács megbeszéléseit, és időszerű politikai iránymutatást tudjon nyújtani a Tanácsnak.
- (20) A figyelmeztetések és ajánlások tényleges betartásának biztosítása érdekében az ERKT-nak a címzettek jelentéseire támaszkodva nyomon kell követnie az ajánlásoknak való megfelelést. A címzetteknek az ajánlások nyomán intézkedéseket kell hozniuk, és az intézkedés elmulasztása esetén azt kellően meg kell indokolniuk („cselekedj vagy indokolj” mechanizmus). Ha az ERKT megítélése szerint a válaszlépés nem megfelelő, szigorú titoktartási szabályok betartása mellett tájékoztatnia kell a címzetteket, a Tanácsot és adott esetben az érintett európai felügyeleti hatóságot.
- (21) Mérlegelve azt, hogy bizonyos körülmények között a nyilvánosságra hozatal elősegítheti az ajánlásoknak való megfelelést, az ERKT-nak eseti alapon, és azt követően, hogy a megfelelő válaszadáshoz kellő időben tájékoztatta a Tanácsot, el kell döntenie, hogy egy-egy ajánlást titkosan kell-e kezelni, vagy nyilvánosságra kell-e azt hozni.
- (22) Amennyiben az ERKT olyan kockázatot észlel, amely komolyan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását, akkor a helyzetről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Tanácsot. Amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, kapcsolatba kell lépnie a Tanáccsal, és a számára helyzetértékelést kell nyújtania. A Tanács ezt követően felméri, hogy szükség van-e az EFH-khoz intézett, a vészhelyzet fennállásának megállapításáról szóló határozat elfogadására. E folyamat során rendkívül fontos a titoktartás.
- (23) Az ERKT-nek évente legalább egyszer – széles körű pénzügyi zavarok esetén ennél gyakrabban – jelentést kell készítenie az Európai Parlament és a Tanács részére. Szükség esetén az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak lehetőséget kell adni arra, hogy felkérje az ERKT-t egyes, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kérdések megvizsgálására.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

- (24) Tekintettel a pénzügyi stabilitás területén meglévő tapasztalataikra és feladataikra az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak vezető szerepet kell játszaniuk a makroprudenciális felügyelet terén. A nemzeti felügyelőket be kell vonni azért, hogy rendelkezésre bocsátják szakértelmüket. A mikroprudenciális felügyeleti szervezeteknek az ERKT munkájában való részvétele kulcsfontosságú annak biztosítása szempontjából, hogy a makroprudenciális kockázatok elemzése a pénzügyi rendszer fejleményeire vonatkozó teljes körű és pontos információkon alapuljon. Ennek érdekében az EFH-k elnökei szavazati joggal rendelkező tagok. Az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak egy-egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A nyitottság jegyében a tudományos tanácsadó bizottságon keresztül 15 független személy külső szakértelemmel segíti az ERKT-t.
- (25) A Bizottság tagjának részvétele az ERKT-ban segít majd kapcsolatot teremteni az Unió makrogazdasági és pénzügyi felügyeletével, míg a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnökének részvétele a tagállamok pénzügyekre hatáskörrel rendelkező miniszteriumainak és a Tanácsnak a pénzügyi stabilitás megőrzésében és a gazdasági és pénzügyi felügyelet ellátásában betöltött fontos szerepét fogja tükrözni.
- (26) Lényeges, hogy az ERKT tagjai a feladataikat pártatlanul lássák el, és kizárólag az Unió egészének pénzügyi stabilitását tartsák szem előtt. Amennyiben nem érhető el konszenzus, az ERKT-nek a figyelmeztetésekkel és ajánlásokkal kapcsolatos szavazásainál a szavazatokat nem kell súlyozni, és a döntéseket – általános szabályként – egyszerű többséggel hozzák.
- (27) A pénzügyi intézmények és piacok összekapcsoltsága maga után vonja, hogy a potenciális rendszerkockázatok nyomon követésének és értékelésének a vonatkozó makrogazdasági és mikropénzügyi adatok és mutatók széles körén kell alapulnia. E rendszerkockázatok magukban foglalják a pénzügyi szolgáltatások leállításának veszélyét, amelynek oka az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése, és amelyek jelentős negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bármilyen pénzügyi intézmény és közvetítő, piac, infrastruktúra és eszköz jelentőséggel bírhat. Az ERKT-nak ezért hozzá kell férnie mindazon információkhoz, amelyek szükségesek a feladatai ellátásához, de közben szükség szerint meg kell őrizni ezen információk titkosságát.
- (28) Az információgyűjtésre vonatkozó, e rendeletben meghatározott intézkedések szükségesek az ERKT feladatainak elvégzéséhez, és nem sérthetik az európai statisztikai rendszer statisztikával kapcsolatos jogi kereteit. E rendelet ezért nem sértheti az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ és az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ⁽²⁾.
- (29) A piaci szereplők értékes információkkal szolgálhatnak a pénzügyi rendszert érintő folyamatok megértéséhez. Indokolt esetben ezért az ERKT-nak konzultálnia kell a magán-szektor érdekelt feleivel, a pénzügyi szektor képviselőivel, a fogyasztói szervezetekkel, a Bizottság vagy az uniós jogszabályok által a pénzügyi szolgáltatások terén létrehozott csoportokkal, és megfelelő lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy észrevételeket tehessenek.
- (30) Az ERKT létrehozásának közvetlenül hozzá kell járulnia a belső piac célkitűzéseinek eléréséhez. Az Unión belül a pénzügyi rendszer uniós szintű makroprudenciális felügyelete szerves részét képezi az új felügyeleti rendszernek, mivel a makroprudenciális szempont szorosan összekapcsolódik a mikroprudenciális felügyeletnek az EFH-kra bízott feladataival. Az érdekelt feleknek csak akkor van bizalmuk határokon átnyúló pénzügyi tevékenységeket folytatni, ha olyan szabályok érvényesülnek, amelyek kellő mértékben figyelembe veszik a mikro- és makroprudenciális kockázatok kölcsönös függőségét. Az ERKT-nak nyomon kell követnie és értékelnie kell a folyamatokból eredő, a pénzügyi stabilitást veszélyeztető azon kockázatokat, amelyek ágazati szinten vagy a pénzügyi rendszer egészének szintjén fejthetnek ki hatásokat. Az ilyen kockázatok kezelése révén az ERKT-nak közvetlenül hozzá kell járulnia egy integrált uniós felügyeleti struktúra kiépítéséhez, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy a tagállamok időben és egységes módon hozzák meg szakpolitikai választásukat; ezzel az ERKT elejét veszi az eltérő megközelítések alkalmazásának, és javítja a belső piac működését.
- (31) Az Európai Közösségek Bírósága a C-217/04 sz. (Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága *kontra* Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletében kimondta, hogy „az EK 95. cikk [az EUMSZ. jelenlegi 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek” ⁽³⁾. Az ERKT-nak hozzá kell járulnia a belső piac további pénzügyi integrációjához szükséges pénzügyi stabilitáshoz azért, hogy nyomon követhetők legyenek a rendszer szintű kockázatokat, és szükség esetén figyelmeztetéseket és ajánlásokat ad ki. E feladatok szorosan kapcsolódnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós jogszabályok célkitűzéseivel. Ezért az ERKT-t az EUMSZ. 114. cikke alapján létre kell hozni.

⁽¹⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽²⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

⁽³⁾ EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.

- (32) A de Larosière-jelentésben foglalt javaslatnak megfelelően fokozatos megközelítés szükséges, továbbá az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-ig elvégzi az PFER, az ERKT és az EFH-k teljes felülvizsgálatát.
- (33) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az uniós pénzügyi piacok hatékony makroprudenciális felügyeletét az uniós pénzügyi piacok integrációja miatt a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A testület létrehozása

- (1) Létrejön az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT). Ennek székhelye Frankfurt am Main.
- (2) Az ERKT része a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (PFER), amelynek célja az Unió pénzügyi rendszerének felügyelete.
- (3) Az PFER a következőket foglalja magában:
- a) az ERKT;
 - b) az 1093/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság);
 - c) az 1094/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság);
 - d) az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság);
 - e) az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (vegyes bizottság);
 - f) az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti tagállami hatóságok.

- (4) Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elve szerint az PFER részes feleinek bizalommal és egymást kölcsönösen tiszteletben tartva kell együttműködniük első sorban annak érdekében, hogy biztosítsák az egymás közötti megfelelő és megbízható információáramlást.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „pénzügyi intézmény”: az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogszabályok hatálya alá tartozó bármely vállalkozás, továbbá minden olyan uniós vállalkozás vagy jogalany, amelynek fő tevékenysége hasonló természetű;
- b) „pénzügyi rendszer”: a pénzügyi intézményeket, a pénzügyi piacokat, termékeket és a piaci infrastruktúrákat foglalja magában;
- c) „rendszerkockázat”: a pénzügyi rendszer leállásának veszélye, amely jelentős negatív következményekkel járhat a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bizonyos mértékben valamennyi pénzügyi közvetítő, piac és infrastruktúra jelentős lehet.

3. cikk

Megbízatus, célkitűzések és feladatok

- (1) Az ERKT az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletére rendelkezik hatáskörrel a pénzügyi rendszer fejleményeiből eredő, az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető rendszerkockázatok megelőzéséhez vagy mérsékléséhez való hozzájárulás érdekében, figyelembe véve a makrogazdasági fejleményeket is, a széles körű pénzügyi zavarok időszakainak elkerülése céljából. Az ERKT hozzájárul a belső piac zavartalan működéséhez, ezáltal biztosítva a pénzügyi szektor gazdasági növekedéséhez való fenntartható hozzájárulását.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ERKT az alábbi feladatokat látja el:
- a) az (1) bekezdésben meghatározott célok elérése szempontjából lényeges és szükséges összes információ meghatározása és/vagy gyűjtése és elemzése;
 - b) a rendszerkockázatok azonosítása és rangsorolása;
 - c) figyelmeztetések kiadása és adott esetben azok nyilvánosságra hozatala, ha a rendszerkockázatokat jelentősnek ítélik;
 - d) az azonosított kockázatokra vonatkozó korrekciós intézkedésekre irányuló ajánlások megtétele és adott esetben azok nyilvánosságra hozatala;

- e) amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 18. cikkében meghatározott vészhelyzet alakulhat ki, a Tanácsnak címzett, titkos figyelmeztetés kiadása, valamint a Tanácsnak helyzetértékelés nyújtása a célból, hogy az megállapíthassa, szükséges-e az EFH-knak címzett, a vészhelyzet fennállásáról szóló határozat elfogadása;
- f) a figyelmeztetések és ajánlások betartásának nyomon követése;
- g) szoros együttműködés a PFER-ben részes összes féllel; adott esetben a feladatai ellátásához szükséges, a rendszerkockázatokkal kapcsolatos információk megosztása az EFH-kal; és az EFH-kal együttműködésben a rendszerkockázatok megállapítására és mérésére szolgáló közös mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozása (kockázati jelzőrendszer);
- h) adott esetben részvétel a vegyes bizottságban;
- i) fellépéseinek összehangolása a makroprudenciális felügyelethez kapcsolódó kérdésekről a nemzetközi pénzügyi intézményekkel, különösen az IMF-fel és az FSB-vel, valamint harmadik országok vonatkozó szerveivel;
- j) egyéb kapcsolódó feladatok ellátása az uniós jogszabályokban meghatározottak szerint.

II. FEJEZET

SZERVEZET

4. cikk

Felépítés

- (1) Az ERKT igazgatótanácsból, irányítóbizottságból, titkárságból, a tudományos tanácsadó bizottságból és a szakmai tanácsadó bizottságból áll.
- (2) Az igazgatótanács hozza meg az ERKT-ra bízott feladatok teljesítéséhez szükséges döntéseket, a 3. cikk (2) bekezdése szerint.
- (3) Az irányítóbizottság az igazgatótanács üléseinek előkészítésével, a megvitatásra kerülő dokumentumok áttekintésével és az ERKT munkájának nyomon követésével támogatja az ERKT döntéshozatali folyamatait.
- (4) A titkárság felel az ERKT napi működéséért. Az elnök és az irányítóbizottság az irányítása alatt az 1096/2010/EU tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban magas szintű elemzési, statisztikai, igazgatási és logisztikai támogatást nyújt az ERKT-nek. Az EFH-k, a nemzeti központi bankok és a tagállami felügyeletek szakmai tanácsaira is támaszkodik.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 162. oldalát.

- (5) A 12. és 13. cikkben említett tudományos tanácsadó bizottság és szakmai tanácsadó bizottság tanácsot és segítséget nyújt az ERKT munkájához kapcsolódó kérdésekben.

5. cikk

Elnök és alelnökök

- (1) Az ERKT elnöki tisztségét az e rendelet hatálybalépését követő öt éves időszakban az EKB elnöke tölti be. Az ERKT elnökét az ezt követő hivatali időszakokra a 20. cikkben előírt felülvizsgálat alapján meghatározott feltételeknek megfelelően kell kijelölni.
- (2) Az első alelnököt az EKB Általános Tanácsának tagjai közül az EKB Általános Tanácsának tagjai öt éves időtartamra választják meg tekintettel valamennyi tagállam, valamint az azon tagállamok közötti kiegyensúlyozott képviselet szükségességére, amelyeknek a pénzneme az euro, illetve amelyeknek nem pénzneme az euro. Az első alelnök egyszer újraválasztható.
- (3) A második alelnök a vegyes bizottságnak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 55. cikke (3) bekezdésének megfelelően kinevezett elnöke.
- (4) Az elnöknek és az alelnököknek az Európai Parlamentben nyilvános meghallgatáson kell számot adniuk arról, hogy az e rendelet szerinti kötelezettségeiknek milyen módon kívánnak eleget tenni.
- (5) Az elnök elnököl az igazgatótanács és az irányítóbizottság ülésein.
- (6) Az elnök távollétében az alelnökök rangsor szerint elnökölnek az igazgatótanács és/vagy az irányítóbizottság ülésein.
- (7) Amennyiben az első alelnöknek megválasztott személynek az EKB Általános Tanácsában betöltött hivatala az öt év lejártá előtt megszűnik, illetve az első alelnök bármilyen okból kifolyólag nem tudja ellátni feladatait, új első alelnököt kell választani a (2) bekezdéssel összhangban.
- (8) Az ERKT-t az elnök képviseli.

6. cikk

Igazgatótanács

- (1) Az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai:
 - a) az EKB elnöke és alelnöke;
 - b) a nemzeti központi bankok elnökei;

- c) az Európai Bizottság egy tagja;
- d) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) elnöke;
- e) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáspolitikai hatóság) elnöke;
- f) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) elnöke;
- g) a tudományos tanácsadó bizottság elnöke és két alelnöke;
- h) a szakmai tanácsadó bizottság elnöke.

(2) Az igazgatótanács szavazati joggal nem rendelkező tagjai:

- a) a (3) bekezdéssel összhangban a tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak tagállamonként egy-egy magas szintű képviselője;
- b) a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnöke.

(3) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak a (2) bekezdés a) pontja szerinti képviselete tekintetében, a magas szintű képviselők a megvitatandó napirendi ponttól függően váltják egymást, kivéve, ha egy adott tagállam nemzeti felügyeleti hatóságai egy közös képviselőben állapodtak meg.

(4) Az ERKT eljárási szabályzatát az igazgatótanács állapítja meg.

7. cikk

Pártatlanság

(1) Az igazgatótanács és az irányítóbizottság tevékenységeiben való részvétel vagy az ERKT-hez kapcsolódó egyéb tevékenység végzése során az ERKT tagjai feladataikat pártatlanul és kizárólag az Unió egészének érdekében végzik. Nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat a tagállamoktól, az Unió intézményeitől, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) Az igazgatótanács (szavazati joggal rendelkező, illetve nem rendelkező) tagjai nem tölthetnek be semmilyen tisztséget a pénzügyi szektorban.

(3) Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, sem pedig más köz- vagy magánjogi jogalany nem befolyásolhatja az ERKT tagjait a 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladataik ellátásában.

8. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az igazgatótanács tagjai és az ERKT-nak vagy az ERKT-val kapcsolatos munkát végző vagy végzett személyek (ideértve a központi bankok, a tudományos tanácsadó bizottság, a szakmai tanácsadó bizottság, az EFH-k és a tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak az érintett munkavállalóit is) még feladataik megszűnését követően sem adhatnak ki a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozó információkat.

(2) Az ERKT tagjai az általuk megszerzett információkat csak feladataik ellátása folyamán és a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott feladataik ellátásával összefüggésben használhatják fel.

(3) A 16. cikk és a büntetőjog alkalmazásának sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, feladataik teljesítése közben kapott titkos információt semmilyen személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített adatok formájában történő közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

(4) Az egyes pénzügyi intézményekre vonatkozó információk, illetve az olyan információk védelme érdekében, amelyekből az egyes pénzügyi intézmények azonosíthatók, az ERKT az európai felügyeleti hatóságokkal közösen az információk bizalmas kezelésére vonatkozó eljárásokról állapodik meg, és ilyen eljárásokat hoz létre.

9. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács rendes plenáris üléseit az ERKT elnöke hívja össze, és évente legalább négy ilyen ülést kell tartani. Az igazgatótanács rendkívüli üléseit az ERKT elnökének vagy az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak legalább egyharmadának a kezdeményezésére lehet összehívni.

(2) Az igazgatótanács ülésein minden tagnak személyesen kell részt vennie, a tagok nem képviseltethetik magukat.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, a részvételében legalább három hónapon keresztül akadályoztatott tag helyettesít jelölhet ki. Az akadályoztatott tagot olyan személy is helyettesítheti, akit az érintett intézményre vonatkozó helyettesítési szabályok szerint hivatalosan kijelöltek a képviselő ideiglenes helyettesítésére.

(4) Az igazgatótanács üléseire adott esetben meg lehet hívni az ERKT-nak a 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladataihoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységeket ellátó nemzetközi pénzügyi szervezetek magas szintű képviselőit.

(5) Az ERKT munkájában részt vehetnek harmadik – különösen az EGT – országok vonatkozó hatóságainak magas szintű képviselői, azonban részvételük szigorúan az azon országok tekintetében különösen releváns kérdésekre korlátozódhat. Ezen harmadik országoknak az ERKT munkájában való részvételének, és mindenekelőtt annak jellegének, hatályának és eljárási vonatkozásainak a szabályait az ERKT állapíthatja meg. E szabályok előírhatják az eseti alapú, megfigyelői jogállású képviseletet az igazgatótanácsban, kizárólag az ezen országok számára releváns kérdések vonatkozásában, kizárva az olyan eseteket, amikor egy meghatározott pénzügyi intézmény vagy tagállam helyzete kerülne megvitatásra.

(6) Az üléseken elhangzottak titkosak.

10. cikk

Az igazgatótanács szavazási rendje

(1) Az igazgatótanács minden szavazati joggal rendelkező tagjának egy szavazata van.

(2) A 18. cikk (1) bekezdésében foglalt szavazási eljárások sérelme nélkül, az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező, jelenlévő tagok egyszerű többségével dönt. Szavazategyenlőség esetén az ERKT elnökének szavazata dönt.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, egy ajánlás elfogadásához, illetve egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyilvánosságra hozatalához a lea-
dott szavazatok kétharmados többsége szükséges.

(4) Az igazgatótanács határozatképességéhez a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmadának részvétele szükséges. Határozatképtelenség esetén az ERKT elnöke rendkívüli ülést hívhat össze, amely egyharmados részvétellel határozatképes. A 6. cikk (4) bekezdésében említett eljárási szabályzat rendelkezik a rendkívüli ülés összehívására alkalmazandó, megfelelő értesítésről.

11. cikk

Irányítóbizottság

(1) Az irányítóbizottság tagjai:

a) az ERKT elnöke és alelnökei;

b) az EKB alelnöke;

c) az igazgatótanács négy további tagja, akik egyben az EKB Általános Tanácsának is tagjai, tekintettel a tagállamok – ezenbelül pedig az azon tagállamok, amelyeknek hivatalos pénzneme az euro és az azon tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro – kiegyensúlyozott képviseletének szükségességére. Az igazgatótanács azon tagjai választják maguk közül három évre, akik egyben az EKB Általános Tanácsának is tagjai;

d) az Európai Bizottság egy tagja;

e) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) elnöke;

f) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) elnöke;

g) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) elnöke;

h) a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnöke;

i) a tudományos tanácsadó bizottság elnöke; és

j) a szakmai tanácsadó bizottság elnöke.

Amennyiben az irányítóbizottság valamely választott tagjának a helye megüresedik, helyére az igazgatótanács választ új tagot.

(2) Az irányítóbizottság üléseit az ERKT elnöke hívja össze legalább negyedéves gyakorisággal, az igazgatótanács üléseit megelőzően. Az ERKT elnöke eseti üléseket is összehívhat.

12. cikk

Tudományos tanácsadó bizottság

(1) A tudományos tanácsadó bizottság a szakmai tanácsadó bizottság elnökéből, valamint a készségek és tapasztalatok széles skáláját képviselő 15 szakértőből áll, akiknek a személyét az irányítóbizottság javaslata alapján az igazgatótanács hagyja jóvá, és akiknek a megbízatása egy négyéves, meghosszabbítható időszakra szól. A jelöltek nem lehetnek az EFH-k tagjai, és őket általános szakértelmük, illetve tudományos vagy egyéb területen – különösen a kis- és középvállalkozásokban, szakszervezetekben vagy pénzügyi szolgáltatások nyújtójaként vagy fogyasztóiként – meglévő különböző tapasztalataik alapján kell kiválasztani.

(2) A tudományos tanácsadó bizottság elnökét és két alelnökét, akiknek mélyreható releváns tapasztalatokkal és ismeretekkel – így például a bankszektor, az értékpapírpiacon, a biztosítás és a foglalkoztatói nyugellátás területén tudományos háttérrel – kell rendelkezniük, az igazgatótanács nevezi ki az ERKT elnökének javaslata alapján. Az elnöki és alelnöki tisztségeket e három személy felváltva tölti be.

(3) A tudományos tanácsadó bizottság a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban tanácsot és támogatást nyújt az ERKT-nak az ERKT elnökének kérésére.

(4) A tudományos tanácsadó bizottság munkáját az ERKT titkársága segíti, a titkárság vezetője pedig részt vesz e bizottság ülésein.

(5) A tudományos tanácsadó bizottság szükség esetén az eljárás korai szakaszában nyílt és átlátható módon, ugyanakkor a titoktartási kötelezettséget figyelembe véve konzultációkat szervez az érintettekkel, többek között a piaci szereplőkkel, fogyasztói szervezetekkel és tudományos szakértőkkel.

(6) A tudományos tanácsadó bizottság számára minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsátanak feladatai sikeres elvégzéséhez.

13. cikk

Szakmai tanácsadó bizottság

(1) A szakmai tanácsadó bizottság tagjai:

- a) a nemzeti központi bankok és az EKB egy-egy képviselője;
- b) a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságoknak tagállamonként egy-egy magas szintű képviselője, összhangban a második albekezdéssel;
- c) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) egy képviselője;
- d) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáshoz tartozó hatóság) egy képviselője;
- e) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) egy képviselője;
- f) a Bizottság két képviselője;
- g) a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság egy képviselője;
- h) a tudományos tanácsadó bizottság egy képviselője.

A tagállamok felügyeleti hatóságai egy-egy képviselőt választanak a szakmai tanácsadó bizottságba. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak az első albekezdés b) pontja szerinti képviselője tekintetében a képviselők a megvitatandó napirendi ponttól függően váltják egymást, kivéve, ha egy adott tagállam nemzeti felügyeleti hatóságai egy közös képviselőről állapodtak meg.

(2) A szakmai tanácsadó bizottság elnökét az igazgatótanács nevezi ki az ERKT elnökének javaslata alapján.

(3) A szakmai tanácsadó bizottság tanácsot és támogatást nyújt a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően az ERKT elnökének felkérésére.

(4) A szakmai tanácsadó bizottság munkáját az ERKT titkársága segíti, a titkárság vezetője pedig részt vesz e bizottság ülésein.

(5) A szakmai tanácsadó bizottság számára minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsátanak a feladatai sikeres elvégzéséhez.

14. cikk

Egyéb tanácsadók

A 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladatainak ellátása során az ERKT indokolt esetben kikéri a magánszektor érdekelt feleinek véleményét.

III. FEJEZET

FELADATOK

15. cikk

Információk gyűjtése és cseréje

(1) A kockázatokkal kapcsolatos, a feladataik ellátásához szükséges információkról az ERKT tájékoztatja az EFH-kat.

(2) Az EFH-k, a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER), a Bizottság, a nemzeti felügyeleti hatóságok és a nemzeti statisztikai hatóságok szorosan együttműködnek az ERKT-val, és az uniós jogszabályokkal összhangban biztosítanak számára minden olyan információt, amelyre szüksége van a feladatai teljesítéséhez.

(3) Az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 36. cikkének (2) bekezdésének függvényében az ERKT az EFH-ktől információkat kérhet, amelyeket főszabály szerint összegzett vagy összesített formában nyújtnak úgy, hogy az egyes pénzügyi intézmények ne legyenek azonosíthatók.

(4) Azt megelőzően, hogy e cikkel összhangban információkat kérne, az ERKT először figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a KBER által előállított, terjesztett és továbbfejlesztett létező statisztikákat.

(5) Amennyiben a kért információk nem állnak rendelkezésre vagy azokat nem közlik időben, az ERKT a KBER-től, a nemzeti felügyeleti hatóságoktól vagy a nemzeti statisztikai hatóságoktól is kérhet információkat. Ha az adatok így sem állnak rendelkezésre, az ERKT – a Tanács, a Bizottság (Eurostat), az EKB, az eurorendszer és a KBER számára a statisztika és az adatgyűjtés tekintetében biztosított előjogok sérelme nélkül – az érintett tagállamtól is kérheti azokat.

(6) Ha az ERKT nem összegzett vagy összesített formájú információkat kér, az indokolással ellátott kérelemnek magyarázattal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos információkat miért ítéli rendszerszintű jelentőségűnek és szükségesnek, tekintettel az uralkodó piaci helyzetre.

(7) Minden egyes, nem összegzett vagy összesített formájú információkra irányuló kérést megelőzően az ERKT megfelelő konzultációt folytat az érintett EFH-val annak biztosítása érdekében, hogy a kérés indokolt és arányos legyen. Amennyiben az érintett EFH úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem indokolt és arányos, haladéktalanul visszaküldi a kérelmet az ERKT-nek, és további indokolást kér. Azt követően, hogy az ERKT az érintett EFH számára eljuttatta a további indokolást, a kért információkat a kérelem címzettjei megküldik az ERKT-nek, feltéve, hogy azok jogszerűen hozzáférhetnek az érintett információhoz.

16. cikk

Figyelmeztetések és ajánlások

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében szereplő célkitűzés elérését veszélyeztető jelentős kockázatok felmerülésekor az ERKT figyelmeztetéseket, és adott esetben a korrekcióra irányuló ajánlásokat ad ki, ideértve adott esetben a jogalkotási kezdeményezésekre irányuló ajánlásokat is.

(2) Az ERKT által a 3. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjával összhangban kiadott figyelmeztetés és ajánlás lehet általános vagy egyedi jellegű, címzettje pedig az Unió egésze, egy vagy több tagállam, egy vagy több EFH, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság. Amennyiben a figyelmeztetés vagy ajánlás címzettje egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság, erről az érintett tagállam(oka)t is értesítik. Az ajánlások pontos ütemezést tartalmaznak a szakpolitikai válaszlépések megtételére. A kapcsolódó uniós jogszabályokkal kapcsolatban a Bizottság is lehet az ajánlások címzettje.

(3) A figyelmeztetések vagy ajánlások címzettek részére történő, a (2) bekezdés szerinti továbbításával egyidejűleg, azokat szigorú titoktartási szabályok mellett továbbítani kell a Tanácsnak és a Bizottságnak és – ha a címzett egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság – az EFH-knak.

(4) Az uniós gazdaságban rejlő kockázatokkal kapcsolatos tudatosság fokozása és e kockázatok kiemelt kezelése érdekében az ERKT a PFER egyéb tagjaival szorosan együttműködve színekódrendszert dolgoz ki a különböző kockázati szinteknek megfelelő helyzetek számára.

E besorolások kritériumainak kidolgozása után az ERKT figyelmeztetéseiben és ajánlásaiban – ha szükséges – eseti jelleggel jelzi, hogy az adott kockázat mely kategóriába tartozik.

17. cikk

Az ERKT ajánlásainak betartása

(1) Amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett ajánlások címzettje a Bizottság, egy vagy több tagállam, egy vagy több EFH, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság, a címzettek tájékoztatják az ERKT-t és a Tanácsot arról, hogy milyen válaszlépéseket hoztak az ajánlás nyomán, és kellő indokolással szolgálnak az intézkedés elmulasztása esetén. A kapott válaszokról – adott esetben – az ERKT-nak szigorú titoktartási szabályok betartása mellett haladéktalanul tájékoztatnia kell az EFH-kat.

(2) Amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy az ajánlását nem tartották be, illetve a címzettek nem adtak kielégítő indokolást az intézkedés elmulasztására, az ERKT szigorú titoktartási szabályok betartása mellett tájékoztatja erről a címzetteket, a Tanácsot és adott esetben az érintett európai felügyeleti hatóságot.

(3) Amennyiben az ERKT a 18. cikk (1) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően nyilvánosságra hozott ajánlással kapcsolatban a (2) bekezdés szerinti döntést hozott, az Európai Parlament felkérheti az ERKT elnökét a döntés ismertetésére, a címzettek pedig kérhetik, hogy a véleménycserében részt vehessenek.

18. cikk

Nyilvánosságra hozott figyelmeztetések és ajánlások

(1) Azt követően, hogy az igazgatótanács a Tanácsot a megfelelő válaszádhoz kellő időben előzetesen tájékoztatta, eseti alapon határoz arról, hogy egy-egy figyelmeztetést vagy ajánlást nyilvánosságra kell-e hozni. A 10. cikk (3) bekezdése ellenére az e bekezdés értelmében hozott igazgatótanács határozatok esetében a határozathozatalhoz mindig kétharmados többség szükséges.

(2) Ha az igazgatótanács úgy határoz, hogy egy figyelmeztetést vagy ajánlást nyilvánosságra hoz, a címzetteket erről előre tájékoztatnia kell.

(3) Az ERKT által kiadott figyelmeztetések és ajánlások címzettjei számára biztosítani kell a jogot, hogy azokkal kapcsolatos véleményüket és érveiket nyilvánosságra hozzák.

(4) Amennyiben az igazgatótanács úgy határoz, hogy egy figyelmeztetést vagy ajánlást nem hoz nyilvánosságra, a címzettek és adott esetben a Tanács, valamint az EFH-k mindent megtesznek a figyelmeztetés vagy ajánlás titkosságának megőrzésére.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Elszámoltathatóság és jelentéstételi kötelezettségek

(1) Az ERKT elnökét évente legalább egyszer, és kiterjedt pénzügyi zavarok esetén ennél gyakrabban meghívják az Európai Parlamentben az ERKT által az Európai Parlament és a Tanács számára készített éves jelentésének közzétételékor megrendezett éves meghallgatásra. E meghallgatásra az Európai Parlament és az Európai Központi Bank elnöke közötti monetáris párbeszéd től elkülönülten kerül sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett éves jelentés tartalmazza azokat az információkat, amelyekről az igazgatótanács úgy határoz, hogy a 18. cikkel összhangban nyilvánosságra kell hozni. Az éves jelentést a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére az ERKT egyes kérdéseket külön megvizsgál.

(4) Az Európai Parlament felkérheti az ERKT elnökét, hogy meghallgatásokon vegyen részt az Európai Parlament illetékes bizottságai előtt.

(5) Az ERKT elnöke évente legalább kétszer – vagy amennyiben célszerűnek ítélik többször – zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának elnökével és alelnökeivel az ERKT folyamatban lévő tevékenységeiről. Az Európai Parlament és az ERKT megállapodást köt egymással az e találkozók megszervezése során követendő részletes szabályokról, a 8. cikk szerinti teljes körű titoktartás biztosítása érdekében. Az ERKT e megállapodás egy példányát eljuttatja a Tanácshoz.

20. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság által készített jelentés alapján az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-ig megvizsgálja e rendeletet, és az

EKB és az EFH-k véleményének megismerését követően megállapítja, hogy szükséges-e az ERKT megbízatásának és szervezetének felülvizsgálata.

A felülvizsgálatnak különösen az ERKT elnökének kijelölésére vagy megválasztására vonatkozó részletes szabályokra kell kiterjednie.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1093/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti szintű felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, és az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti felügyeleti közötti együttműködés, koordináció, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.
- (2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplő számára valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásban ⁽⁴⁾), az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾), „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című 2007. július 11-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾), a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában ⁽⁷⁾), „A Lámfalussy-eljárás nyomom követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című,

a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾), a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában ⁽⁹⁾), valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosiére vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosiére-jelentés) a magas szintű csoport a jövőbeni pénzügyi válságok kockázata és azok súlyossága csökkentése érdekében a felügyeleti rendszer megerősítését javasolta. A magas szintű csoport az uniós pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának reformját ajánlotta. A csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyeleti Európai Rendszerét, amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy az értékpapírszektor, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatóinyudj-szektor felügyeletére –, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását is. A jelentés a szakértők által szükségesnek ítélt reformokat képviselte, amelyekkel kapcsolatban haldéktalanul meg kell kezdeni a munkát.

- (4) A Bizottság a 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében a Pénzügyi Felügyeleti Európai Rendszerét és az Európai Rendszerkockázati Testületet létrehozó jogszabályok tervezetének kidolgozására tett javaslatot. A 2009. május 27-i „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményében pedig a Bizottság a de Larosiére-jelentés fő vonalát követve további részleteket közölt az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.

- (5) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben megerősítette, hogy létre kell hozni a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyeleti Európai Rendszerét. A rendszer céljaul a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok felügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását kell kitűzni. Az Európai Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat a hitelminősítő intézetekre kiterjedő

⁽¹⁾ HL C 13., 2010.1.20., 1. o.⁽²⁾ A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i határozata.⁽⁴⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.⁽⁹⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 214. o.⁽¹⁰⁾ HL C 184. E., 2010.7.8., 292. o.

hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen külön javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben, miközben hangsúlyozta, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(6) Az Európai Tanács 2010. június 17-én megállapodott abban, hogy „a tagállamoknak be kell vezetniük a pénzügyi intézmények által fizetendő adók rendszerét a méltányos tehermegosztás biztosítása érdekében, illetve azért, hogy ösztönzőket nyújtson a rendszerszintű kockázat korlátozásához. Az adókat hiteles szanalási keretrendszer részeként kell megállapítani. További sürgős munkára van szükség az adók főbb jellemzőivel kapcsolatban, illetve körültekintően fel kell mérni az egyenlő versenyfeltételek kérdését és a különböző szabályozási intézkedések kumulatív hatását.”

(7) A pénzügyi és gazdasági válság valós és súlyos kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és a belső piac működésére nézve. A stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítása és fenntartása elengedhetetlen előfeltétele a belső piacba vetett bizalom és az egységes piac megőrzésének, és ezáltal annak, hogy továbbra is fennálljanak és javuljanak a pénzügyi szolgáltatások teljeskörűen integrált és működőképes belső piacának létrehozásához szükséges feltételek. A pénzügyi piacok mélyebb integrációja révén viszont javulnak a finanszírozás és a kockázatmegosztás feltételei, ami a gazdaság sokkokkal szembeni ellenállóképességét erősítheti.

(8) Az Unió elérte a korlátait annak, amit az európai felügyeleti bizottságok jelenlegi jogállása lehetővé tesz. Az Unió nem maradhat olyan helyzetben, amelyben nincs mechanizmus annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyelet a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények esetében a lehető legjobb felügyeleti döntésekre jusson; ahol a nemzeti felügyelet között nem megfelelő az együttműködés és az információcsere; ahol a szabályozási és felügyeleti követelmények különbözősége következtében a nemzeti hatóságok közös fellépéséhez bonyolult megállapodásokra van szükség; ahol az uniós szintű problémákkal szemben legtöbbször csak tagállami szintű megoldások alkalmazhatók és ahol ugyanannak a jogszabálynak különböző értelmezései vannak. Az új európai pénzügyi felügyeleti rendszer (a továbbiakban: PFER) megszüntetné ezeket a hiányosságokat és olyan rendszert hozna létre, amely összhangban van a pénzügyi szolgáltatások stabil és egységes uniós pénzügyi piacára vonatkozó célkitűzéssel, mivel a nemzeti felügyeletet erős uniós hálózatba szervezi.

(9) Az PFER-t a nemzeti és az uniós felügyeleti hatóságok integrált hálózataként kell kialakítani, a napi felügyeletet tagállami szinten hagyva. El kell érni továbbá a pénzügyi

intézményekre és piacokra vonatkozó szabályok nagyobb harmonizációját és egységes alkalmazását az Unióban. Az európai felügyeleti hatóságon (Európai Bankhatóságon) (a továbbiakban: a Hatóság) kívül létre kell hozni egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj- hatóság) és egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát (a továbbiakban: a vegyes bizottság). Az Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: ERKT) – az e rendeletben és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott feladatok ellátása céljából – az PFER részét kell képeznie.

(10) Az európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együttesen: EFH-k) a 2009/78/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott európai bankfelügyelők bizottsága, a 2009/79/EK bizottsági határozattal ⁽³⁾ létrehozott európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti bizottsága és a 2009/77/EK bizottsági határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe kell lépniük, és át kell venniük azok minden feladatát és hatáskörét, ideértve adott esetben a folyamatban lévő munkák és projektek folytatását is. Az egyes európai felügyeleti hatóságok tevékenységi körét egyértelműen meg kell határozni. Az EFH-knak az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal szemben elszámolási kötelezettséggel kell tartozniuk. Amennyiben ez az elszámoltathatóság eddig a vegyes bizottság által koordinált szektorok közötti kérdéseket érint, az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül felelősek ezért a koordinációért.

(11) A Hatóság tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén – a tagállamok különböző érdekeinek, valamint a pénzügyi intézmények eltérő jellegének figyelembevételével. A Hatóságnak meg kell védenie a közös értékeket, például a pénzügyi rendszer stabilitását, a piacok és pénzügyi termékek átláthatóságát, valamint a betétesek és befektetők védelmét. A Hatóságnak meg kell akadályoznia a szabályozói arbitrázst és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania, továbbá fokoznia kell a nemzetközi felügyeleti koordinációt a gazdaság egészének érdekében, beleértve a pénzügyi intézményeket és az egyéb érdekelteket, a fogyasztókat és a munkavállalókat is. Feladatai közé kell tartoznia továbbá a felügyeleti konvergencia előmozdításának és az uniós intézményeknek szóló tanácsadásnak a banki és a fizetési rendszerekre és az elektronikus pénzre vonatkozó szabályozás és felügyelet, valamint a kapcsolódó vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdések területén. A Hatóságra kell bízni a meglévő és új pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos hatásköröket is.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

⁽²⁾ HL L 25., 2009.1.29., 23. o.

⁽³⁾ HL L 25., 2009.1.29., 28. o.

⁽⁴⁾ HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

- (12) Az e rendeletben említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett a Hatóság átmenetileg betilthatja vagy korlátozhatja a pénzügyi tevékenységek bizonyos típusait, amelyek veszélyeztetik pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását. Amennyiben vészhelyzet miatt szükségessé válik az átmeneti betiltás, a Hatóság azt az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban és azok alapján teszi. Amennyiben egyes pénzügyi tevékenységek átmeneti betiltása vagy korlátozása több szektort érint, ágazati szintű jogszabályokban kell előírni, hogy a Hatóság – adott esetben – a vegyes bizottságon keresztül konzultáljon és hangolja össze intézkedéseit az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).
- (13) A Hatóságnak kellőképpen figyelembe kell vennie tevékenységének hatását a versenyre és az innovációra a belső piacon, az Unió globális versenyképességét, a pénzügyi integrációt és az unió új munkahely-teremtési és növekedési stratégiáját.
- (14) E célok teljesülése érdekében a Hatóságnak jogi személyiséggel, valamint adminisztratív és pénzügyi autonómiával kell rendelkeznie.
- (15) A nemzetközi testületek tevékenységére alapozva a rendszerszintű kockázatot úgy kell meghatározni mint a pénzügyi rendszer működése megszakadásának kockázatát, amely a belső piacra és a reálgazdaságra nézve potenciálisan jelentős negatív következményekkel járhat. A pénzügyi közvetítők, piacok és infrastruktúrák valamennyi típusa bírhat bizonyos fokú jelentőséggel a rendszer szempontjából.
- (16) A határokon átnyúló kockázat az Unió egészében vagy egyes részein bekövetkező gazdasági egyensúlyhiányokból vagy pénzügyi válságokból származó kockázat, amely jelentős negatív következményekkel járhat a két vagy több tagállam gazdasági szereplői közötti ügyletekre, a belső piac működésére vagy az Unió vagy bármelyik tagállama költségvetésére.
- (17) Az Európai Unió Bírósága a C-217/04 sz. ügyben (Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) 2006. május 2-án hozott ítéletében megállapította, hogy: „az EK-Szerződés 95. cikkének [jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek”⁽¹⁾. A Hatóság céljai és feladatai – a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az uniós szabályok egységes értelmezésében és alkalmazásában, továbbá hozzájárulás a pénzügyi integrációhoz szükséges pénzügyi stabilitáshoz – szorosan kötődnek a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós vívmányok célkitűzéseihez. A Hatóságot ezért az EUMSZ. 114. cikke alapján kell létrehozni.
- (18) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak feladatait, beleértve az egymással és a Bizottsággal való együttműködést is, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ és a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ jogalkotási aktusok állapítják meg.
- (19) Az e rendelet által érintett területet szabályozó hatályos uniós jogszabályok még a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾, a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾, a pénzáttalásokat kísérő megbízási adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾ és a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾ vonatkozó részei, a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ vonatkozó részei, továbbá a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ vonatkozó részei.

(1) EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.

(2) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

(3) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

(4) HL L 135., 1994.5.31., 5. o.

(5) HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

(6) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

(7) HL L 345., 2006.12.8., 1. o.

(8) HL L 267., 2009.10.10., 7. o.

(9) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

(10) HL L 271., 2002.10.9., 16. o.

(11) HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

- (20) Kíváncsi, hogy a Hatóság az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a betétesek egyenlő bánásmódja érdekében elősegítse a betétbiztosítás egységes megközelítését az Unióban. Mivel a betétbiztosítási rendszerek a tagállamokban inkább az általános felügyelet, mintsem a szabályozási felügyelet alá tartoznak, célszerű, hogy a Hatóság az e rendelet szerinti hatáskörét magára a betétbiztosítási rendszerre és annak üzemeltetőjére nézve is gyakorolhassa.
- (21) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozattal összhangban a szabályozástechnikai standardok kidolgozása szakértői támogatást igényel, amelynek formája a pénzügyi szolgáltatások területéhez szabott. Szükséges lehetővé tenni a Hatóság számára, hogy ilyen szakértői támogatást nyújthasson, ideértve a nem az általa kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeten alapuló teljes vagy részleges standardokra vonatkozó szakértői támogatást is.
- (22) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályozástechnikai standardok létrehozása céljából olyan hatékony jogi eszközre van szükség, amellyel – és az egységes szabálykönyv révén is – Unió-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelme Európában. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy a Hatóság, mint nagyon jelentős szakélelemmel rendelkező szerv, az uniós jogban meghatározott területeken olyan szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (23) A szabályozástechnikai standardok tervezetét a Bizottságnak az EUMSz. 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia, hogy ez által kötelező joghatással ruházza fel őket. A tervezeteket csak nagyon ritka esetben és rendkívüli körülmények között lehet módosítani, hiszen a Hatóság a pénzügyi piacokkal szoros kapcsolatban álló szereplő, és amely a legjobban ismeri azok napi tevékenységét. A szabályozástechnikai standardtervezeteket akkor lehet módosítani, ha nem összeegyeztethetők az uniós joggal, nem tartják tiszteletben az arányosság elvét, vagy szemben állnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapvető elveivel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós joganyag tartalmaz. A Bizottság nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül. Az ezen standardok gyors és zökkenőmentes elfogadása érdekében a Bizottság számára határidőt kell szabni a szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló határozat meghozatalára.
- (24) Tekintettel a Hatóság technikai szakértelmére azokon a területeken, ahol szabályozástechnikai standardokat kell kidolgozni, tudomásul kell venni a Bizottság azon kifejezett szándékát, hogy általános szabályként azokra a szabályozástechnikai standardtervezetekre hagyatkozzon, amelyeket a Hatóság a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása céljából részére megküldött. Arra az esetre azonban, ha a Hatóság nem nyújtja be a szabályozástechnikai standardtervezetet a vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott határidőn belül, biztosítani kell, hogy a felhatalmazás gyakorlása valóban teljesüljön, és a határozathozatali eljárás hatékonysága ne sérüljön. Ezért az ilyen esetekben a Bizottságot fel kell jogosítani a szabályozástechnikai standardok elfogadására, amennyiben a Hatóság nem készít tervezetet.
- (25) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSz 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokkal végrehajtási technikai standardokat fogadjon el.
- (26) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról. Az átláthatóság érdekében, és annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok fokozottan betartsák ezen iránymutatásokat és ajánlásokat, lehetővé kell tenni a Hatóság számára annak közzétételét, hogy a felügyeleti hatóságok milyen okból nem tartják be az iránymutatásokat és ajánlásokat.
- (27) Az uniós jog helyes és teljes körű végrehajtása alapvető előfeltétele a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, hatékonyságának és szabályos működésének, a pénzügyi rendszer stabilitásának, továbbá a pénzügyi intézmények egyenlő versenyfeltételeinek az Unióban. Ezért olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek segítségével a Hatóság fel tud lépni az uniós jog alkalmazásának elmulasztása vagy helytelen alkalmazása és ezáltal annak megsértése ellen. A mechanizmust olyan területeken kell alkalmazni, ahol az uniós jog egyértelmű és feltétel nélküli kötelezettségeket határoz meg.
- (28) Az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépéshez háromszintű mechanizmust kell alkalmazni. Először a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra, hogy vizsgálhassa azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogot, majd erről ajánlást bocsásson ki. Másodszor, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy – figyelembe véve a Hatóság ajánlásait – hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket.
- (29) Harmadszor, arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, lehetővé kell tenni a Hatóság számára, hogy utolsó lehetőségként a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el. E hatáskört olyan kivételes körülményekre kell korlátozni, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tartja be a neki címzett hivatalos véleményben foglaltakat, és amelyekben az uniós jog a jelenlegi vagy jövőbeni uniós rendeletek értelmében közvetlenül alkalmazandó a pénzügyi intézményekre.

- (30) A pénzügyi piacok integritásának és szabályos működésének, vagy az Unió pénzügyi rendszere stabilitásának komoly veszélyeztetettsége esetén az Unió gyors és összehangolt cselekvése szükséges. A Hatóságot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A vészhelyzet fennállásának megállapítására vonatkozó hatáskörrel a Tanácsot kell felruházni, bármely EFH, a Bizottság vagy az ERKT kérését követően.
- (31) A Hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A Hatóság által e tekintetben hozott intézkedések nem érinthetik a Bizottságnak az EUMSZ. 258. cikke szerinti hatáskörét, amely szerint jogsértési eljárást indíthat a felügyeleti hatóság szerinti tagállam ellen, ha az nem teszi meg az említett intézkedést, valamint a Bizottság azon jogát, hogy ilyen körülmények között az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzatával összhangban ideiglenes intézkedések meghozataláért folyamodjon. Nem érinti továbbá az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján a tagállamra esetlegesen háruló felelősséget abban az esetben, ha a felügyeleti hatóságai nem teszik meg a Hatóság által előírt intézkedéseket.
- (32) A hatékony és eredményes felügyelet biztosítása céljából és a különböző tagállamokbeli hatáskörrel rendelkező hatóságok álláspontjának kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében a Hatóságnak képesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések kötelező erejű rendezésére, a felügyeleti kollégiumokra is kiterjedő hatállyal. Rendelkezni kell egy egyeztető eljárásról, amelynek során a hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapodásra juthatnak. A Hatóság hatáskörének ki kell terjednie valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával, intézkedésének tartalmával vagy tértelenségével kapcsolatos nézeteltérésekre az e rendeletben említett jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben. Ezekben az esetekben az érintett felügyeleti valamelyike a kérdést bejelentheti a Hatóságnak, amelynek az e rendeletben foglaltaknak megfelelően kell eljárnia. Az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében a Hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára kötelező jelleggel előírhasssa egyedi intézkedés meghozatalát vagy az intézkedéstől való tartózkodást. Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a hozzá intézett, a helyzet rendezését célzó határozatnak, a Hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy közvetlenül a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el az uniós jog azon területein, amelyek e pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók. Az ilyen határozatok elfogadásának hatásköre kizárólag utolsó lehetőségként gyakorolható, célja pedig kizárólag az uniós jog helyes és következetes alkalmazása lehet. Olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.
- (33) A válság bebizonyította, hogy az egyes tagállamokra korlátozott hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködés jelenlegi rendszere elégtelen a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében.
- (34) A válság okainak kivizsgálása, valamint a pénzügyi szektor szabályozásának és felügyeletének javítását célzó ajánlások kidolgozása céljából felállított tagállami szakértői csoportok megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás nem alkalmas alap a határokon átnyúló pénzügyi intézmények jövőbeli uniós szabályozása és felügyelete számára.
- (35) Amint azt a Larosière-jelentés megállapítja, „[l]ényegében két alternatíva áll előttünk: az első a »mindenki saját magának« szemléletű megoldás; a második a valamennyiünk javát szolgáló, a nyitott világgazdaságot megtartó megerősített, pragmatikus és értelmes európai együttműködés. Ez kétségtelen gazdasági előnyöket fog hozni.”
- (36) A felügyeleti kollégiumok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények hatékony, eredményes és egységes felügyeletében. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, és e tekintetben vezető szerepet kell betöltenie abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését. A felügyeleti kollégiumok működésének és információcsere-folyamatainak egyszerűsítése céljából, valamint az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásával kapcsolatos konvergencia és egységesség előmozdítása érdekében a Hatóságnak ezért teljes körű részvételi joggal kell rendelkeznie a felügyeleti kollégiumokban. Ahogy a de Larosière-jelentés megállapítja: „a különböző felügyeleti gyakorlatokból eredő versenytorzulást és szabályozási arbitrázst el kell kerülni, mert ezek alááshatják a pénzügyi stabilitást, többek között azért, hogy ösztönzik a pénzügyi tevékenységek áthelyezését olyan országokba, ahol a felügyelet lazán működik. A felügyeleti rendszernek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell mutatkoznia”.
- (37) Konvergenciára van szükség a válság megelőzés, -kezelés és -rendezés terén – beleértve a finanszírozási mechanizmusokat is – annak érdekében, hogy a pénzügyi rendszer internalizálja a költségeket és a hatóságok szanálni tudják a fizetésképtelen pénzügyi intézményeket, egyúttal minimalizálják a fizetésképtelenség hatását a pénzügyi rendszerre, az adófizetők pénzének igénybevételét a bankok kiségitésére és a központi költségvetésből származó források felhasználását, továbbá korlátozzák a gazdaságot ért károkat, és koordinálják a nemzeti szanálási intézkedések alkalmazását. E tekintetben elengedhetetlen egy, a bankok fizetésképtelenné válásának megelőzésére és a fizetésképtelen bankok szanálására szolgáló teljes eszköztárra vonatkozó közös szabályrendszer kidolgozása, amelynek feladata elsősorban a nagyméretű, határokon átnyúló vagy összekapcsolt intézmények kezelése, továbbá vizsgálni kell, hogy szükséges-e további megfelelő hatásköröket ruházni a Hatóságra, valamint annak módját, ahogyan a bankok és megtakarítási intézetek prioritásként kezelhetnék a megtakarítók védelmét.

- (38) A 94/19/EK irányelv, valamint a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ jelenlegi felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet kíván fordítani a további uniós harmonizáció biztosítása szükségességére. A Bizottság továbbá a biztosítási szektorban meg kívánja vizsgálni olyan uniós szabályok bevezetésének lehetőségét, amelyek védelmet nyújtanának a biztosítottak számára a biztosító fizetéseképtelenné válása esetén. Az EFH-knak jelentős szerepet kell játszaniuk e területeken, és a garanciarendszerek európai rendszerének tekintetében megfelelő hatásköröket kell rájuk ruházni.
- (39) A feladatok és a hatáskörök átruházása hasznos eszközként szolgálhat a felületei hálózat működése során, hiszen csökkentheti a felületei feladatok átfedéseit, előmozdítja az együttműködést, és ezáltal egyszerűsíthatja a felületei folyamatot és csökkentheti a pénzügyi intézmények terheit. E rendeletben ezért egyértelmű jogalapot kell biztosítani az ilyen átruházásra. Bár általános szabályként engedélyezni kell a hatáskörök átruházását, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételekhez köthessék azt, például az átruházási megállapodásokról való tájékoztatás és az arról szóló értesítés tekintetében. A feladatok átruházása azt jelenti, hogy a feladatokat a Hatóság vagy egy, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő nemzeti felületei hatóság végzi el, de a felületei határozatok meghozatalának hatásköre az átruházó hatóságnál marad. A hatáskörök átruházásával a Hatóság vagy egy nemzeti felületei hatóság, (a megbízott) a saját nevében jogosult dönteni egy bizonyos felületei ügyben az átruházó hatóság helyett. Az átruházásnál arra kell törekedni, hogy a felületei hatáskör ahhoz a felületeihez kerüljön, amely az átruházás tárgyát tekintve a legalkalmasabb pozícióban van. A hatáskörök ismételt megosztásának több oka lehet, például a nagyobb méretből vagy hatókörből eredő méretgazdaságossági előnyök, a csoportfelületei összhang, vagy a szakismeret optimális kihasználása a nemzeti felületei hatóságok között. A megbízó hatóságnak és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megbízott határozatait el kell elismerniük, ha az ilyen határozatok az átruházás hatályán belül vannak. A vonatkozó uniós jogszabályok tovább pontosíthatják a hatáskörök megállapodáson alapuló újraelosztásának szabályait. A Hatóságnak minden megfelelő eszközzel elő kell segítenie és nyomon kell követnie a nemzeti felületei hatóságok közötti átruházási megállapodásokat.
- A tervezett átruházási megállapodásokról ugyanakkor előzetes tájékoztatást kell kapnia, hogy véleményét nyilváníthasson azok célszerűségéről. Az ilyen megállapodásokat központilag kell közzétenni, hogy az összes érintett fél időben, átlátható módon és könnyen hozzájuk férjen. A Hatóságnak emellett feladata a hatáskör-átruházással és az átruházási megállapodásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok azonosítása és terjesztése.
- (40) A közös felületei kultúra kialakítása céljából a Hatóságnak tevékenyen elő kell mozdítania a felületei konvergenciát az Unióban.
- (41) A partneri felülvizsgálatok hatékony és eredményes eszközei a pénzügyi felületek hálózatán belüli egységesség előmozdításának. A Hatóságnak ezért módszertani keretet kell kidolgoznia ezen felülvizsgálatokra, és azokat rendszeresen kell elvégeznie. A felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felületei gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a felületek képesek-e magas színvonalú felületei eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező felületek függetlenségére. A partneri felülvizsgálatok eredményeit – a felülvizsgálat tárgyát képező hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával – nyilvánosságra kell hozni. Azonosítani kell és nyilvánosságra kell hozni továbbá a legjobb gyakorlatokat is.
- (42) A Hatóságnak tevékenyen elő kell segítenie a koordinált uniós felületei válaszok kidolgozását, különösen a pénzügyi piacok rendszer működésének és integritásának, és a pénzügyi rendszer stabilitásának Unióban történő biztosítása érdekében. A vészhelyzetekre szóló hatáskörén kívül ezért a Hatóságot az PFER keretében általános koordinációs feladatkörrel is fel kell ruházni. A Hatóságnak különösen ügyelnie kell a releváns információk hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti zökkenőmentes áramlására.
- (43) A pénzügyi stabilitás megóvása érdekében már korai szakaszban azonosítani kell a mikroprudenciális szinten jelentkező tendenciákat, potenciális kockázatokat és sebezhető pontokat, figyelemmel a határokon átnyúló és szektorok közötti jelenségekre is. A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken figyelnie és értékelnie kell az ilyen jelenségeket, és szükség esetén rendszeresen – vagy adott esetben eseti alapon – tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a többi európai felületei hatóságot és az ERKT-t. A Hatóságnak az ERKT-vel együttműködve uniós szinten kezdeményeznie kell és össze kell hangolnia a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmasságát értékelő stresszteszteket is, valamint biztosítania kell, hogy e teszteket nemzeti szinten a lehető legkövetkezetesebb módszertannal végezzék. Feladatainak helyes végrehajtása érdekében a Hatóságnak közgazdasági elemzéseket kell készítenie a piacokról, valamint a lehetséges piaci fejlemények hatásáról.
- (44) A pénzügyi szolgáltatások globalizációját és a nemzetközi standardok megnövekedett jelentőségét tekintve a Hatóságnak elő kell mozdítania az Uniót kívüli felületekkel folytatott párbeszédet és együttműködést. Fel kell hatalmazni a Hatóságot arra, hogy – a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és adott hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felületei hatóságaival és közigazgatásával valamint nemzetközi szervezetekkel. A Hatóság munkájában való részvételnek nyitva kell állnia azon országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelyek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot,

⁽¹⁾ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

továbbá a Hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködjön az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elismert jogszabályokat alkalmazó harmadik országokkal.

vagy ajánlások kézhezvételét követően a Hatóságnak szükség szerint gondoskodnia kell a betartatásról.

(45) A Hatóságnak a hatáskörén belül eljárva, független tanácsadó szervként kell szolgálnia az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóságnak képesnek kell lennie véleményt alkotni a 2007/44/EK irányelvvel ⁽¹⁾ módosított 2006/48/EK irányelv szerinti egyesületek és részesedésszerzők prudenciális értékeléséről azon esetekben, amikor az említett irányelv két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti konzultációt ír elő.

(46) Kötelességei eredményes teljesítése érdekében a Hatóságot fel kell jogosítani a szükséges információk kikérésére. A pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőződését elkerülendő, ezeket az információkat jellemzően annak a nemzeti felügyeleti hatóságnak kell megadnia, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez, és figyelembe kell vennie a már meglévő statisztikákat. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt, a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra is, hogy utolsó lehetőségként közvetlenül a pénzügyi intézményeknek nyújthasson be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést. A tagállamok hatóságait kötelezni kell arra, hogy támogassák a Hatóságot az ilyen közvetlen megkeresések teljesítésében. Ezzel összefüggésben lényeges az egységes jelentéstételi formátumok kidolgozása. Az információgyűjtési intézkedések nem sérthetik az európai statisztikai rendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének a statisztikákra vonatkozó jogi keretét. E rendelet ezért nem sértheti sem az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾, sem az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾.

(47) Az ERKT működésének, továbbá figyelmeztetései és ajánlásai nyomon követésének kiteljesítéséhez elengedhetetlen a Hatóság és az ERKT közötti szoros együttműködés. A Hatóságnak és az ERKT-nak ezért minden releváns információt meg kell osztaniuk egymással. Egyedi vállalkozásokkal kapcsolatos információk azonban csak indokolt kérésre adhatók ki. Az ERKT által a Hatóságnak vagy egy nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetések

(48) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokról, iránymutatásokról és ajánlásokról a Hatóságnak adott esetben konzultálnia kell az érdekelt felekkel és ésszerű lehetőséget kell biztosítania számukra, hogy észrevételezzék a javasolt intézkedéseket. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások elfogadása előtt a Hatóságnak hatástanulmányt kell végeznie. A hatékonyság érdekében e célból egy banki érdekképviselési csoportot kell alkalmazni, amely kiegyensúlyozott összetételben képviseli az uniós hitelintézeteket és befektetési intézményeket a pénzügyi intézmények és vállalkozások eltérő modelljeinek és méretének képviseletében, beleértve adott esetben az intézményi befektetőket és más pénzügyi intézményeket, amelyek maguk is pénzügyi szolgáltatások igénybe vevői, a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k); a szakszervezeteket; a tudományos szakembereket; a fogyasztókat; és a banki szolgáltatások más lakossági felhasználóit. A banki érdekképviselési csoportnak közvetítői szerepet kell betöltenie a pénzügyi szolgáltatások más, a Bizottság vagy uniós jogszabályok által létrehozott felhasználói csoportok felé.

(49) A banki érdekképviselési csoport nem nyereségérdekelt-ségű szervezeteket képviselő tagjai vagy tudományos szakemberek számára megfelelő térítést kell nyújtani annak érdekében, hogy az olyan személyek is, akik nem részesülnek kellő díjazásban és nem a piaci szereplőket képviselik, teljes mértékben részt vehessenek a pénzügyi szabályozásról folytatott vitában.

(50) A válságkezelés során a tagállamok alapvető felelőssége, hogy biztosítsák a koordinált válságkezelést, válsághelyzetekben megőrizték a pénzügyi stabilitást, különös tekintettel a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmények stabilizálására és megmentésére. A Hatóság határozata, amelyet olyan vész- vagy vitarendezési helyzetben hozott, amely valamely pénzügyi intézmény stabilitását fenyegeti, nem ütközhözhet a tagállamok költségvetési hatáskörével. Létre kell hozni egy mechanizmust, amelynek segítségével a tagállamok hivatkozhatnak erre a védzáradéokra, végső esetben pedig az ügyet a Tanács elé terjeszthetik. Ezzel a védmechanizmussal azonban nem lehet visszaélni különösen a Hatóság által hozott olyan határozattal kapcsolatban, amelynek nincs jelentős, illetve lényeges költségvetési vonzata, így – bizonyos tevékenységek vagy termékek fogyasztóvédelmi célból történő átmeneti betiltásából eredő – bevételecsökkenés. A Tanács a védmechanizmus alapján történő döntéshozatal során az „egy tag egy szavazat” elvének megfelelően szavaz. A Tanácsot a tagállamok különös felelőssége miatt indokolt bevonni ezen ügy rendezésébe. Tekintettel a kérdés érzékenységre, célszerű szigorú titoktartási szabályokat bevezetni.

(51) A döntéshozatali folyamat során a Hatóságnak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. A hatósági határozat

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzők és részesedésszervezetek prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽³⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát teljeskörűen tiszteletben kell tartani. A Hatóság intézkedései az uniós jog szerves részét képezik.

dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különös rendelkezések elfogadására, valamint az éves beszámoló beterjesztésére.

(52) A Hatóság fő döntéshozatali szerveként egy felügyeleti tanácsot kell kijelölni, amely az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatóságainak vezetőiből áll, és amelyben a Hatóság elnökének tölti be az elnöki tisztelet. Megfigyelőként részt vehetnek benne a Bizottság, az ERKT, az Európai Központi Bank, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási- és Foglalkoztatáspolitikai Hatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) képviselői. A felügyeleti tanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekében járhatnak el.

(53) Általános szabályként a felügyeleti tanács egyszerű többséggel határoz úgy, hogy minden tagállamnak egy szavazata van. Mindazonáltal az általános jellegű aktusok esetében – ideértve a szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardok, iránymutatások és ajánlások elfogadását – költségvetési ügyekben, valamint valamely tagállam arra irányuló kérései tekintetében, hogy a Hatóság vizsgálja felül bizonyos pénzügyi tevékenységek átmeneti tilalmára vagy korlátozására vonatkozó döntését, indokolt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt (36.) jegyzőkönyvben meghatározott minősített többséggel történő szavazásra vonatkozó döntéshozatali szabályokat alkalmazni. A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatos ügyekkel egy bizalmasan eljáró, objektív munkacsoportnak kell foglalkoznia, amelynek tagjai nem lehetnek azon hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői, akik között a nézeteltérés fennáll, továbbá semmilyen érdekük nem fűződhet a konfliktushoz, és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal. A munkacsoportnak kellően kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie. A munkacsoport által hozott határozatot a felügyeleti tanácsnak egyszerű többséggel, az „egy tag egy szavazat” elve szerint kell jóváhagynia. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban azonban a munkacsoport által javasolt határozatot az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasíthatják.

(54) A Hatóság megbízatásának teljesítését és a ráruházott feladatok elvégzését az igazgatótanács biztosítja, amely a Hatóság elnökéből és a nemzeti felügyelő hatóságok, valamint a Bizottság képviselőiből áll. Az igazgatótanácsot fel kell ruházni minden szükséges hatáskörrel, többek között az éves és többéves munkaprogramok beterjesztésére, egyes költségvetési jogkörök gyakorlására, a Hatóság személyzetpolitikai tervének elfogadására, a

(55) A Hatóságot a felügyeleti tanács által az érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján, a felügyeleti tanács által szervezett és irányított, a Bizottság által támogatott nyílt pályázati eljárást követően kinevezett, feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie. A Bizottságnak a Hatóság első elnöke kinevezése céljából többek között meg kell határoznia a lehetséges jelöltek listáját. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi listakészítés eljárása megfelelő-e. Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott személy elfoglalná hivatalát, a felügyeleti tanács általi kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament a kiválasztott személy meghallgatását követően kifogással élhet a kinevezéssel szemben.

(56) A Hatóság irányításával az ügyvezető igazgatót kell megbízni, akinek joga van részt venni a felügyeleti tanács és az igazgatótanács ülésein, de nem rendelkezik szavazati joggal.

(57) Az EFH-k tevékenységének szektorok közötti összehangja érdekében nekik a vegyes bizottságon keresztül szorosan koordinálniuk kell tevékenységüket, és adott esetben közös állásfoglalást kell hozniuk. A vegyes bizottságnak koordinálnia kell az EFH-k pénzügyi konglomerátumokkal és más szektorok közötti kérdésekkel kapcsolatos feladatait. Szükség esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási- és Foglalkoztatáspolitikai Hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó intézkedéseket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak párhuzamosan kell elfogadniuk. A vegyes bizottság elnöki tisztségét 12 hónapos időközönként az EFH-k elnökei felváltva látják el. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke. A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, ami lehetővé teszi a nem hivatalos információcserét és közös felügyeleti kultúra kialakítását az EFH-k között.

(58) Biztosítani szükséges, hogy a Hatóság határozatai által érintett felek élhessenek a megfelelő jogorvoslatokkal. A felek jogainak hatékony védelme céljából és az eljárás gazdaságossága érdekében, ha az ügyben a Hatóság rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, a feleknek a fellebbviteli tanács előtt célszerű fellebbezési jogot biztosítani. A hatékonyság és az egységesség érdekében indokolt, hogy a fellebbviteli tanács az EFH-k közös szerve legyen, de azok igazgatási és szabályozási szervezetétől függetlenül működjön. A fellebbviteli tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Unió Bíróságától lehet kérni.

- (59) A Hatóság működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei alapvetően a nemzeti felületei hatóságoktól származó kötelező járulékokból és az Európai Unió általános költségvetéséből erednek. A Hatóság uniós finanszírozásáról a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontja értelmében a költségvetési hatóság állapodik meg ⁽¹⁾. Az uniós költségvetési eljárás alkalmazandó. Az elszámolások ellenőrzését a Számvévőszéknek kell végeznie. A teljes költségvetés a zárszámadás hatálya alá tartozik.
- (60) A Hatóságra az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alkalmazandó. A Hatóságnak csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ⁽³⁾ is.
- (61) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzetrel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság személyzetére a tisztviselők személyzeti szabályzata, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei ⁽⁴⁾ irányadók.
- (62) Az üzleti titkok és más bizalmas információk védelme alapvető érdek. A Hatóság a rendelkezésére bocsátott és a hálózaton belül cserélt információk titkossága tekintetében szigorú és hatékony titoktartási szabályokat vezet be.
- (63) Az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (64) A Hatóság átlátható működése érdekében a Hatóságra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréseiről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾.
- (65) Lehetővé kell tenni, hogy harmadik országok is részt vehessenek a Hatóság munkájában, az Unió által megkötendő megfelelő megállapodásokkal összhangban.
- (66) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a betétesek és a befektetők védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felületei koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (67) A Hatóságnak át kell vennie az európai bankfelügyelők bizottságának minden jelenlegi feladatát és hatáskörét. Ezért a Hatóság létrehozásának időpontjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni a 2009/78/EK bizottsági határozatot, és megfelelően módosítani kell a pénzügyi szolgáltatások, a pénzügyi beszámolás és a könyvvizsgálat területének egyes tevékenységeit támogató közösségi program létrehozásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 716/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ⁽⁸⁾. Tekintettel az európai bankfelügyelők bizottságának meglévő struktúrára és intézkedéseire, fontos az európai bankfelügyelők bizottsága és a Bizottság közti igen szoros együttműködés biztosítása a megfelelő átmeneti rendelkezések kidolgozása során, gondoskodva arról, hogy a lehető legrövidebb legyen azon időszak, amely alatt a Bizottság felelős a Hatóság igazgatási létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért.
- (68) A Hatóság működésének megfelelő előkészítése és az európai bankfelügyelők bizottságáról való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében célszerű e rendelet alkalmazását határidőhöz kötni. A Hatóságot megfelelően finanszírozni kell. Legalább kezdetben 40 %-ban uniós forrásokból, 60 %-ban pedig tagállami hozzájárulásokból kell finanszírozni, amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló ^(36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyozásával összhangban kell megtenni.
- (69) Annak érdekében, hogy a Hatóság 2011. január 1-jén létrejöhessen, e rendeletnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.⁽⁴⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.⁽⁶⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.⁽⁷⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.⁽⁸⁾ HL L 253., 2009.9.25., 8. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS

1. cikk

Létrehozás és tevékenységi kör

(1) Ez a rendelet létrehozza az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: a Hatóság).

(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 2006/48/EK irányelv, a 2006/49/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, az 1781/2006/EK rendelet, a 94/19/EK irányelv, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2005/60/EK irányelv, a 2002/65/EK irányelv, a 2007/64/EK irányelv és a 2009/110/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós aktus hatályán belül jár el.

(3) A Hatóság eljár továbbá a hitelintézetek, pénzügyi konglomerátumok, befektetési vállalkozások, a pénzforgalmi és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket is, amennyiben a Hatóság ezen intézkedései az említett aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

(4) E rendelet rendelkezései nem sértik a Bizottság jogköreit, különösen az EUMSZ. 258. cikke szerinti, az uniós jog betartásának biztosítására vonatkozó jogkört.

(5) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága, az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság hozzájárul a következőkhöz:

- a) a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és felügyelet ésszerű, hatékony és egyenletes szintje révén;
- b) a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, eredményességének és szabályos működésének biztosítása;
- c) a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése;
- d) a szabályozási arbitrázs megelőzéséhez és az egyenlő versenyfeltételek előmozdítása;
- e) a hitelfelvétel és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása; és
- f) a fogyasztóvédelem javítása.

E célok érdekében a Hatóság a felügyeleti konvergencia elősegítésével és az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak nyújtott véleményekkel hozzájárul a (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásához, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít, hozzájárulva a Hatóság céljainak eléréséhez.

Az e rendelet által ráruházott feladatok ellátása során a Hatóság kiemelt figyelmet fordít azon pénzügyi intézmények jelentette mindenfajta rendszerszintű kockázatra, amelyek összeomlása akadályozhatja a pénzügyi rendszer vagy a reálgazdaság működését.

A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva jár el.

2. cikk

Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere

(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). Az PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi szektorra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóinak megfelelő védelmét.

(2) Az PFER a következőket foglalja magában:

- a) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) – az 1092/2010/EU rendeletben és e rendeletben meghatározott feladatok ellátása céljából;
- b) a Hatóság;
- c) az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdij-hatóság);
- d) az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság);
- e) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a „vegyes bizottság”) – az e rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54–57. cikkében meghatározott feladatok ellátása céljából;
- f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1094/2010/EU rendeletben és az 1095/2010/EU rendeletben említett uniós jogi aktusokban meghatározott tagállami hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

(3) A Hatóság a vegyes bizottságon keresztül rendszeresen és szorosan együttműködik az ERKT-vel, valamint az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiazi Hatóság), biztosítva a munka szektorok közötti összhangját, valamint közös álláspontok kialakítását a pénzügyi konglomerátumok felügyelete és egyéb szektorok közötti kérdések terén.

(4) Az PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk megosztásának biztosítása terén.

(5) Az PFER részét képező felügyeleti hatóságok kötelessége, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusoknak megfelelően ellássák az Unióban működő pénzügyi intézmények felügyeletét.

3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „pénzügyi intézmények”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott „hitelintézetek”, a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott „befektetési vállalkozások” és a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (14) bekezdésében meghatározott „pénzügyi konglomerátumok”, azzal a kivétellel, hogy a 2005/60/EK irányelv tekintetében a „pénzügyi intézmények” az azon irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket jelentik;
2. „hatáskörrel rendelkező hatóság”:
 - i. a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelv meghatározása szerinti és a 2009/110/EK irányelvben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok;
 - ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak; és
 - iii. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 94/19/EK irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság.

5. cikk

Jogállás

- (1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.
- (2) A Hatóságot valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképeség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.
- (3) A Hatóságot az elnöke képviseli.

6. cikk

Összetétel

A Hatóságot a következők alkotják:

1. a felügyeleti tanács, amely ellátja a 43. cikkben meghatározott feladatokat;
2. az igazgatótanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;
3. az elnök, aki ellátja a 48. cikkben meghatározott feladatokat;
4. az ügyvezető igazgató, aki ellátja az 53. cikkben meghatározott feladatokat;
5. a fellebbviteli tanács, amely ellátja a 60. cikkben meghatározott feladatokat.

7. cikk

Székhely

A Hatóság székhelye London.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE

8. cikk

A Hatóság feladatai és hatásköre

- (1) A Hatóság ellátja a következő feladatokat:
 - a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, valamint szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása révén;

- b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;
- c) ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és a hatáskörök átruházását;
- d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal és biztosítja az ERKT figyelemzetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását;
- e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokról szóló összehasonlító elemzések elkészítését, beleértve az iránymutatások és ajánlások kibocsátását és a bevált gyakorlatok megállapítását;
- f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartási hitelek és a kkv-knak nyújtott hitelek tendenciáit;
- g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos tájékoztatás érdekében gazdasági elemzést készít a piacokról;
- h) elősegíti a betétesek és a befektetők védelmét;
- i) hozzájárul a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működéséhez, a rendszerszintű kockázat nyomon követéséhez, értékeléséhez és méréséhez, a rendezési és szanalási tervek kidolgozásához és koordinálásához, magas szintű védelmet nyújt az Unió egész területén a betétesek és a befektetők számára, továbbá hozzájárul a fizetéseképtelen pénzügyi intézmények szanalására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, a 21–26. cikkel összhangban;
- j) elvégez minden egyéb, az ebben a rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;
- k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakésszé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat – különösen a hatáskörébe tartozó területeken, a nyilvántartott pénzügyi intézmények vonatkozásában –, hogy könnyen hozzáférhető tájékoztatást biztosítson a nyilvánosságnak;
- l) szükség szerint átvész minden meglévő vagy folyamatban lévő feladatot az európai bankfelügyelők bizottságától (EBFB).
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátása érdekében a Hatóság az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkezik, különösen a következőkkel:
- a) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikkben említett különös esetekben;
- b) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 15. cikkben említett különös esetekben;
- c) iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki a 16. cikkben meghatározottak szerint;
- d) ajánlásokat bocsát ki meghatározott esetekben, a 17. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- e) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett egyedi határozatokat hoz a 18. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett meghatározott esetekben;
- f) a közvetlenül alkalmazandó uniós jogot érintő ügyekben a pénzügyi intézményeknek címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (6) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett különös esetekben;
- g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 34. cikkben előírtaknak megfelelően;
- h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. cikkben előírtaknak megfelelően;
- i) közös módszertant dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére és a fogyasztók védelmére gyakorolt hatások értékelésére;
- j) központilag hozzáférhető adatbázist készít a nyilvántartott pénzügyi intézményekről a hatáskörébe tartozó területen, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok azt előírják.

9. cikk

A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok

- (1) A Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy támogassa a piacon az átláthatóságot, az egyszerűséget és a méltányosságot a fogyasztói pénzügyi termékek és szolgáltatások vonatkozásában a belső piac egész területén, többek között a következők révén:
- a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról;
- b) áttekinti és koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a pénzügyi műveltséggel és oktatással kapcsolatos kezdeményezéseit;
- c) képzési standardokat dolgoz ki a piaci szereplők számára; és
- d) hozzájárul a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályok kialakításához.

(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási gyakorlat konvergenciájának elősegítése érdekében

(3) A Hatóság figyelmeztetéseket adhat ki abban az esetben, ha valamely pénzügyi tevékenység súlyos kockázatot jelent az 1. cikk (5) bekezdésében meghatározott célokra nézve.

(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehozhat egy valamennyi releváns hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, a Hatóság átmenetileg betilthat vagy korlátozhatja bizonyos pénzügyi tevékenységeket, amelyek veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendszeres működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatát. Amennyiben a határozat a három hónapos időtartam elteltével nem kerül meghosszabbításra, az automatikusan hatályát veszti.

A tagállamok kérhetik, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ilyen esetekben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e a határozatát.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás bevezetésének megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot.

10. cikk

Szabályozástechnikai standardok

(1) Amennyiben az EUMSZ. 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következőket harmonizáció biztosítása érdekében az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A szabályozástechnikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, tartalmukat pedig az alapul szolgáló uniós jogalkotási aktusok szabják meg.

A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván jóváhagyni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal hagyná jóvá azt, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha az említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy olyan szabályozástechnikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag ha a Hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően nem nyújtja be a tervezetet a Bizottságnak a határidőn belül, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal a Hatóság által készített tervezet nélkül is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a szabályozástechnikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezetét megküldi a Hatóságnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hatetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időszakon belül benyújtotta a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot. A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, szabályozástechnikai standardok elfogadására adott felhatalmazás 2010. december 16-át követő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 14. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Amint a Bizottság elfogad egy szabályozástechnikai standardot, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok elfogadására való felhatalmazására a 12–14. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat haladéktalanul, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő szabályozástechnikai standardok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

13. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam elteltével sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a szabályozástechnikai standarddal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A szabályozástechnikai standard az említett időtartam leteltét megelőzően kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak eltelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely szabályozástechnikai standarddal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a szabályozástechnikai standarddal szembeni kifogását.

14. cikk

A szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása

(1) Abban az esetben, ha a Bizottság elutasítja vagy a 10. cikkel összhangban módosítja a szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság erről az indokok megjelölése mellett értesíti a Hatóságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül adott esetben egy hónapon belül meghívhatja a Parlament vagy a Tanács hatáskörrel rendelkező bizottsága eseti ülésére a hatáskörrel rendelkező biztost és a Hatóság elnökét az eltérő véleményeik ismertetése és kifejtése érdekében.

15. cikk

Végrehajtás-technikai standardok

(1) A Hatóság az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és csak az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására terjednek ki. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetéről és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kívánja jóváhagyni a végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal hagyja azt jóvá, akkor visszaküldi azt a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha az ötödik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Azokban az esetekben, amikor a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag azokban az esetekben, ha a Hatóság a (2) bekezdés szerinti időtartamon belül nem nyújt be végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottságnak, a Bizottság végrehajtási aktussal a Hatóság tervezete nélkül is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a végrehajtás-technikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezetet megküldi a Hatóságnak is. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartamon belül benyújtotta a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja azt, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

16. cikk

Iránymutatások és ajánlások

(1) Az PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy a pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az iránymutatásokról és az ajánlásokról, valamint elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok visszaigazolják, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni azoknak, úgy erről az indokok megjelölése mellett tájékoztatja a Hatóságot.

A Hatóság közzéteszi a tényt, amely szerint valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A Hatóság eseti alapon úgy határozhat, hogy közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóság által közölt indokokat, hogy miért nem felel meg az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

Amennyiben az adott iránymutatás vagy ajánlás megköveteli, a pénzügyi intézmények világos és részletes jelentést készítenek arról, hogy megfelelnek-e az iránymutatásnak vagy ajánlásnak.

(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról, amelyben megjelöli, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg azoknak, valamint ismerteti, hogy milyen módon kívánja biztosítani, hogy az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság a jövőben kövesse ajánlásait és iránymutatásait.

17. cikk

Az uniós jog megsértése

(1) A Hatóság az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott hatásköröknek megfelelően jár el, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza vagy az uniós joggal vélhetően ellentétes módon alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat, beleértve a 10–15. cikknek megfelelően megállapított szabályozástechnikai standardokat és a végrehajtás-technikai standardokat, különösen ha nem gondoskodik arról, hogy a pénzügyi intézmények teljesítsék az említett aktusokban meghatározott követelményeket.

(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a banki érdekképviselői csoport kérésére, vagy saját kezdeményezésére és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatását követően kivizsgálhatja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.

A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart.

(3) A Hatóság legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított két hónapon belül ajánlást intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz, amelyben meghatározza az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

A hatáskörrel rendelkező hatóság az ajánlás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Hatóságot az uniós jognak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az uniós jognak a Hatóság ajánlásának kézhezvételétől számított egy hónapon belül, a Bizottság a Hatóságtól kapott tájékoztatást követően vagy saját kezdeményezésére hivatalos véleményt adhat ki, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy hozza meg az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A Bizottságnak hivatalos véleményében figyelembe kell vennie a Hatóság ajánlásait.

A Bizottság ezt a hivatalos véleményt az ajánlás elfogadását követően legkésőbb három hónapon belül adja ki. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja.

A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (4) bekezdésben említett hivatalos vélemény kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a Hatóságot a bizottsági hivatalos véleményben foglaltaknak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(6) Az EUMSZ 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a (4) bekezdésben említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyt feltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kellő időben orvosolja a megfelelés hiányát, a Hatóság – amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok vonatkozó előírásai a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük az említett hivatalos véleményben vagy – az adott esettől függően – határozatban foglaltaknak.

(8) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben megnevezi, mely illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények nem felelnek meg az e cikk (4) és (6) bekezdésében említett hivatalos véleményeknek vagy határozatoknak.

18. cikk

Fellépés vészhelyzetekben

(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljeskörűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívní az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozájára.

(2) A Tanács – a Hatóság, a Bizottság vagy az ERKT kérése nyomán – a Bizottsággal, az ERKT-vel és adott esetben az EFH-kal konzultálva a Hatóságnak címzett határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja e rendelet alkalmazásában a vészhelyzet fennállását. A Tanács kellő időközönként, de havonta legalább egyszer felülvizsgálja e határozatot. Amennyiben a határozat egy hónap elteltével nem kerül meghosszabbításra, automatikusan hatályát veszti. A Tanács bármikor bejelentheti a vészhelyzet megszűnését.

Amennyiben az ERKT vagy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, titkos ajánlást intéznek a Tanácshoz, amelyhez helyzetelemzést csatolnak. A Tanács ezt követően mérlegeli, hogy szükséges-e egy ülés összehívása. Az eljárás során kellő módon garantálni a titoktartást.

Amennyiben a Tanács vészhelyzet fennállását állapítja meg, arról megfelelő módon és késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a nemzeti hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az adott jogszabályokban meghatározott előírásokat.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság (3) bekezdésben említett határozatának az abban meghatározott időtartamon belül, és amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, vonatkozó előírások a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az említett jogszabály szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is. Mindez kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amikor valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokat, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, illetve azokat a szóban forgó aktusok nyilvánvaló megsértésével alkalmazza, és amennyiben a mielőbbi korrekció elengedhetetlen az Unión belül a pénzügyi piacok rendes működésének és épségének, illetve a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része stabilitásának a helyreállításához.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése

(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokban meghatározott esetekben és amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti nézeteltérés, a Hatóság saját kezdeményezésére az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott vonatkozó időtartamok és az ügy összetettségének és sürgősségének figyelembevételével megszabja a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti egyeztetés határidejét. Ebben a szakaszban a Hatóság közvetítői szerepet tölt be.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság – a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott eljárással összhangban – az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra nézve kötelező erejű határozatot hozhat, amelyben felszólítja őket egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben. A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező tényekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

(6) Az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben a Hatóság elnöke rögzíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés típusát és jellegét, a létrejött megállapodásokat és az ilyen nézeteltérések rendezése érdekében elfogadott határozatokat.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok között nézeteltérések szektorok közötti rendezése

A vegyes bizottság a 19. és az 56. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően rendezi az e rendelet 4. cikkének 2. pontja, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet szerinti eljáró hatáskörrel rendelkező hatóság között kialakult, szektorok közötti nézeteltéréseket.

21. cikk

Felügyeleti kollégiumok

(1) A Hatóság hozzájárul a 2006/48/EK irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, valamint az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítéséhez. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság személyzetének lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyen a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.

(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot.

E bekezdés, valamint az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében „hatáskörrel rendelkező hatóságnak” kell tekinteni.

A Hatóság:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködve összegyűjtheti és megoszthatja az összes vonatkozó információt annak érdekében, hogy megkönnyítse a kollégiumok munkáját, valamint központi rendszert hozhat létre és működtethet azzal a céllal, hogy ezek az információk elérhetőek legyenek a kollégiumokban dolgozó hatáskörrel rendelkező hatóságok számára;
- b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerszintű kockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stresszteszteket, valamint a rendszerszintű kockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e teszteket tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére;
- c) előmozdíthatja a hatékony és eredményes felügyeleti tevékenységeket, beleértve azon kockázatok értékelését, amelyeknek a pénzügyi intézmények ki vannak vagy ki lehetnek téve a felügyeleti felülvizsgálat folyamata értelmében vagy stresszhelyzetben;
- d) az e rendeletben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel összhangban felügyelheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett feladatokat; és
- e) az olyan esetekben, amikor úgy véli, hogy a határozat az uniós jog helytelen alkalmazását eredményezné vagy nem járulna hozzá a felügyeleti gyakorlatok közelítésének célkitűzéséhez, a kollégiumot további tanácskozásra kérheti fel. Előírhatja továbbá az összevont felügyeletet ellátó hatóság számára, hogy hívjon össze kollégiumi ülést, illetve hogy az ülés napirendjére vegyen fel további napirendi pontokat.

(3) A Hatóság szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a 16. cikk szerint elfogadott útmutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.

(4) A jogi kötő erővel bíró közvetítői szerep révén a Hatóság a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban rendezi a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltéréseket. A Hatóság a 19. cikkkel összhangban az érintett intézményre közvetlenül alkalmazandó felügyeleti határozatot hozhat.

22. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Hatóság kellő módon figyelembe veszi az 1092/2010/EU rendeletben meghatározott rendszerkockázatot. A Hatóság kezeli a pénzügyi szolgáltatások terén esetlegesen jelentkező olyan kockázatokat, amelyek:

- a) oka a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése; és
- b) esetlegesen súlyos, negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve.

A Hatóság adott esetben mérlegeli az ERKT és a Hatóság által kidolgozott rendszerkockázatok nyomon követését és értékelését, és reagál az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tett figyelmeztetésekre és ajánlásokra.

(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben – kidolgozza a rendszerkockázatok megállapítására és mérésére szolgáló közös minőségi és mennyiségi mutatókat (kockázati jelzőrendszert).

A Hatóság ezenkívül egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert is kidolgoz, amely azonosítja az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézményeket. Ezen intézmények felügyeletét meg kell erősíteni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok sérelme nélkül a Hatóság szükség szerint további útmutatásokat és ajánlásokat dolgozhat ki a pénzügyi intézmények számára, az általuk jelentett rendszerkockázatok figyelembevétele érdekében.

A Hatóság biztosítja, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított területekre irányuló szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása során a pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot figyelembe vegyék.

(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására jelentett potenciális veszélyeket, és ajánlásokat készítsen az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.

(5) A vegyes bizottság biztosítja az e cikkkel összhangban végzett tevékenységek átfogó és szektorok közötti koordinációt.

23. cikk

A rendszerkockázat azonosítása és mérése

(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi intézmények által képviselt rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket megerősített felügyelettel kell ellátni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(2) A Hatóság a pénzügyi intézmények által képviselt rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumok kidolgozása során teljeskörűen figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi megközelítéseket, köztük az Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB), a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által megállapítottakat.

24. cikk

A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség

(1) A Hatóság biztosítja, hogy állandóan rendelkezzen olyan szakirányú kapacitással, amely képes hatékonyan reagálni a 22. és a 23. cikkben említett rendszerkockázatok megjelenése esetén, különösen a rendszerkockázatot jelentő intézmények tekintetében.

(2) A Hatóság ellátja az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályok által ráruházott feladatokat, továbbá hozzájárul az uniós válságkezelési és -rendezési rendszer összehangoltságának és egységességének a biztosításához.

25. cikk

Rendezési és szanálási eljárások

(1) A Hatóság – a fizetéseképtelenség rendszerszintű hatásának minimalizálása érdekében – hozzájárul a hatékony és következetes rendezési és szanálási tervek, vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásához és koordinálásához, és ezekben aktívan részt is vesz.

(2) A Hatóság a fizetéseképtelen intézmények – és különösen a határokon átnyúló csoportok – szanálásának elősegítését célzó legjobb gyakorlatokat állapíthat meg a dominóhatás elkerülésével, gondoskodva arról, hogy megfelelő eszközök – többek között elegendő forrás – álljon rendelkezésre, és lehetővé téve az intézmény vagy a csoport rendezett módon, költséghatékonyan és kellő időben történő szanálását.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10–15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

26. cikk

A betétbiztosítási rendszerek európai rendszere

(1) A Hatóság – az e rendeletben ráruházott hatáskörök alapján eljárva – hozzájárul a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének megerősítéséhez a 94/19/EK irányelv megfelelő alkalmazásának a célból történő biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi intézmények, köztük – a 94/19/EK irányelvben előírtaknak megfelelően – az Unión kívüli székhellyel rendelkező, de az Unióban letelepedett és betéteket gyűjtő pénzügyi intézmények járulékaik megfelelő módon finanszírozzák a nemzeti betétbiztosítási rendszereket, továbbá hogy e betétbiztosítási rendszerek az Unió egészében harmonizált keretek között magas szintű védelmet nyújtanak valamennyi betétes részére, meghagyva a kölcsönös garanciarendszerek stabilitásmegőrző szerepét, feltéve, hogy azok megfelelnek az uniós jogszabályoknak.

(2) A betétbiztosítási rendszerekre a Hatóság iránymutatások és ajánlások elfogadására vonatkozó hatásköreiről szóló 16. cikk alkalmazandó.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében hivatkozott jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10–15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

(4) E rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének konvergenciájára kell irányulnia.

27. cikk

Európai bankszanálási és finanszírozási rendszer

(1) A Hatóság hozzájárul a fizetéseképtelen pénzügyi intézmények – és főként az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézmények – szanálására irányuló, a dominóhatás elkerülését célzó módszerek – beleértve adott esetben koordinált és robusztus finanszírozási mechanizmusok – kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik ezen intézmények rendezett és a megfelelő időben történő leépítését.

(2) A Hatóság a koordinált nemzeti válságkezelési rendszerekhez kapcsolódó megfelelő pénzügyi eszközökkel hozzájárul egy egységes, szilárd és megbízható finanszírozási mechanizmusra irányuló rendszer iránti igény felméréséhez.

A Hatóság hozzájárul ahhoz a munkához, amely egyrészt az egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos kérdésekkel, másrészt azoknak az adó- és járulérendszernek a kumulatív hatásaival foglalkozik, amelyek a méltányos tehermegosztás és a rendszerkockázatok korlátozását célzó ösztönzők biztosítása érdekében egy koherens és hiteles szanálási keret részeként a pénzügyi intézményekre esetleg kivetésre kerülnek.

Az e rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a Hatóság által a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés keretében játszott szerep lehetséges fokozására, valamint – adott esetben – egy európai bankszanálási alap megteremtésére kell irányulnia.

28. cikk

Feladatok és hatáskörök átruházása

(1) Az e cikkben foglalt feltételek mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok a megbízott hozzájárulásával átruházhatnak feladatokat és hatásköröket a Hatóságra vagy más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságokra. A tagállamok külön szabályokat határozhatnak meg a hatáskörök átruházására vonatkozóan, amelyeknek meg kell felelni, mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóságaik ilyen átruházási megállapodásokat kötnek, és az átruházás hatályát a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények és csoportok hatékony felügyeletéhez szükséges szintre korlátozhatják.

(2) Az átruházható vagy együttesen gyakorolható feladatok és hatáskörök meghatározásával és a legjobb gyakorlatok terjesztésével a Hatóság ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását.

(3) A hatáskörök átruházásának az 1. cikk (2) bekezdésében jogi aktusokban meghatározott hatáskörök ismételt megosztását kell eredményeznie. Az átruházott hatáskörökkel kapcsolatos eljárásokra, végrehajtásra, igazgatási és bírósági felülvizsgálatra a megbízott hatóság joga az irányadó.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot a tervezett átruházási megállapodásokról. A megállapodásokat legkorábban a Hatóság tájékoztatását követően egy hónappal léptethetik hatályba.

A Hatóság a tájékoztatását követő egy hónapon belül véleményezheti a tervezett megállapodást.

Az összes érintett fél megfelelő tájékoztatása érdekében a Hatóság megfelelő módon közlést tesz a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kötött átruházási megállapodásokról.

29. cikk

Közös felügyeleti kultúra

(1) A Hatóság aktív szerepet tölt be a közös európai felügyeleti kultúra és a koordinált felügyeleti gyakorlatok kialakításában, valamint az egész Unióra kiterjedő egységes eljárások és következetes megközelítések biztosításában. A Hatóság legalább a következő tevékenységeket végzi:

- a) véleményez a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé;
- b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;
- c) hozzájárul kiváló minőségű egységes felügyeleti standardok, köztük beszámolási standardok, továbbá nemzetközi számviteli standardok kidolgozásához az 1. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

- d) felülvizsgálja a Bizottság által elfogadott vonatkozó szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok és a saját maga által kibocsátott iránymutatások és ajánlások alkalmazását, és szükség esetén módosításokat javasol; és
- e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének, és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.

(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti szemléletmód és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

30. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat szervez és végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket.

(2) A partneri felülvizsgálatok többek között értékelik:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel a 10–15. cikkben említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, valamint az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;
- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatokat, amelyek bevezetéséből más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartásának hatékonyságát, és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetére előírt igazgatási intézkedéseket és a felelős személyekre kiszabott szankciókat.

(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét.

(4) A Hatóság a partneri felülvizsgálatok alapján azonosítható legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza. Emellett a felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával a partneri felülvizsgálatok minden egyéb eredménye is nyilvánosságra hozható.

31. cikk

Koordinációs feladatkör

A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor az esetleges kedvezőtlen fejlemények veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.

A Hatóság koordinált uniós válasza törekszik, többek között az alábbiak révén:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése;
- b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása, és amennyiben lehetséges és helyénvaló, megbízhatóságának ellenőrzése;
- c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;
- d) az ERKT haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;
- e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedései koordinációjának elősegítése érdekében;
- f) az egynél több tagállamban tevékenykedő intézmények szabályozás szerinti jelentéstételi kötelezettségéből eredő, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

32. cikk

A piaci fejlemények értékelése

(1) A Hatóság hatáskörén belül figyelemmel kíséri és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdój-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének közgazdasági elemzést is tartalmaznia kell azokra a piacokra vonatkozóan, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatására vonatkozóan.

(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következő, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által alkalmazandó elemeket:

- a) különböző gazdasági forgatókönyvek által az intézmények pénzügyi helyzetére gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan;
- b) a pénzügyi intézmények rugalmasságára vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére vonatkozó egységes megközelítés;
- c) az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére, valamint a betétesekre, a befektetőkre és a fogyasztók tájékoztatására gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan;

(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság legalább évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hoz a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról.

A Hatóság ezekben az értékelésekben meghatározza a fő kockázatok besorolását és a gyenge pontokat és – amennyiben szükséges – megelőző vagy korrekciós intézkedéseket javasol.

(4) A Hatóság biztosítja az szektorok közötti fejlemények, a kockázatok és gyenge pontok megfelelő kezelését azáltal, hogy a vegyes bizottságon keresztül szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek azon harmadik országokkal.

(2) A Hatóság segítséget nyújt a harmadik országbeli felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokkal összhangban.

(3) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokat és az egyenértékűségi határozatok előkészítésében nyújtott segítséget.

34. cikk

Egyéb feladatok

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) A 2007/44/EK irányelvvel módosított 2006/48/EK irányelv hatálya alá tartozó és azon irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesületek és részesedésszerzések prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé prudenciális értékelésről, kivéve a 2006/48/EK irányelv 19a. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2007/44/EK irányelvvel módosított 2006/48/EK irányelvnek megfelelő értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.

35. cikk

Információgyűjtés

(1) A Hatóság kérésére a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz, az információkérés pedig a szóban forgó feladat tekintetében szükséges.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell benyújtani.

(3) Valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kelően indokolt kérésére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és a 70. cikkben megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átadhat minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

(4) Mielőtt e cikkel összhangban adatokat kérne, valamint a pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőzését elkerülendő, a Hatóság figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere által előállított és terjesztett valamennyi rendelkezésre álló és a tárgyhoz tartozó statisztikát.

(5) Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, a pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához – amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal –, nemzeti központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.

(6) Ha az információ nem elérhető, vagy az (1) és az (5) bekezdés értelmében nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést címezhet közvetlenül az érintett pénzügyi intézményekhez. A magyarázattal ellátott kérésnek tartalmaznia kell, miért szükségesek az adott pénzügyi intézményre vonatkozó információk.

A Hatóság e bekezdéssel és az (5) bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

(7) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikk értelmében kapott bizalmas információt.

36. cikk

Kapcsolat az ERKT-val

(1) A Hatóság szorosan és rendszeresen együttműködik az ERKT-val.

(2) Rendszeresen ellátja az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges naprakész információkkal. Minden nem összegzett vagy összesített formában lévő, az ERKT feladatai teljesítéséhez szükséges adatot indokolt kérésre haladéktalanul az ERKT rendelkezésére kell bocsátani, az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározottak szerint. A Hatóság az ERKT-val együttműködésben megfelelő belső eljárásokat dolgoz ki a különösen az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos bizalmas információk továbbítására.

(3) A Hatóság a (4) és (5) bekezdéssel összhangban biztosítja az ERKT 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását.

(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételkor a Hatóság haladéktalanul összehívja a felügyeleti tanács ülést és értékeli a figyelmeztetés vagy ajánlás hatását feladatai teljesítésére nézve.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT és a Tanács számára.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételkor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.

Ha a címzett nem kívánja betartani az ERKT ajánlásait, ennek okait közli és megvitatja a felügyelőtanáccsal.

A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t.

(6) Az e rendeletben meghatározott feladatok ellátása során a Hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az ERKT figyelmeztetéseit és ajánlásait.

37. cikk

Banki érdekképviselési csoport

(1) A Hatóság feladataival érintett területeken az érdekeltekkel folytatandó konzultáció elősegítése céljából létre kell hozni egy banki érdekképviselési csoportot. A banki érdekképviselési csoporttal a 10–15. cikknek megfelelően hozott, a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokra vonatkozó intézkedésekről, továbbá amennyiben ezek egyes pénzügyi intézményekre nem vonatkoznak, az iránymutatásokra és ajánlásokra vonatkozó 16. cikknek megfelelő intézkedésekről kell konzultálni. Amennyiben sürgős intézkedés szükséges, és nincs mód konzultálásra, a banki érdekképviselési csoportot mihamarabb értesíteni kell.

A banki érdekképviselési csoport legalább évente négyszer ülésezik.

(2) A banki érdekképviselési csoport 30 tagból áll, kiegyensúlyozott arányban képviselve az Unióban működő hitel- és befektetési intézeteket, azok munkavállalóinak képviselőit, valamint a fogyasztókat, a banki szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit. A tagok közül legalább ötnak független, élvonalbeli tudományos szakembernek kell lennie. Tíz tagnak pénzügyi intézményeket kell képviselnie, közülük háromnak szövetkezeti és takarékbankokat.

(3) A banki érdekképviselési csoport tagjait az érintett érdekeltek javaslatai alapján a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács az ilyen irányú határozathozatal során a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a megfelelő földrajzi és nemek közötti egyensúlyt és az érdekeltek képviselését az Unió egész területén.

(4) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkarsági támogatást biztosít a banki érdekképviselési csoport számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell a banki érdekképviselési csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. A banki érdekképviselési csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviselési csoport tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

A banki érdekképviselési csoport tagjai két egymást követő időszakon át láthatják el feladatukat.

(5) A banki érdekképviselési csoport véleményt és tanácsot nyújthat a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdéssel, külön figyelmet fordítva a 10–16., 29., 30. és 32. cikkben meghatározott feladatokra.

(6) A banki érdekképviselői csoport a tagok kétharmados többségével fogadja el az eljárási szabályzatát.

(7) A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviselői csoport véleményeit és tanácsait, valamint a konzultációk eredményét.

38. cikk

Védintézkedések

(1) A Hatóság biztosítja, hogy a 18. vagy 19. cikk alapján elfogadott határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(2) Ha valamely tagállam úgy véli, hogy valamely, a 19. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő két héten belül értesítheti a Hatóságot és a Bizottságot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Hatóság a tagállamtól érkezett értesítést követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamot arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja határozatát. Amennyiben a Hatóság fenntartja vagy módosítja a határozatot, nyilatkozik arról, hogy az költségvetési hatáskört nem érint.

Ha a Hatóság fenntartja határozatát, a Tanács – legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a negyedik albekezdésben előírtaknak megfelelően a Hatóság tájékoztatta a tagállamot – egyik ülésén a leadott szavazatok többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát fenntartja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács az ötödik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának fenntartásáról, a hatósági határozatot visszavonják.

(3) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a 18. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő három munkanapon belül a tagállam értesítheti a Hatóságot, a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Tanács tíz munkanapon belül ülést hív össze, és tagjainak egyszerű többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát visszavonja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács a negyedik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának visszavonásáról, a hatósági határozat felfüggesztését meg kell szüntetni.

(4) Amennyiben a Tanács a (3) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy nem vonja vissza a Hatóságnak a 18. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos határozatát, és az érintett tagállam továbbra is úgy ítéli meg, hogy a Hatóság határozata ütközik a költségvetési hatáskörével, az adott tagállam erről értesítheti a Bizottságot és a Hatóságot, és felkérheti a Tanácsot az ügy ismételt megvizsgálására. Az érintett tagállam egyértelműen megindokolja, hogy miért nem ért egyet a Tanács határozatával.

A Tanács az első albekezdésben említett értesítéstől számított négy héten belül megerősíti az eredeti határozatát, vagy a (3) bekezdéssel összhangban új határozatot hoz.

A Tanács a négy hetes időtartamot további négy héttel meghosszabbíthatja, ha az ügy sajátos körülményei ezt megkívánják.

(5) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos bármilyen módon, különösen a Hatóság jelentős vagy tényleges költségvetési hatással nem járó határozataival összefüggésben visszaélni e cikkel.

39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) Az e rendeletben előírt határozatok meghozatala előtt a Hatóság tájékoztatja bármely megnevezett címzettet a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejezheti az ügygel kapcsolatos álláspontját. Értelemszerűen így kell eljárni a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(2) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(3) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(4) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(5) A Hatóságnak a 17., 18. vagy a 19. cikk szerinti határozatait nyilvánosságra kell hozni, és azokban meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes a pénzügyi intézményeknek az üzleti titkaik védelmével kapcsolatos jogos érdekeivel, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.

III. FEJEZET

SZERVEZET

1. SZAKASZ

Felügyeleti tanács

40. cikk

Összetétel

- (1) A felügyeleti tanács a következő tagokból áll:
- a) az elnök, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
 - b) az egyes tagállamok hitelintézetének felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság vezetője, akinek legalább évente kétszer személyesen részt kell vennie az ülésen;
 - c) a Bizottság egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
 - d) az Európai Központi Bank egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
 - e) az ERKT egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
 - f) a másik két európai felügyeleti hatóság egy-egy képviselője, akik nem rendelkeznek szavazati joggal.

(2) A felügyeleti tanács rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja a banki érdekképviselői csoporttal közösen tartott ülést.

(3) Mindegyik hatáskörrel rendelkező hatóság felelős egy magas rangú póttag kijelöléséért a hatóságon belül, aki helyettesítheti a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagját, annak akadályoztatása esetén.

(4) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott hatóság nem központi bank, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy elkíséri őt a tagállam központi bankjának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(5) Ha egy tagállamban több hatóság is hatáskörrel rendelkező az e rendelet szerinti felügyelet tekintetében, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg. Ha azonban a felügyeleti tanács olyan kérdéssel foglalkozik, amely nem tartozik az (1) bekezdés b) pontjában említett tag által képviselt nemzeti hatóság hatáskörébe, e tagot elkísérheti az érintett nemzeti hatóság képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(6) A 94/19/EK irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához – adott esetben – csatlakozhat az egyes tagállamokban betétbiztosítási rendszereket működtető releváns szervek képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(7) A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein részt vehetnek megfigyelők.

Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül részt vehet a felügyeleti tanács ülésein.

41. cikk

Belső bizottságok és munkacsoportok

(1) A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat vagy munkacsoportokat hozhat létre és rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra vagy munkacsoportokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 19. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze a nézeteltérés pártatlan rendezésének elősegítésére, amely az elnökből és a felügyeleti tanács két olyan tagjából áll, akik nem lehetnek a nézeteltérésben érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

(3) A 19. cikk (2) bekezdése alkalmazásában, a munkacsoport javaslatot tesz a felügyeleti tanács által a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében megállapított eljárással véglegesen elfogadandó határozatra.

(4) A felügyeleti tanács elfogadja a (2) bekezdésben említett munkacsoport eljárási szabályzatát.

42. cikk

Függetlenség

Az e rendelettel ráruházott feladatok ellátása során az elnök és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem törekedhet a felügyeleti tanács tagjainak befolyásolására feladataik ellátása során.

43. cikk

Feladatok

(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért.

(2) A felügyeleti tanács fogadja el a II. fejezetben említett véleményeket, ajánlásokat és határozatokat, valamint tanácsot ad.

(3) Az elnököt a felügyeleti tanács nevezi ki.

(4) Az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-áig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(5) A felügyeleti tanács – az igazgatótanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(6) A felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság többéves munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A többéves munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(7) A felügyeleti tanács a 63. cikkel összhangban elfogadja a költségvetést.

(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett és a 48. cikk (5) bekezdésének vagy az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti őket megbízatásuk alól.

44. cikk

Döntéshozatal

(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

A felügyeleti tanács az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően tagjainak minősített többségével hozza meg döntéseit a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések, a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében valamint a VI. fejezet értelmében elfogadott valamennyi intézkedés és határozat esetében, és az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti határozatok tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban a munkacsoport által javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, ha azt egyszerű többséggel jóváhagyják, kivéve, ha azt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasítják.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti minden más határozat esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni.

(2) A felügyeleti tanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának a kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

(3) A felügyeleti tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az eljárási szabályzat részletesen meghatározza a szavazásra vonatkozó rendelkezéseket és – adott esetben – a határozatképességre vonatkozó szabályokat is. A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök és az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdésében vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok másképp rendelkeznek.

2. SZAKASZ

Igazgatótanács

45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács tagjainak sorából választott hat másik személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(2) Az igazgatótanács a jelen levő tagok többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein.

A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze és azokat az elnök vezeti.

Az igazgatótanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.

46. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egészének érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait feladataik elvégzése során.

47. cikk

Feladatok

(1) Az igazgatótanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az igazgatótanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az igazgatótanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

(4) Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Községek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az igazgatótanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az igazgatótanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(8) Az igazgatótanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

3. SZAKASZ

Elnök

48. cikk

Kinevezés és feladatok

(1) A Hatóságot az elnök képviseli, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért és vezeti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács üléseit.

(2) A felügyeleti tanács az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – nyílt pályázati eljárást követően nevezi ki.

Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott jelölt elfoglalná hivatalát, a kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament, a jelölt meghallgatását követően kifogásolhatja a kiválasztott személy kinevezését.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja annak feladatait. Az alelnököt nem az igazgatótanács tagjai közül választják meg.

(3) Az elnök megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az elnök ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

- a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;
- b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását, az Európai Parlament megerősítésétől függően.

(5) Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a felügyeleti tanács határozatát követően.

Az elnök nem akadályozhatja meg a felügyeleti tanácsot az elnökkel kapcsolatos kérdések megvitatásában, különösen ami felmentését illeti, és nem vesz részt az ilyen kérdéseket érintő vitákban.

49. cikk

Függetlenség

A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az elnököt feladatai ellátása során.

Az elnök – a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

50. cikk

Jelentés

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az elnököt vagy az alelnököt – függetlenségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett – felkérheti arra, hogy tegyen nyilatkozatot. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(2) Az elnök kérésre, az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság főbb tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(3) A 11–18. cikkben, valamint a 20. cikkben és 33. cikkben említett információk kívül a jelentésnek tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon igényelt valamennyi kapcsolódó információt is.

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

51. cikk

Kinevezés

(1) A Hatóságot az ügyvezető igazgató irányítja, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

(2) A felügyeleti tanács az ügyvezető igazgatót – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos tudása, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata és vezetői tapasztalata alapján – nyílt pályázati eljárást és az Európai Parlament jóváhagyását követően nevezi ki.

(3) Az ügyvezető igazgató megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az ügyvezető igazgató ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli különösen:

- a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;
- b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az első bekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató megbízatását.

(5) Az ügyvezető igazgató csak a felügyeleti tanács határozata alapján menthető fel.

52. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által az ügyvezető igazgató feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézménytől vagy szervtől, sem tagállami kormánytól, sem más egyéb köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető igazgatót feladatai ellátása során.

Az ügyvezető igazgató – a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

53. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért és előkészíti az igazgatótanács munkáját.

(2) Az ügyvezető igazgató felel azért, hogy a felügyeleti tanács iránymutatásával és az igazgatótanács ellenőrzése mellett megvalósuljon a Hatóság éves munkaprogramja.

(3) Az ügyvezető igazgató megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(4) Az ügyvezető igazgató a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot.

(5) Minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató elkészíti a következő évi munkaprogramot.

(6) Az ügyvezető igazgató a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(7) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a jelentéstervezetet, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetőleg a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(8) Az ügyvezető igazgató az e rendelet 68. cikkében megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI

1. SZAKASZ

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága

54. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága.

(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), és biztosítja az szektorok közötti következetességet, különösen az alábbiak terén:

- pénzügyi konglomerátumok,
- könyvvitel és könyvvizsgálat,
- az szektorok közötti fejlemények, kockázatok és a pénzügyi stabilitás sebezhetőségének mikroprudenciális elemzése,
- lakossági befektetési termékek,
- pénzmosás elleni intézkedések, és
- információcsere az ERKT-vel és az ERKT és az EFH-k közötti kapcsolatok kialakítása.

(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.

(4) Amennyiben egy pénzügyi intézmény több szektorális területen érintett, a vegyes bizottság a nézeteltéréseket az 56. cikknek megfelelően rendez.

55. cikk

Összetétel

(1) A vegyes bizottság az EFH-k elnökeiből, és – adott esetben – az 57. cikknek megfelelően létrehozott albizottság elnökéből áll.

(2) Az ügyvezető igazgatót, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.

(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke.

(4) A vegyes bizottság elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. A szabályzat meghatározhatja a vegyes bizottság üléseinek további résztvevőit.

A vegyes bizottság legalább kéthavonta ülésezik.

56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

A II. fejezetben meghatározott tevékenységi körén belül, és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns –, a Hatóság közös álláspontot alakít ki az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), amennyiben szükséges.

Az e rendelet 10–15., 17., 18. vagy 19. cikkében meghatározott, a 2002/87/EK irányelv és az 1. cikk (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó – uniós aktusok alkalmazásával kapcsolatos intézkedéseket a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) adott esetben egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

(1) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(2) Az albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Az albizottság tagjai közül választ elnököt, aki tagja a vegyes bizottságnak is.

(4) A vegyes bizottság további albizottságokat hozhat létre.

2. SZAKASZ

Fellebbviteli tanács

58. cikk

Összetétel és működés

(1) A fellebbviteli tanács az EFH-k közös testülete.

(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyon elismert személyek és igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal rendelkeznek, a banki, biztosítási, foglalkoztatási nyugdíj és értékpapír-piaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén pedig kellően magas szintű szakmai, többek közt felügyeleti ismereteik és gyakorlatuk van, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmény jelenlegi alkalmazottai közé. A fellebbviteli tanácsnak megfelelő jogi szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörének gyakorlásával kapcsolatban.

A fellebbviteli tanács kijelöli elnökét.

(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyelőtanáccsal folytatott konzultációt követően.

A többi tagot az 1094/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban kell kinevezni.

(4) A fellebbviteli tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható.

(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság igazgatótanácsa által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az igazgatótanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.

(6) A fellebbviteli tanács határozatainak meghozatalához a hat tagból legalább négy fő szavazata szükséges. Ha a megtámadott határozat e rendelet hatálya alá tartozik, a döntő többségnek a fellebbviteli tanács Hatóság által kinevezett két tagja közül legalább egyet magában kell foglalnia.

(7) A fellebbviteli tanács szükség szerint, az elnök kezdeményezésére ülésezik.

(8) Az EFH megfelelő működési és titkársági támogatást biztosít a fellebbviteli tanács részére.

59. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak igazgatótanácsával vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.

(2) Nem vehet részt a fellebbezési eljárásban a fellebbviteli tanács olyan tagja, akinek bármely személyes érdeke fűződik az eljáráshoz, aki korábban az eljárás egyik felének képviseletét látta el, illetőleg aki részt vett a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.

(3) A fellebbviteli tanács minden tagja értesíti a fellebbviteli tanácsot, ha valamely tagtársáról – az (1) és a (2) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt – úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban.

(4) A fellebbezési eljárás feleinek bármelyike az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfoglaltság gyanúja esetén a fellebbviteli tanács bármely tagjának részvétele ellen kifogással élhet.

A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá a kifogás nem megengedhető a fellebbezési eljárás azon fele részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbviteli tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

(5) A fellebbviteli tanács az (1) és az (2) bekezdésben foglaltak fennállása esetén teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz.

A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbviteli tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülésezik. Ha a póttag ellen is hasonló eljárás van folyamatban, a Hatóság elnöke a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettest.

(6) A fellebbviteli tanács tagjai vállalják, hogy függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el.

E célból kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségek, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztetetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztetetik függetlenségüket.

A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

V. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

60. cikk

Fellebbezések

(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18. és 19. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.

(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell eljuttatni a Hatósághoz, attól a naptól számított két hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított két hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számítva két hónapon belül határoz a fellebbezésről.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincsen felfüggesztő hatálya.

A fellebbviteli tanács azonban a kifogásolt határozat végrehajtását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli tanács megvizsgálja, hogy az megalapozott-e. A fellebbviteli tanács felkéri a fellebbezési eljárás feleit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

(5) A fellebbviteli tanács megerősítheti a Hatóság hatáskörrel rendelkező testülete által hozott határozatot vagy a Hatóság hatáskörrel rendelkező testületéhez utalhatja az ügyet. Erre a testületre nézve a fellebbviteli tanács határozata kötelező, és ez a testület módosított határozatot fogad el az adott ügyben.

(6) A fellebbviteli tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbviteli tanács által hozott határozatokat a Hatóság megindokolja és közzéteszi.

61. cikk

Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához

(1) A fellebbviteli tanács határozatai, illetőleg – ha a fellebbviteli tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – a Hatóság határozatai az EUMSZ 263. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók az Európai Unió Bírósága előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint természetes és jogi személyek az EUMSZ. 263. cikkével összhangban keresetet indíthatnak az Európai Unió Bíróságánál a Hatóság határozatai ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Hatóság köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSZ. 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Európai Unió Bíróságnál.

(4) A Hatóságnak meg kell hoznia az Európai Unió Bírósága ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

62. cikk

A Hatóság költségvetése

(1) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban „költségvetési rendelet”) 185. cikkében foglaltaknak megfelelő európai szervként működő Hatóság bevételei mindenekelőtt az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

- a) a pénzügyi intézmények felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok kötelező hozzájárulásai; amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő súlyozásán alapuló képlettel kell meghatározni. E cikk alkalmazásában az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdését az abban megállapított 2014. október 31-i határidőt követően is alkalmazni kell;
- b) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előírányzott uniós támogatás;
- c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak.

(2) A Hatóság kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos kiadásokat és a működési költségeket.

(3) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) A Hatóság valamennyi bevételeinek és kiadásának becslését minden – a naptári évnek megfelelő – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni.

63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden év február 15-ig kimutatás-tervezetet készít a következő pénzügyi évben várható bevételekről és kiadásokról, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak. Az ügyvezető igazgató által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott kimutatás-tervezet alapján a felügyeleti tanács minden évben összeállítja a Hatóság következő pénzügyi évre előírányzott bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatást. Ezt a becsléseket tartalmazó kimutatást – az előzetes létszámtervvel együtt – a felügyeleti tanács március 31-ig a Bizottság elé terjeszti. A becsléseket tartalmazó kimutatás elfogadása előtt az ügyvezető igazgató által készített tervezetet az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(2) A becsléseket tartalmazó kimutatást a Bizottság megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban együttesen: költségvetési hatóság) az Unió költségvetés-tervezetével együtt.

(3) A kimutatás alapján a Bizottság az Európai Unió költségvetés-tervezetében feltüntetett létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon támogatás összegét, amely az EUMSz. 313. és 314. cikkével összhangban az Európai Unió általános költségvetését terheli.

(4) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóság támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

(5) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(6) Az igazgatótanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbeviteléről vagy megvásárlásáról. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, a projektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti a Hatóságot erről a szándékáról. Értesítés hiányában a Hatóság lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

(7) A Hatóság működésének első, 2011. december 31-én végződő éve tekintetében a Hatóság uniós finanszírozásáról – a költségvetési fegyelemtől és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás 47. pontja értelmében – a költségvetési hatóság állapodik meg.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatok lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolóit alapján konszolidált beszámolót készít.

(3) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 129. cikkével összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az igazgatótanács elé terjeszti a Hatóság végleges beszámolóját.

(4) Az igazgatótanács véleményezi a Hatóság végleges beszámolóját.

(5) Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót, valamint az igazgatótanács véleményét a pénzügyi év lezárultát követő július 1-jéig eljuttatja a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(6) A végleges beszámolót közzé kell tenni.

(7) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszlól másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(8) Az igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(9) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a felmentést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan, beleértve az Európai Unió általános költségvetéséből és a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól származó bevételt is.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelettről⁽¹⁾, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) Az 1073/1999/EK rendelet leszűkítés nélkül alkalmazandók a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(2) A Hatóság csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Hatóság egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hatóság által kifizetett pénzüsszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzüsszegek elosztásáért felelnek.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

68. cikk

Személyzet

(1) A Hatóság személyzetére – ideértve annak ügyvezető igazgatóját és elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében a Hatóság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

(4) Az igazgatótanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.

69. cikk

A Hatóság felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség esetében a Hatóság – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Unió Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hatóság alkalmazottainak a Hatósággal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hatóság személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

70. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1) A felügyeleti tanács és az igazgatótanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hatóság személyzetének tagjaira, ideértve

a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

A személyzeti szabályzat 16. cikke alkalmazandó rájuk.

A személyzet tagjai a személyzeti szabályzatnak megfelelően szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően is kötelesek feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérheti meg befolyásolni a Hatóság tagjait feladataik elvégzése során.

(2) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, szakmai kötelességük teljesítése közben kapott bizalmas információt más személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a nemzeti felügyeleti hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a nemzeti felügyeleti hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozatot ⁽¹⁾.

71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása tekintetében a 95/46/EK irányelv alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-feldolgozás tekintetében a 45/2001/EK rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.

72. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

(2) Az igazgatótanács 2011. május 31-ig gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

(3) A Hatóság által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy az EUMSZ. 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban – adott esetben – eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt a fellebbezési tanácsnak benyújtott fellebbezést követően.

73. cikk

Nyelvhasználat

(1) A Hatóságra az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni.

(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanács határoz.

(3) A Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk

Székhely-megállapodás

A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság ügyvezető igazgatójára, az igazgatótanács tagjaira, a Hatóság személyzetére és családtagjaira a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg.

A Hatóság befogadó tagállama a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatok is.

75. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) A Hatóság munkájában való részvétel nyitva áll azon harmadik országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot a Hatóságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörébe tartozó területeken.

(2) A Hatóság együttműködhet az (1) bekezdésben említett országokkal, amelyek az Unióval az EUMSZ 216. cikkében foglaltakkal összhangban kötött nemzetközi megállapodásoknak megfelelően a Hatóság 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörében az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elfogadott jogszabályokat alkalmaznak.

⁽¹⁾ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az adott, az (1) bekezdés szerinti országra nézve meg kell állapítani különösen a Hatóság munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi járulékokat és a személyzetet érintő kérdésekre is. E rendelkezések előírhatják, hogy ezek az országok megfigyelőként részt vehetnek a felügyeleti tanácsban, de biztosítják, hogy nem vesznek részt olyan vitákban, amelyek meghatározott pénzügyi intézményekkel foglalkoznak, kivéve, ha közvetlen érintettség áll fenn.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

76. cikk

Előkészítő intézkedések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követően és a Hatóság létrehozását megelőzően az EBFB a Bizottsággal szorosan együttműködve előkészíti az EBFB-nek a Hatósággal történő felváltását.

(2) A Hatóság létrehozását követően a Bizottság felelős a Hatóság adminisztratív létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért mindaddig, amíg a Hatóság ki nem nevezte ügyvezető igazgatóját.

E célból mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató a felügyeleti tanács általi és az 51. cikkkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság ideiglenes alapon kinevezhet egy tisztviselőt az ügyvezető igazgató feladatainak ellátására. Ezt az időszakot a Hatóság ügyvezető igazgatójának kinevezéséhez szükséges időtartamra kell korlátozni.

Az ideiglenes ügyvezető igazgató az igazgatótanács jóváhagyását követően a Hatóság költségvetése alapján rendelkezésre álló keret által fedezett valamennyi kifizetést engedélyezheti, valamint szerződéseket – köztük a Hatóság létszámtervének elfogadását követően munkaszerződéseket is – köthet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács hatáskörét.

(4) A Hatóságot az EBFB jogutódjának kell tekinteni. Az EBFB valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. Az EBFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást az EBFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.

77. cikk

A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 68. cikktől eltérve a EBFB vagy annak titkársága által kötött és 2011. január 1-jén hatályos összes munkaszerződést és kiküldetési megállapodást lejáratá napjáig tiszteletben kell tartani. Ezek a szerződések nem hosszabbíthatók meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések hatálya alá tartozó személyzet minden tagja megkapja azt a lehetőséget, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja szerint a Hatóság létszámtervében meghatározott különféle besorolási osztályoknak megfelelően ideiglenes tisztviselői szerződést kössön.

A szerződések megkötésére jogosult hatóság e rendelet hatálybalépését követően belső pályázati eljárást hajt végre, amely az EBFB vagy annak titkársága személyzetére korlátozódik, hogy ellenőrizze a foglalkoztatandó személyek hozzáértését, hatékonyságát és feddhetetlenségét. A belső pályázati eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venni, hogy az adott személy a foglalkoztatása előtt milyen készségekről és gyakorlatról tett tanúbizonyságot.

(3) Az elvégzendő feladatok jellegétől és szintjétől függően a sikeres pályázók számára ideiglenes alkalmazotti szerződést ajánlanak fel, amelynek időtartama megegyezik az első szerződés értelmében legalább még fennmaradó időtartammal.

(4) A munkaszerződésre vonatkozó megfelelő nemzeti jogszabályok és más jogi eszközök továbbra is alkalmazandók a személyzet azon, szerződéssel rendelkező tagjaira, akik úgy döntenek, hogy nem kötnek ideiglenes alkalmazotti szerződést, vagy akiknek nem ajánlanak fel ideiglenes alkalmazotti szerződést a (2) bekezdéssel összhangban.

78. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása szempontjából indokolt rendelkezéseket.

79. cikk

Módosítások

A 716/2009/EK határozat úgy módosul, hogy a kapcsolódó melléklet B. szakaszában a kedvezményezettek jegyzékéből az EBFB-t el kell hagyni.

80. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az EBFB létrehozásáról szóló 2009/78/EK bizottsági határozat 2011. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

81. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben meghatározott eljárásokról. A jelentés többek között értékel:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlata közötti konvergenciát;
- i. a konvergenciát a hatáskörrel rendelkező hatóságok független működése és a vállalatirányítással egyenértékű standardok tekintetében;

- ii. a Hatóság pártatlanságát, tárgyilagosságát és autonómiáját;

- b) a felügyeleti kollégiumok működését;
- c) a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén megvalósuló konvergencia eredményeit, beleértve az uniós finanszírozási mechanizmusokat;
- d) a Hatóság szerepét a rendszerkockázatok tekintetében;
- e) a 38. cikk szerinti védzáradék alkalmazását;
- f) a 19. cikk szerinti, jogi kötődéssel bíró közvetítői szerep alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés továbbá a következőket vizsgálja meg:

- a) indokolt-e továbbra is elkülöníteni egymástól a bankok, a biztosítók, a foglalkoztatott nyugdíjak, az értékpapír- és pénzügyi piacok felügyeletét;
- b) indokolt-e a prudenciális felügyelet és az üzleti magatartás elkülönített felügyelete, vagy azokat egyetlen felügyelet alá kell-e rendelni;
- c) indokolt-e egyszerűsíteni és megerősíteni az PFER felépítését annak érdekében, hogy növelni lehessen az összhangot a makro- és mikroszintek, valamint az EFH-k között;
- d) az PFER fejlődése összhangban áll-e a globális fejlődéssel;
- e) a PFER kellőképpen változatos-e, és rendelkezik-e a kiváló szaktudással;
- f) megfelelő-e az elszámoltathatóság és az átláthatóság a közvételteli követelményekkel kapcsolatban;
- g) megfelelő-e a Hatóság forrásai feladatai végrehajtásához;
- h) megfelelő-e a Hatóság székhelye, vagy célszerű lenne-e az EFH-k számára közös székhelyet kijelölni a közöttük folytatandó koordináció javítása érdekében.

(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdéséről a Bizottság a piaci fejleményeket figyelembe véve éves jelentést készít arról, hogy célszerű-e a Hatóságra további felügyeleti hatásköröket ruházni e téren.

(4) A jelentést és az azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

82. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni a 76. cikk, valamint 77. cikk (1) és (2) bekezdésének kivételével, amelyeket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

A Hatóság 2011. január 1-jén jön létre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1094/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti szintű felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, és az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti felügyeleti közötti együttműködés, összehangolás, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.
- (2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplő számára valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásban ⁽⁴⁾, az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásban ⁽⁵⁾),

„A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című 2007. július 11-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾, a fedezeti alapokról és magántőkérről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában ⁽⁷⁾, „A Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában ⁽⁹⁾, valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport a jövőbeni pénzügyi válságok kockázata és azok súlyossága csökkentése érdekében a felügyeleti rendszer megerősítését javasolta. A magas szintű csoport az uniós pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának reformját ajánlotta. A csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyeleti Európai Rendszerét, amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy az értékpapírszektor, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-szektor felügyeletére –, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását is. A jelentés a szakértők által szükségesnek ítélt reformokat képviselte, amelyekkel kapcsolatban haladéktalanul meg kell kezdeni a munkát.

- (4) A Bizottság a 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében a Pénzügyi Felügyeleti Európai Rendszerét és az Európai Rendszerkockázati Testületet létrehozó jogszabályok tervezetének kidolgozására tett javaslatot. A 2009. május 27-i „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményében pedig a Bizottság a de Larosière-jelentés fő vonalát követve további részleteket közölt az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.

⁽¹⁾ HL C 13., 2010.1.20., 1. o.

⁽²⁾ A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i határozata.

⁽⁴⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.

⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.

⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.

⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.

⁽⁹⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 214. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 292. o.

- (5) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben megerősítette, hogy létre kell hozni a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét. A rendszer céljait a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok felügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását kell kitűzni. Az Európai Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat a hitelminősítő intézetekre kiterjedő hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen külön javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben, miközben hangsúlyozta, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési hatáskörével.
- (6) A pénzügyi és gazdasági válság valós és súlyos kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és a belső piac működésére nézve. A stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítása és fenntartása elengedhetetlen előfeltétele a belső piacba vetett bizalom és az egységes piac megőrzésének, és ezáltal annak, hogy továbbra is fennálljanak és javuljanak a pénzügyi szolgáltatások teljeskörűen integrált és működőképes belső piacának létrehozásához szükséges feltételek. A pénzügyi piacok mélyebb integrációja révén viszont javulnak a finanszírozás és a kockázatmentesítés feltételei, ami a gazdaság sokkokkal szembeni ellenállóképességét erősítheti.
- (7) Az Unió elérte a korlátait annak, amit az európai felügyeleti bizottságok jelenlegi jogállása lehetővé tesz. Az Unió nem maradhat olyan helyzetben, amelyben nincs mechanizmus annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyelet a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények esetében a lehető legjobb felügyeleti döntésekre jusson; ahol a nemzeti felügyelet között nem megfelelő az együttműködés és az információcsere; ahol a szabályozási és felügyeleti követelmények különbözősége következtében a nemzeti hatóságok közös fellépéséhez bonyolult megállapodásokra van szükség; ahol az uniós szintű problémákkal szemben legtöbbször csak tagállami szintű megoldások alkalmazhatók; és ahol ugyanannak a jogszabálynak különböző értelmezései vannak. Az új európai pénzügyi felügyeleti rendszer (a továbbiakban: PFER) megszüntetné ezeket a hiányosságokat és olyan rendszert hozna létre, amely összhangban van a pénzügyi szolgáltatások stabil és egységes uniós pénzügyi piacára vonatkozó célkitűzéssel, mivel a nemzeti felügyeletet erős uniós hálózatba szervezi.
- (8) Az PFER-t a nemzeti és az uniós felügyeleti hatóságok integrált hálózataként kell kialakítani, a napi felügyeletet tagállami szinten hagyva. El kell érni továbbá a pénzügyi intézményekre és piacokra vonatkozó szabályok nagyobb harmonizációját és egységes alkalmazását az Unióban. Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságon (a továbbiakban: Hatóság) kívül létre kell hozni egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) és egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát (a továbbiakban: a vegyes bizottság). Az Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: ERKT) – az e rendeletben és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott feladatok ellátása céljából – az PFER részét kell képeznie.
- (9) Az európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együttesen: EFH-k) a 2009/78/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott európai bankfelügyelők bizottsága, a 2009/79/EK bizottsági határozattal ⁽³⁾ létrehozott európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyelet bizottsága és a 2009/77/EK bizottsági határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe kell lépniük, és át kell venniük azok minden feladatát és hatáskörét, ideértve adott esetben a folyamatban lévő munkák és projektek folytatását is. Az egyes európai felügyeleti hatóságok tevékenységi körét egyértelműen meg kell határozni. Az EFH-knak az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal szemben elszámolási kötelezettséggel kell tartozniuk. Amennyiben ez az elszámoltathatóság eddig a vegyes bizottság által koordinált szektorok közötti kérdéseket érint, az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül felelősek ezért a koordinációért.
- (10) A Hatóság tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén – a tagállamok különböző érdekeinek, valamint a pénzügyi intézmények eltérő jellegének figyelembevételével. A Hatóságnak meg kell védenie a közös értékeket, például a pénzügyi rendszer stabilitását, a piacok és pénzügyi termékek átláthatóságát, valamint a kötvénytulajdonosok, a nyugdíj-rendszert tagok és a kedvezményezettek védelmét. A Hatóságnak meg kell akadályoznia a szabályozói arbitrázst, egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani, továbbá fokoznia kell a nemzetközi felügyeleti koordinációt a gazdaság egészének érdekében, beleértve a pénzügyi intézményeket és az egyéb érdekelteket, a fogyasztókat és a munkavállalókat is. Feladatai közé kell tartoznia továbbá a felügyeleti konvergencia előmozdításának és az uniós intézményeknek szóló tanácsadásnak a biztosításra, viszontbiztosításra és a foglalkoztatóinyugdíj-rendszerekre vonatkozó szabályozás és felügyelet, valamint a kapcsolódó vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdések területén. A Hatóságra kell bízni a meglévő és új pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos hatásköröket is.

(1) Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

(2) HL L 25., 2009.1.29., 23. o.

(3) HL L 25., 2009.1.29., 28. o.

(4) HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

- (11) Az e rendeletben említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett a Hatóság átmenetileg betilthatja vagy korlátozhatja a pénzügyi tevékenységek egyes típusait, amelyek veszélyeztetik pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását. Amennyiben vészhelyzet miatt szükségessé válik az átmeneti betiltás, a Hatóság azt az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban és azok alapján teszi. Amennyiben egyes pénzügyi tevékenységek átmeneti betiltása vagy korlátozása több szektort érint, ágazati szintű jogszabályokban kell előírni, hogy a Hatóság – adott esetben – a vegyes bizottságon keresztül konzultáljon és hangolja össze intézkedéseit az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).
- (12) A Hatóságnak kellőképpen figyelembe kell vennie tevékenységének hatását a versenyre és az innovációra a belső piacon, az Unió globális versenyképességét, a pénzügyi integrációt és az unió új munkahely-teremtési és növekedési stratégiáját.
- (13) E célok teljesülése érdekében a Hatóságnak jogi személyiséggel, valamint adminisztratív és pénzügyi autonómiával kell rendelkeznie.
- (14) A nemzetközi testületek tevékenységére alapozva a rendszerszintű kockázatot úgy kell meghatározni mint a pénzügyi rendszer működése megszakadásának kockázatát, amely a belső piacra és a reálgazdaságra nézve potenciálisan jelentős negatív következményekkel járhat. A pénzügyi közvetítők, piacok és infrastruktúrák valamennyi típusa bírhat bizonyos fokú jelentőséggel a rendszer szempontjából.
- (15) A határokon átnyúló kockázat az Unió egészében vagy egyes részein bekövetkező gazdasági egyensúlyhiányokból vagy pénzügyi válságokból származó kockázat, amely jelentős negatív következményekkel járhat a két vagy több tagállam gazdasági szereplői közötti ügyletekre, a belső piac működésére vagy az Unió vagy bármelyik tagállama költségvetésére.
- (16) Az Európai Unió Bírósága a C-217/04 sz. ügyben (Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) 2006. május 2-án hozott ítéletében megállapította, hogy: „az EK-Szerződés 95. cikkének (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés [EUMSZ.] 114. cikke) szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás

feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek” ⁽¹⁾. A Hatóság céljai és feladatai – a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az uniós szabályok egységes értelmezésében és alkalmazásában, továbbá hozzájárulás a pénzügyi integrációhoz szükséges pénzügyi stabilitáshoz – szorosan kötődnek a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós vívmányok célkitűzéseihez. A Hatóságot ezért az EUMSZ. 114. cikke alapján kell létrehozni.

- (17) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak feladatait, beleértve az egymással és a Bizottsággal való együttműködést is, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾, a IV. cím kivételével, a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítótársaságok és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint a viszontbiztosítás és a továbbengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről szóló, 1964. február 25-i 64/225/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási üzletág tekintetében a letelepedés szabadságát akadályozó korlátok eltörléséről szóló, 1973. július 24-i 73/240/EGK tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv módosításáról szóló, 1976. június 29-i 76/580/EGK ⁽⁹⁾ tanácsi irányelv, a közösségi együttes biztosítással kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1978. május 30-i 78/473/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 73/239/EGK első tanácsi irányelvnek elsősorban az utazási segítségnyújtás vonatkozásában történő módosításáról szóló, 1984. december

⁽¹⁾ EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.

⁽²⁾ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

⁽³⁾ HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽⁶⁾ HL 56., 1964.4.4., 878. o.

⁽⁷⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

⁽⁸⁾ HL L 228., 1973.8.16., 20. o.

⁽⁹⁾ HL L 189., 1976.7.13., 13. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 151., 1978.6.7., 25. o.

10-i84/641/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾, a jogvédelmi biztosítással kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1987. június 22-i 87/344/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ (harmadik nem életbiztosítási irányelv), a biztosítási csoportok biztosítóiintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a biztosítási vállalkozások reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, az életbiztosításokról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ és a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ jogalkotási aktusok állapítják meg. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében azonban a Hatóság tevékenysége nem érintheti a nemzeti szociális és munkajogot.

- (18) Az e rendelet által érintett területet szabályozó hatályos uniós jogszabályok még a pénzügyi rendszereknek a pénzmossás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ vonatkozó részei, valamint a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾.
- (19) Kíváncos, hogy a Hatóság hozzájáruljon annak felméréséhez, hogy milyen mértékben van szükség a nemzeti biztosítási garanciarendszerek megfelelően finanszírozott és kellően harmonizált európai hálózatra.
- (20) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozattal összhangban a szabályozástechnikai standardok kidolgozása szakértői támogatást igényel, amelynek formája a pénzügyi szolgáltatások területéhez szabott. Szükséges lehetővé tenni a Hatóság számára, hogy ilyen

szakértői támogatást nyújthasson, ideértve a nem az általa kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeten alapuló teljes vagy részleges standardokra vonatkozó szakértői támogatást is.

- (21) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályozástechnikai standardok létrehozása céljából olyan hatékony jogi eszközre van szükség, amellyel – és az egyetemes szabálykönyv révén is – Unió-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a kötvénytulajdonosok, a nyugdíjrendszeri tagok és más kedvezményezettek megfelelő védelme Európában. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy a Hatóság, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, az uniós jogban meghatározott területeken olyan szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (22) A szabályozástechnikai standardok tervezetét a Bizottságnak az EUMSZ. 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia, hogy ez által kötelező joghatással ruhazza fel őket. A tervezeteket csak nagyon ritka esetben és rendkívüli körülmények között lehet módosítani, hiszen a Hatóság a pénzügyi piacokkal szoros kapcsolatban álló szereplő, amely a legjobban ismeri azok napi tevékenységét. A szabályozástechnikai standardtervezeteket akkor lehet módosítani, ha nem összeegyeztethetők az uniós joggal, nem tartják tiszteletben az arányosság elvét, vagy szemben állnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapvető elveivel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós joganyag tartalmaz. A Bizottság nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül. Az ezen standardok gyors és zökkenőmentes elfogadása érdekében a Bizottság számára határidőt kell szabni a szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló határozat meghozatalára.
- (23) Tekintettel a Hatóság technikai szakértelmére azokon a területeken, ahol szabályozástechnikai standardokat kell kidolgozni, tudomásul kell venni a Bizottság azon kifejezett szándékát, hogy általános szabályként azokra a szabályozástechnikai standardtervezetekre hagyatkozzon, amelyeket a Hatóság a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása céljából részére megküldtek. Arra az esetre azonban, ha a Hatóság nem nyújtja be a szabályozástechnikai standardtervezetet a vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott határidőn belül, biztosítani kell, hogy a felhatalmazás gyakorlása valóban teljesüljön, és a határozathozatali eljárás hatékonysága ne sérüljön. Ezért az ilyen esetekben a Bizottságot fel kell jogosítani a szabályozástechnikai standardok elfogadására, amennyiben a Hatóság nem készít tervezetet.
- (24) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ. 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokkal végrehajtási technikai standardokat fogadjon el.

⁽¹⁾ HL L 339., 1984.12.27., 21. o.

⁽²⁾ HL L 185., 1987.7.4., 77. o.

⁽³⁾ HL L 172., 1988.7.4., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 228., 1992.8.11., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 110., 2001.4.20., 28. o.

⁽⁷⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 271., 2002.10.9., 16. o.

- (25) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról. Az átláthatóság érdekében, és annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok fokozottan betartsák ezen iránymutatásokat és ajánlásokat, lehetővé kell tenni a Hatóság számára annak közzétételét, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok milyen okból nem tartják be az iránymutatásokat és ajánlásokat.
- (26) Az uniós jog helyes és teljes körű végrehajtása alapvető előfeltétele a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, hatékonyságának és szabályos működésének, a pénzügyi rendszer stabilitásának, továbbá a pénzügyi intézmények egyenlő versenyfeltételeinek az Unióban. Ezért olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek segítségével a Hatóság fel tud lépni az uniós jog alkalmazásának elmulasztása vagy helytelen alkalmazása és ezáltal annak megsértése ellen. A mechanizmust olyan területeken kell alkalmazni, ahol az uniós jog egyértelmű és feltétel nélküli kötelezettségeket határoz meg.
- (27) Az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépéshez háromszintű mechanizmust kell alkalmazni. Először a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra, hogy kivizsgálhassa azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogot, majd erről ajánlást bocsásson ki. Másodszor, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy – figyelembe véve a Hatóság ajánlásait – hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket.
- (28) Harmadszor, arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, lehetővé kell tenni a Hatóság számára, hogy utolsó lehetőségként a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el. E hatáskört olyan kivételes körülményekre kell korlátozni, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tartja be a neki címzett hivatalos véleményben foglaltakat, és amelyekben az uniós jog a jelenlegi vagy jövőbeni uniós rendeletek értelmében közvetlenül alkalmazandó a pénzügyi intézményekre.
- (29) A pénzügyi piacok integritásának és szabályos működésének, vagy az Európai Unió pénzügyi rendszere stabilitásának komoly veszélyeztetettsége esetén az Unió gyors és összehangolt cselekvése szükséges. A Hatóságot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A vészhelyzet fennállásának megállapítására vonatkozó hatáskörrel a Tanácsot kell felruházni, bármely EFH, a Bizottság vagy az ERKT kérését követően.
- (30) A Hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A Hatóság által e tekintetben hozott intézkedések nem érinthetik a Bizottságnak az EUMSZ. 258. cikke szerinti hatáskörét, amely szerint jogsértési eljárást indíthat a felügyeleti hatóság szerinti tagállam ellen, ha az nem teszi meg az említett intézkedést, valamint a Bizottság azon jogát, hogy ilyen körülmények között az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzatával összhangban ideiglenes intézkedések meghozataláért folyamodjon. Nem érinti továbbá az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján a tagállamra esetlegesen háruló felelősséget abban az esetben, ha a felügyeleti hatóságok nem teszik meg a Hatóság által előírt intézkedéseket.
- (31) A hatékony és eredményes felügyelet biztosítása céljából és a különböző tagállamokbeli hatáskörrel rendelkező hatóságok álláspontjának kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében a Hatóságnak képesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések kötelező erejű rendezésére, a felügyeleti kollégiumokra is kiterjedő hatállyal. Rendelkezni kell egy egyeztető eljárásról, amelynek során a hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapodásra juthatnak. A Hatóság hatáskörének ki kell terjednie valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával, intézkedésének tartalmával vagy mulasztásával kapcsolatos nézeteltérésekre az e rendeletben említett jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben. Ezekben az esetekben az érintett felügyeletet valamelyike a kérdést bejelentheti a Hatóságnak, amelynek az e rendeletben foglaltaknak megfelelően kell eljárnia. Az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében a Hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára kötelező jelleggel előírhasse egyedi intézkedés meghozatalát vagy az intézkedéstől való tartózkodást. Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a hozzá intézett, a helyzet rendezését célzó határozatnak, a Hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy közvetlenül a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el az uniós jog azon területein, amelyek e pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók. Az ilyen határozat elfogadásának hatásköre kizárólag utolsó lehetőségként gyakorolható, célja pedig kizárólag az uniós jog helyes és következetes alkalmazása lehet. Olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.
- (32) A válság bebizonyította, hogy az egyes tagállamokra korlátozott hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködés jelenlegi rendszere elégtelen a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében.
- (33) A válság okainak kivizsgálása, valamint a pénzügyi szektor szabályozásának és felügyeletének javítását célzó ajánlások kidolgozása céljából felállított tagállami szakértői csoportok megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás nem alkalmas alap a határokon átnyúló pénzügyi intézmények jövőbeni uniós szabályozása és felügyelete számára.
- (34) Amint azt a Larosiére-jelentés megállapítja, „lényegében két alternatíva áll előttünk: az első a »mindenki saját magának« szemléletű megoldás; a második a valamennyiünk javát szolgáló, a nyitott világgazdaságot megtartó megerősített,

pragmatikus és értelmes európai együttműködés. Ez kétségtelen gazdasági előnyöket fog hozni.”

(35) A felügyeleti kollégiumok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények hatékony, eredményes és egységes felügyeletében. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, és e tekintetben vezető szerepet kell betöltenie abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését. A felügyeleti kollégiumok működésének és információcsere-folyamatainak egyszerűsítése céljából, valamint az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásával kapcsolatos konvergencia és egységesség előmozdítása érdekében Hatóságnak ezért teljes körű részvételi joggal kell rendelkeznie a felügyeleti kollégiumokban. Ahogy a de Larosiére-jelentés megállapítja: „a különböző felügyeleti gyakorlatokból eredő versenytorzulást és szabályozási arbitrázszt el kell kerülni, mert ezek alááshatják a pénzügyi stabilitást, többek között azáltal, hogy ösztönzik a pénzügyi tevékenységek áthelyezését olyan országokba, ahol a felügyelet lazán működik. A felügyeleti rendszernek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell mutatkoznia”.

(36) Konvergenciára van szükség a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén – beleértve a finanszírozási mechanizmusokat is – annak érdekében, hogy a hatóságok szanálni tudják a fizetésektelen pénzügyi intézményeket, egyúttal minimalizálják a fizetésektelenség hatását a pénzügyi rendszerre, az adófizetők pénzének igénybevételét a biztosítók és viszontbiztosítók kiegészítésére és a központi költségvetésből származó források felhasználását, továbbá korlátozzák a gazdaságot ért károkat, és koordinálják a nemzeti szanálási intézkedések alkalmazását. E tekintetben az Európai Bizottságnak fel kell tudnia kérni a Hatóságot a 2009/138/EK irányelv 242. cikkében említett értékeléshez való hozzájárulásra, különös tekintettel a felügyeleti kollégiumokba tartozó felügyeleti hatóságok közötti együttműködésre és a kollégiumok funkcionalitására, a többlettőkekövetelmény megállapításával kapcsolatos felügyeleti gyakorlatra; annak felmérésére, hogy milyen előnyökkel jár a csoportok felügyeletének fokozása, valamint a biztosítók vagy viszontbiztosítók adott csoportján belüli tőkegazdálkodásra – ideértve a biztosítói csoportok hatékony és eredményes határokon átnyúló irányításának javítását célzó lehetséges intézkedéseket, különösen a kockázatok és az eszközöket illetően –; továbbá arra, hogy beszámoljon az összehangolt nemzeti válságkezelési intézkedések tekintetében történt bármilyen új fejleményről és elért eredményről, valamint arról, hogy szükség van-e megfelelő finanszírozási eszközökkel rendelkező koherens és hiteles finanszírozási mechanizmusok rendszerére.

(37) A betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint az 1997. március 3-i, a befektetőkártalanítás

rendszerekről szóló 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ jelenlegi felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet kíván fordítani a további uniós harmonizáció biztosítása szükségességére. A Bizottság továbbá a biztosítási szektorban meg kívánja vizsgálni olyan uniós szabályok bevezetésének lehetőségét, amelyek védelmet nyújtanának a biztosítottak számára a biztosító fizetésektelenné válása esetén. Az EFH-knak jelentős szerepet kell játszaniuk e területeken, és a nemzeti biztosítási garancia-rendszerek európai hálózatának tekintetében megfelelő hatásköröket kell rájuk ruházni.

(38) A feladatok és a hatáskörök átruházása hasznos eszközként szolgálhat a felügyeleti hálózat működése során, hiszen csökkentheti a felügyeleti feladatok átfedéseit, előmozdíthatja az együttműködést, és ezáltal egyszerűsítheti a felügyeleti folyamatot és csökkentheti a pénzügyi intézmények terheit. E rendeletben ezért egyértelmű jogalapot kell biztosítani az ilyen átruházásra. Bár általános szabályként engedélyezni kell a hatáskörök átruházását, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételekhez köthessék azt, például az átruházási megállapodásokról való tájékoztatás és értesítés tekintetében. A feladatok átruházása azt jelenti, hogy a feladatokat a Hatóság vagy egy, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő nemzeti felügyeleti hatóság végzi el a felelős hatóság helyett, de a felügyeleti határozatok meghozatalának felelőssége az átruházó hatóságnál marad. A hatáskörök átruházásával a Hatóság vagy egy nemzeti felügyeleti hatóság (a megbízott) a saját nevében jogosult dönteni egy bizonyos felügyeleti ügyben az átruházó hatóság helyett. Az átruházásnál arra kell törekedni, hogy a felügyeleti hatáskör ahhoz a felügyelethez kerüljön, amely az átruházás tárgyát tekintve a legalkalmasabb pozícióban van. A hatáskörök újraosztásának több oka lehet, például a nagyobb méretből vagy hatókörből eredő méretgazdaságossági előnyök, a csoportfelügyeleti összhang, vagy a szakismeret optimális kihasználása a nemzeti felügyeleti hatóságok között. A megbízó hatóságnak és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megbízott határozatait el kell ismerniük, ha az ilyen határozatok az átruházás hatályán belül vannak. A vonatkozó uniós jogszabályok tovább pontosíthatják a hatáskörök megállapodáson alapuló ismételt megosztásának szabályait.

A Hatóságnak minden megfelelő eszközzel elő kell segítenie és nyomon kell követnie a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti átruházási megállapodásokat. A tervezett átruházási megállapodásokról ugyanakkor előzetes tájékoztatást kell kapnia, hogy véleményt nyilváníthasson azok célszerűségéről. Az ilyen megállapodásokat központilag kell közzétenni, hogy az összes érintett fél időben, átlátható módon és könnyen hozzájuk férjen. A Hatóságnak emellett feladata a hatáskör-ruházással és az átruházási megállapodásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok azonosítása és terjesztése.

⁽¹⁾ HL L 135., 1994.5.31., 5. o.

⁽²⁾ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

- (39) A közös felügyeleti kultúra kialakítása céljából a Hatóságnak tevékenyen elő kell mozdítania a felügyeleti konvergenciát az Unióban.
- (40) A partneri felülvizsgálatok hatékony és eredményes eszközei a pénzügyi felügyelet hálózatán belüli egységesség előmozdításának. A Hatóságnak ezért módszertani keretet kell kidolgoznia ezen felülvizsgálatokra, és azokat rendszeresen kell elvégeznie. A felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a felügyelet képesek-e magas színvonalú felügyeleti eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező felügyelet függetlenségére. A partneri felülvizsgálatok eredményeit – a felülvizsgálat tárgyát képező hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával – nyilvánosságra kell hozni. Azonosítani kell és nyilvánosságra kell hozni továbbá a legjobb gyakorlatokat is.
- (41) A Hatóságnak tevékenyen elő kell segítenie a koordinált uniós felügyeleti válaszok kidolgozását, különösen a pénzügyi piacok rendes működésének és integritásának, és a pénzügyi rendszer stabilitásának Unióban történő biztosítása érdekében. A vészhelyzetekre szóló hatáskörén kívül ezért a Hatóságot az PFER keretében általános koordinációs feladatkörrel is fel kell ruházni. A Hatóságnak különösen ügyelnie kell a releváns információk hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti zökkenőmentes áramlására.
- (42) A pénzügyi stabilitás megóvása érdekében már korai szakaszban azonosítani kell a mikroprudenciális szinten jelentkező tendenciákat, potenciális kockázatokat és sebezhető pontokat, figyelemmel a határokon átnyúló és az szektorok közötti jelenségekre is. A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken figyelnie és értékelnie kell az ilyen jelenségeket, és szükség esetén rendszeresen – vagy adott esetben eseti alapon – tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a többi európai felügyeleti hatóságot és az ERKT-t. A Hatóságnak az ERKT-vel együttműködve uniós szinten kezdeményeznie kell és össze kell hangolnia a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmasságát értékelő stresszteszteket is, valamint biztosítani kell, hogy e teszteket nemzeti szinten a lehető legkövetkezetesebb módszertannal végezzék. Feladatainak helyes végrehajtása érdekében a Hatóságnak közgazdasági elemzéseket kell készítenie a piacokról, valamint a lehetséges piaci fejlemények hatásáról.
- (43) A pénzügyi szolgáltatások globalizációját és a nemzetközi standardok megnövekedett jelentőségét tekintve a Hatóságnak elő kell mozdítania az Unión kívüli felügyelettel folytatott párbeszédet és együttműködést. Fel kell hatalmazni a Hatóságot arra, hogy – a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és adott hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok a felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával, valamint nemzetközi szervezetekkel. A Hatóság munkájában való részvételnek nyitva kell állnia azon országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot, továbbá a Hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködjön az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elismert jogszabályokat alkalmazó harmadik országokkal.
- (44) A Hatóságnak a hatáskörén belül eljárva, független tanácsadó szervként kell szolgálnia az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóságnak képesnek kell lennie véleményt alkotni a 2007/44/EK irányelvvel ⁽¹⁾ módosított 92/49/EGK irányelv, a 2002/83/EK irányelv és a 2005/68/EK irányelv szerinti egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékeléséről azon esetekben, amikor az említett irányelv két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti konzultációt ír elő.
- (45) Kötelességei eredményes teljesítése érdekében a Hatóságot fel kell jogosítani a szükséges információk kikérésére. A pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőzését elkerülendő, ezeket az információkat jellemzően annak a nemzeti felügyeleti hatóságnak kell megadnia, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez, és figyelembe kell vennie a már meglévő statisztikákat. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt, a Hatóságnak célszerű jogot biztosítani arra is, hogy utolsó lehetőségként közvetlenül a pénzügyi intézményeknek nyújthasson be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkért. A tagállamok hatóságait kötelezni kell arra, hogy támogassák a Hatóságot az ilyen közvetlen megkeresések teljesítésében. Ezzel összefüggésben lényeges az egységes jelentéstételi formátumok kidolgozása. Az információgyűjtési intézkedések nem sérthetik az európai statisztikai rendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének a statisztikákra vonatkozó jogi keretét. E rendelet ezért nem sértheti sem az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾, sem az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾.
- (46) Az ERKT működésének, továbbá figyelmeztetései és ajánlái nyomán követésének kiteljesítéséhez elengedhetetlen a Hatóság és az ERKT közötti szoros együttműködés. A Hatóságnak és az ERKT-nak ezért minden releváns információt meg kell osztaniuk egymással. Egyedi vállalkozásokkal kapcsolatos információk azonban csak indokolt kérésre adhatók ki. Az ERKT által a Hatóságnak vagy egy nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetések vagy ajánlások kézhezvételét követően a Hatóságnak szükség szerint gondoskodnia kell a betartatásukról.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésszénvételek prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽³⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

- (47) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokról, iránymutatásokról és ajánlásokról a Hatóságnak adott esetben konzultálnia kell az érdekelt felekkel és ésszerű lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy észrevételezzék a javasolt intézkedéseket. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások elfogadása előtt a Hatóságnak hatástanulmányt kell végeznie. A hatékonyság érdekében e célból egy biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoportot, illetve egy foglalkoztatóinyudíj-érdekképviselői csoportot kell alkalmazni, amelyek kiegyensúlyozott összetételben képviseli az Unióban működő megfelelő pénzügyi intézményeket a pénzügyi intézmények és vállalkozások eltérő üzleti modelljeinek és méretének képviseletében, a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), a szakszervezeteket; a tudományos szakembereket; a fogyasztókat; szóban forgó pénzügyi intézmények más lakossági felhasználóit, valamint az érintett szakmai szervezetek képviselőit. Az említett érdekképviselői csoportoknak közvetítői szerepet kell betölteniük a pénzügyi szolgáltatások területén működő, a Bizottság vagy uniós jogszabályok által létrehozott egyéb felhasználói csoportok felé.
- (48) Az érdekképviselői csoportok nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai vagy tudományos szakemberek számára megfelelő térítést kell nyújtani annak érdekében, hogy az olyan személyek is, akik nem részesülnek kellő díjazásban és nem a piaci szereplőket képviselik, teljes mértékben részt vehessenek a pénzügyi szabályozásról folytatott vitában.
- (49) A Hatóságnak konzultációt kell folytatni az érdekképviselői csoportokkal, amely véleményt és tanácsot adhat számára a 2002/83/EK irányelv vagy a 2003/41/EK irányelv hatálya alá tartozó intézményekre történő választható alkalmazással kapcsolatos kérdésekben.
- (50) A válságkezelés során a tagállamok alapvető felelőssége, hogy biztosítsák a koordinált válságkezelést, válsághelyzetekben megőrizték a pénzügyi stabilitást, különös tekintettel a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmények stabilizálására és megmentésére. A Hatóság határozata, amelyet olyan vész- vagy vitarendezési helyzetben hozott, amely valamely pénzügyi intézmény stabilitását fenyegeti, nem ütközhet a tagállamok költségvetési hatáskörével. Létre kell hozni egy mechanizmust, amelynek segítségével a tagállamok hivatkozhatnak erre a védzáradékra, végső esetben pedig az ügyet a Tanács elé terjeszthetik. Ezzel a védmechanizmussal azonban nem lehet visszaélni különösen a Hatóság által hozott olyan határozattal kapcsolatban, amelynek nincs jelentős, illetve lényeges költségvetési vonzata, így – bizonyos tevékenységek vagy termékek fogyasztóvédelmi célból történő átmeneti betiltásából eredő – bevételcsökkenés. A Tanács a védmechanizmus alapján történő döntéshozatal során az „egy tag egy szavazat” elvének megfelelően szavaz. A Tanácsot a tagállamok különös felelőssége miatt be kell vonni ezen ügy rendezésébe. Tekintettel a kérdés érzékenységre, célszerű szigorú titoktartási szabályokat bevezetni.
- (51) A döntéshozatali folyamat során a Hatóságnak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. A hatósági határozat címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát teljeskörűen tiszteletben kell tartani. A Hatóság intézkedései az uniós jog szerves részét képezik.
- (52) A Hatóság fő döntéshozatali szerveként egy felügyeleti tanácsot kell kijelölni, amely az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatóságainak vezetőiből áll, és amelyben a Hatóság elnökének tölti be az elnöki tisztelet. Megfigyelőként részt vehetnek benne a Bizottság, az ERKT, az Európai Központi Bank, az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) képviselői. A felügyeleti tanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekében járhatnak el.
- (53) Általános szabályként a felügyeleti tanács egyszerű többséggel határoz úgy, hogy minden tagállamnak egy szavazata van. Mindazonáltal az általános jellegű aktusok esetében – ideértve a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, iránymutatások és ajánlások elfogadását – költségvetési ügyekben, valamint valamely tagállam arra irányuló kérései tekintetében, hogy a Hatóság vizsgálja felül bizonyos pénzügyi tevékenységek átmeneti tilalmára vagy korlátozására vonatkozó döntését, indokolt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyvben meghatározott minősített többségi szabályokat alkalmazni. A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatos ügyekkel egy bizalmasan eljáró, objektív munkacsoportnak kell foglalkoznia, amelynek tagjai nem lehetnek azon hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői, akik között a nézeteltérés fennáll, továbbá semmilyen érdekük nem fűződhet a konfliktushoz, és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal. A munkacsoportnak kellően kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie. A munkacsoport által hozott határozatot a felügyeleti tanácsnak egyszerű többséggel, az „egy tag egy szavazat” elve szerint kell jóváhagynia. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban azonban a munkacsoport által javasolt határozatot az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasíthatják.
- (54) A Hatóság megbízatásának teljesítését és a ráruházott feladatok elvégzését az igazgatótanács biztosítja, amely a Hatóság elnökéből és a nemzeti felügyelő hatóságok, valamint a Bizottság képviselőiből áll. Az igazgatótanácsot fel kell ruházni minden szükséges hatáskörrel, többek között az éves és többéves munkaprogramok beterjesztésére, egyes költségvetési jogkörök gyakorlására, a Hatóság személyzetpolitikai tervének elfogadására, a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különös rendelkezések elfogadására, valamint az éves beszámoló beterjesztésére.

- (55) A Hatóságot a felügyeleti tanács által az érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján, a felügyeleti tanács által szervezett és irányított, a Bizottság által támogatott nyílt pályázati eljárást követően kinevezett, feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie. A Bizottságnak a Hatóság első elnöke kinevezése céljából többek között meg kell határozni a lehetséges jelöltek listáját érdemeik, alkalmasságuk, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismereteik, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlatuk alapján. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi listakészítés eljárása megfelelő-e. Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott személy elfoglalná hivatalát, a kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament a kiválasztott személy meghallgatását követően, kifogással élhet a kinevezéssel szemben.
- (56) A Hatóság irányításával az ügyvezető igazgatót kell megbízni, akinek joga van részt venni a felügyeleti tanács és az igazgatótanács ülésein, de nem rendelkezik szavazati joggal.
- (57) Az EFH-k tevékenységének szektorok közötti összhangja érdekében nekik egy vegyes bizottságon keresztül szorosan koordinálniuk kell tevékenységüket, és adott esetben közös állásfoglalást kell hozniuk. A vegyes bizottságnak koordinálnia kell az EFH-k pénzügyi konglomerátumokkal és más szektorok közötti kérdésekkel kapcsolatos feladatait. Szükség esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó intézkedéseket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak párhuzamosan kell elfogadniuk. A vegyes bizottság elnöki tisztjét 12 hónapos időközönként az EFH-k elnökei felváltva látják el. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke. A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, ami lehetővé teszi a nem hivatalos információcserét és közös felügyeleti kultúra kialakítását az EFH-k között.
- (58) Biztosítani szükséges, hogy a Hatóság határozatai által érintett felek élhessenek a megfelelő jogorvoslatokkal. A felek jogainak hatékony védelme céljából és az eljárás gazdaságossága érdekében, ha az ügyben a Hatóság rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, a feleknek a fellebbviteli tanács előtt célszerű fellebbezési jogot biztosítani. A hatékonyság és az egységesség érdekében indokolt, hogy a fellebbviteli tanács az EFH-k közös szerve legyen, de azok igazgatási és szabályozási szervezetétől függetlenül működjön. A fellebbviteli tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Unió Bíróságától lehet kérni.
- (59) A Hatóság működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei alapvetően a nemzeti felügyeleti hatóságoktól származó kötelező járulékokból és az Európai Unió általános költségvetéséből erednek. A Hatóság uniós finanszírozásáról a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 47. pontja értelmében a költségvetési hatóság állapodik meg. Az uniós költségvetési eljárás alkalmazandó. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie. A teljes költségvetés a zárszámadás hatálya alá tartozik.
- (60) A Hatóságra az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alkalmazandó. A Hatóságnak csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) első vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽³⁾ is.
- (61) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzettel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság személyzetére a tisztviselők személyzeti szabályzata, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei⁽⁴⁾ irányadók.
- (62) Az üzleti titkok és más bizalmas információk védelme alapvető érdek. A Hatóság a rendelkezésére bocsátott és a hálózaton belül cserélt információk titkossága tekintetében szigorú és hatékony titoktartási szabályokat vezet be.
- (63) Az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (64) A Hatóság átlátható működése érdekében a Hatóságra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁷⁾.
- (65) Lehetővé kell tenni, hogy harmadik országok is részt vehessenek a Hatóság munkájában, az Unió által megkötendő megfelelő megállapodásokkal összhangban.

(1) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

(2) HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

(3) HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

(4) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(5) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(6) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(7) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

(66) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a kötvénytulajdonosok, a nyugdíjrendszeri tagok és más kedvezményezettek védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(67) A Hatóságnak át kell vennie az európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyelet bizottságának minden jelenlegi feladatát és hatáskörét, ezért a Hatóság létrehozásának időpontjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni a 2009/79/EK bizottsági határozatot, és megfelelően módosítani kell a pénzügyi szolgáltatások, a pénzügyi beszámolás és a könyvvizsgálat területének különös tevékenységeit támogató közösségi program létrehozásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 716/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ⁽¹⁾. Tekintettel az európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyelet bizottságának meglevő struktúrára és intézkedéseire, fontos az európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyelet bizottsága és a Bizottság közötti igen szoros együttműködés biztosítása a megfelelő átmeneti rendelkezések kidolgozása során, gondoskodva arról, hogy a lehető legrövidebb legyen azon időszak, amely alatt a Bizottság felelős a Hatóság igazgatási létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért.

(68) A Hatóság működésének megfelelő előkészítése és az európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyelet bizottságáról való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében célszerű e rendelet alkalmazását határidőhöz kötni. A Hatóságot megfelelően finanszírozni kell. Legalább kezdetben 40 %-ban uniós forrásokból, 60 %-ban pedig tagállami hozzájárulásokból kell finanszírozni, amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyozásával összhangban kell megtenni.

(69) Annak érdekében, hogy a Hatóság 2011. január 1-jén létrejöheszen, e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

I. FEJEZET

LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS

1. cikk

Létrehozás és tevékenységi kör

(1) Ez a rendelet létrehozza az európai felügyeleti hatóságot (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóságot) (a továbbiakban: a Hatóság).

(2) A Hatóság a rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a IV. címe kivételével a 2009/138/EK irányelv, a 2002/92/EK irányelv, a 2003/41/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, a 64/225/EGK, a 73/239/EGK, a 73/240/EGK, a 76/580/EGK, a 78/473/EGK, a 84/641/EGK, a 87/344/EGK, a 88/357/EGK, a 92/49/EGK, a 98/78/EK, a 2001/17/EK, a 2002/83/EK és a 2005/68/EK irányelv, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a biztosítókra, a viszontbiztosítókra, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre és a biztosítási közvetítőkre – a 2005/60/EK irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

(3) A Hatóság eljár továbbá a biztosítók, a viszontbiztosítók, a pénzügyi konglomerátumok, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és a biztosítási közvetítők tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket is, amennyiben a Hatóság ezen intézkedései az említett aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

(4) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében a Hatóság intézkedései nem sérthetik a nemzeti szociális- és munkajogot.

(5) E rendelet rendelkezései nem sértik a Bizottság jogköreit, különösen az EUMSZ. 258. cikke szerinti, az uniós jog betartásának biztosítására vonatkozó jogkört.

(6) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság hozzájárul a következőkhöz:

a) a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és felügyelet ésszerű, hatékony és egyenletes szintje révén;

b) a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, eredményességének és szabályos működésének biztosítása;

c) a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽¹⁾ HL L 253., 2009.9.25., 8. o.

- d) a szabályozási arbitrázs megelőzése és az egyenlő versenyfeltételek előmozdítása;
- e) a biztosítással, a viszontbiztosítással és a foglalkoztatói nyugdíj-tevékenységekkel kapcsolatos kockázatvállalás megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása; és
- f) a fogyasztóvédelem javítása.

E célok érdekében a Hatóság a felügyeleti konvergencia elősegítésével és az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak nyújtott véleményekkel hozzájárul a (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásához, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít, hozzájárulva a Hatóság céljainak eléréséhez.

Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása során a Hatóság kiemelt figyelmet fordít azon pénzügyi intézmények jelentette mindenfajta potenciális rendszerszintű kockázatra, amelyek összeomlása akadályozhatja a pénzügyi rendszer vagy a realgazdaság működését.

A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva jár el.

2. cikk

A Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere

(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). Az PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi szektorra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóinak megfelelő védelmét.

(2) Az PFER a következőket foglalja magában:

- a) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) – az 1092/2010/EU rendeletben (ERKT) és e rendeletben meghatározott feladatok ellátása céljából;
- b) a Hatóság;
- c) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság);
- d) az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság);
- e) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a „vegyes bizottság”) – az e rendelet, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 54–57. cikkében meghatározott feladatok ellátása céljából;

- f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1093/2010/EU rendeletben és az 1095/2010/EU rendeletben említett uniós jogi aktusokban meghatározott tagállami hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok.

(3) A Hatóság a vegyes bizottságon keresztül rendszeresen és szorosan együttműködik az ERKT-vel, valamint az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), biztosítva a munka szektorok közötti összhangját, valamint közös álláspontok kialakítását a pénzügyi konglomerátumok felügyelete és egyéb szektorok közötti kérdések terén.

(4) Az PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalom és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk megosztásának biztosítása terén.

(5) Az PFER részét képező felügyeleti hatóságok kötelessége, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusoknak megfelelően ellássák az Unióban működő pénzügyi intézmények felügyeletét.

3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „pénzügyi intézmények”: az 1. cikk (2) bekezdésében említett bármely jogalkotási aktus hatálya alá tartozó vállalkozások, szervezetek, természetes és jogi személyek. A 2005/60/EK irányelv tekintetében a „pénzügyi intézmények” kizárólag az irányelvben meghatározott biztosítókat és biztosítási közvetítőket jelentik;
2. „hatáskörrel rendelkező hatóság”:
 - i. a 2009/138/EK irányelv meghatározása szerinti felügyeleti hatóságok és a 2003/41/EK és 2002/92/EK irányelv meghatározása szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok;
 - ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy az 1. pontban meghatározott pénzügyi intézmények megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak.

5. cikk

Jogállás

- (1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

(2) A Hatóságot valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) A Hatóságot az elnöke képviseli.

6. cikk

Összetétel

A Hatóságot a következők alkotják:

1. a felügyeleti tanács, amely ellátja a 43. cikkben meghatározott feladatokat;
2. az igazgatótanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;
3. az elnök, aki ellátja a 48. cikkben meghatározott feladatokat;
4. az ügyvezető igazgató, aki ellátja az 53. cikkben meghatározott feladatokat;
5. a fellebbviteli tanács, amely ellátja a 60. cikkben meghatározott feladatokat.

7. cikk

Székhely

A Hatóság székhelye Frankfurt am Main.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE

8. cikk

A Hatóság feladatai és hatásköre

(1) A Hatóság a következő feladatokat látja el:

- a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, valamint szabályozástechnikai- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása révén;
- b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;

c) ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását;

d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal, és biztosítja az ERKT figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását;

e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokról szóló összehasonlító elemzések elkészítését, beleértve az iránymutatások és ajánlások kibocsátását és a bevált gyakorlatok megállapítását;

f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket;

g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos tájékoztatás érdekében gazdasági elemzést készít a piacokról;

h) elősegíti a kötvénytulajdonosok, nyugdíjrendszerei tagok és a kedvezményezettek védelmét;

i) hozzájárul a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működéséhez, a rendszerszintű kockázat nyomon követéséhez, értékeléséhez és méréséhez, a rendezési és szanalási tervek kidolgozásához és koordinálásához, magas szintű védelmet nyújt az Unió egész területén a kötvénytulajdonosok és a kedvezményezettek számára, a 21–26. cikkel összhangban;

j) elvégzi minden egyéb, az ebben a rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;

k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakésszé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat – különösen a hatáskörébe tartozó területeken, a nyilvántartott pénzügyi intézmények vonatkozásában –, hogy könnyen hozzáférhető tájékoztatást biztosítson a nyilvánosságnak;

l) szükség szerint átvesz minden meglévő vagy folyamatban lévő feladatot az európai biztosítás- és foglalkoztatáinyugdíj-felügyelet bizottságától (CEIOPS).

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátása érdekében a Hatóság az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkezik, különösen a következőkkel:

a) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikkben említett különös esetekben;

b) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 15. cikkben említett különös esetekben;

c) iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki a 16. cikkben meghatározottak szerint;

- d) ajánlásokat bocsát ki meghatározott esetekben, a 17. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- e) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (3) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett meghatározott esetekben;
- f) a közvetlenül alkalmazandó uniós jogot érintő ügyekben a pénzügyi intézményeknek címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (6) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett különös esetekben;
- g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 34. cikkben előírtaknak megfelelően;
- h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. cikkben előírtaknak megfelelően;
- i) közös módszertant dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére és a fogyasztók védelmére gyakorolt hatások értékelésére;
- j) központilag hozzáférhető adatbázist készít a nyilvántartott pénzügyi intézményekről a hatáskörébe tartozó területen, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok azt előírják.

9. cikk

A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok

- (1) A Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy támogassa a piacon az átláthatóságot, az egyszerűséget és a méltányosságot a fogyasztói pénzügyi termékek és szolgáltatások vonatkozásában a belső piac egész területén, többek között a következők révén:
 - a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról;
 - b) áttekinti és koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a pénzügyi műveltséggel és oktatással kapcsolatos kezdeményezéseit;
 - c) képzési standardokat dolgoz ki a piaci szereplők számára; és
 - d) hozzájárul a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályok kialakításához.
- (2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási gyakorlat konvergenciájának elősegítése érdekében.
- (3) A Hatóság figyelmeztetéseket adhat ki abban az esetben, ha valamely pénzügyi tevékenység súlyos kockázatot jelent az 1. cikk (6) bekezdésében meghatározott célokra nézve.

(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehozhat egy valamennyi releváns hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, a Hatóság átmenetileg betilthat vagy korlátozhat bizonyos pénzügyi tevékenységeket, amelyek veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatát. Amennyiben a határozat a három hónapos időtartam elteltével nem kerül meghosszabbításra, az automatikusan hatályát veszti.

A tagállamok kérhetik, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ilyen esetekben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e a határozatát.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás bevezetésének megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot.

10. cikk

Szabályozástechnikai standardok

(1) Amennyiben az EUMSZ. 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következetes harmonizáció biztosítása érdekében az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki. A Hatóság a standardtervezetet benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A szabályozástechnikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, tartalmukat pedig az alapul szolgáló uniós jogalkotási aktusok szabják meg.

A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett érintett érdekképviselői csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván jóváhagyni a szabályozástechnikai standardtervezetet, illetve csak részben vagy módosításokkal hagyja jóvá azt, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság a hivatalos véleményének másolatát az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is elküldi.

Ha az említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy olyan szabályozástechnikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag ha a Hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően nem nyújtja be a tervezetet a Bizottságnak a határidőn belül, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal a Hatóság által készített tervezet nélkül is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az úgy különösen sürgős volta miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett érintett érdeképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a szabályozástechnikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezetét megküldi a Hatóságnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság a hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időszakon belül benyújtotta a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot. A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, szabályozástechnikai standardok elfogadására adott felhatalmazás 2010. december 16-át követő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 14. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Amint a Bizottság elfogad egy szabályozástechnikai standardot, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok elfogadására való felhatalmazására a 12–14. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat haladéktalanul, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő szabályozástechnikai standardok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

13. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam elteltével sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a szabályozástechnikai standarddal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép. A szabályozástechnikai standard az említett időszak eltelte előtt kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak eltelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely szabályozástechnikai standarddal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a szabályozástechnikai standarddal szembeni kifogását.

14. cikk

szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása

(1) Abban az esetben, ha a Bizottság elutasítja vagy a 10. cikkel összhangban módosítja a szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság erről az indokok megjelölése mellett értesíti a Hatóságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Adott esetben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett értesítéstől számított egy hónapon belül meghívhatja a Parlament vagy a Tanács hatáskörrel rendelkező bizottsága eseti ülésére a hatáskörrel rendelkező biztost és a Hatóság elnökét eltérő véleményeik ismertetésére és kifejtésére.

15. cikk

Végrehajtás-technikai standardok

(1) A Hatóság az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedi- leg meghatározott területeken. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és csak az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására terjednek ki. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett érintett érdekképviselői csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kívánja jóváhagyni a végrehajtás-technikai standardtervezetet, illetve csak részben vagy módosításokkal hagyja azt jóvá, akkor visszaküldi azt a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Ha az ötödik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Azokban az esetekben, amikor a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag azokban az esetekben, ha a Hatóság a (2) bekezdés szerinti időtartamon belül nem nyújt be végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottságnak, a Bizottság végrehajtási aktsal a Hatóság tervezete nélkül is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett érintett érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a végrehajtás-technikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezetet megküldi a Hatóságnak is. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hatettes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartamon belül benyújtotta a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja azt, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

16. cikk

Iránymutatások és ajánlások

(1) Az PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy a pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az iránymutatásokról és az ajánlásokról, valamint elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok visszaigazolják, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván azoknak megfelelni, úgy erről az indokok megjelölése mellett tájékoztatja a Hatóságot.

A Hatóság közzéteszi a tényt, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A Hatóság eseti alapon határozhat úgy is, hogy közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóság által közölt indokokat, hogy miért nem felel meg az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közvételről előzetesen értesíteni kell.

Amennyiben az adott iránymutatás vagy ajánlás megköveteli, a pénzügyi intézmények világos és részletes jelentést készítenek arról, hogy megfelelnek-e az iránymutatásnak vagy ajánlásnak.

(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról, amelyben megjelöli, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg azoknak, valamint ismerteti, hogy milyen módon kívánja biztosítani, hogy az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság a jövőben kövesse ajánlásait és iránymutatásait.

17. cikk

Az uniós jog megsértése

(1) A Hatóság az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott hatásköröknek megfelelően jár el, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza vagy az uniós joggal vélhetően ellentétes módon alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat, beleértve a 10–15. cikknek megfelelően megállapított szabályozástechnikai standardokat és a végrehajtás-technikai standardokat, különösen ha nem gondoskodik arról, hogy a pénzügyi intézmények teljesítsék az említett aktusokban meghatározott követelményeket.

(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy az érintett érdekképviseleti csoport kérésére, vagy saját kezdeményezésére és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatását követően kivizsgálhatja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.

A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart.

(3) A Hatóság legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított két hónapon belül ajánlást intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz, amelyben meghatározza az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

A hatáskörrel rendelkező hatóság az ajánlás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Hatóságot az uniós jognak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az uniós jognak a Hatóság ajánlásának kézhezvételétől számított egy hónapon belül, a Bizottság a Hatóságtól kapott tájékoztatást követően vagy saját kezdeményezésére hivatalos véleményt adhat ki, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy hozza meg az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A Bizottság hivatalos véleményében figyelembe veszi a Hatóság ajánlásait.

A Bizottság ezt a hivatalos véleményt az ajánlás elfogadását követően legkésőbb három hónapon belül adja ki. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja.

A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (4) bekezdésben említett hivatalos vélemény kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a Hatóságot a bizottsági hivatalos véleményben foglaltaknak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(6) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a (4) bekezdésben említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kellő időben orvosolja a megfelelés hiányát, a Hatóság – amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok vonatkozó előírásai a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük az említett hivatalos véleményben vagy – az adott esettől függően – határozatban foglaltaknak.

(8) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben megnevezi, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények nem felelnek meg a (4) és (6) bekezdésében említett hivatalos véleményeknek vagy határozatoknak.

18. cikk

Fellépés vészhelyzetekben

(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljeskörűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozájára.

(2) A Tanács – a Hatóság, a Bizottság vagy az ERKT kérése nyomán – a Bizottsággal, az ERKT-vel és adott esetben az EFH-kkal konzultálva a Hatóságnak címzett határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja e rendelet alkalmazásában a vészhelyzet fennállását. A Tanács kellő időközönként, de havonta legalább egyszer felülvizsgálja e határozatot. Amennyiben a határozat egy hónap elteltével nem kerül meghosszabbításra, automatikusan hatályát veszti. A Tanács bármikor bejelentheti a vészhelyzet megszűnését.

Amennyiben az ERKT vagy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, titkos ajánlást intéznek a Tanácshoz, amelyhez helyzetelemzést csatolnak. A Tanács ezt követően mérlegeli, hogy szükséges-e egy ülés összehívása. Az eljárás során kellő módon garantálni a titoktartást.

Amennyiben a Tanács vészhelyzet fennállását állapítja meg, arról megfelelő módon és késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a nemzeti hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az adott jogszabályokban meghatározott előírásokat.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság (3) bekezdésben említett határozatának az abban meghatározott időtartamon belül, és amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusokban meghatározott, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, vonatkozó előírások a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az említett jogszabály szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is. Mindez kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amikor valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusokat, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, illetve azokat a szóban forgó aktusok nyilvánvaló megsértésével alkalmazza, és amennyiben a mielőbbi korrekció elengedhetetlen az Unión belül a pénzügyi piacok rendes működésének és épségének, illetve a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része stabilitásának a helyreállításához.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése

(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogszabályokban meghatározott esetekben és amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti nézetkülönbség, a Hatóság saját kezdeményezésére a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott vonatkozó időtartamok és az ügy összetettségének és sürgősségének figyelembevételével megszabja a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti egyeztetés határidejét. Ebben a szakaszban a Hatóság közvetítői szerepet tölt be.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végén az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság – a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott eljárással összhangban – az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra nézve kötelező erejű határozatot hozhat, amelyben felszólítja őket egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben. A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező tényekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

(6) Az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben a Hatóság elnöke rögzíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés típusát és jellegét, a létrejött megállapodásokat és az ilyen nézeteltérések rendezése érdekében elfogadott határozatokat.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések szektorok közötti rendezése

A vegyes bizottság a 19. és az 56. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően rendezi az e rendelet 4. cikkének 2. pontja, az 1093/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet szerint tevékenykedő egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság között kialakult, szektorok közötti nézeteltéréseket.

21. cikk

Felügyeleti kollégiumok

(1) A Hatóság hozzájárul a 2009/138/EK irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, valamint az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítéséhez. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság személyzetének lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyen a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.

(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot.

E bekezdés, valamint az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében „hatáskörrel rendelkező hatóságnak” kell tekinteni.

A Hatóság:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködve összegyűjtheti és megoszthatja az összes vonatkozó információt annak érdekében, hogy megkönnyítse a kollégiumok munkáját, valamint központi rendszert hozhat létre és működtethet azzal a céllal, hogy ezek az információk elérhetőek legyenek a kollégiumokban dolgozó hatáskörrel rendelkező hatóságok számára;
- b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerszintű kockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stresszteszteket, valamint a rendszerszintű kockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e teszteket tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére;
- c) előmozdíthatja a hatékony és eredményes felügyeleti tevékenységeket, beleértve azon kockázatok értékelését, amelyeknek a pénzügyi intézmények ki vannak vagy ki lehetnek téve a felügyeleti felülvizsgálat folyamata értelmében vagy stresszhelyzetben;
- d) az e rendeletben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel összhangban felügyelheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett feladatokat; és
- e) az olyan esetekben, amikor úgy véli, hogy a határozat az uniós jog helytelen alkalmazását eredményezné vagy nem járulna hozzá a felügyeleti gyakorlatok közelítésének célkitűzéséhez, a kollégiumot további tanácskozásra kérheti fel. Előírhatja továbbá a csoportfelügyeletet ellátó hatóság számára, hogy hívjon össze kollégiumi ülést, illetve hogy az ülés napirendjére vegyen fel további napirendi pontokat.

(3) A Hatóság szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a 16. cikk szerint elfogadott útmutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.

(4) A jogilag kötelező erejű közvetítői szerep révén a Hatóság a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban képes lesz rendelkezni a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézetkülönbségeket. A Hatóság a 19. cikkel összhangban az érintett intézményre közvetlenül alkalmazandó felügyeleti határozatot hozhat.

22. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Hatóság kellő módon figyelembe veszi az 1092/2010/EU rendeletben meghatározott rendszerkockázatot. A Hatóság kezeli a pénzügyi szolgáltatások terén esetlegesen jelentkező olyan kockázatokat, amelyek:

- a) oka a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése, és
- b) esetlegesen súlyos, negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a realgazdaságra nézve.

A Hatóság adott esetben mérlegeli az ERKT és a Hatóság által kidolgozott rendszerszintű kockázatok nyomon követését és értékelését, és reagál az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban az ERKT által tett figyelemztetésekre és ajánlásokra.

(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben és a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban – közös megközelítést dolgoz ki a rendszerszintű jelentőség azonosítására és mérésére, ami adott esetben minőségi és mennyiségi mutatók kidolgozását is magában foglalja.

E mutatók döntő fontosságú elemei a megfelelő felügyeleti intézkedések megállapításának. A Hatóság – a közös megközelítés előmozdítása érdekében – ellenőrzi a megállapított intézkedések konvergenciájának mértékét.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok sérelme nélkül a Hatóság szükség szerint további útmutatásokat és ajánlásokat dolgozhat ki a pénzügyi intézmények számára, az általuk jelentett rendszerkockázatok figyelembevétele érdekében.

A Hatóság biztosítja, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított területekre irányuló szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása során a pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot figyelembe vegyék.

(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására jelentett potenciális veszélyeket, és ajánlásokat készítsen az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.

(5) A vegyes bizottság biztosítja az e cikkel összhangban végzett tevékenységek átfogó és szektorok közötti koordinációt.

23. cikk

A rendszerkockázat azonosítása és mérése

(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi intézmények által esetlegesen jelentett rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is.

A Hatóság kidolgoz egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely azonosítja az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket. Ezeket az intézményeket megerősített felügyelettel kell ellátni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanalási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(2) A Hatóság a biztosítók, a viszontbiztosítók és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények által esetlegesen jelentett rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumok kidolgozása során teljeskörűen figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi megközelítéseket, köztük az Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB), a Nemzetközi Valutaalap (IMF), a Biztosítási-felügyelet Nemzetközi Szövetsége (IAIS) és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által megállapítottakat.

24. cikk

A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség

(1) A Hatóság biztosítja, hogy állandóan rendelkezzen olyan szakirányú kapacitással, amely képes hatékonyan reagálni a 22. és a 23. cikkben említett rendszerkockázatok megjelenése esetén, különösen a rendszerkockázatot jelentő intézmények tekintetében.

(2) A Hatóság ellátja az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogszabályok által ráruházott feladatokat, továbbá hozzájárul az uniós válságkezelési és -rendezési rendszer összehangoltságának és egységességének a biztosításához.

25. cikk

Rendezési és szanalási eljárások

(1) A Hatóság – a fizetéseképtelenség rendszerszintű hatásának minimalizálása érdekében – hozzájárul a hatékony és következetes rendezési és szanalási tervek, vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásához és koordinálásához, és ezekben aktívan részt is vesz.

(2) A Hatóság a fizetéseképtelen intézmények – és különösen a határokon átnyúló csoportok – szanalásának elősegítését célzó legjobb gyakorlatokat állapíthat meg a dominóhatás elkerülésével, gondoskodva arról, hogy megfelelő eszközök – többek között elegendő forrás – álljon rendelkezésre, és lehetővé téve az intézmény vagy a csoport rendezett módon, költséghatékonyan és kellő időben történő szanalását.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az e rendelet 10–15. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően.

26. cikk

A nemzeti biztosítási garanciarendszerek európai hálózatának kidolgozása

A Hatóság hozzájárulhat a nemzeti biztosítási garanciarendszerek egy megfelelően finanszírozott és kellően harmonizált európai hálózata iránti igény felméréséhez.

27. cikk

Válságmegelőzés, válságkezelés és válságrendezés

A Bizottság felkérheti a Hatóságot, hogy járuljon hozzá a 2009/138/EK irányelv 242. cikkében említett értékeléshez, különösen a felügyeleti kollégiumba tartozó felügyeleti hatóságok közötti együttműködés és a kollégium funkcionalitása, a többlettőke-követelmény megállapításával kapcsolatos felügyeleti gyakorlatok, a biztosító vagy viszontbiztosító csoportokon belüli csoportfelügyelet és tőkegazdálkodás fokozásának előnyei tekintetében, ideértve a biztosítási csoportok megbízható határokon átnyúló irányításának nevezetesen a kockázat- és vagyongazdálkodás tekintetében történő megerősítésére irányuló lehetséges intézkedéseket is, továbbá jelentést tehet az alábbiak tekintetében felmerülő új fejleményekről, illetve előrehaladásról:

- a) a korai beavatkozás harmonizált keretei;
- b) a csoporton belüli központosított kockázatkezelés és a csoportszintű belső modellek, beleértve a stressztesztetek működésének gyakorlatát;
- c) a csoporton belüli ügyletek és a kockázatkoncentrációk;
- d) a diverzifikációs és koncentrációs hatások időbeli viselkedése;
- e) az eszközáthelyezés, a fizetéseképtelenség és a felszámolási eljárások olyan harmonizált keretei, amelyek az eszközök áthelyezése tekintetében felszámolják a vonatkozó nemzeti társasági jogi akadályokat;
- f) az ugyanazon csoporton belüli vállalkozások szerződőinek és kedvezményezettjeinek egyenlő szintű védelme, különösen válsághelyzetekben;
- g) harmonizált és megfelelően finanszírozott, uniós szintű megoldás a biztosítási garanciarendszerek tekintetében.

Az f) pont tekintetében a Hatóság jelentést tehet továbbá a koordinált nemzeti válságkezelési intézkedések tekintetében felmerülő új fejleményekről, illetve előrehaladásról, többek között arról is, hogy szükség van-e vagy sem egy koordinált és hiteles finanszírozási mechanizmusokat összefogó, megfelelő pénzügyi eszközökkel rendelkező rendszerre.

Az e rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a Hatóság által a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés keretében játszott szerep lehetséges fokozására kell irányulnia.

28. cikk

Feladatok és hatáskörök átruházása

(1) Az e cikkben foglalt feltételek mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok a megbízott hozzájárulásával átruházhatnak feladatokat és hatásköröket a Hatóságra vagy más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságokra. A tagállamok külön szabályokat határozhatnak meg a hatáskörök átruházására vonatkozóan, amelyeknek meg kell felelni, mielőtt hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen átruházási megállapodásokat kötnek, és az átruházás hatályát a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények és csoportok hatékony felügyeletéhez szükséges szintre korlátozhatják.

(2) Az átruházható vagy együttesen gyakorolható feladatok és hatáskörök meghatározásával és a legjobb gyakorlatok terjesztésével a Hatóság ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását.

(3) A hatáskörök átruházásának az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott hatáskörök ismételt megosztását kell eredményeznie. Az átruházott hatáskörökkel kapcsolatos eljárásokra, végrehajtásra, igazgatási és bírósági felülvizsgálatra a megbízott hatóság joga az irányadó.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot a tervezett átruházási megállapodásokról. A megállapodásokat legkorábban a Hatóság tájékoztatását követően egy hónappal léptethetik hatályba.

A Hatóság a tájékoztatását követő egy hónapon belül véleményezheti a tervezett megállapodást.

Az összes érintett fél megfelelő tájékoztatása érdekében a Hatóság megfelelő módon közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóság által kötött átruházási megállapodásokat.

29. cikk

Közös felügyeleti kultúra

(1) A Hatóság aktív szerepet tölt be a közös európai felügyeleti kultúra és a koordinált felügyeleti gyakorlatok kialakításában, valamint az egész Unióra kiterjedő egységes eljárások és következetes megközelítések biztosításában. A Hatóság legalább a következő tevékenységeket végzi:

- a) véleményez a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé;
- b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;

c) hozzájárul kiváló minőségű egységes felügyeleti standardok, köztük beszámolási standardok, továbbá nemzetközi számviteli standardok kidolgozásához az 1. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

d) felülvizsgálja a Bizottság által elfogadott vonatkozó szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok és a saját maga által kibocsátott iránymutatások és ajánlások alkalmazását, és szükség esetén módosításokat javasol; és

e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének, és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.

(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti szemléletmód és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

30. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat szervez és végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket.

(2) A partneri felülvizsgálatok többek között értékelik:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel a 10–15. cikkben említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, valamint az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;
- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatokat, amelyeket bevezetéséből más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) azt, hogy az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartatásának hatékonyságát, és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az en rendelkezések be nem tartása esetére előírt igazgatási intézkedéseket és a felelős személyekre kiszabott szankciókat.

(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét.

(4) A Hatóság a partneri felülvizsgálatok alapján azonosítható legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza. Emellett a felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával a partneri felülvizsgálatok minden egyéb eredménye is nyilvánosságra hozható.

31. cikk

Koordinációs feladatkör

A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor a kedvezőtlen fejlemények veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.

A Hatóság koordinált uniós válasza törekszik, többek között az alábbiak révén:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése;
- b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása, és amennyiben lehetséges és helyénvaló, megbízhatóságának ellenőrzése;
- c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;
- d) az ERKT haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;
- e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedései koordinációjának elősegítése érdekében;
- f) az egynél több tagállamban tevékenykedő intézmények szabályozás szerinti jelentéstételi kötelezettségéből eredő, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

32. cikk

Piaci fejlemények értékelése

(1) A Hatóság hatáskörén belül figyelemmel kíséri és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság), és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikropprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a

gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének közgazdasági elemzést is tartalmaznia kell azokra a piacokra vonatkozóan, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatására vonatkozóan.

(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következő, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által alkalmazandó elemeket:

- a) különböző gazdasági forgatókönyvek által az intézmények pénzügyi helyzetére gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan;
- b) a pénzügyi intézmények rugalmasságára vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére vonatkozó egységes megközelítés;
- c) az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére, valamint a kötvénytulajdonosok, a nyugdíjrendszerei tagok, a kedvezményezettek és a fogyasztók tájékoztatására gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan.

(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság legalább évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hoz a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról.

A Hatóság ezekben az értékelésekben meghatározza a fő kockázatok besorolását és a gyenge pontokat és – amennyiben szükséges – megelőző vagy korrekciós intézkedéseket javasol.

(4) A Hatóság biztosítja az szektorok közötti fejlemények, a kockázatok és gyenge pontok megfelelő kezelését azáltal, hogy a vegyes bizottságon keresztül szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek azon harmadik országokkal

(2) A Hatóság segítséget nyújt a harmadik országbeli felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokkal összhangban.

(3) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokat és az egyenértékűségi határozatok előkészítésében nyújtott segítséget.

34. cikk

Egyéb feladatok

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) A 2007/44/EK irányelvvel módosított 92/49/EGK irányelv, 2002/83/EK irányelv és a 2005/68/EK irányelv hatálya alá tartozó és azon irányelvek szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé prudenciális értékelésről, kivéve a 92/49/EGK irányelv 15b. cikke (1) bekezdésének e) pontjába, a 2002/83/EK irányelv 15b. cikke (1) bekezdésének e) pontjába és a 2005/68/EK irányelv 19a. cikke (1) bekezdésének e) pontjába foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2007/44/EK irányelvvel módosított 92/49/EGK irányelv, 2002/83/EK irányelv és a 2005/68/EK irányelvnek megfelelő értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság vélemény adhat ki.

35. cikk

Információgyűjtés

(1) A Hatóság kérésére a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz, az információkérés pedig a szóban forgó feladat tekintetében szükséges.

(2) A Hatóság azt is kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként, meghatározott formátumban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell benyújtani.

(3) Valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kellően indokolt kérésére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és a 70. cikkben megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átadhat minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

(4) Mielőtt e cikkel összhangban adatokat kérne, valamint a pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségének megkettőzését elkerülendő, a Hatóság figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere által előállított és terjesztett valamennyi rendelkezésre álló és a tárgyhoz tartozó statisztikát.

(5) Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához – amennyiben ez rendelkezik prudenciális információkkal –, nemzeti központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.

(6) Ha az információ nem elérhető, vagy az (1) és az (5) bekezdés értelmében nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést címezhet közvetlenül az érintett pénzügyi intézményekhez. A magyarázattal ellátott kérésnek tartalmaznia kell, miért szükségesek az adott pénzügyi intézményre vonatkozó információk.

A Hatóság e bekezdéssel és az (5) bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

(7) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikk értelmében kapott bizalmas információt.

36. cikk

Kapcsolat az ERKT-val

(1) A Hatóság szorosan és rendszeresen együttműködik az ERKT-val.

(2) Rendszeresen ellátja az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges időszerű információkkal. Minden nem összegzett vagy összesített formában lévő, az ERKT feladatai teljesítéséhez szükséges adatot indokolt kérésre haladéktalanul az ERKT rendelkezésére kell bocsátani, az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározottak szerint. A Hatóság az ERKT-val együttműködésben megfelelő belső eljárásokat dolgoz ki elsősorban az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos bizalmas információk továbbítására.

(3) A Hatóság a (4) és (5) bekezdéssel összhangban biztosítja az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását.

(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság haladéktalanul összehívja a felügyeleti tanács ülését és értékeli a figyelmeztetés vagy ajánlás hatását feladatai teljesítésére nézve.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelemztetéseken és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT és a Tanács számára.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelemztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételkor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.

Ha a címzett nem kívánja betartani az ERKT ajánlásait, ennek okait közli és megvitatja a felügyeleti tanáccsal.

A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t.

(6) Az e rendeletben meghatározott feladatok ellátása során a Hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az ERKT figyelemztetéseit és ajánlásait.

37. cikk

Biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoport, valamint foglalkoztatói-nyugdíj érdekképviselői csoport

(1) A Hatóság feladataival érintett területeken az érdekeltekkel folytatandó konzultáció elősegítése céljából létre kell hozni egy biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoportot, valamint egy foglalkoztatói-nyugdíj érdekképviselői csoportot (a továbbiakban együttesen: az érdekképviselői csoportok). Az érdekképviselői csoportokkal a 10–15. cikknek megfelelően hozott, a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokra vonatkozó intézkedésekről, továbbá amennyiben ezek egyes pénzügyi intézményekre nem vonatkoznak, az iránymutatásokra és ajánlásokra vonatkozó 16. cikknek megfelelő intézkedésekről kell konzultálni. Amennyiben sürgős intézkedés szükséges, és nincs mód konzultálásra, az érdekképviselői csoportokat mihamarabb értesíteni kell.

Az érdekképviselői csoportok legalább évente négyszer üléseznek. Közös megvitathatják a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdéseket, és tájékoztatják egymást egyéb tárgyalási kérdésekről.

Az egyik érdekképviselői csoport tagjai lehetnek a másik érdekképviselői csoportnak is.

(2) A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoport 30 tagból áll, kiegyensúlyozott arányban képviselve az Unióban működő biztosítókat és viszontbiztosítókat, valamint a biztosításközvetítőket, azok munkavállalóinak képviselőit, továbbá a fogyasztókat, a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások használóit, a kis- és középvállalkozások (kkv-k) képviselőit és a releváns szakmai szervezetek képviselőit. A tagok közül legalább ötnnek független, élvonalbeli tudományos szakembernek kell lennie. Tíz tagnak biztosítókat, viszontbiztosítókat és biztosításközvetítőket kell képviselnie, közülük háromnak szövetkezeti, valamint kölcsönös biztosítókat vagy viszontbiztosítókat.

(3) A foglalkoztatói-nyugdíj érdekképviselői csoport 30 tagból áll, kiegyensúlyozott arányban képviselve az Unióban működő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket, a munkavállalói képviselőket, a kedvezményezettek képviselőit, a kkv-k képviselőit és a releváns szakmai szervezetek képviselőit. A tagok közül legalább ötnnek független, élvonalbeli tudományos szakembernek kell lennie. Tíz tagnak foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket kell képviselnie.

(4) Az érdekképviselői csoportok tagjait az érintett érdekeltek javaslatai alapján a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács az ilyen irányú határozathozatal során a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a megfelelő földrajzi és nemek közötti egyensúlyt és az érdekeltek képviselését az Unió egész területén.

(5) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít az érdekképviselői csoportok számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell az érdekképviselői csoportok nem nyereségérdekeltségű szervezeteit képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Az érdekképviselői csoportok szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhatnak létre. Az érdekképviselői csoportok tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

Az érdekképviselői csoportok tagjai két egymást követő időszakon át láthatják el feladatukat.

(6) Az érdekképviselői csoportok véleményt és tanácsot nyújthatnak a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10–16., 29., 30. és a 32. cikkben meghatározott feladatokra.

(7) Az érdekképviselői csoportok a tagok kétharmados többségének egyetértése alapján fogadják el eljárási szabályzatukat.

(8) A Hatóság nyilvánosságra hozza az érdekképviselői csoportok véleményeit és tanácsait, valamint a konzultációik eredményét.

38. cikk

Védintézkedések

(1) A Hatóság biztosítja, hogy a 18. vagy 19. cikk alapján elfogadott határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(2) Ha valamely tagállam úgy véli, hogy valamely, a 19. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő két héten belül értesítheti a Hatóságot és a Bizottságot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Hatóság a tagállamtól érkezett értesítést követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamot arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja határozatát. Amennyiben a Hatóság fenntartja vagy módosítja a határozatot, nyilatkozik arról, hogy az költségvetési hatáskört nem érint.

Ha a Hatóság fenntartja határozatát, a Tanács – legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a negyedik albekezdésben előírtaknak megfelelően a Hatóság tájékoztatta a tagállamot – egyik ülésén a leadott szavazatok többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát fenntartja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács az ötödik albekezdéssel összhangban úgy határoz, hogy nem tartja fenn a Hatóság határozatát, a hatósági határozatot visszavonják.

(3) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a 18. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő három munkanapon belül értesítheti a Hatóságot, a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Tanács tíz munkanapon belül ülést hív össze, és tagjainak egyszerű többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát visszavonja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács a negyedik albekezdéssel összhangban úgy határoz, hogy nem vonja vissza a Hatóság határozatát, a hatósági határozat felfüggesztését meg kell szüntetni.

(4) Amennyiben a Tanács a (3) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy nem vonja vissza a Hatóságnak a 18. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos határozatát, és az érintett tagállam továbbra is úgy ítéli meg, hogy a határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, az adott tagállam erről értesítheti a Bizottságot és a Hatóságot, és felkérheti a Tanácsot az ügy ismételt megvizsgálására. Az érintett tagállam egyértelműen megindokolja, hogy miért nem ért egyet a Tanács határozatával.

A Tanács az első albekezdésben említett értesítéstől számított négy héten belül megerősíti az eredeti határozatát, vagy a (3) bekezdéssel összhangban új határozatot hoz.

A Tanács a négyhetes időtartamot további négy héttel meghosszabbíthatja, ha az ügy sajátos körülményei ezt megkívánják.

(5) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos bármilyen módon, különösen a Hatóság jelentős vagy tényleges költségvetési hatással nem járó határozataival összefüggésben visszaélni e cikkel.

39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) Az e rendeletben előírt határozatok meghozatala előtt a Hatóság tájékoztatja bármely megnevezett címzettet a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti az ügygel kapcsolatos álláspontját. Értelmszerűen így kell eljárni a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(2) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(3) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(4) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(5) A Hatóság a 17., 18. vagy a 19. cikk szerinti határozatait nyilvánosságra kell hozni, és azokban meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes a pénzügyi intézményeknek az üzleti titkaik védelmével kapcsolatos jogos érdekeivel, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.

III. FEJEZET

SZERVEZET

1. SZAKASZ

Felügyeleti tanács

40. cikk

Összetétel

(1) A felügyeleti tanács a következő tagokból áll:

- az elnök, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
- az egyes tagállamok pénzügyi intézményeinek felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság vezetője, akinek legalább évente kétszer személyesen részt kell vennie az ülésen;
- a Bizottság egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
- az ERKT egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
- a másik két európai felügyeleti hatóság egy-egy képviselője, akik nem rendelkeznek szavazati joggal.

(2) A felügyeleti tanács rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja az érdekképviselési csoportokkal közösen tartott ülést.

(3) Mindegyik hatáskörrel rendelkező hatóság felelős egy magas rangú póttag kijelöléséért a hatóságon belül, aki helyettesítheti a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagját, annak akadályoztatása esetén.

(4) Ha egy tagállamban több hatóság is hatáskörrel rendelkező az e rendelet szerinti felügyelet tekintetében, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg. Ha azonban a felügyeleti tanács olyan témát vitat meg, amely nem tartozik az (1) bekezdés b) pontjában említett tag által képviselt nemzeti hatóság hatáskörébe, e tagot elkísérheti az érintett nemzeti hatóság képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(5) A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein részt vehetnek megfigyelők.

Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül részt vehet a felügyeleti tanács ülésein.

41. cikk

Belső bizottságok és munkacsoportok

(1) A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat vagy munkacsoportokat hozhat létre, és rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra vagy munkacsoportokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 19. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze a nézeteltérés pártatlan rendezésének elősegítésére, amely az elnökből és a felügyeleti tanács két olyan tagjából áll, akik nem lehetnek a nézeteltérésben érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

(3) A 19. cikk (2) bekezdése alkalmazásában, a munkacsoport javaslatot tesz a felügyeleti tanács által a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében megállapított eljárással véglegesen elfogadandó határozatra.

(4) A felügyeleti tanács elfogadja a (2) bekezdésben említett munkacsoport eljárási szabályzatát.

42. cikk

Függetlenség

Az e rendelettel ráruházott feladatok ellátása során az elnök és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem törekedhet a felügyeleti tanács tagjainak befolyásolására feladataik ellátása során.

43. cikk

Feladatok

(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához, és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért.

(2) A felügyeleti tanács fogadja el a II. fejezetben említett véleményeket, ajánlásokat és határozatokat, valamint tanácsot ad.

(3) Az elnököt a felügyeleti tanács nevezi ki.

(4) Az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-áig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(5) A felügyeleti tanács – az igazgatótanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(6) A felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság többéves munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A többéves munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(7) A felügyeleti tanács a 63. cikkel összhangban elfogadja a költségvetést.

(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett és a 48. cikk (5) bekezdésének vagy az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti őket megbízatásuk alól.

44. cikk

Döntéshozatal

(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

A felügyeleti tanács az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően tagjainak minősített többségével hozza meg döntéseit a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések, valamint a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében és a VI. fejezet értelmében elfogadott valamennyi intézkedés és határozat esetében, és az ezen bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti határozatok tekintetében, a csoportfelügyeleti hatóság határozataival kapcsolatban a munkacsoport által javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, ha azt egyszerű többséggel jóváhagyják, kivéve, ha azt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasítják.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti minden más határozat esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni.

(2) A felügyeleti tanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának a kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

(3) A felügyeleti tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az eljárási szabályzat részletesen meghatározza a szavazásra vonatkozó rendelkezéseket és – adott esetben – a határozatképességre vonatkozó szabályokat is. A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök és az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdésében vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok másképp rendelkeznek.

2. SZAKASZ

Igazgatótanács

45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács tagjainak sorából választott hat másik személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(2) Az igazgatótanács a jelen levő tagok többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein.

A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

Az igazgatótanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.

46. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait feladataik elvégzése során.

47. cikk

Feladatok

(1) Az igazgatótanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az igazgatótanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az igazgatótanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

(4) Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az igazgatótanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az igazgatótanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(8) Az igazgatótanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

3. SZAKASZ

Elnök

48. cikk

Kinevezés és feladatok

(1) A Hatóságot az elnök képviseli, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért és vezeti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács üléseit.

(2) A felügyeleti tanács az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján nyílt pályázati eljárást követően nevezi ki.

Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott jelölt elfoglalná hivatalát, és annak a felügyeleti tanács általi kiválasztását követő egy hónapon belül, az Európai Parlament, a jelölt meghallgatását követően kifogásolhatja a kiválasztott személy kinevezését.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja annak feladatait. Az alelnököt nem az igazgatótanács tagjai közül választják meg.

(3) Az elnök megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az elnök ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket:

- a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;
- b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását, az Európai Parlament megerősítésétől függően.

(5) Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a felügyeleti tanács határozatát követően.

Az elnök nem akadályozhatja meg a felügyeleti tanácsot az elnökkel kapcsolatos kérdések megvitatásában, különösen ami felmentését illeti, és nem vesz részt az ilyen kérdéseket érintő vitákban.

49. cikk

Függetlenség

A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az elnököt feladatai ellátása során.

Az elnök a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

50. cikk

Jelentés

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az elnököt vagy az alelnököt – függetlenségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett – felkérheti arra, hogy tegyen nyilatkozatot. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(2) Az elnök kérésre, az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság főbb tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(3) A 11–18. cikkben, valamint a 20. cikkben és a 33. cikkben említett információk kívül a jelentésnek tartalmaznia kell az Európai Parlament által igényelt valamennyi kapcsolódó információt is.

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

51. cikk

Kinevezés

(1) A Hatóságot az ügyvezető igazgató irányítja, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

(2) A felügyeleti tanács az ügyvezető igazgatót – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos tudása, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata és vezetői tapasztalata alapján – nyílt pályázati eljárást és az Európai Parlament jóváhagyását követően nevezi ki.

(3) Az ügyvezető igazgató megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az ügyvezető igazgató öt éves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli különösen a következőket:

- a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;
- b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az első albekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató megbízatását.

(5) Az ügyvezető igazgató csak a felügyeleti tanács határozata alapján menthető fel.

52. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által az ügyvezető igazgató feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézménytől vagy szervtől, sem tagállami kormánytól, sem más egyéb köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg az ügyvezető igazgatót befolyásolni feladatai ellátása során.

Az ügyvezető igazgató – a 68. cikkben említett személyzeti szabállyal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

53. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért, és előkészíti az igazgatótanács munkáját.

(2) Az ügyvezető igazgató felel azért, hogy a felügyeleti tanács iránymutatásával és az igazgatótanács ellenőrzése mellett megvalósuljon a Hatóság éves munkaprogramja.

(3) Az ügyvezető igazgató megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(4) Az ügyvezető igazgató a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot.

(5) Minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató elkészíti a következő évi munkaprogramot.

(6) Az ügyvezető igazgató a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(7) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a jelentés-tervezetet, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetőleg a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(8) Az ügyvezető igazgató az e rendelet 68. cikkében megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI

1. SZAKASZ

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága

54. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága.

(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) és biztosítja az szektorok közötti következetességet, különösen az alábbiak terén:

- pénzügyi konglomerátumok,
- könyvvitel és könyvvizsgálat,
- az szektorok közötti fejlemények, kockázatok és a pénzügyi stabilitás sebezhetőségének mikroprudenciális elemzése,
- kisbefektetői termékek,
- pénzmosás elleni intézkedések, és
- információcsera az ERKT-vel és az ERKT és az EFH-k közötti kapcsolatok kialakítása.

(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastruktúrális és működési költségekhez.

(4) Amennyiben egy pénzügyi intézmény több szektorális területen érintett, a vegyes bizottság a nézeteltéréseket az 56. cikknek megfelelően rendezi el.

55. cikk

Összetétel

(1) A vegyes bizottság az EFH-k elnökeiből, és az 57. cikknek megfelelően létrehozott albizottság elnökéből áll.

(2) Az ügyvezető igazgatót, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.

(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke.

(4) A vegyes bizottság elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. A szabályzat meghatározhatja a vegyes bizottság üléseinek további résztvevőit.

A vegyes bizottság legalább kéthavonta ülésezik.

56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

A II. fejezetben meghatározott tevékenységi körén belül és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns –, a Hatóság közös álláspontot alakít ki az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), amennyiben szükséges.

Az e rendelet 10–15., 17., 18. vagy 19. cikkében meghatározott, a 2002/87/EK irányelv és az 1. cikk (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó – uniós aktusok alkalmazásával kapcsolatos intézkedéseket a az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) adott esetben egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

(1) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(2) Az albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkor személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Az albizottság tagjai közül választ elnököt, aki tagja a vegyes bizottságnak is.

(4) A vegyes bizottság további albizottságokat hozhat létre.

2. SZAKASZ

Fellebbviteli tanács

58. cikk

Összetétel és működés

(1) A fellebbviteli tanács az EFH-k közös testülete.

(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyon elismert személyek és igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal rendelkeznek, a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapír-piaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén pedig kellően magas szintű szakmai, többek közt felügyeleti ismereteik és gyakorlatuk van, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmény jelenlegi alkalmazottai közé. A fellebbviteli tanácsnak megfelelő jogi szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítsanak a Hatóság hatáskörének gyakorlásával kapcsolatban.

A fellebbviteli tanács kijelöli elnökét.

(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyelőtanáccsal folytatott konzultációt követően.

A többi tagot az 1093/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban kell kinevezni.

(4) A fellebbviteli tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható.

(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság igazgatótanácsa által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tiszttségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az igazgatótanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően – erről határozatot hoz.

(6) A fellebbviteli tanács határozatainak meghozatalához a hat tagból legalább négy fő szavazata szükséges. Ha a megtámadott határozat e rendelet hatálya alá tartozik, e döntő többségnek a fellebbviteli tanács Hatóság által kinevezett két tagja közül legalább egyet magában kell foglalnia.

(7) A fellebbviteli tanács szükség szerint, az elnök kezdeményezésére ülésezik.

(8) Az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül megfelelő működési és titkársági támogatást biztosítanak a fellebbviteli tanács részére.

59. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Semmilyen utasítás nem kötheti őket. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak igazgatótanácsával vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.

(2) Nem vehet részt a fellebbezési eljárásban a fellebbviteli tanács olyan tagja, akinek bármely személyes érdeke fűződik az eljáráshoz, aki korábban az eljárás egyik felének képviselőjét látta el, illetőleg aki részt vett a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.

(3) A fellebbviteli tanács minden tagja értesíti a fellebbviteli tanácsot, ha valamely tagtársáról – az (1) és a (2) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt – úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban.

(4) A fellebbezési eljárás feleinek bármelyike az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfogultság gyanúja esetén a fellebbviteli tanács bármely tagjának részvétele ellen kifogással élhet.

A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá a kifogás nem megengedhető a fellebbezési eljárás azon fele részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbviteli tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

(5) A fellebbviteli tanács az (1) és az (2) bekezdésben foglaltak fennállása esetén teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz.

A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbviteli tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülészik. Ha a póttag ellen is hasonló eljárás van folyamatban, a Hatóság elnöke a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettet.

(6) A fellebbviteli tanács tagjai vállalják, hogy függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el.

E célból kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket.

A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

V. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

60. cikk

Fellebbezések

(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18. és 19. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós aktusoknak megfelelően hozott, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.

(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell eljuttatni a Hatósághoz, attól a naptól számított két hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított két hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számítva két hónapon belül határoz a fellebbezésről.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincsen felfüggesztő hatálya.

A fellebbviteli tanács azonban a kifogásolt határozat végrehajtását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli tanács megvizsgálja, hogy az megalapozott-e. A fellebbviteli tanács felkéri a fellebbezési eljárás feleit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

(5) A fellebbviteli tanács megerősítheti a Hatóság hatáskörrel rendelkező testülete által hozott határozatot vagy a Hatóság hatáskörrel rendelkező testületéhez utalhatja az ügyet. Erre a testületre nézve a fellebbviteli tanács határozata kötelező, és ez a testület módosított határozatot fogad el az adott ügyben.

(6) A fellebbviteli tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbviteli tanács által hozott határozatokat a Hatóság megindokolja és közzéteszi.

61. cikk

Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához

(1) A fellebbviteli tanács határozatait, illetőleg – ha a fellebbviteli tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – a Hatóság határozatait az EUMSZ. 263. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók az Európai Unió Bírósága előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint természetes és jogi személyek az EUMSZ. 263. cikkével összhangban keresetet indíthatnak az Európai Unió Bíróságnál a Hatóság határozatait ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Hatóság köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSZ. 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Európai Unió Bíróságánál.

(4) A Hatóságnak meg kell hoznia az Európai Unió Bírósága ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

62. cikk

A Hatóság költségvetése

(1) Az az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ („költségvetési rendelet”) 185. cikkében foglaltaknak megfelelő európai szervként működő Hatóság bevételei mindenekelőtt az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

- a) a pénzügyi intézmények felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok kötelező hozzájárulásai; amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő súlyozásán alapuló képlettel kell meghatározni. E cikk alkalmazásában az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdését az abban megállapított 2014. október 31-i határidőt követően is alkalmazni kell;
- b) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott uniós támogatás;
- c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak.

(2) A Hatóság kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos kiadásokat és a működési költségeket.

(3) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) A Hatóság valamennyi bevételeinek és kiadásának becslését minden – a naptári évnek megfelelő – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni.

63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden év február 15-ig előzetes kimutatás-tervezetet készít a következő pénzügyi évben várható bevételekről és kiadásokról, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak. Az ügyvezető igazgató által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott kimutatás-tervezet alapján a felügyeleti tanács minden évben összeállítja a Hatóság következő pénzügyi évre előirányzott bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes kimutatást. Ezt az előzetes kimutatást – az előzetes létszámtervvel együtt – a felügyeleti tanács március 31-ig a Bizottság elé terjeszti. Az előzetes kimutatás elfogadása előtt az ügyvezető igazgató által készített tervezetet az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(2) Az előzetes kimutatást a Bizottság megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban együttesen: költségvetési hatóság) az Unió költségvetés-tervezetével együtt.

(3) A kimutatás alapján a Bizottság az Európai Unió költségvetés-tervezetében feltüntetett létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon támogatás összegét, amely az EUMSZ. 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(4) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóság támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

(5) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(6) Az igazgatótanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, a projektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti a Hatóságot erről a szándékáról. Értesítés hiányában a Hatóság lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

(7) A Hatóság működésének első, 2011. december 31-én végződő éve tekintetében a Hatóság uniós finanszírozásáról – a költségvetési fegyelemtől és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás 47. pontja értelmében – a költségvetési hatóság állapodik meg.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolóit alapján konszolidált beszámolót készít.

(3) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 129. cikkével összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az igazgatótanács elé terjeszti a Hatóság végleges beszámolóját.

(4) Az igazgatótanács véleményezi a Hatóság végleges beszámolóját.

(5) Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót, valamint az igazgatótanács véleményét a pénzügyi év lezárultát követő július 1-jéig eljuttatja a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(6) A végleges beszámolót közzé kell tenni.

(7) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(8) Az igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(9) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N + 2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a felmentést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan, beleértve az Európai Unió általános költségvetéséből és a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól származó bevételt is.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet⁽¹⁾, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) A 1073/1999/EK rendelet előírásai leszűkítés nélkül alkalmazandók a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

(2) A Hatóság csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Hatóság egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hatóság által kifizetett pénzüsszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzüsszegek elosztásáért felelnek.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

68. cikk

Személyzet

(1) A Hatóság személyzetére – ideértve annak ügyvezető igazgatóját és elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében a Hatóság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

(4) Az igazgatótanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők alkalmazását a Hatóságon belüli alkalmazását.

69. cikk

A Hatóság felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség esetében a Hatóság – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Unió Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hatóság alkalmazottainak a Hatósággal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hatóság személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

70. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1) A felügyeleti tanács és az igazgatótanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hatóság személyzetének tagjaira, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ. 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

A személyzeti szabályzat 16. cikke alkalmazandó rájuk.

A személyzet tagjai a személyzeti szabályzatnak megfelelően szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően is kötelesek feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni a Hatóság tagjait feladataik elvégzése során.

(2) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, szakmai kötelességük teljesítése közben kapott titkos információt más személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a nemzeti felügyeleti hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a nemzeti felügyeleti hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozatot ⁽¹⁾.

71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása tekintetében a 95/46/EK irányelv alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyes adat-feldolgozás tekintetében a 45/2001/EK rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

72. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó.

(2) Az igazgatótanács 2011. május 31-ig gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

(3) A Hatóság által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy az EUMSZ. 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban – adott esetben – eljárás indítható a Bíróság előtt a fellebbviteli tanácsnak benyújtott fellebbezést követően.

73. cikk

Nyelvhasználat

(1) A Hatóságra az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet ⁽²⁾ kell alkalmazni.

(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanács határoz.

(3) A Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk

Székhely-megállapodás

A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság ügyvezető igazgatójára, az igazgatótanács tagjaira, a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg.

A Hatóság befogadó tagállama a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

75. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) A Hatóság munkájában való részvétel nyitva áll azon harmadik országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot a Hatóságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörébe tartozó területeken.

⁽²⁾ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

(2) A Hatóság együttműködhet az (1) bekezdésben említett országokkal, amelyek az Unióval az EUMSZ. 216. cikkében foglaltakkal összhangban kötött nemzetközi megállapodásoknak megfelelően a Hatóság 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörében az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elfogadott jogszabályokat alkalmazzanak.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az adott, az (1) bekezdés szerinti országra nézve meg kell állapítani különösen a Hatóság munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi járulékokat és a személyzetet érintő kérdésekre is. E rendelkezések előírhatják, hogy ezek az országok megfigyelőként részt vehetnek a felügyeleti tanácsban, de biztosítják, hogy nem vesznek részt olyan vitákban, amelyek meghatározott pénzügyi intézményekkel foglalkoznak, kivéve, ha közvetlen érintettség áll fenn.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

76. cikk

Előkészítő intézkedések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követően és a Hatóság létrehozását megelőzően a CEIOPS a Bizottsággal szorosan együttműködve előkészíti a CEIOPS-nak a Hatósággal történő felváltását.

(2) A Hatóság létrehozását követően a Bizottság felelős a Hatóság adminisztratív létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért mindaddig, amíg a Hatóság ki nem nevezte ügyvezető igazgatóját.

E célból mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató a felügyeleti tanács általi és az 51. cikkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság ideiglenes alapon kinevezhet egy tisztviselőt az ügyvezető igazgató feladatainak ellátására. Ezt az időszakot a Hatóság ügyvezető igazgatójának kinevezéséhez szükséges időtartamra kell korlátozni.

Az ideiglenes ügyvezető igazgató az igazgatótanács jóváhagyását követően a Hatóság költségvetése alapján rendelkezésre álló keret által fedezett valamennyi kifizetést engedélyezheti, valamint szerződéseket – köztük a Hatóság létszámtervének elfogadását követően munkaszerződéseket is – köthet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács hatáskörét.

(4) A Hatóságot a CEIOPS jogutódjának kell tekinteni. A CEIOPS valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. A CEIOPS összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást a CEIOPS és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.

77. cikk

A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 68. cikktől eltérve a CEIOPS vagy annak titkársága által kötött és 2011. január 1-jén hatályos összes munkaszerződést és kiküldetési megállapodást lejáratá napjáig tiszteletben kell tartani. Ezek a szerződések nem hosszabbíthatók meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések hatálya alá tartozó személyzet minden tagja megkapja azt a lehetőséget, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja szerint a Hatóság létszámtervében meghatározott különféle besorolási osztályoknak megfelelően ideiglenes alkalmazotti szerződést kössön.

A szerződések megkötésére jogosult hatóság e rendelet hatálybalépését követően belső pályázati eljárást hajt végre, amely a CEIOPS vagy annak titkársága szerződéses személyzetére korlátozódik, hogy ellenőrizze a foglalkoztatandó személyek hozzáértését, hatékonyságát és feddhetetlenségét. A belső pályázati eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venni, hogy az adott személy a foglalkoztatása előtt milyen készségekről és gyakorlatról tett tanúbizonyságot.

(3) Az elvégzendő feladatok jellegétől és szintjétől függően a sikeres pályázók számára ideiglenes alkalmazotti szerződést ajánlanak fel, amelynek időtartama legalább olyan hosszú, mint az első szerződés értelmében még fennmaradó időtartam.

(4) A munkaszerződésre vonatkozó megfelelő nemzeti jogszabályok és más jogi eszközök továbbra is alkalmazandók a személyzet azon, szerződéssel rendelkező tagjaira, akik úgy döntenek, hogy nem kötnek ideiglenes alkalmazotti szerződést, vagy akiknek nem ajánlanak fel ideiglenes alkalmazotti szerződést a (2) bekezdéssel összhangban.

78. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása szempontjából indokolt rendelkezéseket.

79. cikk

Módosítások

A 716/2009/EK határozat úgy módosul, hogy a kapcsolódó melléklet B. szakaszában a kedvezményezettek jegyzékéből a CEIOPS-t el kell hagyni.

80. cikk

Hatályon kívül helyezés

A CEIOPS létrehozásáról szóló 2009/79/EK bizottsági határozat 2011. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

81. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben meghatározott eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlata közötti konvergenciát;
 - i. a konvergenciát a hatáskörrel rendelkező hatóságok független működése és a vállalatirányítással egyenértékű standardok tekintetében;
 - ii. a Hatóság pártatlanságát, tárgyilagosságát és autonómiáját;
- b) a felügyeleti kollégiumok működését;
- c) a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén megvalósuló konvergencia eredményeit, beleértve az uniós finanszírozási mechanizmusokat;
- d) a Hatóság szerepét a rendszerkockázatok tekintetében;
- e) a 38. cikk szerinti védzáradék alkalmazását;
- f) a 19. cikk szerinti, jogi kötőerővel bíró közvetítői szerep alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés továbbá a következőket vizsgálja meg:

- a) indokolt-e továbbra is elkülöníteni egymástól a bankok, a biztosítók, a foglalkoztatói nyugdíjak, az értékpapír- és pénzügyi piacok felügyeletét;
- b) indokolt-e a prudenciális felügyelet és az üzleti magatartás elkülönített felügyelete, vagy azokat egyetlen felügyelet alá kell-e rendelni;

- c) indokolt-e egyszerűsíteni és megerősíteni az PFER felépítését annak érdekében, hogy növelni lehessen az összhangot a makro- és mikroszintek, valamint az EFH-k között;
- d) az PFER fejlődése összhangban áll-e a globális fejlődéssel;
- e) a PFER kellőképpen változatos-e, és rendelkezik-e a kiváló szaktudással;
- f) megfelelő-e az elszámoltathatóság és az átláthatóság a közvételi követelményekkel kapcsolatban;
- g) megfelelőek-e a Hatóság forrásai feladatai végrehajtásához;
- h) megfelelő-e a Hatóság székhelye, vagy célszerű lenne-e az EFH-k számára közös székhelyet kijelölni a közöttük folytatandó koordináció javítása érdekében.

(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket figyelembe véve éves jelentést készít arról, hogy célszerű-e a Hatóságra további felügyeleti hatásköröket ruházni e téren.

(4) A jelentést és azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – és az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

82. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni a 76. cikk, valamint a 77. cikk (1) és (2) bekezdésének kivételével, amelyeket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

A Hatóság 2011. január 1-jén jön létre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1095/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti szintű felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, és az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti felügyeletet közötte együttműködés, összehangolás, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.
- (2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplő számára valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾, az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾, „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című 2007. július 11-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾, a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008.

szepember 23-i állásfoglalásában ⁽⁷⁾), „A Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾), a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában ⁽⁹⁾), valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában ⁽¹⁰⁾).

- (3) A 2008. novemberében, Jacques de Larosière által elnökölt magas szintű szakértői csoport 2009. február 25-én közölt, a Bizottság kérésére készített jelentése megállapította, hogy a jövőbeni pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni a felügyeleti keretet. A magas szintű csoport az uniós pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának reformját ajánlotta. A csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét, amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy az értékpapírszektor, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-szektor felügyeletére –, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását is. A jelentés a szakértők által szükségesnek ítélt reformokat képviselte, amelyekkel kapcsolatban haldéktalanul meg kell kezdeni a munkát.
- (4) A Bizottság a 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét és az Európai Rendszerkockázati Testületet létrehozó jogszabályok tervezetének kidolgozására tett javaslatot. A 2009. május 27-i „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményében pedig a Bizottság a de Larosière-jelentés fő vonalát követve további részleteket közölt az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.
- (5) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben megerősítette, hogy létre kell hozni a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét. A rendszer céljával a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportokfelügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi piaci szereplőjére

⁽¹⁾ HL C 13., 2010.1.20., 1. o.⁽²⁾ A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i határozata.⁽⁴⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.⁽⁹⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 214. o.⁽¹⁰⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 292. o.

alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását kell kitűzni. A Európai Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat a hitelminősítő intézetekre kiterjedő hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen külön javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben, miközben hangsúlyozta, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési felelősségével. A Bizottság benyújtotta a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. Szeptember 16-i 1060/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ módosításáról szóló rendeletjavaslatot. Az Európai Parlamentnek és Tanácsnak meg kell vizsgálnia e javaslatot annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Felügyeleti Hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (továbbiakban „a Hatóság”) megfelelő felügyeleti hatáskörrel rendelkezzen a hitelminősítő intézetek felett, figyelemmel arra, hogy a hatóságnak 1060/2009/EK rendeletben rábízott kizárólagos felügyeleti hatáskört kell gyakorolnia a hitelminősítő intézetek felett. E célból a hatóságnak a vonatkozó jogszabályokban meghatározottak szerint rendelkeznie kell a megfelelő vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel, valamint a díjkivetés lehetőségével.

(6) Az Európai Tanács 2010. június 17-én megállapodott abban, hogy „a tagállamoknak be kell vezetniük a pénzügyi intézmények által fizetendő adók rendszerét a méltányos tehermegosztás biztosítása érdekében, illetve azért, hogy ösztönzőket nyújtson a rendszerszintű kockázat korlátozásához. Az adókat hiteles szanalási keretrendszer részeként kell megállapítani. További sürgős munkára van szükség az adók főbb jellemzőivel kapcsolatban, illetve körültekintően fel kell mérni az egyenlő versenyfeltételek kérdését és a különböző szabályozási intézkedések kumulatív hatását.”

(7) A pénzügyi és gazdasági válság valós és súlyos kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és a belső piac működésére nézve. A stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítása és fenntartása elengedhetetlen előfeltétele a belső piacba vetett bizalom és az egységes piac megőrzésének, és ezáltal annak, hogy továbbra is fennálljanak és javuljanak a pénzügyi szolgáltatások teljeskörűen integrált és működőképes belső piacának létrehozásához szükséges feltételek. A pénzügyi piacok mélyebb integrációja révén viszont javulnak a finanszírozás és a kockázatmegosztás feltételei, ami a gazdaság sokkokkal szembeni ellenálló képességét erősítheti.

(8) Az Unió elérte a korlátait annak, amit az európai felügyeleti bizottságok jelenlegi jogállása lehetővé tesz. Az Unió

nem maradhat olyan helyzetben, amelyben nincs mechanizmus annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyelet a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények esetében a lehető legjobb felügyeleti döntésekre jusson; ahol a nemzeti felügyelet között nem megfelelő az együttműködés és az információcsere; ahol a szabályozási és felügyeleti követelmények különbözősége következtében a nemzeti hatóságok közös fellépéséhez bonyolult megállapodásokra van szükség; ahol az európai szintű problémákkal szemben legtöbbször csak tagállami szintű megoldások alkalmazhatók és ahol ugyanannak a jogszabálynak különböző értelmezései vannak. Az új európai pénzügyi felügyeleti rendszer (a továbbiakban: PFER) megszüntetné ezeket a hiányosságokat és olyan rendszert hozna létre, amely összhangban van a pénzügyi szolgáltatások stabil és egységes uniós pénzügyi piacára vonatkozó célkitűzéssel, mivel a nemzeti felügyeleket erős uniós hálózatba szervezi.

(9) Az PFER-t a nemzeti és az uniós felügyeleti hatóságok integrált hálózataként kell kialakítani, a napi felügyeletet tagállami szinten hagyva. El kell érni továbbá a pénzügyi piaci szereplőkre vonatkozó szabályok nagyobb harmonizációját és egységes alkalmazását az Unióban. A Hatóságon kívül létre kell hozni egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) és egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj Hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát (vegyes bizottság). Az Európai Rendszerkockázati Testületnek (ERKT) – az e rendeletben és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott feladatok ellátása céljából – a PFER részét kell képeznie.

(10) Az európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együttesen EFH-k) a 2009/78/EK bizottsági határozattal ⁽³⁾ létrehozott európai bankfelügyelők bizottsága, a 2009/79/EK bizottsági határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti bizottsága és a 2009/77/EK bizottsági határozattal ⁽⁵⁾ létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe kell lépniük, és át kell venniük azok minden feladatát és hatáskörét, ideértve adott esetben a folyamatban lévő munkák és projektek folytatását is. Az egyes európai felügyeleti hatóságok tevékenységére vonatkozó hatályt egyértelműen meg kell határozni. Az EFH-knak az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal szemben elszámolási kötelezettséggel kell tartozniuk. Amennyiben ez az elszámoltathatóság eddig a vegyes bizottság által koordinált szektorok közötti kérdéseket érint, az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül felelősek ezért a koordinációért.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

⁽³⁾ HL L 25., 2009.1.29., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 25., 2009.1.29., 28. o.

⁽⁵⁾ HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

⁽¹⁾ HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

- (11) A Hatóság tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén – a tagállamok különböző érdekeinek, valamint a pénzügyi piaci szereplők eltérő jellegének figyelembevételével. A Hatóságnak meg kell védenie a közös értékeket, például a pénzügyi rendszer integritását és stabilitását, a piacok és pénzügyi termékek átláthatóságát, valamint a befektetők védelmét. A Hatóságnak meg kell akadályoznia a szabályozói arbitrázst és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania, továbbá fokoznia kell a nemzetközi felügyeleti koordinációt a gazdaság egészének érdekében, beleértve a pénzügyi intézményeket és az egyéb érdekeltet, a fogyasztókat és a munkavállalókat is. Feladatai közé kell tartoznia továbbá a felügyeleti konvergencia előmozdításának és az uniós intézményeknek való tanácsadás a feloláspontba tartozó kérdések tekintetében. A Hatóságra kell bízni a meglévő és új pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos hatásköröket is.
- (12) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi kötéserővel bíró jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, a Hatóság átmenetileg betilthatja vagy korlátozhatja a pénzügyi tevékenységek bizonyos típusait, amelyek veszélyeztetik pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását. Amennyiben egyes pénzügyi tevékenységek átmeneti betiltása vagy korlátozása több szektort érint, ágazati szintű jogszabályokban kell előírni, hogy a Hatóság – adott esetben – a vegyes bizottságon keresztül konzultáljon és hangolja össze intézkedéseit az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatósággal) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáspolitikai Hatósággal).
- (13) A Hatóságnak kellőképpen figyelembe kell vennie tevékenységének hatását a belső piacon lévő versenyre és az innovációra, az Unió globális versenyképességét, a pénzügyi integrációt és az uniós új munkahely-teremtési és növekedési stratégiáját.
- (14) E célok teljesülése érdekében a Hatóságnak jogi személyiséggel, valamint adminisztratív és pénzügyi autonómiával kell rendelkeznie.
- (15) A nemzetközi szervezetek tevékenységére alapozva a rendszerszintű kockázatot úgy kell meghatározni mint a pénzügyi rendszerműködésének megszakadási kockázatát amely a belső piacra és a reálgazdaságra nézve potenciálisan jelentős negatív következményekkel járhat. A pénzügyi közvetítők, piacok és infrastruktúrák valamennyi típusa bírhat bizonyos fokú jelentőséggel a rendszer szempontjából.
- (16) A határokon átnyúló kockázat az Unió egészében vagy egyes részein bekövetkező gazdasági kiegyensúlyozatlanságokból vagy pénzügyi válságokból származó kockázat, amely jelentős negatív következményekkel járhat a két vagy több tagállam gazdasági szereplői közötti ügyletekre, a belső piac működésére vagy az Unió vagy bármelyik tagállama költségvetésére.
- (17) Az Európai Unió Bírósága a C-217/04 sz. ügyben (Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) 2006. május 2-án hozott ítéletében megállapította, hogy: „az EK-Szerződés 95. cikkének [jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatható a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezés alapján jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek”⁽¹⁾. A Hatóság céljai és feladatai – a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az uniós szabályok egységes értelmezésében és alkalmazásában, továbbá hozzájárulás a pénzügyi integrációhoz szükséges pénzügyi stabilitáshoz – szorosan kötődnek a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós joganyag célkitűzéseihez. A Hatóságot ezért az EUMSZ. 114. cikke alapján kell létrehozni.
- (18) A tagállamok a hatáskörrel rendelkező hatóságainak feladatait, beleértve az egymással és a Bizottsággal való együttműködést is, a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzeendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾, a belfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról

(1) EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.

(2) HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

(3) HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

(4) HL L 184., 2001.7.6., 1. o.

(5) HL L 168., 2002.6.27., 43. o.

(6) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾, a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾, a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a prudenciális felügyelet tekintetében nem érintve az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) hatáskörét, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ jogalkotási aktusok állapítják meg, valamint az alternatív befektetési alapkezelőkre vonatkozó jövőben jogszabályok (ABAK) és az 1060/2009/EK rendelet.

(19) Az e rendelet által érintett területet szabályozó hatályos uniós jogszabályok még a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a pénzáttalásokat kísérő megbízási adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾, és a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ vonatkozó részei, továbbá a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéséről történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾.

(20) Kíváncos, hogy a Hatóság az egyenlő versenyfeltételek és a befektetőkkel szembeni egyenlő bánásmód érdekében elősegítse a befektetőkártalanítási rendszerek egységes megközelítését az Unióban. Mivel a befektetőkártalanítási rendszerek a tagállamokban inkább az általános felügyelet szerepét töltik be, mintsem a szabályozási felügyelet alá tartoznak, célszerű, hogy a Hatóság az e rendelet szerinti hatáskörét magára a befektetőkártalanítási rendszerre és annak üzemeltetőjére nézve is gyakorolhassa.

(21) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 290. cikkéről szóló, (39.) nyilatkozással összhangban a szabályozástechnikai standardok kidolgozása szakértői támogatást igényel, amelynek formája a pénzügyi szolgáltatások területéhez szabott. Szükséges lehetővé tenni a Hatóság számára, hogy szakértői támogatást nyújthasson, ideértve a nem általa kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeten alapuló teljes vagy részleges standardokra vonatkozó szakértői támogatást is.

(22) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályozástechnikai standardok létrehozása céljából olyan hatékony jogi eszközre van szükség, amellyel – és az egyetemes szabálykönyv révén is – Európa-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a befektetők és fogyasztók megfelelő védelme Európában. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy a Hatóság, mint erősen specializált szakételemmel rendelkező szerv, az uniós jogban meghatározott területeken olyan szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

(23) A szabályozástechnikai standardok tervezetét a Bizottságnak az EUMSZ. 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia, hogy ez által kötelező joghatással ruhazza fel őket. A tervezeteket csak nagyon ritka esetben és rendkívüli körülmények között lehet módosítani, hiszen a Hatóság a pénzügyi piaci szereplőkkel szoros kapcsolatban álló szereplő, és amely a legjobban ismeri azok napi tevékenységét. A szabályozástechnikai standardtervezeteket akkor lehet módosítani, ha nem összeegyeztethetők az uniós joggal, nem tartják tiszteletben az arányosság elvét, vagy szemben állnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapvető elveivel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós joganyag tartalmaz. A Bizottság nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül. Az ezen standardok gyors és zökkenőmentes elfogadása érdekében a Bizottság számára határidőt kell szabni a szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló határozat meghozatalára.

(24) Tekintettel a Hatóság technikai szakértelmére azokon a területeken, ahol szabályozástechnikai standardokat kell kidolgozni, tudomásul kell venni a Bizottság azon kifejezett szándékát, hogy általános szabályként azokra a szabályozástechnikai standardtervezetekre hagyatkozzon, amelyeket a Hatóság a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása céljából részére megküldtek. Arra az esetre azonban, ha a Hatóság nem nyújtja be a szabályozástechnikai standardtervezetet a vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott határidőn belül, biztosítani kell, hogy a felhatalmazás gyakorlása valóban teljesüljön, és a határozathozatali eljárás hatékonysága ne sérüljön. Ezért az ilyen esetekben a Bizottságot fel kell jogosítani a szabályozástechnikai standardok elfogadására, amennyiben a Hatóság nem készít tervezetet.

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

⁽²⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

⁽⁵⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

⁽⁶⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 345., 2006.12.8., 1. o..

⁽⁹⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o..

⁽¹⁰⁾ HL L 271., 2002.10.9., 16. o.

- (25) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ. 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokban technikai végrehajtási standardokat fogadjon el.
- (26) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról. Az átláthatóság érdekében, és annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok fokozottan betartsák ezen iránymutatásokat és ajánlásokat, lehetővé kell tenni a Hatóság számára annak közzétételét, hogy a felügyeleti hatóságok milyen okból nem tartják be az iránymutatásokat és ajánlásokat.
- (27) Az uniós jog helyes és teljes körű végrehajtása alapvető előfeltétele a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, hatékonyságának és szabályos működésének, a pénzügyi rendszer stabilitásának, továbbá a pénzügyi piaci szereplők egyenlő versenyfeltételeinek az Unióban. Ezért olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek segítségével a Hatóság fel tud lépni az uniós jog alkalmazásának elmulasztása vagy helytelen alkalmazása és ezáltal annak megsértése ellen. A mechanizmust olyan területeken kell alkalmazni, ahol az uniós jog egyértelmű és feltétel nélküli kötelezettségeket határoz meg.
- (28) Az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépéshez háromszintű mechanizmust kell alkalmazni. Az első szinten a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra, hogy kivizsgálhassa azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogot, majd erről ajánlást bocsásson ki. Ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy – figyelembe véve a Hatóság ajánlásait – hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket.
- (29) Arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, lehetővé kell tenni a Hatóság számára, hogy utolsó lehetőségként a pénzügyi piaci szereplőknek címzett határozatokat fogadjon el. E hatáskört olyan kivételes körülményekre kell korlátozni, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tartja be a neki címzett hivatalos véleményben foglaltakat, és amelyekben az uniós jog a jelenlegi vagy jövőbeni uniós rendeletek értelmében közvetlenül alkalmazandó a pénzügyi piaci szereplőkre.
- (30) A pénzügyi piacok integritásának és szabályos működésének, vagy az Unió pénzügyi rendszere stabilitásának komoly veszélyeztetettsége esetén az Unió gyors és összehangolt cselekvése szükséges. A Hatóságot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A vészhelyzet fennállásának megállapítására vonatkozó hatáskörrel a Tanácsot kell felruházni, bármely EFH, a Bizottság vagy az ERKT kérését követően.
- (31) A Hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A Hatóság által e tekintetben hozott intézkedések nem érinthetik a Bizottságnak az EUMSZ. 258. cikke szerinti hatáskörét, amely szerint jogsértési eljárást indíthat a felügyeleti hatóság szerinti tagállam ellen, ha az nem teszi meg az említett intézkedést, valamint a Bizottság azon jogát, hogy ilyen körülmények között az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzatával összhangban ideiglenes intézkedések meghozataláért folyamodjon. Nem érinti továbbá az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján a tagállamra esetlegesen háruló felelősséget abban az esetben, ha a felügyeleti hatóságok nem teszik meg a Hatóság által előírt intézkedéseket.
- (32) A hatékony és eredményes felügyelet biztosítása céljából és a különböző tagállamokbeli hatáskörrel rendelkező hatóságok álláspontjának kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében a Hatóságnak képesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések kötelező erejű rendezésére, a felügyeleti kollégiumokra is kiterjedő hatállyal. Rendelkezni kell egy egyeztető eljárásról, amelynek során az hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapodásra juthatnak. A Hatóság hatáskörének ki kell terjednie valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával, intézkedésének tartalmával vagy tértelenségével kapcsolatos nézeteltérésekre az e rendeletben említett, jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben. Ezekben az esetekben az érintett felügyeletet valamelyike a kérdést bejelentheti a Hatóságnak, amelynek az e rendeletben foglaltaknak megfelelően kell eljárnia. Az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében a Hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára kötelező jelleggel előírhatja egyedi intézkedés meghozatalát vagy az intézkedéstől való tartózkodást. Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a hozzá intézett, a helyzet rendezését célzó határozatnak, a Hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy közvetlenül a pénzügyi piaci szereplőknek címzett határozatokat fogadjon el az uniós jog azon területein, amelyek e pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók. Az ilyen határozatok elfogadásának hatásköre kizárólag utolsó lehetőségként gyakorolható, célja pedig kizárólag az uniós jog helyes és következetes alkalmazása lehet. Olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.
- (33) A válság bebizonyította, hogy az egyes tagállamokra korlátozott hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködés jelenlegi rendszere elégtelen a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében.
- (34) A válság okainak kivizsgálása, valamint a pénzügyi szektor szabályozásának és felügyeletének javítását célzó ajánlások kidolgozása céljából felállított tagállami szakértői csoportok megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás nem alkalmas alap a határokon átnyúló pénzügyi intézmények jövőbeli uniós szabályozása és felügyelete számára.

- (35) Amint azt a de Larosière-jelentés megállapítja, „[l]ényegében két alternatíva áll előttünk: az első a »mindenki saját magának« szemléletű megoldás; a második a valamilyen javát szolgáló, a nyitott világgazdaságot megtartó megerősített, pragmatikus és értelmes európai együttműködés. Ez kétségtelen gazdasági előnyöket fog hozni.”
- (36) A felügyeleti kollégiumok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi piaci szereplők hatékony, eredményes és egységes felügyeletében. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, és e tekintetben vezető szerepet kell betöltenie abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését. A felügyeleti kollégiumok működésének és információcseré-folyamatainak egyszerűsítése céljából, valamint az uniós jog kollégiumok általi alkalmazásával kapcsolatos konvergencia és egységesség előmozdítása érdekében a Hatóságnak ezért teljes körű részvételi joggal kell rendelkeznie a felügyeleti kollégiumokban. Ahogy a de Larosière-jelentés megállapítja: „a különböző felügyeleti gyakorlatokból eredő versenytorzulást és szabályozási arbitrázst el kell kerülni, mert ezek alááshatják a pénzügyi stabilitást, többek között azáltal, hogy ösztönzik a pénzügyi tevékenységek áthelyezését olyan országokba, ahol a felügyelet lazán működik. A felügyeleti rendszernek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell mutatkoznia”.
- (37) A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken hozzá kell járulnia azon hatékony és következetes rendezési és szanálási tervek, vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásához és összehangolásához – és aktívan részt is kell vennie abban –, melyek célja, hogy a pénzügyi rendszer internalizálja a költségeket, a fizetési képtelenség rendszerszintű hatása a lehető legkisebb legyen, és a pénzügyi piaci szereplők kiségitése céljából a lehető legkisebb mértékben vegyék igénybe az adófizetők pénzét. Hozzá kell járulnia a fizetési képtelenné váló meghatározó pénzügyi piaci szereplők szanálására irányuló, a dominóhatás elkerülését célzó módszerek – beleértve adott esetben összehangolt és hiteles finanszírozási mechanizmusok – kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik ezen intézmények rendezett és a megfelelő időben történő leépítését.
- (38) A betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint a 97/9/EK irányelv jelenlegi felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet kíván fordítani a további uniós harmonizáció biztosítása szükségességére. A Bizottság továbbá a biztosítási szektorban meg kívánja vizsgálni olyan uniós szabályok bevezetésének lehetőségét, amelyek védelmet nyújtanának a biztosítottak számára a biztosító fizetési képtelenné válása esetén. Az EFH-knak jelentős szerepet kell játszaniuk e területeken, és a befektetőkártalanítási rendszerek európai rendszerének tekintetében megfelelő hatásköröket kell rájuk ruházni.
- (39) A feladatok és a hatáskörök átruházása hasznos eszközként szolgálhat a felügyeleti hálózat működése során, hiszen csökkentheti a felügyeleti feladatok átfedéseit, előmozdíthatja az együttműködést, és ezáltal egyszerűsíthatja a felügyeleti folyamatot és csökkentheti a pénzügyi piaci szereplők terheit. E rendeletben ezért egyértelmű jogalapot kell biztosítani az ilyen átruházásra. Bár általános szabályként engedélyezni kell a hatáskörök átruházását, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételekhez köthessék azt, például az átruházási megállapodásokról való tájékoztatás és értesítés tekintetében. A feladatok átruházása azt jelenti, hogy a feladatokat a Hatóság vagy egy, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő hatóság végzi el, de a felügyeleti határozatok meghozatalának hatásköre az átruházó hatóságnál marad. A hatáskörök átruházásával a Hatóság vagy egy nemzeti felügyeleti hatóság (a megbízott) a saját nevében jogosult dönteni egy bizonyos felügyeleti ügyben az átruházó hatóság helyett. Az átruházásnál arra kell törekedni, hogy a felügyeleti hatáskör ahhoz a felügyelethez kerüljön, amely az átruházás tárgyát tekintve a legalkalmasabb pozícióban van. A hatáskörök ismételt megosztásának több oka lehet, például a nagyobb méretből vagy hatókörből eredő méretgazdaságossági előnyök, a csoportfelügyeleti összhang, vagy a szakismeret optimális kihasználása a nemzeti felügyeleti hatóságok között. A megbízó hatóságnak és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megbízott határozatait el kell elismerniük, ha az ilyen határozatok az átruházás hatályán belül vannak. A vonatkozó uniós jogszabályok tovább pontosíthatják a hatáskörök megállapodáson alapuló újraelosztásának szabályait. A Hatóságnak minden megfelelő eszközzel elő kell segítenie és nyomon kell követnie a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti átruházási megállapodásokat.
- A tervezett átruházási megállapodásokról ugyanakkor előzetes tájékoztatást kell kapnia, hogy véleményt nyilváníthasson azok célszerűségéről. Az ilyen megállapodásokat központilag kell közzétenni, hogy az összes érintett fél időben, átlátható módon és könnyen hozzájuk férjen. A Hatóságnak emellett feladata a hatáskör átruházásával és az átruházási megállapodásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok azonosítása és terjesztése.
- (40) A közös felügyeleti kultúra kialakítása céljából a Hatóságnak tevékenyen elő kell mozdítania a felügyeleti konvergenciát az Unióban.
- (41) A partneri felülvizsgálatok hatékony és eredményes eszközei a pénzügyi felügyelet hálózatán belüli egységesség előmozdításának. A Hatóságnak ezért módszertani keretet kell kidolgoznia ezen felülvizsgálatokra, és azokat rendszeresen kell elvégeznie. A felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a felügyeleti képesek-e magas

⁽¹⁾ HL L 135., 1994.5.31., 5. o.

színvonalú felügyeleti eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező felügyeleték függetlenségére. A partneri felülvizsgálatok eredményeit – a felülvizsgálat tárgyát képező hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával – nyilvánosságra kell hozni. Azonosítani kell és nyilvánosságra kell hozni továbbá a legjobb gyakorlatokat is.

- (42) A Hatóságnak tevékenyen elő kell segítenie a koordinált uniós felügyeleti válaszok kidolgozását, különösen a pénzügyi piacok rendes működésének és integritásának, és a pénzügyi rendszer stabilitásának az Unióban történő biztosítása érdekében. A vészhelyzetekre szóló hatáskörén kívül ezért a Hatóságot az PFER keretében általános koordinációs feladatkörrel is fel kell ruházni. A Hatóságnak különösen ügyelnie kell a releváns információk hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti zökkenőmentes áramlására.
- (43) A pénzügyi stabilitás megóvása érdekében már korai szakaszban azonosítani kell a mikroprudenciális szinten jelentkező tendenciákat, potenciális kockázatokat és sebezhető pontokat, figyelemmel a határokon átnyúló és az szektorok közötti jelenségekre is. A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken figyelnie és értékelnie kell az ilyen jelenségeket, és szükség esetén rendszeresen – vagy adott esetben eseti alapon – tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a többi európai felügyeleti hatóságot és az ERKT-t. A Hatóságnak az ERKT-vel együttműködve uniós szinten kezdeményeznie kell és össze kell hangolnia a pénzügyi piaci szereplők káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmasságát értékelő stresszteszteteket is, valamint biztosítania kell, hogy e teszteteket nemzeti szinten a lehető legkövetkezetesebb módszertannal végezzék. Feladatainak helyes végrehajtása érdekében a Hatóságnak közgazdasági elemzéseket kell készítenie a piacokról, valamint a lehetséges piaci fejlemények hatásáról.
- (44) A pénzügyi szolgáltatások globalizációját és a nemzetközi standardok megnövekedett jelentőségét tekintve a Hatóságnak elő kell mozdítania az Unión kívüli felügyeleti tevékenységekkel folytatott párbeszédet és együttműködést. Fel kell hatalmazni a Hatóságot arra, hogy – a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és adott hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával valamint nemzetközi szervezetekkel. A Hatóság munkájában való részvételnek nyitva kell állnia azon országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot, továbbá a Hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködjön az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elismert jogszabályokat alkalmazó harmadik országokkal.
- (45) A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken eljárva független tanácsadó szervként kell szolgálnia az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóságnak képesnek kell lennie vélemény

alkotni a 2007/44/EK irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerinti egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékeléséről azon esetekben, amikor az említett irányelv két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti konzultációt ír elő.

- (46) Kötelességei eredményes teljesítése érdekében a Hatóságot fel kell jogosítani a szükséges információk kikérésére. A pénzügyi piaci szereplők beszámolási kötelezettségeinek megkettőződését elkerülendő, ezeket az információkat jellemzően annak a nemzeti felügyeleti hatóságnak kell megadnia, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és szereplőikhez, és figyelembe kell vennie a már meglévő statisztikákat. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt, a Hatóságnak célszerű jogot biztosítani arra is, hogy utolsó lehetőségként közvetlenül a pénzügyi piaci szereplőknek nyújthasson be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést. A tagállamok hatóságait kötelezni kell arra, hogy támogassák a Hatóságot az ilyen közvetlen megkeresések teljesítésében. Ezzel összefüggésben lényeges az egységes jelentéstételi formátumok kidolgozása. Az információgyűjtési intézkedések nem sérthetik az európai statisztikai rendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének a statisztikákra vonatkozó jogi keretét. E rendelet ezért nem sértheti sem az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾, sem az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.
- (47) Az ERKT működésének, továbbá figyelmeztetései és ajánlásai nyomán követésének kiteljesítéséhez elengedhetetlen a Hatóság és az ERKT közötti szoros együttműködés. A Hatóságnak és az ERKT-nek ezért minden releváns információt meg kell osztaniuk egymással. Egyedi vállalkozásokkal kapcsolatos információkat azonban csak indokolt kérésre adhatók ki. Az ERKT által a Hatóságnak vagy egy nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetések vagy ajánlások kézhezvételét követően a Hatóságnak szükség szerint gondoskodnia kell a betartatásról.
- (48) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokról, iránymutatásokról és ajánlásokról a Hatóságnak adott esetben konzultálnia kell az érdekelt felekkel és ésszerű lehetőséget kell biztosítania számukra, hogy észrevételezzék a javasolt intézkedéseket. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok tervezete,
- ⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.
- ⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésszövevények prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).
- ⁽³⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.
- ⁽⁴⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

iránymutatások és ajánlások elfogadása előtt a Hatóságnak hatástanulmányt kell végeznie. Ennek hatékonysága érdekében egy értékpapír-piaci érdekképviselési csoportot kell alkalmazni, amely kiegyensúlyozott összetételben képviseli a pénzügyi piaci szereplőket, a kkv-kat, a tudományos szakembereket, valamint a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóit és más lakossági felhasználókat. Az értékpapír-piaci érdekképviselési csoportnak közvetítői szerepet kell betöltenie a pénzügyi szolgáltatások más, a Bizottság vagy uniós jogszabályok által létrehozott felhasználói csoportok felé.

(49) Az érdekképviselési csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai vagy tudományos szakemberek számára megfelelő térítést kell nyújtani annak érdekében, hogy az olyan személyek is, akik nem részesülnek kellő díjazásban és nem a piaci szereplőket képviselik, teljes mértékben részt vehessenek a pénzügyi szabályozásról folytatott vitában.

(50) A válságkezelés során a tagállamok alapvető felelőssége, hogy biztosítsák a koordinált válságkezelést, válsághelyzetekben megőrizték a pénzügyi stabilitást, különös tekintettel a nehézségekkel küzdő pénzügyi piaci szereplők stabilizálására és megmentésére. A Hatóság határozata, amelyet olyan vész- vagy vitarendezési helyzetben hozott, amely valamely pénzügyi piaci szereplő stabilitását fenyegeti, nem ütközhet a tagállamok költségvetési felelősségével. Létre kell hozni egy mechanizmust, amelynek segítségével a tagállamok hivatkozhatnak erre a biztosítékra, végső esetben pedig az ügyet a Tanács elé terjeszthetik. Ezzel a védmechanizmussal azonban nem lehet visszaélni különösen a Hatóság által hozott olyan határozattal kapcsolatban, amelynek nincs jelentős, illetve lényeges költségvetési vonzata, így – bizonyos tevékenységek vagy termékek fogyasztóvédelmi célból történő átmeneti betiltásából eredő – bevételecsökkenés. A Tanács az a védmechanizmus alapján történő döntéshozatal során az „egy tag egy szavazat” elvének megfelelően szavaz. A Tanácsot a tagállamok különös felelőssége miatt indokolt bevonni ezen ügy rendezésébe. Tekintettel a kérdés érzékenységére, célszerű szigorú titoktartási szabályokat bevezetni.

(51) A döntéshozatali folyamat során a Hatóságnak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. A hatósági határozat címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát teljeskörűen tiszteletben kell tartani. A Hatóság intézkedései az uniós jog szerkesztésének részeként.

(52) A Hatóság fő döntéshozatali szerveként egy felügyeleti tanácsot kell kijelölni, amely az egyes tagállamok releváns hatóságainak illetékes vezetőiből áll, és amelyben a Hatóság elnöke tölti be az elnöki tiszteket. Megfigyelőként részt vehet benne a Bizottság, az ERKT, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáspolitikai Hatóság),

valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) képviselői. A felügyeleti tanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekében járhatnak el.

(53) Általános szabályként a felügyeleti tanács egyszerű többséggel határoz, az „egy tag egy szavazat” elve szerint. Mindazonáltal az általános jellegű aktusok esetében – ideértve a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, iránymutatások és ajánlások elfogadását – költségvetési ügyekben, valamint valamely tagállam arra irányuló kérései tekintetében, hogy a Hatóság vizsgálja felül bizonyos pénzügyi tevékenységek átmeneti tilalmára vagy korlátozására vonatkozó döntését, indokolt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv meghatározott minősített többségre vonatkozó döntéshozatali szabályokat alkalmazni. A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatos ügyekkel egy bizalmasan eljáró, objektív munkacsoportnak kell foglalkoznia, amelynek tagjai nem lehetnek azon hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői, akik között a nézeteltérés fennáll, továbbá semmilyen érdekük nem fűződhet a konfliktushoz, és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal. A munkacsoportnak kellően kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie. A munkacsoport által hozott határozatot a felügyeleti tanácsnak egyszerű többséggel, az „egy tag egy szavazat” elve szerint kell jóváhagynia. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban azonban a munkacsoport által javasolt határozatot az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasíthatják.

(54) A Hatóság megbízatásának teljesítését és a ráruházott feladatok elvégzését az Igazgatótanács biztosítja, amely a Hatóság elnökéből és a nemzeti felügyelő hatóságok, valamint a Bizottság képviselőiből áll. Az Igazgatótanácsot fel kell ruházni minden szükséges hatáskörrel, többek között az éves és többéves munkaprogramok beterjesztésére, egyes költségvetési jogkörök gyakorlására, a Hatóság személyzetpolitikai tervének elfogadására, a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különös rendelkezések elfogadására, valamint az éves beszámoló beterjesztésére.

(55) A Hatóságot a felügyeleti tanács által az érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján, a felügyeleti tanács által szervezett és irányított, a Bizottság által támogatott nyílt pályázati eljárást követően kinevezett, feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie. A Bizottságnak a Hatóság első elnöke kinevezése céljából többek között meg kell határoznia a lehetséges jelöltek listáját. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi

- listakészítés eljárása megfelelő-e. Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott személy elfoglalná hivatalát, a felügyeleti tanács általi kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament a kiválasztott személy meghallgatását követően kifogással élhet a kinevezéssel szemben.
- (56) A Hatóság irányításával az ügyvezető igazgatót kell megbízni, akinek joga van részt venni a felügyeleti tanács és az igazgatótanács ülésein, de nem rendelkezik szavazati joggal.
- (57) Az EFH-k tevékenységének szektorok közötti összhangja érdekében nekik a vegyes bizottságon keresztül szorosan össze koordinálniuk tevékenységüket, és adott esetben közös állásfoglalást kell hozniuk. A vegyes bizottságnak koordinálnia kell az EFH-k pénzügyi konglomerátumokkal és más szektorok közötti kérdésekkel kapcsolatos feladatait. Szükség esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) hatáskörébe is tartozó intézkedéseket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak párhuzamosan kell elfogadniuk. A vegyes bizottság elnöki tisztjét 12 hónapos időközönként a EFH-k elnökei felváltva látják el. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke. A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, ami lehetővé teszi a nem hivatalos információcserét és közös felügyeleti kultúra kialakítását az EFH-k között.
- (58) Biztosítani szükséges, hogy a Hatóság határozatait által érintett felek élhessenek a megfelelő jogorvoslatokkal. A felek jogainak hatékony védelme céljából és az eljárás gazdaságossága érdekében, ha az ügyben a Hatóság rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, a feleknek a fellebbviteli tanács előtt célszerű fellebbviteli jogot biztosítani. A hatékonyság és az egységesség érdekében indokolt, hogy a fellebbviteli tanács a három európai felügyeleti hatóság közös szerve legyen, de azok igazgatási és szabályozási szervezettől függetlenül működjön. A fellebbviteli tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Unió Bíróságától lehet kérni.
- (59) A Hatóság működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei alapvetően a nemzeti felügyeleti hatóságoktól származó kötelező járulékokból és az Európai Unió általános költségvetéséből erednek. A Hatóság uniós finanszírozásáról a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (IIA) ⁽¹⁾ 47. pontja értelmében a költségvetési hatóság állapodik meg. Az uniós költségvetési eljárás alkalmazandó. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie. A teljes költségvetés a zárszámadás hatálya alá tartozik.
- (60) A Hatóságra az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alkalmazandó. A Hatóságnak csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ⁽³⁾ is.
- (61) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzetrel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság személyzetére a tisztviselők személyzeti szabályzata, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei ⁽⁴⁾ irányadók.
- (62) Az üzleti titkok és más bizalmas információk védelme alapvető érdek. A Hatóság rendelkezésére bocsátott és a hálózaton belül cserélt információk titkossága tekintetében szigorú és hatékony titoktartási szabályokat vezet be.
- (63) Az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (64) A Hatóság átlátható működése érdekében a Hatóságra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾.
- (65) Lehetővé kell tenni, hogy harmadik országok is részt vehessenek a Hatóság munkájában, az Unió által megkötendő megfelelő megállapodásokkal összhangban.
- (66) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a befektetők védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽⁶⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

- (67) A Hatóságnak át kell vennie az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának minden jelenlegi feladatát és hatáskörét. Ezért a Hatóság létrehozásának időpontjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni a 2009/77/EK határozatot, és megfelelően módosítani kell a pénzügyi szolgáltatások, a pénzügyi beszámolás és a könyvvizsgálat területének egyes tevékenységeit támogató közösségi program létrehozásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 716/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ⁽¹⁾. Tekintettel az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának meglévő struktúrára és intézkedéseire, fontos az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága és a Bizottság közti igen szoros együttműködés biztosítása a megfelelő átmeneti rendelkezések kidolgozása során, gondoskodva arról, hogy a lehető legrövidebb legyen azon időszak, amely alatt a Bizottság felelős a Hatóság igazgatási létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért.
- (68) A Hatóság működésének megfelelő előkészítése és az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságáról való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében célszerű e rendelet alkalmazását határidőhöz kötni. A Hatóságot megfelelően finanszírozni kell. Legalább kezdetben 40 %-ban uniós forrásokból, 60 %-ban pedig tagállami hozzájárulásokból kell finanszírozni, amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyozásával összhangban kell megtenni.
- (69) Annak érdekében, hogy a Hatóság 2011. január 1-jén létrejöhessen, e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS

1. cikk

Létrehozás és tevékenységi kör

- (1) Ez a rendelet létrehozza az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: a Hatóság).

⁽¹⁾ HL L 253., 2009.9.25., 8. o.

(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 97/9/EK irányelv, a 98/26/EK irányelv, a 2001/34/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv, a 2003/6/EK irányelv, a 2003/71/EK irányelv, a 2004/39/EK irányelv, a 2004/109/EK irányelv, a 2009/65/EK irányelv, a 2006/49/EK irányelv – az Európai Felügyeleti Hatóság (Európai Bankhatóság) prudenciális felügyeletet érintő hatáskörének sérelme nélkül –, az alternatív befektetési alapkezelők területére vonatkozó bármely jövőbeni jogszabály és az 1060/2009/EK rendelet, továbbá – amennyiben ezen aktusok alkalmazandók a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra, illetve a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozásokra és az ezek felügyeletét ellátó hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2002/87/EK irányelv, a 2005/60/EK irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós aktus hatályán belül jár el.

(3) A Hatóság eljár azon tevékenységek területén is, amelyeket a piaci szereplők a (2) bekezdésben említett aktusok által közvetlenül nem szabályozott kérdésekkel kapcsolatban végeznek, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket is, amennyiben a Hatóság ezen intézkedései az említett aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek. A Hatóság ezen túlmenően a nyilvános vételi ajánlatok, az elszámolási és kiegyenlítési kérdések, valamint a származtatott pénzügyi eszközök területén is megfelelő intézkedéseket hoz.

(4) E rendelet rendelkezései nem sértik a Bizottság jogköreit, különösen az EUMSZ. 258. cikke szerinti, az uniós jog betartásának biztosítására vonatkozó jogkört.

(5) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság hozzájárul a következőkhöz:

- a) a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és felügyelet ésszerű, hatékony és egyenletes szintje révén;
- b) a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, eredményességének és szabályos működésének biztosítása;
- c) a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése;
- d) a szabályozási arbitrázs megelőzése és az egyenlő versenyfeltételek ösztönzése;
- e) a befektetési és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása; és
- f) a fogyasztóvédelem javítása.

E célok érdekében a Hatóság a felügyeleti konvergencia elősegítésével és az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak nyújtott véleményekkel hozzájárul a (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásához, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít, hozzájárulva a Hatóság céljainak eléréséhez.

Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása során a Hatóság kiemelt figyelmet szentel azon pénzügyi piaci szereplők jelentette mindenfajta rendszerszintű kockázatnak, amelyek összeomlása akadályozhatja a pénzügyi rendszer vagy a reálgazdaság működését.

A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva jár el.

2. cikk

A Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere

(1) A Hatóság részét képezi az Európai Pénzügyi Felügyeleti Rendszernek (a továbbiakban: PFER). A PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi szektorra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóinak megfelelő védelmét.

(2) A PFER a következőket foglalja magában:

- a) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) – az 1092/2010/EU rendeletben és e rendeletben meghatározott feladatok ellátása céljából;
- b) a Hatóság;
- c) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság);
- d) az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj Hatóság);
- e) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a „vegyes bizottság”) – az e rendelet, az 1093/2010/EU rendelet, valamint az 1094/2010/EU rendelet 54–57. cikkben meghatározott feladatok ellátása céljából;
- f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1093/2010/EU rendeletben és az 1094/2010/EU rendeletben említett uniós jogi aktusokban meghatározott tagállami hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok;

(3) A Hatóság a vegyes bizottságon keresztül rendszeresen és szorosan együttműködik az ERKT-vel, valamint az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj Hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság), biztosítva a munka szektorok közötti összhangját, valamint közös álláspontok kialakítását a pénzügyi konglomerátumok felügyelete és egyéb szektorok közötti kérdések terén.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

(4) A PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk megosztásának biztosítása terén.

(5) A PFER részét képező felügyeleti hatóságok kötelessége, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusoknak megfelelően ellássák az Unióban működő pénzügyi piaci szereplők felügyeletét.

3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi piaci szereplő”: minden olyan személy akire alkalmazandó az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokba vagy ezen jogi aktusokat a nemzeti jogba átültető követelmény;
2. „pénzügyi piaci kulcsszereplő”: olyan pénzügyi piaci szereplő, akinek rendszeres tevékenysége vagy pénzügyi életképessége jelentős hatással van vagy valószínűsíthetően jelentős hatással van az Unió pénzügyi piacainak stabilitására, integritására vagy hatékonyságára;
3. „hatáskörrel rendelkező hatóságok”:
 - i. az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályok meghatározása szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok és/vagy felügyeleti hatóságok;
 - ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozások megfeleljenek az említett irányelvek előírásainak;
 - iii. befektetőkártalanítási rendszerek esetében a 97/9/EK irányelvnek megfelelően nemzeti kártalanítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a befektetőkártalanítási rendszert magáncég működteti, az említett irányelvnek megfelelően az ezen rendszereket felügyelő hatóságok.

5. cikk

Jogállás

- (1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.
- (2) A Hatóságot valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.
- (3) A Hatóságot az elnöke képviseli.

6. cikk

Összetétel

A Hatóságot a következők alkotják:

1. a felügyeleti tanács, amely ellátja a 43. cikkben meghatározott feladatokat;
2. az igazgatótanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;
3. az elnök, aki ellátja a 48. cikkben meghatározott feladatokat;
4. az ügyvezető igazgató, aki ellátja az 53. cikkben meghatározott feladatokat;
5. a fellebbviteli tanács, amely ellátja a 60. cikkben meghatározott feladatokat.

7. cikk

Székhely

A Hatóság székhelye Párizs.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE

8. cikk

A Hatóság feladatai és hatásköre

- (1) A Hatóság ellátja a következő feladatokat:
- a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, valamint szabályozás-technikai és végrehajtás-technikai standardok kidolgozása révén;
 - b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi piaci szereplők hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;

- c) ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és a hatáskörök átruházását;
 - d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal, és biztosítja az ERKT figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását;
 - e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokról szóló összehasonlító elemzések elkészítését, többek között iránymutatásokat és ajánlásokat fogalmaz meg, valamint meghatározza a legjobb gyakorlatokat;
 - f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket;
 - g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos tájékoztatás érdekében gazdasági elemzést készít a piacokról;
 - h) elősegíti a befektetők védelmét;
 - i) hozzájárul a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működéséhez, a rendszerszintű kockázatok nyomon követéséhez, értékeléséhez és méréséhez, a rendezési és szanalási tervek kidolgozásához és koordinálásához, magas szintű védelmet nyújt az Unió egész területén a befektetők számára, továbbá hozzájárul a fizetéseképtelen pénzügyi piaci szereplők szanalására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, a 21–26. cikkel összhangban;
 - j) elvégez minden egyéb, az e rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;
 - k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakészé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat – különösen a nyilvántartott pénzügyi piaci szereplők vonatkozásában a hatáskörébe tartozó területeken –, így biztosítva, hogy az információ a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhető legyen;
 - l) szükség szerint átvesz minden meglévő vagy folyamatban lévő feladatot az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságától (EBFB).
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátása érdekében a Hatóság az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkezik, különösen a következőkkel:
- a) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikkben említett különös esetekben;
 - b) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 15. cikkben említett különös esetekben;
 - c) iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki a 16. cikkben meghatározottak szerint;

- d) ajánlásokat bocsát ki meghatározott esetekben, a 17. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- e) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett egyedi határozatokat hoz a 18. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett meghatározott esetekben;
- f) a közvetlenül alkalmazandó uniós jogot érintő ügyekben a pénzügyi piaci szereplőknek címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (6) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett különös esetekben;
- g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 34. cikkben előírtaknak megfelelően;
- h) összegyűjti a pénzügyi piaci szereplőkre vonatkozó szükséges információkat a 35. cikkben előírtaknak megfelelően;
- i) közös módszertant dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamatok által a pénzügyi piaci szereplők pénzügyi helyzetére és a fogyasztók védelmére gyakorolt hatások értékelésére;
- j) központilag hozzáférhető adatbázist tart fenn a nyilvántartott pénzügyi piaci szereplőkről a hatáskörébe tartozó területen, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok azt előírják.

9. cikk

A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok

- (1) A Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy támogassa a piacon az átláthatóságot, az egyszerűséget és a méltányosságot a fogyasztói pénzügyi termékek és szolgáltatások vonatkozásában az egységes piac egész területén, többek között a következők révén:
 - a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról;
 - b) áttekinti és koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok pénzügyi műveltségével és oktatással kapcsolatos kezdeményezéseit;
 - c) képzési standardokat dolgoz ki a piaci szereplők számára; és
 - d) hozzájárul a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályok kialakításához.
- (2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási gyakorlat konvergenciájának az elősegítése érdekében.
- (3) A Hatóság figyelmeztetéseket adhat ki abban az esetben, ha valamely pénzügyi tevékenység súlyos kockázatot jelent az 1. cikk (5) bekezdésében meghatározott célokra nézve.
- (4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy, valamint releváns, hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív

pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, a Hatóság átmenetileg betilthat vagy korlátozhat bizonyos pénzügyi tevékenységeket, amelyek veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja határozatát. Amennyiben a határozat a három hónapos időtartam elteltét követően nem kerül meghosszabbításra, az automatikusan hatályát veszti.

A tagállamok kérhetik, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ilyen esetekben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e a határozatát.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, erről a betiltás vagy korlátozás elfogadásának megkönnyítése érdekében tájékoztatja a Bizottságot.

10. cikk

Szabályozástechnikai standardok

(1) Amennyiben az EUMSZ. 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hivatkozik fel a Bizottságot a következetes harmonizáció biztosítása érdekében az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A szabályozástechnikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, tartalmukat pedig az alapul szolgáló uniós jogalkotási aktusok szabják meg.

A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetéről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett értékpapírpiaci érdekképviseleti csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság haladéktalanul továbbítja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván jóváhagyni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, illetve csak részben vagy módosításokkal hagyja jóvá azt, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és egyúttal magyarázatot ad a jóváhagyás elutasítására, illetve adott esetben megindokolja az általa javasolt módosításokat. A Hatóság 6 héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság a hivatalos véleményének másolatát az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is elküldi.

Ha az említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet vagy olyan szabályozástechnikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasítja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag ha a Hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően nem nyújtja be a tervezetet a Bizottságnak a határidőn belül, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal a Hatóság által készített tervezet nélkül is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett értékpapír-piaci érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a szabályozástechnikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezetét megküldi a Hatóságnak. A Hatóság 6 héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság a hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időszakon belül benyújtotta a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot. A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, szabályozástechnikai standardok elfogadására adott felhatalmazás 2010. december 16-át követő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 14. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Amint a Bizottság elfogad egy szabályozástechnikai standardot, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok elfogadására való felhatalmazására a 12–14. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat haladéktalanul, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő szabályozástechnikai standardok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

13. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam további egy hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam elteltét követően sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a szabályozástechnikai standarddal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A szabályozástechnikai standard az említett időtartam leteltét megelőzően kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak eltelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely szabályozástechnikai standarddal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a szabályozástechnikai standarddal szembeni kifogását.

14. cikk

A szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása

(1) Abban az esetben, ha a Bizottság elutasítja vagy a 10. cikkkel összhangban módosítja a szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság erről az indokok megjelölése mellett értesíti a Hatóságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Adott esetben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett értesítést követő egy hónapon belül meghívhatja a Parlament vagy a Tanács hatáskörrel rendelkező bizottsága eseti ülésére a hatáskörrel rendelkező biztost és a Hatóság elnökét eltérő véleményeik ismertetésére és kifejtésére.

15. cikk

Végrehajtás-technikai standardok

(1) A Hatóság az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedi meghatározott területeken. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és csak az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására terjednek ki. A Hatóság a standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett értékpapír-piaci érdek-képviselői csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kívánja jóváhagyni a végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal hagyná azt jóvá, akkor visszaküldi azt a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha ezen időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Azokban az esetekben, amikor a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag azokban az esetekben, ha a Hatóság a (2) bekezdés szerinti időtartamon belül nem nyújt be végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottságnak, a Bizottság végrehajtási aktussal a Hatóság tervezete nélkül is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett értékpapír-piaci érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a végrehajtás-technikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezetet megküldi a Hatóságnak is. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartamon belül benyújtotta a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja azt, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletk vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

16. cikk

Iránymutatások és ajánlások

(1) Az PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy a pénzügyi piaci szereplőknek címzett iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az iránymutatásokról és az ajánlásokról, valamint elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosnak kell lenniük az iránymutatások vagy ajánlások alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett értékpapír-piaci érdekképviselői csoport véleményét vagy tanácsát.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi piaci szereplők minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok megerősítik, hogy megfelelnek-e, illetve meg kívánnak-e felelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság azoknak nem felel meg vagy nem kíván megfelelni, úgy erről az indokainak megjelölése mellett tájékoztatja a Hatóságot.

A Hatóság közlésezi a tényt, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A Hatóság eseti alapon úgy is határozhat, hogy közlésezi az indokokat, amelyekkel a hatáskörrel rendelkező hatóság az adott iránymutatásnak vagy ajánlásnak való meg nem felelést magyarázta. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közléseztől előzetesen értesíteni kell.

Amennyiben az adott iránymutatás vagy ajánlás megköveteli, a pénzügyi piaci szereplők világos és részletes jelentést készítenek arról, hogy megfelelnek-e az iránymutatásnak vagy ajánlásnak.

(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról, amelyben megjelöli, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg azoknak, valamint ismerteti, hogy milyen módon kívánja biztosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság a jövőben kövesse ajánlásait és iránymutatásait.

17. cikk

Az uniós jog megsértése

(1) A Hatóság az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott hatásköröknek megfelelően jár el, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza vagy az uniós joggal vélhetően ellentétes módon alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat, beleértve a 10–15. cikknek megfelelően megállapított szabályozástechnikai standardokat és a végrehajtás-technikai standardokat, különösen ha nem gondoskodik arról, hogy a pénzügyi piaci szereplők teljesítsék az említett aktusokban meghatározott követelményeket.

(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy az érdekképviselői csoport kérésére, illetve saját kezdeményezésére és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatását követően vizsgálhatja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.

A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatósághoz rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart.

(3) A Hatóság legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított két hónapon belül ajánlást intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz, amelyben meghatározza az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

A hatáskörrel rendelkező hatóság az ajánlás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Hatóságot az uniós jognak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az uniós jognak a Hatóság ajánlásának kézhezvételétől számított egy hónapon belül, a Bizottság a Hatóságtól kapott tájékoztatást követően vagy saját kezdeményezésére hivatalos véleményt adhat ki, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy hozza meg az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A Bizottság hivatalos véleményében figyelembe veszi a Hatóság ajánlásait.

A Bizottság ezt a hivatalos véleményt az ajánlás elfogadását követő három hónapon belül adja ki. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja.

A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (4) bekezdésben említett hivatalos vélemény kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a Hatóságot a bizottsági hivatalos véleményben foglaltaknak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(6) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a (4) bekezdésben említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kellő időben orvosolja a megfelelés hiányát, a Hatóság – amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok vonatkozó előírásai a pénzügyi piaci szereplőkre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük az említett hivatalos véleményben vagy – az adott esettől függően – határozatban foglaltaknak.

(8) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben megnevezi, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi piaci szereplők nem felelnek meg az e cikk (4) és (6) bekezdésében említett hivatalos véleményeknek vagy határozatoknak.

18. cikk

Fellépés vészhelyzetekben

(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Európai Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozójára.

(2) A Tanács – a Hatóság, a Bizottság vagy az ERKT kérése nyomán – a Bizottsággal, az ERKT-vel és adott esetben az EFH-kkal konzultálva a Hatóságnak címzett határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja a rendelet alkalmazásában a vészhelyzet fennállását. A Tanács kellő időközönként, de havonta legalább egyszer felülvizsgálja a határozatot. Amennyiben a határozat egy hónap elteltével nem kerül meghosszabbításra, automatikusan hatályát veszti. A Tanács bármikor bejelentheti a vészhelyzet megszűnését.

Amennyiben az ERKT vagy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, titkos ajánlást intéznek a Tanácshoz, amelyhez helyzetelemzést csatolnak. A Tanács ezt követően mérlegeli, hogy szükséges-e egy ülés összehívása. Az eljárás során kellő módon garantálni kell a titoktartást.

Amennyiben a Tanács vészhelyzet fennállását állapítja meg, arról megfelelő módon és késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a nemzeti hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi piaci szereplők és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az adott jogszabályokban meghatározott előírásokat.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság (3) bekezdésében említett határozatának az abban meghatározott időtartamon belül, és amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, vonatkozó előírások a pénzügyi piaci szereplőkre közvetlenül alkalmazandók, a

Hatóság a pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az említett jogszabály szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is. Mindez kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amikor valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokat, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, illetve azokat a szóban forgó aktusok nyilvánvaló megsértésével alkalmazza, és amennyiben a mielőbbi korrekció elengedhetetlen az Unión belül a pénzügyi piacok rendes működésének és épségének, illetve a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része stabilitásának a helyreállításához.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése

(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokban meghatározott esetekben és amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti nézetkülönbség, a Hatóság saját kezdeményezésére a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott vonatkozó időtartamok és az ügy összetettségének és sürgősségének figyelembevételével megszabja a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti egyeztetés határidejét. Ebben a szakaszban a Hatóság közvetítői szerepet tölt be.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végén az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság – a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott eljárással összhangban – az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra nézve kötelező erejű határozatot hozhat, amelyben felszólítja őket egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében.

(4) Az EUMSZ. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi piaci szereplő teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben. A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező tényekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

(6) Az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben a Hatóság elnöke rögzíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézetkülönbség típusát és jellegét, a létrejött megállapodásokat és az ilyen nézeteltérések rendezése érdekében elfogadott határozatokat.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések szektorok közötti rendezése

A vegyes bizottság a 19. és az 56. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően rendezi az e rendelet 4. cikkének (2) pontja, az 1093/2010/EU rendelet illetve az 1094/2010/EU rendelet szerint eljáró hatáskörrel rendelkező hatóság között kialakult, szektorok közötti nézeteltéréseket.

21. cikk

Felüyeleti kollégiumok

(1) A Hatóság hozzájárul az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal létrehozott felüyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, valamint az uniós jog minden felüyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítéséhez. A legjobb felüyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság személyzetének lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyen a felüyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.

(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények tekintetében a felüyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi piaci szereplők jelentette rendszerkockázatot.

E bekezdés, illetve e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében „hatáskörrel rendelkező hatóságnak” kell tekinteni.

A Hatóság:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködve összegyűjtheti és megoszthatja az összes vonatkozó információt annak érdekében, hogy megkönnyítse a kollégium munkáját, valamint központi rendszert hozhat létre és működtethet azzal a céllal, hogy ezek az információk elérhetőek legyenek a kollégiumban dolgozó hatáskörrel rendelkező hatóságok számára;
- b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi piaci kulcsszereplőknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a pénzügyi piaci kulcsszereplők jelentette rendszerkockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stressztesztet, valamint a pénzügyi piaci kulcsszereplők jelentette rendszerszintű kockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e tesztet tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztben azonosított problémák kezelésére;
- c) előmozdíthatja a hatékony és eredményes felügyeleti tevékenységeket, beleértve azon kockázatok értékelését, amelyeknek a pénzügyi piaci szereplők ki vannak vagy ki lehetnek téve stresszhelyzetekben;
- d) az e rendeletben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel összhangban felügyelheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett feladatokat; valamint
- e) az olyan esetekben, amikor úgy véli, hogy a határozat az uniós jog helytelen alkalmazását eredményezné vagy nem járulna hozzá a felügyeleti gyakorlatok közelítésének célkitűzéséhez, a kollégiumot további tanácskozássra kérheti fel. Előírhatja továbbá kollégiumi ülések összehívását, illetve a kollégiumi ülések napirendjének kiegészítését.

(3) A Hatóság szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a 16. cikk szerint elfogadott útmutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítására.

(4) A jogi kötéssel bíró közvetítői szerep révén a Hatóság a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban képes lesz rendezni a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltéréseket. A Hatóság a 19. cikkel összhangban az érintett pénzügyi piaci szereplőre közvetlenül alkalmazandó felügyeleti határozatot hozhat.

22. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Hatóság kellő módon figyelembe veszi az 1092/2010/EU rendeletben meghatározott rendszerkockázatot. A Hatóság kezeli a pénzügyi szolgáltatások terén esetlegesen jelentkező olyan kockázatokat, amelyek:

- a) oka a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése; és

- b) esetlegesen súlyos, negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve.

A Hatóság adott esetben mérlegeli az ERKT és a Hatóság által kidolgozott rendszerkockázatok nyomon követését és értékelését, és 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban reagál az utóbbi figyelmeztetéseire és ajánlásaira.

(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben és a 23. cikkével összhangban – közös megközelítést dolgoz ki a pénzügyi piaci kulcsszereplők jelentette rendszerkockázatok azonosítására és mérésére, ami adott esetben mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozását is magában foglalja.

E mutatók döntő fontosságú elemei a megfelelő felügyeleti intézkedések megállapításának. A Hatóság – a közös megközelítés előmozdítása érdekében – ellenőrzi a megállapított intézkedések konvergenciájának mértékét.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok sérelme nélkül a Hatóság szükség szerint további útmutatásokat és ajánlásokat dolgoz ki a pénzügyi piaci kulcsszereplők számára, az általuk jelentett rendszerkockázatok figyelembevétele érdekében.

A Hatóság biztosítja, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított területekre irányuló szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket kidolgozása során a pénzügyi piaci kulcsszereplők jelentette rendszerkockázatot figyelembe vegyék.

(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására jelentett potenciális veszélyeket, és ajánlásokat készítsen az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.

(5) A vegyes bizottság biztosítja az e cikkel összhangban végzett tevékenységek átfogó és szektorok közötti koordinációt.

23. cikk

A rendszerkockázatok azonosítása és mérése

(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázatok azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi piaci szereplők jelentette rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is. Az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket megerősített felügyelettel kell ellátni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanalási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(2) A Hatóság a pénzügyi piaci szereplők jelentette rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumok kidolgozása során teljeskörűen figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi megközelítéseket, köztük az FSB, az IMF és a BIS által kialakítottakat.

24. cikk

A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség

(1) A Hatóság biztosítja, hogy állandóan rendelkezzen olyan szakirányú kapacitással, amely képes hatékonyan reagálni a 22. és a 23. cikkben említett rendszerkockázatok megjelenése esetén, különösen a rendszerkockázatot jelentő intézmények tekintetében.

(2) A Hatóság ellátja az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályok által ráruházott feladatokat, továbbá hozzájárul az uniós válságkezelési és -rendezési rendszer összehangoltságának és egységességének a biztosításához.

25. cikk

Rendezési és szanalási eljárások

(1) A Hatóság – a fizetéseképtelenség rendszerszintű hatásának a hatáskörébe tartozó területeken történő minimalizálása érdekében – hozzájárul a hatékony és következetes rendezési és szanalási tervek, vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásához és koordinálásához, és ezekben aktívan részt is vesz.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az e rendelet 10–15. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően.

26. cikk

A nemzeti befektetőkártalanítási rendszerek európai rendszere

(1) A Hatóság – az e rendeletben ráruházott hatáskörök alapján eljárva – hozzájárul a nemzeti befektetőkártalanítási rendszerek európai rendszerének megerősítéséhez a 97/9/EK irányelv megfelelő alkalmazásának a célból történő biztosítása érdekében, hogy az érintett pénzügyi piaci szereplők – köztük adott esetben harmadik országokban székhellyel rendelkező pénzügyi piaci szereplők – járulékaik megfelelő módon finanszírozzák a nemzeti befektetőkártalanítási rendszereket, továbbá hogy e befektetőkártalanítási rendszerek az Unió egészében harmonizált keretek között magas szintű védelmet nyújtsanak valamennyi befektető részére.

(2) A befektetőkártalanítási rendszerekre a Hatóság iránymutatások és ajánlások elfogadására vonatkozó hatásköréről szóló 16. cikk alkalmazandó.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10–15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

(4) E rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a nemzeti befektetőkártalanítási rendszerek európai rendszerének konvergenciájára kell irányulnia.

27. cikk

Európai szanalási és finanszírozási rendszer

(1) A Hatóság a hatáskörébe tartozó területeken hozzájárul a fizetéseképtelen piaci kulcsszereplők szanalására irányuló, a dominóhatás elkerülését célzó módszerek kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik e szereplők rendezett és a megfelelő időben történő leépítését, és amelyek adott esetben koordinált és megbízható finanszírozási mechanizmusokat is magukban foglalnak.

(2) A Hatóság hozzájárul ahhoz a munkához, amely egyrészt az egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos kérdésekkel, másrészt azoknak az adó- és járulérendszernek a kumulatív hatásaival foglalkozik, amelyek a méltányos tehermegosztás és a rendszerkockázatok korlátozását célzó ösztönzők biztosítása érdekében egy koherens és hiteles szanalási keret részeként a pénzügyi intézményekre esetleg kivetésre kerülnek.

Az e rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) által a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés keretében játszott szerep lehetséges fokozására kell irányulnia.

28. cikk

Feladatok és hatáskörök átruházása

(1) Az e cikkben foglalt feltételek mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok a megbízott hozzájárulásával átruházhatnak feladatokat és hatásköröket a Hatóságra vagy más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságokra. A tagállamok külön szabályokat határozhatnak meg a hatáskörök átruházására vonatkozóan, amelyeknek meg kell felelni, mielőtt hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen megállapodásokat kötnek, és az átruházás hatályát a határokon átnyúló pénzügyi piaci szereplők és csoportok hatékony felügyeletéhez szükséges szintre korlátozhatják.

(2) Az átruházható vagy együttesen gyakorolható feladatok és hatáskörök meghatározásával és a legjobb gyakorlatok terjesztésével a Hatóság ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását.

(3) A hatáskörök átruházásának az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott hatáskörök ismételt megosztását kell eredményeznie. Az átruházott hatáskörökkel kapcsolatos eljárásokra, végrehajtásra, igazgatási és bírósági felülvizsgálatra a megbízott hatóság joga az irányadó.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot a tervezett átruházási megállapodásokról. A megállapodásokat legkorábban a Hatóság tájékoztatását követően egy hónappal léptethetik hatályba.

A Hatóság a tájékoztatását követő egy hónapon belül véleményezheti a tervezett megállapodást.

Az összes érintett fél megfelelő tájékoztatása érdekében a Hatóság megfelelő módon közlést tesz a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kötött átruházási megállapodásokat.

29. cikk

Közös felügyeleti kultúra

(1) A Hatóság aktív szerepet tölt be a közös európai felügyeleti kultúra és a koordinált felügyeleti gyakorlatok kialakításában, valamint az egész Unióra kiterjedő egységes eljárások és következetes megközelítések biztosításában. A Hatóság legalább a következő tevékenységeket végzi:

- a) véleményez a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé;
- b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;
- c) hozzájárul magas színvonalú és egységes felügyeleti standardok, köztük beszámolási standardok, továbbá nemzetközi számviteli standardok kidolgozásához az 1. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;
- d) felülvizsgálja a Bizottság által elfogadott vonatkozó szabályozási és végrehajtási standardok és a saját maga által kibocsátott iránymutatások és ajánlások alkalmazását, és szükség esetén módosításokat javasol; valamint
- e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.

(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti szemléletmód és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

30. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat szervez és végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket.

(2) A partneri felülvizsgálatok többek között értékelik:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel a 10–15. cikkben említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai

standardok, valamint az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;

- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatokat, amelyek bevezetéséből más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) azt, hogy az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartásának hatékonyságát, és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetére előírt igazgatási intézkedéseket és a felelős személyekre kiszabott szankciókat;

(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét.

(4) A Hatóság a partneri felülvizsgálatok alapján azonosítható legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza. Emellett a felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával a partneri felülvizsgálatok minden egyéb eredménye is nyilvánosságra hozható.

31. cikk

Koordinációs feladatkör

A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, mindenekelőtt olyan káros fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.

A Hatóság koordinált uniós válasza törekszik, többek között az alábbiak révén:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsera megkönnyítése;
- b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása, és amennyiben lehetséges és helyénvaló, megbízhatóságának ellenőrzése;

- c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;
- d) az ERKT haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;
- e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedései koordinációjának elősegítése érdekében;
- f) az egynél több tagállamban tevékenykedő pénzügyi piaci szereplők jelentéstételi kötelezettségéből eredő, a 21. és a 35. cikkel összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

32. cikk

Piaci fejlemények értékelése

(1) A Hatóság hatáskörén belül figyelemmel kíséri és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj Hatóság), az európai felügyeleti hatóságot (Európai bankhatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének közgazdasági elemzést is tartalmaznia kell azokra a piacokra vonatkozóan, amelyeken a pénzügyi piaci szereplők működnek, valamint a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen pénzügyi piaci szereplőkre gyakorolt hatására vonatkozóan.

(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi piaci szereplők káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következő, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által alkalmazandó elemeket:

- a) különböző gazdasági forgatókönyvek által a pénzügyi piaci szereplők pénzügyi helyzetére gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan;
- b) a pénzügyi piaci szereplők rugalmasságára vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére vonatkozó egységes megközelítés;
- c) az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által a pénzügyi piaci szereplők pénzügyi helyzetére, valamint a befektetők és a fogyasztók tájékoztatására gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan.

(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság legalább évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hez a hatáskörébe eső tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról.

A Hatóság ezekben az értékelésekben meghatározza a fő kockázatok besorolását és a gyenge pontokat és – amennyiben szükséges – megelőző vagy korrekciós intézkedéseket javasol.

(4) A Hatóság biztosítja a szektorok közötti fejlemények, a kockázatok és gyenge pontok megfelelő kezelését azáltal, hogy a Vegyes Bizottságon keresztül szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj Hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság).

33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek azon harmadik országokkal

(2) A Hatóság segítséget nyújt a harmadik országbeli felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokkal összhangban.

(3) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokat és az egyenértékűségi határozatok előkészítésében nyújtott segítséget.

34. cikk

Egyéb feladatok

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) A 2007/44/EK irányelv hatálya alá tartozó és azon irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé prudenciális értékelésről, kivéve a 2004/39/EK irányelv 10b. cikkének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen, a 2007/44/EK irányelvvel módosított, 2004/39/EK irányelvvel megfelelő értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.

35. cikk

Információgyűjtés

(1) A Hatóság kérésére a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy a címzett jogszerűen hozzáfér a szóban forgó információkhoz, az információkérés pedig a szóban forgó feladat tekintetében szükséges.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és meghatározott formában bocsátásuk rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell benyújtani.

(3) Valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kellően indokolt kérésére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és a 70. cikkben megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átadhat minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

(4) Mielőtt e cikkel összhangban adatokat kérne, valamint a pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségének megkettőzését elkerülendő, a Hatóság figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere által előállított és terjesztett valamennyi rendelkezésre álló és a tárgyhoz tartozó statisztikát.

(5) Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, a pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához – amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal –, központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.

(6) Ha az információ nem elérhető, vagy az (1) és (5) bekezdés értelmében nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést címezhet közvetlenül az érintett pénzügyi piaci szereplőkhöz. A magyarázattal ellátott kérésnek tartalmaznia kell, miért szükségesek az adott pénzügyi piaci szereplőre vonatkozó információk.

A Hatóság az (5) és e bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

(7) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikk értelmében kapott bizalmas információt.

36. cikk

Kapcsolat az ERKT-vel

(1) A Hatóság szorosan és rendszeresen együttműködik az ERKT-vel.

(2) Rendszeresen és kellő időben ellátja az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal. Minden nem összegzett vagy összesített formában lévő, az ERKT feladatai teljesítéséhez szükséges adatot indokolt kérésre haladéktalanul az ERKT rendelkezésére kell bocsátani, az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározottak szerint. A Hatóság az ERKT-vel együttműködésben megfelelő belső eljárásokat dolgoz ki elsősorban az egyes pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatos bizalmas információk továbbítására.

(3) A Hatóság a (4) és (5) bekezdéssel összhangban biztosítja az ERKT 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását.

(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság haladéktalanul összehívja a felügyeleti tanács ülését és értékeli a figyelmeztetés vagy ajánlás hatását feladatai teljesítésére nézve.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetéseken vagy ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot ad az ERKT és a Tanács számára.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.

Ha a címzett nem kívánja betartani az ERKT ajánlásait, ennek okait közli és megvitatja a felügyelőtanáccsal.

A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t.

(6) Az e rendeletben meghatározott feladatok ellátása során a Hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az ERKT figyelmeztetéseit és ajánlásait.

37. cikk

Értékpapír-piaci érdekképviselési csoport

(1) A Hatóság feladataival érintett területeken az érdekeltekkel folytatandó konzultáció elősegítése céljából létre kell hozni egy értékpapír-piaci érdekképviselési csoportot. Az értékpapír-piaci érdekképviselési csoporttal a 10–15. cikknek megfelelően hozott, a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokra vonatkozó intézkedésekről, továbbá amennyiben ezek egyes pénzügyi piaci szereplőkre nem vonatkoznak, az iránymutatásokra és ajánlásokra vonatkozó 16. cikknek megfelelő intézkedésekről kell konzultálni. Amennyiben sürgős intézkedés szükséges, és nincs mód konzultálásra, az értékpapír-piaci érdekképviselési csoportot mihamarabb értesíteni kell.

Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport legalább évente négyszer ülésezik.

(2) Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport 30 tagból áll, kiegyensúlyozott arányban képviselve az Unióban működő pénzügyi piaci szereplőket, azok munkavállalóinak képviselőit, valamint a fogyasztókat, a pénzügyi szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit. A tagok közül legalább ötnnek független, élvonalbeli tudományos szakembernek kell lennie. Tíz tagnak pénzügyi piaci szereplőket kell képviselnie.

(3) Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport tagjait az érintett érdekeltek javaslatai alapján a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács az ilyen irányú határozathozatal során a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a megfelelő földrajzi és nemek közötti egyensúlyt és az érdekeltek képviseletét az Unió egész területén.

(4) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

A tagok két egymást követő időszakon át láthatják el feladatukat.

(5) Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport véleményt és tanácsot nyújthat a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10–16., 29., 30. és 32. cikkben meghatározott feladatokra.

(6) Az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport a tagok kétharmados többségének egyetértése alapján fogadja el az eljárási szabályzatát.

(7) A Hatóság nyilvánosságra hozza az értékpapír-piaci érdekképviselői csoport véleményeit és tanácsait, valamint a konzultációk eredményét.

38. cikk

Védintézkedések

(1) A Hatóság biztosítja, hogy a 18. vagy 19. cikk alapján elfogadott határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(2) Ha valamely tagállam úgy véli, hogy valamely, a 19. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő két héten belül értesítheti a Hatóságot és a Bizottságot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ebben az esetben a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Hatóság a tagállamtól érkezett értesítést követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamot arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja határozatát. Amennyiben a Hatóság fenntartja vagy módosítja a határozatot, nyilatkozik arról, hogy az költségvetési hatáskört nem érint.

Ha a Hatóság fenntartja határozatát, a Tanács – legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a negyedik albekezdésben előírtaknak megfelelően a Hatóság tájékoztatta a tagállamot – egyik ülésén a leadott szavazatok többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát fenntartja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács az ötödik albekezdéssel összhangban úgy határoz, hogy nem tartja fenn a Hatóság határozatát, a hatósági határozatot visszavonják.

(3) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a 18. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő három munkanapon belül a tagállam értesítheti a Hatóságot, a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ebben az esetben a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Tanács tíz munkanapon belül ülést hív össze, és tagjainak egyszerű többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát visszavonja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács a negyedik albekezdéssel összhangban úgy határoz, hogy nem vonja vissza a Hatóság határozatát, a hatósági határozat felfüggesztését meg kell szüntetni.

(4) Amennyiben a Tanács a (3) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy nem vonja vissza a Hatóságnak a 18. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos határozatát, és az érintett tagállam továbbra is úgy ítéli meg, hogy a határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, az adott tagállam erről értesítheti a Bizottságot és a Hatóságot, és felkérheti a Tanácsot az ügy ismételt megvizsgálására. Az érintett tagállam egyértelműen megindokolja, hogy miért nem ért egyet a Tanács határozatával.

A Tanács az első albekezdésben említett értesítéstől számított négy héten belül megerősíti az eredeti határozatát, vagy a (3) bekezdéssel összhangban új határozatot hoz.

A Tanács a négyhetes időtartamot további négy héttel meghosszabbíthatja, ha az ügy sajátos körülményei ezt megkívánják.

(5) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos bármilyen módon, különösen a Hatóság jelentős vagy tényleges költségvetési hatással nem járó határozataival összefüggésben visszaélni e cikkel.

39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) Az e rendeletben előírt határozatok meghozatala előtt a Hatóság tájékoztatja bármely megnevezett címzettet a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti az ügygel kapcsolatos álláspontját. Értelemszerűen így kell eljárni a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(2) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(3) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(4) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(5) A Hatóságnak a 17., 18. vagy 19. cikk szerinti határozatait nyilvánosságra kell hozni, és azokban meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi piaci szereplőt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes a pénzügyi piaci szereplőknek az üzleti titkaik védelmével kapcsolatos jogos érdekeivel, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.

III. FEJEZET

SZERVEZET

1. SZAKASZ

Felügyeleti tanács

40. cikk

Összetétel

(1) A felügyeleti tanács a következő tagokból áll:

- a) az elnök, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
- b) az egyes tagállamok pénzügyi piaci szereplőinek felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság vezetője, aki évente legalább kétszer személyesen vesz részt a felügyeleti tanács ülésen;
- c) a Bizottság egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;
- d) az ERKT egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

e) a másik két európai felügyeleti hatóság egy-egy képviselője, akik nem rendelkeznek szavazati joggal.

(2) A felügyeleti tanács rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja az értékpapír-piaci érdekképviselői csoporttal közösen tartott ülést.

(3) Mindegyik hatáskörrel rendelkező hatóság felelős egy magas rangú póttag kijelöléséért a hatóságon belül, aki helyettesítheti a felügyeleti tanács az (1) bekezdés b) pontjában említett tagját, annak akadályoztatása esetén.

(4) Ha egy tagállamban több hatóság is felelős az e rendelet szerinti felügyeletért, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg. Ha azonban a felügyeleti tanács olyan kérdéssel foglalkozik, amely nem tartozik az (1) bekezdés b) pontjában említett tag által képviselt nemzeti hatóság hatáskörébe, e tagot elkísérheti az érintett nemzeti hatóság képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(5) A 97/9/EK irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanács az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához – adott esetben – csatlakozhat az egyes tagállamokban befektetőkár-talanítási rendszereket működtető releváns szervek képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(6) A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein megfigyelők vehetnek részt.

Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül részt vehet a felügyeleti tanács ülésein.

41. cikk

Belső bizottságok és munkacsoportok

(1) A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat vagy munkacsoportokat hozhat létre, és rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra vagy munkacsoportokra, az Igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 19. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze a nézeteltérés pártatlan rendezésének elősegítésére, amely az elnökből és a felügyeleti tanács két olyan tagjából áll, akik nem lehetnek a nézeteltérésben érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

(3) A 19. cikk (2) bekezdése alkalmazásában, a munkacsoport javaslatot tesz a felügyeleti tanács által a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében megállapított eljárással véglegesen elfogandó határozatra.

(4) A felügyeleti tanács elfogadja a (2) bekezdésben említett munkacsoport eljárási szabályzatát.

42. cikk

Függetlenség

Az e rendelettel ráruházott feladatok ellátása során az elnök és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények és szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem törekedhet a felügyeleti tanács tagjainak befolyásolására feladataik ellátása során.

43. cikk

Feladatok

(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához, és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért.

(2) A felügyeleti tanács fogadja el a II. fejezetben említett véleményeket, ajánlásokat és határozatokat, valamint tanácsot ad.

(3) Az elnököt a felügyeleti tanács nevezi ki.

(4) Az Igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-ig fogadja el a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(5) A felügyeleti tanács, az Igazgatótanács javaslata alapján, az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(6) A felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság többéves munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A többéves munkaprogram az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kerül elfogadásra és közzétételre.

(7) A felügyeleti tanács a 63. cikkel összhangban elfogadja a költségvetést.

(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett és a 48. cikk (5) bekezdésének vagy az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti őket megbízatásuk alól.

44. cikk

Döntéshozatal

(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

A felügyeleti tanács az Európai Unióról Szóló Szerződés 16. cikke (4) bekezdésének, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően tagjainak minősített többségével hozza meg döntéseit a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések, a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében valamint a VI. fejezet értelmében elfogadott valamennyi intézkedés és határozat esetében, és az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti határozatok tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban a munkacsoport által javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, ha azt egyszerű többséggel jóváhagyják, kivéve, ha azt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasítják.

A 19. cikk (3) bekezdése szerinti minden más határozat esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni.

(2) A felügyeleti tanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának a kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

(3) A felügyeleti tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az eljárási szabályzat részletesen meghatározza a szavazásra vonatkozó rendelkezéseket és – adott esetben – a határozatképességre vonatkozó szabályokat is. A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök és az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdésében vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok másképp rendelkeznek.

2. SZAKASZ

Igazgatótanács

45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács tagjainak szavazati joggal rendelkező sorából választott hat másik személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. A megbízatások átfedik egymást, megfelelő rotációs rendszer alkalmazásával.

(2) Az igazgatótanács a jelen levő tagok többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein.

A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

Az igazgatótanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanács ülés előtt ülésezik. Az igazgatótanács évente legalább ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak.

46. cikk

Függetlenség

Az Igazgatótanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az Igazgatótanács tagjait feladataik elvégzése során.

47. cikk

Feladatok

(1) Az igazgatótanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot elfogadásra az igazgatótanács terjeszti a felügyeleti tanács elé.

(3) Az igazgatótanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési felelősségét.

(4) Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Községek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az igazgatótanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az igazgatótanács a felügyeleti tanácsnak tesz javaslatot a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(8) Az igazgatótanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

3. SZAKASZ

Elnök

48. cikk

Kinevezés és feladatok

(1) A Hatóságot az elnök képviseli, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért és vezeti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács üléseit.

(2) A felügyeleti tanács az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – nyílt pályázati eljárást követően nevezi ki.

Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott jelölt elfoglalná hivatalát, a kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament, a jelölt meghallgatását követően kifogásolhatja a kiválasztott személy kinevezését.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja annak feladatait. Az alelnököt nem az igazgatótanács tagjai közül választják meg.

(3) Az elnök megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az elnök ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízását, az Európai Parlament megerősítésétől függően.

(5) Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a felügyeleti tanács határozatát követően.

Az elnök nem akadályozhatja meg a felügyeleti tanácsot az elnökkel kapcsolatos kérdések megvitatásában, különösen ami felmentését illeti, és nem vesz részt az ilyen kérdéseket érintő vitákban.

49. cikk

Függetlenség

A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az elnököt feladatai ellátása során.

Az elnök – a 68. cikkben említett személyzeti szabállyal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

50. cikk

Jelentés

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az elnököt vagy az alelnököt – függetlenségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett – felkérheti arra, hogy tegyen nyilatkozatot. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(2) Az elnök kérésre, az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság főbb tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(3) A 11–18. cikkben, valamint a 20. cikkben és a 33. cikkben említett információk kívül a jelentésnek tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon igényelt valamennyi kapcsolódó információt is.

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

51. cikk

Kinevezés

(1) A Hatóságot az ügyvezető igazgató irányítja, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

(2) A felügyeleti tanács az ügyvezető igazgatót – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos tudása, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata és vezetői tapasztalata alapján – nyílt pályázati eljárást és az Európai Parlament jóváhagyását követően nevezi ki.

(3) Az ügyvezető igazgató megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az ügyvezető igazgató öt éves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli különösen:

- a) az első megbízatási időszak során elért eredmények és megvalósításuk módját;
- b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató megbízását.

(5) Az ügyvezető igazgató csak a felügyeleti tanács határozata alapján menthető fel.

52. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által az ügyvezető igazgató feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézménytől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más egyéb köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények és szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető igazgatót feladatai ellátása során.

Az ügyvezető igazgató – a 68. cikkben említett személyzeti szabállyal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

53. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért, és előkészíti az igazgatótanács munkáját.

(2) Az ügyvezető igazgató felel azért, hogy a felügyeleti tanács iránymutatásával és az igazgatótanács ellenőrzése mellett megvalósuljon a Hatóság éves munkaprogramja.

(3) Az ügyvezető igazgató megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(4) Az ügyvezető igazgató a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot.

(5) Minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató elkészíti a következő évi munkaprogramot.

(6) Az ügyvezető igazgató a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és az 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(7) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a jelentéstervezetet, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetőleg a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(8) Az ügyvezető igazgató az e rendelet 68. cikkében megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI

1. SZAKASZ

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága

54. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága.

(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj Hatóság), valamint biztosítja az szektorok közötti következetességet, különösen az alábbi terén: (az alábbi területeken)

- pénzügyi konglomerátumok,
- könyvvitel és könyvvizsgálat,
- az szektorok közötti fejlemények, kockázatok és a pénzügyi stabilitás sebezhetőségének mikroprudenciális elemzése,
- kisbefektetői termékek,
- pénzmosás elleni intézkedések, és
- információcsera az ERKT-vel és az ERKT és az EFH-k közötti kapcsolatok kialakítása.

(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.

(4) Amennyiben egy pénzügyi piaci szereplő több szektorális területen érintett, a vegyes bizottság a nézeteltéréseket az 56. cikknek megfelelően rendezi el.

55. cikk

Összetétel

(1) A Vegyes Bizottság az EFH-k elnökeiből, és – adott esetben – az 57. cikk szerint létrehozott albizottság elnökéből áll.

(2) Az ügyvezető igazgatót, a Bizottság és az ERKT képviselőjét- megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.

(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke.

(4) A vegyes bizottság elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. A szabályzat meghatározhatja a vegyes bizottság üléseinek további résztvevőit.

A vegyes bizottság legalább kéthavonta ülésezik.

56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

A II. fejezetben meghatározott tevékenységi körén belül és, amennyiben releváns, különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására a Hatóság közös álláspontot alakít ki az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj Hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság), amennyiben szükséges.

Az e rendelet 10–15., 17., 18. vagy 19. cikkében meghatározott, a 2002/87/EK irányelv és az 1. cikk (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) hatáskörébe is tartozó – uniós aktusok alkalmazásával kapcsolatos intézkedéseket a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) adott esetben egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

- (1) Az 56. cikkben meghatározott célokra létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.
- (2) Az albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkor személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.
- (3) Az albizottság tagjai közül választ elnököt, aki tagja a vegyes bizottságnak is.
- (4) A vegyes bizottság további albizottságokat hozhat létre.

2. SZAKASZ

Fellebbviteli tanács

58. cikk

Összetétel és működés

- (1) A fellebbviteli tanács az EFH-k közös testülete. Fellebbviteli
- (2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyon elismert személyek és igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal rendelkeznek, a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapír-piaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén pedig kellően magas szintű szakmai -többek közt felügyeleti -ismereteik és gyakorlatuk van, és nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmény jelenlegi alkalmazottai közé. A fellebbviteli tanácsnak megfelelő jogi szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítsanak a Hatóság hatáskörének gyakorlásával kapcsolatban.

A fellebbviteli tanács kijelöli elnökét.

- (3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyelőtanáccsal folytatott konzultációt követően.

A többi tagot 1093/2010/EU rendelettel és 1094/2010/EU rendelettel összhangban kell kinevezni.

- (4) A fellebbviteli tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható.

(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság Igazgatótanácsa által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az igazgatótanács a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.

(6) A fellebbviteli tanács határozatainak meghozatalához a hat tagból négy fő szavazata szükséges. Ha a megtámadott határozat e rendelet hatálya alá tartozik, a négy tagból álló többségnek a fellebbviteli tanács Hatóság által kinevezett két tagja közül legalább egyet magában kell foglalnia.

(7) A fellebbviteli tanács szükség szerint, az elnök kezdeményezésére ülésezik.

(8) Az EFH megfelelő működési és titkársági támogatást biztosít a fellebbviteli tanács részére.

59. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak igazgatótanácsával vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.

(2) Nem vehet részt a fellebbviteli eljárásban a fellebbviteli tanács olyan tagja, akinek bármely személyes érdeke fűződik az eljáráshoz, aki korábban az eljárásban résztvevő félnek képviselést látta el, illetőleg aki részt vett a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.

(3) A fellebbviteli tanács minden tagja értesíti a fellebbviteli tanácsot, ha valamely tagtársáról – az (1) és a (2) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt – úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban.

(4) A fellebbviteli eljárás résztvevőinek bármelyike az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfogultság gyanúja esetén a fellebbviteli Tanács bármely tagjának részvétele ellen kifogással élhet.

A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá a kifogás nem megengedhető a fellebbviteli eljárás azon résztvevője részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbviteli tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

(5) A fellebbviteli tanács az (1) és a (2) bekezdésben foglaltak fennállása esetén teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz.

A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbviteli tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülésezik. Ha a póttag ellen is hasonló eljárás van folyamatban a Hatóság elnöke a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettest.

(6) A fellebbviteli tanács tagjai vállalják, hogy függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el.

E célból kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket.

A nyilatkozatokat évente írásos formában kerülnek nyilvánosságra.

V. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

60. cikk

Fellebbezések

(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18. és 19. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott jogi aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan, más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell eljuttatni a Hatósághoz, attól a naptól számított két hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított két hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számítva két hónapon belül határoz a fellebbezésről.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincsen felfüggesztő hatálya.

A fellebbviteli Tanács azonban a kifogásolt határozat végrehajtását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli tanács megvizsgálja, hogy az megalapozott-e. A fellebbviteli tanács felkéri a fellebbviteli eljárás résztvevőit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbviteli eljárás többi résztvevője által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbviteli eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

(5) A Fellebbviteli Tanács megerősítheti a Hatóság hatáskörrel rendelkező testülete által hozott határozatot vagy visszautalhatja a Hatóság hatáskörrel rendelkező testületéhez az ügyet. E a testület a fellebbviteli tanács öt kötelező határozata alapján módosított határozatot fogad el az adott ügyben.

(6) A fellebbviteli tanács elfogadja és nyilvánosságra hozza eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbviteli tanács által hozott határozatokat a Hatóság megindokolja és nyilvánosságra hozza.

61. cikk

Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához

(1) A fellebbviteli tanács határozatait, illetőleg – ha a fellebbviteli tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – a Hatóság határozatait az EUMSZ. 263. cikkével összhangban indított keregettel megtámadhatók az Európai Unió Bírósága előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint természetes és jogi személyek az EUMSZ. 263. cikkével összhangban közvetlen fellebbezést nyújthatnak be a Bírósághoz a Hatóság határozatai ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Hatóság köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSZ. 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Európai Unió Bíróságánál.

(4) A Hatóságnak meg kell hoznia a Bíróság ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

62. cikk

A Hatóság költségvetése

(1) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 185. cikkében foglaltaknak megfelelő európai szervként működő Hatóság bevételei mindenekelőtt az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

- a) a pénzügyi piaci szereplők felügyelete terén hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok kötelező hozzájárulásai; amelyeket a szavazatoknak az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő súlyozásán alapuló képletrel kell meghatározni. E cikk alkalmazásában az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdését az abban megállapított 2014. október 31-i határidőt követően is alkalmazni kell;
- b) az Európai Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előírt uniós támogatás;
- c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak.

(2) A Hatóság kiadásai tartalmaznak legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos kiadásokat és a működési költségeket.

(3) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) A Hatóság valamennyi bevételeinek és kiadásának becslését minden – a naptári évhez igazodó – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden év február 15-ig előzetes kimutatás-tervezetet készít a következő pénzügyi évben várható bevételekről és kiadásokról, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak. Az ügyvezető igazgató által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott kimutatás-tervezet alapján a felügyeleti tanács minden évben összeállítja a Hatóság következő pénzügyi évre előirányzott bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes kimutatást. Ezt az előzetes kimutatást – az előzetes létszámtervvel együtt – a felügyeleti tanács március 31-ig a Bizottság elé terjeszti. Az előzetes kimutatás elfogadása előtt az ügyvezető igazgató által készített tervezetet az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia.

(2) Az előzetes kimutatást a Bizottság megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban: költségvetési hatóság) az Unió költségvetés-tervezetével együtt.

(3) Az előzetes kimutatás alapján a Bizottság az Európai Unió költségvetés-tervezetében feltüntetett a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon támogatás összegét, amely az EUMSz. 313. és 314. cikkével összhangban az Európai Unió általános költségvetését terheli.

(4) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóság támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

(5) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(6) Az igazgatótanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbeviteléről vagy megvásárlásáról. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, a projektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti a Hatóságot erről a szándékáról. Értesítés hiányában a Hatóság lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

(7) A Hatóság működésének első, 2011. december 31-én végződő éve tekintetében a Hatóság uniós finanszírozásáról – a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás 47. pontjában meghatározottak szerint – a költségvetési hatóság állapodik meg.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztségviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztségviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztségviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes

beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A Hatóság számvitelért felelős tisztségviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

A Bizottság számvitelért felelős tisztségviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolóit alapján konszolidált beszámolót készít.

(3) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 129. cikkében foglaltakkal összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az igazgatótanács elé terjeszti a Hatóság végleges beszámolóját.

(4) Az igazgatótanács véleményezi a Hatóság végleges beszámolóját.

(5) Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót, valamint az Igazgatótanács véleményét a pénzügyi év lezárultát követő július 1-jéig eljuttatja a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(6) A végleges beszámolót nyilvánosságra kell hozni.

(7) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszlól másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(8) Az igazgató az Európai Parlamentnek – utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(9) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+ 2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a felmentést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan, beleértve az Európai Unió általános költségvetéséből és a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól származó bevételt is.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az Igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térnek el az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelettről⁽¹⁾, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) Az 1073/1999/EK rendelet előírásai leszűkítés nélkül alkalmazandók a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(2) A Hatóság csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Hatóság egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hatóság által kifizetett pénzeszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzeszegek elosztásáért felelnek.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

68. cikk

Személyzet

(1) A Hatóság személyzetére – ideértve annak ügyvezető igazgatóját és elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében a Hatóság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

(4) Az igazgatótanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.

69. cikk

A Hatóság felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség esetében a Hatóság – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően

– megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Unió Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hatóság alkalmazottainak a Hatósággal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hatóság személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

70. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1) A felügyeleti tanács és az igazgatótanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hatóság személyzetének tagjaira, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ. 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

A személyzeti szabályzat 16. cikke alkalmazandó rájuk.

A személyzet tagjai a személyzeti szabályzatnak megfelelően egyes kinevezések vagy előnyök elfogadása kapcsán szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően is kötelesek feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni a Hatóság tagjait feladataik elvégzése során.

(2) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hoznak semmilyen, szakmai kötelességük teljesítése közben kapott bizalmas információt más személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi piaci szereplők nem azonosíthatók.

Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a nemzeti felügyeleti hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi piaci szereplőkre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a nemzeti felügyeleti hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozatot⁽¹⁾.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása tekintetében a 95/46/EK irányelv alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-feldolgozás tekintetében a 45/2001/EK rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.

72. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó.

(2) Az igazgatótanács 2011. május 31-ig gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

(3) A Hatóság által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy az EUMSZ. 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban – adott esetben – eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt a fellebbezési tanácsnak benyújtott fellebbezést követően.

73. cikk

Nyelvhasználat

(1) A Hatóságra az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni.

(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az Igazgatótanács határoz.

(3) A Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk

Székhely-megállapodás

A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság ügyvezető igazgatójára, az igazgatótanács tagjaira, a Hatóság személyzetére és családtagjaira a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg.

A Hatóság befogadó tagállama a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

⁽¹⁾ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

75. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) A Hatóság munkájában való részvétel nyitva áll azon harmadik országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot a Hatóságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörébe tartozó területeken.

(2) A Hatóság együttműködhet az (1) bekezdésben említett országokkal, amelyek az Unióval az EUMSZ. 216. cikkében foglaltakkal összhangban kötött nemzetközi megállapodásoknak megfelelően a Hatóság 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörében az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elfogadott jogszabályokat alkalmaznak.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az (1) bekezdésben említett országokra nézve meg kell állapítani mindenekelőtt a Hatóság munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi járulékokat és a személyzetet érintő kérdésekre is. E rendelkezések előírhatják, hogy ezek az országok megfigyelőként részt vehetnek a felügyeleti tanácsban, de biztosítják, hogy nem vesznek részt olyan vitákban, amelyek meghatározott pénzügyi piaci szereplőkkel foglalkoznak, kivéve, ha közvetlen érintettség áll fenn.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

76. cikk

Előkészítő intézkedések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követően és a Hatóság létrehozását megelőzően az EÉFB a Bizottsággal szorosan együttműködve előkészíti az EÉFB-nek a Hatósággal történő felváltását.

(2) A Hatóság létrehozását követően a Bizottság felelős a Hatóság adminisztratív létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért mindaddig, amíg a Hatóság ki nem nevezte ügyvezető igazgatóját.

E célból mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató a felügyeleti tanács általi és az 51. cikkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság ideiglenes alapon kinevezhet egy tisztviselőt az ügyvezető igazgató feladatainak ellátására. Ezt az időszakot a Hatóság ügyvezető igazgatójának kinevezéséhez szükséges időtartamra kell korlátozni.

Az ideiglenes ügyvezető igazgató az igazgatótanács jóváhagyását követően a Hatóság költségvetése alapján rendelkezésre álló keret által fedezett valamennyi kifizetést engedélyezheti, valamint szerződéseket – köztük a Hatóság létszámtervének elfogadását követően munkaszerződéseket is – köthet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács hatáskörét.

(4) A Hatóságot az EEFB jogutódjának kell tekinteni. Az EEFB valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. Az EEFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást az EEFB tagjai és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.

77. cikk

A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 68. cikktől eltérve az EEFB vagy annak titkársága által kötött és 2011. január 1-jén hatályos összes munkaszerződést és kiküldetési megállapodást lejáratá napjáig tiszteletben kell tartani. Ezek a szerződések nem hosszabbíthatók meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések hatálya alá tartozó személyzet minden tagja megkapja azt a lehetőséget, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja szerint a Hatóság létszámtervében meghatározott különféle besorolási osztályoknak megfelelően ideiglenes alkalmazotti szerződést kössön.

A szerződések megkötésére jogosult hatóság e rendelet hatálybalépését követően belső kiválasztási eljárást hajt végre, amely az EEFB vagy annak titkársága szerződéses személyzetére korlátozódik, hogy ellenőrizze a foglalkoztatandó személyek hozzáértését, hatékonyságát és feddhetetlenségét. A belső pályázati eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venni, hogy az adott személy a foglalkoztatása előtt milyen készségekről és gyakorlatról tett tanúbizonyságot.

(3) Az elvégzendő feladatok jellegétől és szintjétől függően a sikeres pályázók számára ideiglenes alkalmazotti szerződést ajánlanak fel, amelynek időtartama megegyezik az első szerződés értelmében legalább még fennmaradó időtartammal.

(4) A munkaszerződésre vonatkozó megfelelő nemzeti jogszabályok és más jogi eszközök továbbra is alkalmazandók a személyzet azon, szerződéssel rendelkező tagjaira, akik úgy döntenek, hogy nem kötnek ideiglenes alkalmazotti szerződést, vagy akiknek nem ajánlanak fel ideiglenes alkalmazotti szerződést a (2) bekezdéssel összhangban.

78. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása szempontjából indokolt rendelkezéseket.

79. cikk

Módosítások

A 716/2009/EK határozat úgy módosul, hogy a kapcsolódó melléklet B. szakaszában a kedvezményezettek jegyzékéből kikerül az EEFB.

80. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az EEFB létrehozásáról szóló 2009/77/EK bizottsági határozat 2011. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

81. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben meghatározott eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlata közötti konvergenciát;
 - i. a konvergenciát a hatáskörrel rendelkező hatóságok független működése és a vállalatirányítással egyenértékű standardok tekintetében;
 - ii. a Hatóság pártatlanságát, tárgyilagosságát és autonómiáját;
- b) a felügyeleti kollégiumok működését;
- c) a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén megvalósuló konvergencia eredményeit, beleértve az uniós finanszírozási mechanizmusokat;
- d) a Hatóság szerepét a rendszer kockázatok tekintetében;
- e) a 38. cikk szerinti jogi biztosíték alkalmazását;
- f) a 19. cikk szerinti, jogi kötődéssel bíró közvetítői szerep alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés továbbá a következőket vizsgálja meg:

- a) indokolt-e továbbra is elkülöníteni egymástól a bankok, a biztosítók, a foglalkoztatói nyugdíjak, az értékpapír- és pénzügyi piacok felügyeletét;
- b) indokolt-e a prudenciális felügyelet és az üzleti magatartás elkülönített felügyelete, vagy azokat egyetlen felügyelet alá kell-e rendelni;
- c) indokolt-e egyszerűsíteni és megerősíteni az PFER felépítését annak érdekében, hogy növelni lehessen az összhangot a makro- és mikroszintek, valamint az EFH-k között;
- d) az PFER fejlődése összhangban áll-e a globális fejlődéssel;
- e) az PFER, kellőképpen változatos-e, és rendelkezik-e kiváló szaktudással;
- f) megfelelő-e az elszámoltathatóság és az átláthatóság a közzétételi követelményekkel kapcsolatban;
- g) megfelelőek-e a Hatóság forrásai feladatai végrehajtásához;

h) megfelelő-e a Hatóság székhelye, és célszerű lenne-e az EFH-k számára közös székhelyet kijelölni a közöttük folytatandó koordináció javítása érdekében.

(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket figyelembe véve éves jelentést készít arról, hogy célszerű-e a Hatóságra további felügyeleti hatásköröket ruházni e téren.

(4) A jelentést és bármely azt kísérő javaslatot – adott esetben – a Tanács és az Európai Parlament elé kell terjeszteni.

82. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni a 76. cikk, valamint a 77. cikk (1) és (2) bekezdésének kivételével, amelyeket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

A Hatóság 2011. január 1-jén jön létre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/78/EU IRÁNYELVE

(2010. november 24.)

a 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/65/EK irányelvnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikkére, 53. cikke (1) bekezdésére, 62. cikkére és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2007. és a 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti alapú felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, valamint az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti hatóságok közötti együttműködés, összehangolás, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.
- (2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament több állásfoglalásban is az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplő számára

valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját („A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásban, az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásban, „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című 2007. július 11-i állásfoglalásban, a fedezeti alapokról és magántőkékről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásban, „A Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásban, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában, valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában).

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot (a „de Larosière-csoport”), hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport azt javasolta, hogy a jövőbeli pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni a felügyeleti keretet. A magas szintű csoport ennek megfelelően a pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának nagyszabású reformját ajánlotta az Unióban. A Larosière-jelentés továbbá azt ajánlotta, hogy indokolt létrehozni a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét (PFER), amely három európai felügyeleti hatóságból (EFH) – egy a bank-, egy az értékpapír-, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-szektor felügyeletére –, és az Európai Rendszerkockázati Tanácsból áll.

⁽¹⁾ A 2010. március 18-i vélemény (HL C 87., 2010.4.1., 1. o.).

⁽²⁾ A 2010. március 18-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i álláspontja.

- (4) A Bizottság 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében a PFER-t létrehozó jogszabálytervezet előterjesztésére tett javaslatot, 2009. május 27-i, „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményében pedig részletesebb információkkal szolgált ezen új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.
- (5) Az Európai Tanács 2009. június 18-i és 19-i ülését követő következtetéseiben azt javasolta, hogy hozzák létre a három új EFH-ből álló Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét. A rendszer céljait a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok felügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását indokolt kitűzni. Az Európai Tanács kiemelte, hogy az EFH-t a hitelminősítő intézetekre kiterjedő felügyeleti hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen elő különös javaslatokat a tekintetben, hogy a PFER miként játszhatna határozott szerepet a válsághelyzetekben.
- (6) A Bizottság 2009. szeptember 23-án elfogadott három rendeletjavaslatot a PFER, és egyúttal a három EFH létrehozásáról.
- (7) Az PFER eredményes működése érdekében módosítani szükséges azon uniós jogi aktusokat, amelyek érintik a három EFH tevékenységi területét. Az említett változtatások az EFH egyes hatáskörei hatályának meghatározására, bizonyos hatásköröknek a vonatkozó uniós jogi aktusokban megállapított hatáskörökbe való integrálására, és olyan módosításokra vonatkoznak, amelyek biztosítják az EFH zökkenőmentes és eredményes működését a PFER-rel összefüggésben.
- (8) A három EFH létrehozása mellett célszerű kidolgozni egy egységes szabálykönyvet, amelynek révén biztosítható a következetes harmonizáció és a szabályok egységes alkalmazása, ami hozzájárul a belső piac működőképességének hatékonyságához.
- (9) Az PFER-t létrehozó rendeletek rendelkeznek arról, hogy a vonatkozó jogszabályban kifejezetten meghatározott területeken az EFH technikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyet a Bizottságnak nyújt be az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 290. és 291. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási aktusok révén történő elfogadásra. Ezen irányelvnek meg kell erősítania kell az ilyen területek első csoportját, ami nem érinti más területeknek a jövőben ezek közé való felvételét.
- (10) A vonatkozó jogszabályoknak meg kell határozniuk azokat a területeket, amelyeken az EFH felhatalmazást kap a technikai standardtervezetnek és azok elfogadási módjának kidolgozására. A vonatkozó jogszabálynak – az EUMSZ. 290. cikkében meghatározottak szerint – meg kell állapítania az ellenőrzési mechanizmus elemeit, feltételeit és leírását.
- (11) A technikai standardokkal szabályozott területek azonosításakor megfelelő egyensúlyra kell törekedni az egységes harmonizált szabályrendszer kialakítása és az indokolatlanul bonyolult szabályozás és végrehajtás elkerülése között. Kizárólag olyan területeket lehet kiválasztani, ahol az egységes technikai szabályok jelentősen és hatékonyan hozzájárulnak a vonatkozó jogszabály céljainak teljesítéséhez, biztosítva egyúttal, hogy a szakpolitikai döntéseket a szokásos eljárásokkal összhangban, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság hozza meg.
- (12) A technikai standardoknak kifejezetten technikai jellegű kérdéseket kell szabályozniuk, kidolgozásukhoz felügyeleti szakértők szakismerete szükséges. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusként elfogadott technikai standardoknak tovább kell fejleszteniük, részletezniük kell és meg kell határozniuk azon szabályok következetes összehangolásának feltételeit, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott alapjogi-aktusok tartalmaznak, kiegészítve vagy módosítva a jogszabály egyes nem lényegi elemeit. A végrehajtási intézkedésként elfogadott technikai standardok nem módosíthatják a jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusok egyetlen elemét sem. A technikai standardok ezért nem járhatnak szakpolitikai döntéssel.
- (13) A szabályozástechnikai standardok esetében célszerű bevezetni az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatáshoz tartozó hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾, illetve az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 10–14. cikkében előírt eljárást. A végrehajtástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében előírt eljárással összhangban kell elfogadni. Az Európai Tanács jóváhagyta az uniós pénzügyi jogszabályokkal kapcsolatos szabályozási folyamat hatékonyabbá és átláthatóbbá tételére vonatkozó Lámfalussy-féle négy szintű megközelítést. A Bizottságot felhatalmazták arra, hogy több területen 2-szintű intézkedéseket fogadjon el, és már hatályban van számos 2-szintű bizottsági rendelet és irányelv. Azokban az esetekben, amikor a szabályozástechnikai standardok célja az ilyen 2-szintű szabályok alkalmazási feltételeinek a továbbfejlesztése, pontosítása vagy meghatározása, a standardokat kizárólag az adott 2-szintű intézkedések elfogadását követően lehet elfogadni, és azoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük az adott 2-szintű intézkedéssel.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

- (14) A kötelező technikai standardok hozzájárulnak a pénzügyi szolgáltatásokról szóló jogszabályokkal kapcsolatos egységes szabálykönyvhöz, amelynek létrehozását az Európai Tanács 2009. júniusi következtetéseiben hagyták jóvá. Amíg az uniós jogalkotási aktusokban foglalt követelmények némelyikét nem harmonizálták teljeskörűen, valamint a felügyelet elővigyázatossági elvével összhangban, a szóban forgó követelmények alkalmazási feltételeit továbbfejlesztő, pontosító vagy meghatározó technikai standardok nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy kiegészítő információk nyújtását írják elő vagy szigorúbb követelményeket szabjanak meg. A technikai standardoknak ezért lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok bizonyos területeken ezt megtehessek, amennyiben az érintett jogalkotási aktusok ilyen mérlegelési lehetőséget írnak elő.
- (15) Az PFER-t létrehozó rendeleteknek megfelelően, a technikai standardok Bizottsághoz történő benyújtása előtt az EFH-nak adott esetben nyilvános konzultációt kell folytatnia a standardokról és elemeznie kell a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat.
- (16) Lehetővé kell tenni, hogy a technikai standardok megfelelő határidőkhöz kötött átmeneti intézkedéseket írjanak elő, amennyiben az azonnali végrehajtás költségei aránytalanul magasak lennének az azzal járó előnyökhöz képest.
- (17) A PFER-t létrehozó rendeletek a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésére szolgáló mechanizmusról rendelkeznek. Ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy a mulasztásával az uniós jogi aktusokban az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban meghatározott olyan területeken, ahol a vonatkozó jogszabályok együttműködést, koordinációt vagy közös döntéshozatalt írnak elő egyenlő több tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságai számára, az EFH-nak valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére képesnek kell lennie a hatóságok segítésére a megállapodás elérésében, az EFH által meghatározott határidőn belül, amelynek figyelembe kell vennie a vonatkozó jogszabályokban meghatározott határidőket, valamint a nézeteltérés sürgősségét és összetettségét. Ha a nézeteltérés tartósan fennáll, az EFH-nak képesnek kell lenni dönteni az ügyben.
- (18) Az EFH-t létrehozó rendeletek előírják, hogy az ágazati jogszabályokban meg kell határozni azokat az eseteket, amelyekben a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésére szolgáló mechanizmus alkalmazható. Ezen irányelvnek azonosítania kell az ilyen esetek első csoportját, ami nem érinti más esetek ezek közé való jövőbeli felvételét. Ezen irányelv nem akadályozza meg az EFH-t abban, hogy az azt létrehozó rendeletekben meghatározott egyéb hatásköröket gyakorolja vagy feladatokat ellássa, ideértve a nem kötelező erejű közvetítést, valamint az uniós jogi aktusok következetes, eredményes és hatékony alkalmazásában való közreműködést. Ezenfelül azokon a területeken, ahol a vonatkozó jogi aktusokban már létrehoztak valamilyen nem kötelező jellegű közvetítési formát, vagy ahol a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok együttes határozatainak meghozatalát határidők szabályozzák, módosításokra van szükség ahhoz, hogy a közös döntéshozatal folyamata egyértelmű legyen és a lehető legkisebb fennakadással járjon, de ahhoz is, hogy az EFH szükség esetén képes legyen a nézeteltérések rendezésére. A nézeteltérések rendezésére irányuló kötelező eljárás célja olyan helyzetek megoldása, amikor hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok egymás között nem képesek rendezni az uniós jogi aktusok betartásával kapcsolatos eljárási vagy érdemi kérdéseket.
- (19) Ezen irányelvnek ezért azonosítania kell azokat a helyzeteket, amelyekben az uniós joggal való eljárási vagy érdemi összeegyeztethetőségi kérdést meg kell oldani, és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok esetleg egyedül nem képesek ennek megoldására. Ilyen helyzetekben lehetővé kell tenni, hogy az egyik érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság felvethesse a kérdést az érintett európai felügyeleti hatóságnál. Ezen európai felügyeleti hatóságnak a létrehozó rendeletével és az ezen irányelvvel összhangban kell eljárnia. Az érintett európai felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében adott intézkedésre vagy valamely intézkedéstől való tartózkodásra kötelező erővel kötelezze. Olyan esetekben, ha a vonatkozó uniós jogi aktus a tagállamoknak mérlegelési lehetőséget biztosít, az egyes európai felügyeleti hatóságok határozatai nem léphetnek a nemzeti hatóságok uniós jognak megfelelően gyakorolt mérlegelési jogának helyébe.
- (20) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ közvetítést vagy közös döntéshozatalt ír elő a jelentős fióktelepeknek a felügyeleti kollégiumi tagság, a modellérvényesítés és a csoportkockázati értékelés céljából való meghatározása tekintetében. E területek mindegyikén egyértelmű módosításokkal kell jelezni, hogy a meghatározott időszakig tartó nézeteltérések esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) az 1093/2010/EU rendeletben felvázolt eljárással rendezheti a nézeteltérést. Ez a megközelítés egyértelművé teszi, hogy bár az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) nem léphet az uniós joggal összhangban mérlegelési jogkörrel rendelkező hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok helyébe, lehetővé kell tenni, hogy a nézeteltérések már azt megelőzően is rendezhetők, az együttműködés pedig megerősíthető legyen, mielőtt végleges határozat meghozatalára vagy kibocsátására kerülne sor egy intézmény felé.

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

- (21) Annak biztosítása érdekében, hogy az új EFH zökkenőmentesen átvehesse és elláthassa az európai bankfelügyelők bizottságának, az európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyelet bizottságának és az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának jelenlegi feladatait, a vonatkozó jogszabályokban e bizottságokra tett hivatkozásokat indokolt értelemszerűen az európai felügyeleti hatóságra (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóságra, (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságra (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) tett hivatkozásokra változtatni.
- (22) Az EUMSZ-ben meghatározott új keret teljes körű működésének biztosítása céljából az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés (EK-Szerződés) 202. cikke alapján létrehozott végrehajtási hatásköröket ki kell igazítani, és azokat a EUMSZ. 290. és 291. cikke szerinti megfelelő rendelkezésekkel kell felváltani. E felülvizsgálatot a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően három évvel végelestiteni kell, az EK-Szerződés 202. cikke szerinti fennmaradó hatáskörök pedig ugyanezen időponttól kezdve hatályukat veszítik.
- (23) A bizottsági eljárásoknak az EUMSZ-hez, különösen annak 290. és 291. cikkéhez igazítását eseti alapon kell elvégezni. A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az ezen irányelvvel módosított irányelvekben megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében az EUMSZ 290. cikkével összhangban a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának hatáskörét a Bizottságra ruházzák.
- (24) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. A nagy jelentőségű területek tekintetében lehetővé kell tenni ennek az időtartamnak az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal történő meghosszabbítását. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztatassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fentiek szerinti korai elfogadása különösen helyénvaló olyankor, amikor határidőket kell betartani, például amennyiben az alap-jogiaktus olyan ütemezést tartalmaz, amelyekhez a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása során tartania kell magát.
- (25) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az EUMSZ. 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.
- (26) Az PFER által létrehozott új felügyeleti architektúrában a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak szorosan együtt kell működniük az EFH-val. A vonatkozó jogszabályok módosításával célszerű biztosítani, hogy ne álljanak jogi akadályok az EFH létrehozásáról szóló rendeletekben szereplő információ-megosztási kötelezettségek előtt.
- (27) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EFH vagy az ERKT között kicserélt információkra a szakmai titoktartás kötelezettségnek kell kiterjednie, és ennek a hatálya alá tartoznak az hatáskörrel rendelkező hatóságok által jelenleg vagy korábban foglalkoztatott, az adott információkat átvevő személyek.
- (28) Az PFER-t létrehozó rendeletek értelmében az EFH kapcsolatba léphet harmadik országok felügyeleti hatóságaival, és segítheti a harmadik országbeli felügyeleti rendszerek egyenértékűségéről szóló határozatok előkészítését. A pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ és a 2006/48/EK irányelvet célszerű módosítani annak érdekében, hogy az EFH együttműködési megállapodásokat köthessen harmadik országokkal és információcserét is végrehajthasson, ha az említett harmadik országok garantálni tudják a szakmai titoktartást.
- (29) Az Unióban működő pénzügyi intézmények minden egyes kategóriáját tartalmazó, jelenleg az egyes hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozó egységes jegyzék vagy nyilvántartás növeli az átláthatóságot és megfelelőbb az egységes pénzügyi piaccal összefüggésben. Az EFH-t meg kell bízni azzal, hogy hozza létre, tegye közzé és rendszeresen tegye naprakésszé az uniós pénzügyi szereplők nyilvántartásait és jegyzékeit. Ez a feladat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által kiadott hitelintézeti engedélyek jegyzékét, továbbá a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások és szabályozott piacok nyilvántartását, illetve jegyzékét érinti. Hasonlóképpen, az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) meg kell bízni azzal, hogy az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján hozza létre, tegye közzé és rendszeresen tegye naprakésszé a jóváhagyott tájékoztatók és a jóváhagyási igazolások jegyzékét ⁽²⁾.
- (30) Azokon a területeken, ahol az EFH köteles technikai standardtervezetet kidolgozni, ezeket az EFH létrehozásától számított három éven belül be kell nyújtani a Bizottságnak, kivéve, ha a vonatkozó jogalkotási aktus más határidőt állapít meg.
- (31) Az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ kapcsolatos feladatai nem sérülnek a Központi Bankok Európai Rendszerének a fizetési rendszerek zökkenőmentes működése előmozdításával kapcsolatos – az EUMSZ. 127. cikke (2) bekezdése negyedik francia-bekezdése szerinti – hatáskörét.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

⁽³⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

- (32) Az ezen irányelvnek megfelelően és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ kapcsolatosan az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) által kidolgozandó technikai standardok nem sértik az ilyen intézményekre vonatkozó prudenciális követelmények tekintetében a 2003/41/EK irányelvben meghatározott tagállami hatásköröket.
- (33) A 2003/71/EK irányelv 13. cikke (5) bekezdésének megfelelően a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága átadhatja a tájékoztató jóváhagyását egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, ez utóbbi hatóság egyetértésének feltételével. Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az átruházási megállapodásokról legalább egy hónappal azok hatálybalépése előtt tájékoztatni kell az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság). Tekintettel azonban a 2003/71/EK szerinti – rövidebb határidőhöz kötött – jóváhagyás-átruházásokkal kapcsolatos tapasztalatokra, az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdését erre az esetre nem helyénvaló alkalmazni.
- (34) Az EFH-nak jelenleg nem kell technikai standardtervezetet kidolgoznia azon hatályos követelmény vonatkozásában, miszerint a befektetési vállalkozások, a hitelintézetek, az ÁÉKBV-k és vagyonkezelő társaságaik üzletmenete tényleges irányítóinak jó hírnévvel rendelkező személyeknek kell lenniük, akik megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkeznek e társaságok körültekintő és megfontolt irányítására. Tekintettel azonban e követelmények fontosságára, az EFH-nak kiemelt feladatként kell kezelnie iránymutatásai-ban a legjobb gyakorlatok azonosítását, valamint a felügyeleti és prudenciális eljárások összhangba hozását e legjobb gyakorlatokkal. Hasonlóképpen azonosítania kell a legjobb gyakorlatokat és biztosítania kell az összhangot az említett szervek vezetőivel kapcsolatos prudenciális követelmények tekintetében is.
- (35) A belső piac valamennyi pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyvnek biztosítania kell a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a hitelintézetek kockázatának értékelésére alkalmazandó kritériumok és módszertanok megfelelő harmonizálását. Ezen belül, az ezen irányelv szerinti, belső minősítésen alapuló rendszerrel, fejlett mérési rendszerrel, a belső piaci kockázatmegközelítési modellel és a piaci kockázati módszerrel kapcsolatos technikai standardtervezet kidolgozásának azt a célt kell szolgálnia, hogy biztosítsa e módszerek magas színvonalát és megbízhatóságát, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi felülvizsgálatuk egységességét. E technikai standardoknak lehetővé kell tenniük a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy engedélyzhessék a pénzügyi intézményeknek a tapasztalataikon és a sajátosságaikon alapuló, eltérő módszerek kidolgozását, a 2006/48/EK és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott követelményeikkel összhangban és a vonatkozó technikai standardokkal kapcsolatos követelményekre figyelemmel.
- (36) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a betétesek, a befektetők és a kedvezményezettek, és ezáltal a vállalkozások és a fogyasztók védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitását és fenntarthatóságát, a realgazdaság fenntartását, az államháztartás védelmét és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (37) A Bizottságnak 2014. január 1-jéig jelentést kell tennie az Európai Parlament és a Tanács számára az EFH által előterjesztett, ezen irányelvben előírt technikai standardtervezetekről, és ezekkel kapcsolatban javaslatokat kell előterjesztenie.
- (38) A fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a 2003/41/EK irányelv, a 2003/71/EK irányelv, a 2004/39/EK irányelv, a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽²⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

⁽³⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

⁽⁴⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽⁶⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽⁷⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁽⁸⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

⁽¹⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/26/EK irányelv módosításai

A 98/26/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. A 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdésben említett tagállam köteles haladéktalanul értesíteni az Európai Rendszerteszti Testületet, a többi tagállamot és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EEPH).

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

2. A 10. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megállapítják, hogy mely rendszerek és kapcsolódó rendszer-üzemeltetők tartoznak az irányelv hatálya alá, és erről értesítik az EEPH-t, valamint tájékoztatják a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságokról. Az EEPH ezen információkat közzéteszi a honlapján.”

3. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„10a. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EEPH-val.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az EEPH rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

2. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosításai

A 2002/87/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. a 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 10. cikkel összhangban kinevezett koordinátor tájékoztatja a csoport élén álló anyavállalatot, illetve anyavállalat hiányában azt a szabályozott vállalkozást, amely a csoport legfontosabb pénzügyi szektorában a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkezik, hogy a csoportot pénzügyi konglomerátumként azonosították, és hogy koordinátort neveztek ki.

A koordinátor tájékoztatja azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, amelyek szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek a csoporton belül, továbbá azon tagállam illetékes hatóságait, amelyben a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáspolitikai hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i

1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**), illetve az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok (EFH) vegyes bizottságát (a továbbiakban: vegyes bizottság).

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A vegyes bizottság honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja az azonosított pénzügyi konglomerátumok jegyzékét. Ez az információ hyperlinkkel elérhető valamennyi európai felügyeleti hatóság honlapján.”

2. A 9. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„d) érvényben levő szabályok, amelyek a megfelelő helyreállítási és szanalási intézkedésekhez és tervekhez való hozzájárulást és – szükség esetén – azok kidolgozását célozzák. Ezeket a szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni.”

3. A 3. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„A KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET ELLÁTÁSÁT ELŐSEGÍTŐ INTÉZKEDÉSEK ÉS A VEGYES BIZOTTSÁG HATÁSKÖRE”

4. A 3. szakasz a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A vegyes bizottság szerepe

A vegyes bizottság az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban biztosítja a következetes, szektorokon és határokon átnyúló felügyeletet és az uniós jogszabályoknak való megfelelést.”

5. A 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletének ellátása érdekében az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közül – a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait is beleértve – a kiegészítő felügyelet összehangolásáért és ellátásáért felelős koordinátort neveznek ki. A koordinátor személyére vonatkozó információt közzéteszik a vegyes bizottság honlapján.”

6. A 11. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A kiegészítő felügyelet ellátásának megkönnyítése és széles jogalapon történő bevezetése érdekében a koordinátornak és a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatóságnak, valamint szükség esetén az egyéb érintett hatáskörrel rendelkező hatóságoknak megfelelő koordinációs megállapodásokat kell kötniük. A koordinációs megállapodások további feladatokat is megállapíthatnak a koordinátor számára, és meghatározhatják az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között a 3. és 4. cikke az 5. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése és a 16. és 18. cikk szerint létrehozandó döntéshozatali eljárásokat, valamint az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott együttműködést.

Az EFH, szükség esetén a vegyes bizottság révén a 8. cikkel, valamint az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkében előírt eljárással összhangban irányvonalakat dolgoz ki, amelyek célja a felügyeleti eljárások konvergenciája a felügyeleti koordinációs megállapodások következetessége tekintetében, a 2006/48/EK irányelv 131. cikkével és a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (4) bekezdésével összhangban.”

7. A 12. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok az ágazati szabályokban megállapított rendelkezésekkel összhangban, kicserélhetik a feladataik ellátásához szükséges információkat az alábbi hatóságokkal: a központi bankok, a Központi Bankok Európai Rendszere, az Európai Központi Bank és az Európai Rendszerekockázati Testület, a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerekockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 15. cikkével összhangban.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

8. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„12a. cikk

Együttműködés és információcsera a vegyes bizottsággal

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek a vegyes bizottsággal.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul a vegyes bizottság rendelkezésére bocsátják a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.”

9. A 14. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó területeken ne legyenek olyan jogi akadályok, amelyek meggátolhatják a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó természetes és jogi személyeket – legyenek azok szabályozott vagy nem szabályozott jogalanyok – abban, hogy kicseréljék egymással a kiegészítő felügyelet szempontjából lényegesnek minősülő információkat, illetve információkat cseréljenek az ezen irányelvvel összhangban, valamint az EFH-val az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban, szükség esetén a vegyes bizottság révén.”

10. A 16. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok milyen intézkedéseket hozhatnak a vegyes pénzügyi holdingtársaságok ellenőrzésével kapcsolatban. Az EFH a vegyes bizottság révén az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. és 56. cikkében megállapított eljárással összhangban iránymutatásokat dolgozhat ki a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos intézkedések tekintetében.”

11. A 18. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, ahol az 5. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az olyan szabályozott vállalkozások ellenőrzése során, ahol az anyavállalat központi irodája harmadik országban található, a hatáskörrel rendelkező hatóságok meggyőződnek arról, hogy az említett vállalkozásokat olyan felügyelet hatálya alá vonja-e ezen harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága, amely egyenértékű az 5. cikk (2) bekezdésében említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó, az e rendeletben előírt felügyelettel. Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve az Unióban engedélyezett vállalkozás megbízása alapján, vagy saját kezdeményezésére azon hatáskörrel rendelkező hatóság végzi el, amely a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelmények alkalmazása esetén megbízást kapna koordinátori feladatok ellátására.

Az említett hatáskörrel rendelkező hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, és mindent elkövet azért, hogy minden alkalmazandó, a vegyes bizottság által az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. és 56. cikkével összhangban készített iránymutatást betartsák.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben egy hatáskörrel rendelkező hatóság vitatja egy másik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság (1) bekezdés értelmében hozott határozatát, az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkét kell alkalmazni.”

12. A 19. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 218. cikke (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság – a vegyes bizottság, az európai bankbizottság, az európai biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-bizottság, valamint a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások eredményét és a kialakult helyzetet.”

13. A 20. cikk (1) bekezdésébe a következő albekezdést kell beilleszteni:

„Az említett intézkedések a 21a. cikkben felsorolt tételek tekintetében nem terjednek ki a Bizottságra ruházott hatáskörök tárgyára.”

14. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EFH a vegyes bizottság révén általános iránymutatásokat adhat arról, hogy a harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságai által alkalmazott kiegészítő felügyeleti rendelkezések alkalmasak-e a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben előírt céljainak megvalósítására olyan pénzügyi konglomerátumban résztvevő szabályozott jogalanyok esetében, amely pénzügyi konglomerátum élén álló szervezet központi irodája valamely harmadik országban található. A vegyes bizottság gondoskodik az ilyen iránymutatások rendszeres felülvizsgálatáról, és figyelembe veszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett, kiegészítő felügyeleti tevékenységben bekövetkező változásokat.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság 2011. december 1-jéig felülvizsgálja a 20. cikket, és megfelelő jogalkotási javaslatokat nyújt be az EUMSZ. 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok teljes körű alkalmazása érdekében. A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül a 21. cikk által a végrehajtási intézkedések elfogadását érintő Bizottságra ruházott, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után fennmaradó, a végrehajtási intézkedések elfogadását érintő hatáskör 2012. december 1-jével megszűnik.”

15. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Technikai standardok

(1) Ezen irányelv következetes harmonizációja és egységes alkalmazása érdekében az EFH az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a következőkre tekintettel:

a) a 2. cikk 11. pontja az ezen irányelvvel összefüggésben a 78/660/EGK tanácsi irányelv 17. cikke alkalmazásának pontosítása céljából;

b) a 2. cikk 17. pontja »az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok« meghatározására szolgáló eljárások megállapítása vagy kritériumok meghatározása céljából;

c) a 3. cikk (5) bekezdése a pénzügyi konglomerátum azonosítására szolgáló alternatív paraméterek pontosítása céljából;

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadásra.

(2) Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EFH az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhatnak ki a következőkre tekintettel:

a) a 6. cikk (2) bekezdése a 6. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az I. melléklet II. részében felsorolt számítási módszerek egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából;

b) a 7. cikk (2) bekezdése az eljárások egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a 7. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett felügyelettel összefüggésben az egyes elemeknek a »kockázati koncentráció« fogalmába való besorolása céljából;

c) a 8. cikk (2) bekezdése, az eljárások egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a 8. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett felügyelettel összefüggésben az egyes elemeknek a »csoporton belüli ügylet« fogalmába való besorolása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadásra.”

3. cikk

A 2003/6/EK irányelv módosításai

A 2003/6/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. az 1. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki annak érdekében, hogy biztosítsa az elfogadott piaci gyakorlatokkal kapcsolatban a Bizottság által az e cikkel összhangban elfogadott aktusok egységes alkalmazási feltételeit.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadásra.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

2. A 6. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11) A (10) bekezdés első albekezdésének hatodik francia bekezdésével összhangban a Bizottság által elfogadott aktusok egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő szerinti elfogadására.”

3. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a meglévő szöveget (1) bekezdésként kell számozni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdéssel összhangban a Bizottság által elfogadott aktusok egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadásra.”

4. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az EÉPH rendelkezésére az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kiszabott valamennyi közigazgatási intézkedésről és szankciókról.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nyilvánosságra hozott egy közigazgatási intézkedést vagy szankciót, erről egyidejűleg értesíti az EÉPH-t.

Ha a nyilvánosságra hozott szankció a 2004/39/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozásra vonatkozik, akkor az EÉPH a nyilvánosságra hozott szankciót feltünteti a befektetési vállalkozásoknak a 2004/39/EK irányelvvel létrehozott nyilvántartásában.”

5. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„15a. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban haladéktalanul az EÉPH rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

6. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 258. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amelynek az információkérése alapján nem járnak el ésszerű időn belül, vagy amelynek az információkérését elutasítják, ezt ésszerű határidőn belül bejelentheti az EÉPH-nak. Az első mondatban említett helyzetben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az e bekezdés második albekezdésében az információk átadására előírt megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, valamint az EÉPH-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárás lehetőségének sérelme nélkül.”;

b) a (4) bekezdés ötödik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EUMSZ. 258. cikkének sérelme nélkül, az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amelynek a vizsgálat indítására vonatkozó megkeresése alapján, vagy az annak engedélyezésére vonatkozó megkeresése alapján, hogy tisztviselői elkísérhessék a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselőit, nem járnak el ésszerű időn belül, vagy amelynek a megkeresését elutasítják, az intézkedés megtagadását vagy elmaradását ésszerű határidőn belül bejelentheti az EÉPH-nak. Az első mondatban említett helyzetben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az ezen bekezdés negyedik albekezdésében az információk átadására előírt megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, valamint az EÉPH-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárása lehetőségének sérelme nélkül.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (2) és a (4) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikkben említett információcserével és határokon átnyúló vizsgálatokkal kapcsolatos eljárások és formanyomtatványok tekintetében.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

7. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A Bizottság 2011. december 1-jéig felülvizsgálja az 1., 6., 8., 14. és 16. cikket, és benyújtja a megfelelő jogalkotási javaslatokat az EUMSZ. 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok teljes körű alkalmazása érdekében. A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül a 17. cikk által a Bizottságra ruházott, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után fennmaradó, a végrehajtási intézkedések elfogadását érintő hatáskör 2012. december 1-jével megszűnik.”

4. cikk

A 2003/41/EK irányelv módosításai

A 2003/41/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézmény engedéllyel rendelkezik, vagy azt a hatáskörrel rendelkező hatóság a nemzeti nyilvántartásba bejegyezte; a 20. cikkben említett határokon átnyúló tevékenységek esetén a nyilvántartásban fel kell tüntetni, hogy mely tagállamokban működik az intézmény; ezt az információt közölni kell az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásiügynökség) (a továbbiakban: EBFH), amely azt honlapján közzéteszi;

(*) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.”.

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 20. cikkben említett határokon átnyúló tevékenység esetén az intézmény működésének feltételeit a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak előzetesen jóvá kell hagyniuk. Az ilyen engedély kiadásakor a tagállamok azonnal tájékoztatják az EBFH-t.”

2. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a meglévő szöveget (1) bekezdésként kell számozni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az EBFH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az (1) bekezdés c) pontjának i–vi. alpontjában felsorolt dokumentumokra vonatkozó formanyomtatványok és nyomtatványminták tekintetében.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

3. A 14. cikk (4) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Bármilyen, az intézmény tevékenységének betiltására vonatkozó határozatnak részletes indokolást kell tartalmaznia, és erről az érintett intézményt értesíteni kell. Az EBFH-t ugyan csak értesíteni kell.”

4. A 15. cikk (6) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A biztosítástechnikai tartalmak kiszámítására vonatkozó szabályok további, különösen a kamatlábak és más, a biztosítástechnikai tartalmak szintjét befolyásoló feltevések terén esetleg indokoltá váló harmonizációja érdekében a

Bizottság az EBFH tanácsadására támaszkodva két évente vagy valamely tagállam kérelmére jelentést ad ki a határokon átnyúló tevékenységek alakulására vonatkozóan.”

5. A 20. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11) A tagállamok közlik az EBFH-gal azokat a prudenciális jellegű, foglalkoztatási- és rendszerezéssel kapcsolatos lényeges nemzeti rendelkezéseiket, amelyekre nem vonatkozik az (1) bekezdésben a nemzeti szociális és munkajogra tett hivatkozás.

A tagállamok rendszeresen, de legalább két évente naprakésszé teszik ezeket az információkat, és az EBFH a honlapján közzéteszi ezeket.

E bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBFH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki arról, hogy a szóban forgó információknak az EBFH részére történő továbbításakor és azok naprakésszé tételekor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak mely eljárásokat kell alkalmazniuk, illetve mely formanyomtatványokat és mintadokumentumokat kell használniuk. Az EBFH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok, az EBFH és a Bizottság közötti együttműködés”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1094/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az EBFH-gal.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok haladéktalanul az EBFH rendelkezésére bocsátják az ezen irányelvvel és az 1094/2010/EU rendelettel ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges valamennyi információt, a szóban forgó rendelet 35. cikkének megfelelően.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot és az EBFH-t az ezen irányelv alkalmazásából eredő minden lényeges nehézségről.

A Bizottság, az EBFH és az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a lehető leggyorsabban megvizsgálják ezeket a nehézségeket annak érdekében, hogy megfelelő megoldást találjanak.”

5. cikk

A 2003/71/EK irányelv módosítása

A 2003/71/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ezen irányelv következetes harmonizációja érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az (1) bekezdés a)–e) pontjaira, valamint a (2) bekezdés a)–h) pontjaira vonatkozó mentességek pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”.

2. A 5. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az EÉPH ezen irányelv, valamint a Bizottság által az (5) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki, gondoskodva a Bizottság által az (5) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásáról az összefoglaló elkészítéséhez használandó egységes mintadokumentummal kapcsolatban, és lehetővé téve, hogy a befektetők összehasonlíthassák az érintett értékpapírokat egyéb megfelelő termékekkel.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

3. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a Bizottság által az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezetnek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

4. A 8. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a Bizottság által a (4) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából.

A Bizottság hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

5. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóság a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy értesítésével egyidejűleg az EÉPH-t is értesíti a tájékoztató és annak bármely kiegészítése jóváhagyásáról. A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezzel egyidejűleg a tájékoztató és a tájékoztató kiegészítő jegyzékeinek egy példányát is megküldik az EÉPH részére.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága átadhatja a tájékoztató jóváhagyásának jogát egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, az EÉPH előzetes értesítésének és a hatáskörrel rendelkező hatóság egyetértésének a feltételével. Az ilyen átadásról a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által hozott határozat napjától számított három munkanapon belül értesíteni kell a kibocsátót, az ajánlattevőt vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyt. A (2) bekezdésben említett határidőt e naptól kezdve kell számítani. Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdése nem alkalmazandó a tájékoztató jóváhagyása jogának az e bekezdéssel összhangban történő átadására.

Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok, illetve a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH közötti kapcsolattartás megkönnyítése céljából az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e bekezdésben előírt értesítéshez felhasználandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások megállapítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tájékoztatót a jóváhagyást követően közvetlenül a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál kell elhelyezni, a hatáskörrel rendelkező hatóság közreműködésével az EÉPH számára hozzáférhetővé kell tenni, és azt a kibocsátónak, az ajánlattevőnek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személynek a lehető leggyorsabban, de mindenestre elvárható időn belül és legkésőbb a nyilvános forgalomba hozatal vagy az érintett értékpapírok bevezetésének megkezdése előtt a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátania. Ezenkívül a szabályozott piaci kereskedésbe még be nem vezetett részvényosztály nyilvános forgalomba hozatala esetén az első alkalommal történő piaci bevezetéskor a tájékoztatót legalább hat munkanappal a forgalombahozatali időszak lejártá előtt rendelkezésre kell bocsátani.”;

- b) a (4) bekezdést követően a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az EÉPH saját honlapján közzéteszi a 13. cikk összhangban jóváhagyott tájékoztatók listáját, beleértve adott esetben a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, a kibocsátó vagy a szabályozott piac honlapján közzétett tájékoztatóra mutató hyperlinket. A közzétett listát naprakész állapotban kell tartani és minden elemét legalább 12 hónapig fent kell hagyni a honlapon.”

7. Az 16. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A következetes harmonizáció biztosítása, az e cikkben megállapított követelmények pontos meghatározása és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének a figyelembevétele érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki azon helyzetek pontos meghatározására, amelyekben a tájékoztatóban foglalt információval kapcsolatos lényegi hiba, tárgyi tévedés vagy pontatlanság a tájékoztató kiegészítő jegyzékének közzétételét teszi szükségessé. Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

8. A 17. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 23. cikk sérelme nélkül, ha nyilvános forgalomba hozatal vagy szabályozott piacra történő bevezetés egy vagy több tagállamban vagy a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállamban történik, a székhely szerinti tagállam által jóváhagyott tájékoztató és annak minden kiegészítő jegyzéke bármely számú fogadó tagállamban történő nyilvános forgalomba hozatal vagy szabályozott piacra történő bevezetésre érvényes, feltéve, hogy az EÉPH és valamennyi fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítésére a 18. cikknek megfelelően sor került. A fogadó tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai nem hagyhatnak jóvá tájékoztatókat, vagy ehhez kapcsolódóan nem folytathatnak le közigazgatási eljárásokat.”

- b) az (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a tájékoztató jóváhagyása után a 16. cikkben említett lényeges új tényezőkre, tárgyi tévedésekre vagy pontatlanságokra derül fény, a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága előírja a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyandó kiegészítő jegyzék közzétételét. Az EÉPH és a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága tájékoztathatja a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát az új információk szükségességéről.”

9. A 18. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a tájékoztató jóváhagyási igazolásának a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága részére való megküldésével egyidejűleg az EÉPH is értesíti arról.

Az EÉPH és a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága saját honlapjaikon közzéteszik azon tájékoztatók és kiegészítő jegyzékek jóváhagyási igazolásainak a listáját, amelyekről e cikkkel összhangban értesítést küldtek, beleértve adott esetben a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, a kibocsátó vagy a szabályozott piac honlapján közzétett ezen dokumentumokra mutató hyperlinket is. A közzétett listát naprakész állapotban kell tartani, és minden elemét legalább 12 hónapig fent kell hagyni a honlapokon.

(4) Ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása, valamint a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a jóváhagyási igazolások, a tájékoztató egy példányának, az összefoglaló fordításának és a tájékoztató kiegészítő jegyzékeinek a megküldéséhez felhasználandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások megállapítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

10. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

(1b) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul az EÉPH rendelkezésére bocsátják a feladatainak elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.”

- b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az EÉPH és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a hatáskörök átruházása tekintetében megkötött megállapodásairól, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket is.”

- c) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 1095/2010/EU rendelettel 21. cikkével összhangban az EÉPH részt vehet a d) pontban említett helyszíni vizsgálatokban, amennyiben azokat két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság közösen hajtja végre.”

11. A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés kiegészül a következő albekezdéssel:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok bejelenthetik azon helyzeteket az EÉPH-nak, ha egy együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresését elutasítottak vagy elvárható időn belül nem teljesítették. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 258. cikkének sérelme nélkül, az első mondatban említett helyzetekben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”;

- b) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés nem akadályozza a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a bizalmas információk cseréjét vagy a bizalmas információknak az EÉPH vagy az Európai Rendszertörvényszék (a továbbiakban: ERKT) felé történő továbbítását, a vállalkozásspecifikus információkra és a harmadik országokra gyakorolt hatásokra vonatkozó, az 1095/2010/EU és a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszertörvényszék létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott feltételek betartása mellett. A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH vagy az ERKT között kicserélt információkra szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik, és ennek a hatálya alá tartoznak a hatáskörrel rendelkező hatóságok által jelenleg vagy korábban foglalkoztatott, az adott információkat átvevő személyek.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”.

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk következetes harmonizációja és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében EÉPH szabályozás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a (2) bekezdésben előírt információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása, valamint a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti együttműködés és információcsere céljára felhasználandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

12. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Óvintézkedések

(1) Ha a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megállapítja, hogy a kibocsátó vagy a nyilvános ajánlattételre hatáskörrel rendelkező pénzügyi intézmények szabálytalanságokat követtek el, illetve hogy a kibocsátó az értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetésével kötelezettségszegést követett el, akkor e megállapításait megküldi a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának és az EÉPH-nak.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által meghozott intézkedések ellenére, vagy mert az ilyen intézkedések nem bizonyultak megfelelőnek, a kibocsátó vagy a nyilvános ajánlattételre hatáskörrel rendelkező pénzügyi intézmény továbbra is megsérti a vonatkozó törvényi vagy szabályozási rendelkezéseket, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának és az EÉPH-nak a tájékoztatását követően meghoz minden megfelelő intézkedést a befektetők védelmében, és erről a legkorábban adódó alkalommal tájékoztatja a Bizottságot és az EÉPH-t.”

6. cikk

A 2004/39/EK irányelv módosításai

A 2004/39/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok valamennyi befektetési vállalkozást nyilvántartanak. A nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre a befektetési vállalkozás engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Minden engedély kiadásáról értesíteni kell az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapíri Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH).

Az EÉPH jegyzéket készít az Unióban működő összes befektetési vállalkozásról. A jegyzék információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre a befektetési vállalkozás engedéllyel rendelkezik, és a jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az EÉPH e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

Amennyiben egy hatáskörrel rendelkező hatóság a 8. cikk b)–d) pontjával összhangban visszavont egy engedélyt, ezt a visszavonást a jegyzékben öt éven át közzéteszik.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

2. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikknek, valamint a 9. cikk (2)–(4) bekezdésének, a 10. cikk (1) és (2) bekezdésének a következtetés harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az alábbiak pontos meghatározására:

- a 7. cikk (2) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára nyújtandó információk, az üzleti tervet is ideértve;
- a befektetési vállalkozások irányítására vonatkozó, a 9. cikk (4) bekezdése szerinti követelmények, valamint a 9. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés céljára szolgáló információk;
- a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, valamint azon tényezők, amelyek megakadályozhatják a hatáskörrel rendelkező hatóságot a 10. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti felügyeleti feladatainak hatékony teljesítésében.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A 7. cikk (2) bekezdésére és a 9. cikk (2) bekezdésére vonatkozó egységes alkalmazási feltételek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a szóban forgó cikkekben előírt információ nyújtására vagy az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

3. A 8. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Minden engedély kiadásáról értesíteni kell az EÉPH-t.”

4. A 10a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk következtetés harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozási standardtervezetet dolgoz ki a (4) bekezdésben említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása tekintetében, a (2) bekezdés sérelme nélkül.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A 10., 10a. és 10b. cikkekre vonatkozó egységes alkalmazási feltételek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikk (4) bekezdése értelmében az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között szükséges konzultációs folyamat részletes szabályai-val kapcsolatos egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezetnek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

5. A 15. cikk a következőképpen módosul:

- Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t minden általános nehézségről, amellyel befektetési vállalkozásaik valamely harmadik országban szembesülnek letelepedésük, befektetési szolgáltatásaik nyújtása és/vagy befektetési tevékenységeik végzése során.”;

- a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha az (1) bekezdés értelmében számára benyújtott információ alapján a Bizottság úgy véli, hogy valamely harmadik ország nem biztosítja az uniós befektetési vállalkozások számára a piacra lépés tényleges, olyan mértékű lehetőségét, amelyet az Unió biztosít az adott harmadik ország befektetési vállalkozásainak, a Bizottság az EÉPH által kiadott útmutatást figyelembe véve javaslatot terjeszthet a Tanács elé, megfelelő felhatalmazást kérve tárgyalások folytatására annak érdekében, hogy az uniós befektetési vállalkozások hasonló versenyelőlethez juthassanak. A Tanács minősített többséggel jár el.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 217. cikkével összhangban az Európai Parlamentet haladéktalanul és teljeskörűen tájékoztatni kell az eljárás minden szakaszáról.

Az e cikkben említett feladatok végrehajtása céljából az EÉPH segítséget nyújt a Bizottság számára.”

6. A 16. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EÉPH útmutatást dolgozhat ki az ebben a bekezdésben említett figyelemmel kísérés módszereire vonatkozóan.”

7. A 19. cikk (6) bekezdése első francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„— a bevezető részben említett szolgáltatások valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra bevezetett részvényekhez, pénzügyi eszközökhöz, kötvényekhez vagy az értékpapírosított adósság más formáihoz (kivéve azokat a kötvényeket és értékpapírosított adósságokat, amelyek származékos termékeket foglalnak magukban), az ÁÉKBV-khez és más, nem összetett pénzügyi eszközökhöz kötődnek. A harmadik országbeli piac akkor tekinthető a szabályozott piaccal egyenértékűnek, ha az a III. cím alatt megállapított követelményekkel egyenértékű követelményeknek felel meg. A Bizottság és az EÉPH honlapján közzéteszi azon piacok listáját, amelyeket egyenértékűnek kell tekinteni. Ezt a listát rendszeres időközönként naprakészre teszik. Az EÉPH segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli piacok értékeléséhez.”.

8. A 23. cikk (3) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Nyilvános jegyzéket kell létrehozniuk azon tagállamoknak, amelyek úgy döntenek, hogy engedélyezik a befektetési vállalkozások számára meghatalmazottak kinevezését. A meghatalmazottakat abban a tagállamban kell a nyilvános jegyzékbe bejegyezni, ahol letelepedtek. Az EEPH saját honlapján közlésezi az e cikk értelmében a befektetési vállalkozások számára meghatalmazottak kinevezését engedélyező tagállamok által létrehozott nyilvános jegyzékekre mutató hivatkozásokat vagy hiperlinkeket.”

9. A 25. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének megfelelően az EEPH által koordinált tagállamok a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) rendelkezéseinek érvényesítésére vonatkozó felelősség megosztásának sérelme nélkül biztosítják, hogy megfelelő intézkedésekkel tegyék lehetővé azt, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság figyelemmel kíséresse a befektetési vállalkozások tevékenységét annak biztosítására, hogy becsületesen, tisztességesen, hivatásszerűen és a piac integritását elősegítő módon járjanak el.

(*) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják a befektetési vállalkozásoknak, hogy legalább öt éven át őrizzék meg a hatáskörrel rendelkező hatóság számára a pénzügyi eszközökkel folytatott valamennyi ügyletükre vonatkozó lényeges adatokat, függetlenül attól, hogy saját számlára vagy ügyfél nevében kereskedtek-e. Az ügyfelek nevében végzett ügyletek esetén a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell az ügyfél azonosítására vonatkozó összes információt és adatot, valamint a 2005/60/EK tanácsi irányelv alapján előírt információkat.

Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az EEPH hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.”

10. A 27. cikk a következőképpen módosul:

„(2) A likviditás szempontjából leginkább érintett, a 25. cikkben meghatározott piac hatáskörrel rendelkező hatósága minden egyes részvény esetében legalább évente meghatározza azt a részvényosztályt, amelybe az tartozik, az adott piacon az adott részvényre vonatkozóan végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján. Ezt az információt közzé kell tenni az összes piaci résztvevő számára, és továbbítani kell az EEPH, amely azt a honlapján közlésezi.”

11. A 31. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azon esetekben, amikor a befektetési vállalkozás meghatalmazottakat kíván alkalmazni, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kérésére elvárható időn belül tájékoztatást ad azon meghatalmazottak azonosításáról, akiket a befektetési vállalkozás abban a tagállamban alkalmazni kíván. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozhatja. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az EEPH hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.”

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a (2), (4) és (6) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3), (4) és (6) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

12. A 32. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a (2), (4) és (9) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3) és (9) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

13. A 36. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EÉPH-t bármely engedély visszavonásáról értesíteni kell.”

14. A 41. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amely valamely pénzügyi eszköz kereskedelmének felfüggesztését vagy kereskedésből való törlését rendeli el egy vagy több szabályozott piacon, határozatát azonnal közzéteszi, és tájékoztatja az EÉPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát. A többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának is kérnie kell az ilyen pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy kereskedésből való törlését a felügyeletük alatt működő szabályozott piacokon és MTF-eken, kivéve, ha ez jelentős mértékben sértené a befektetők érdekeit vagy a belső piac rendezett működését.”

15. A 42. cikk (6) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A szabályozott piac tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kívánnak fenntartani. A székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága egy hónapon belül továbbítja ezt az információt azon tagállamnak, amelyben a szabályozott piac ilyen mechanizmusokat kíván biztosítani. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az EÉPH hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.”

16. A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

A szabályozott piacok jegyzéke

Minden tagállam létrehozza azon szabályozott piacok jegyzékét, amelyek vonatkozásában ez a tagállam a székhely szerinti tagállam, és továbbítja a jegyzéket a többi tagállamnak és az EÉPH-nak. Hasonlóképpen tájékoztatást kell adni a jegyzékben bekövetkező valamennyi változásról. Az EÉPH saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a szabályozott piacok összesített jegyzékét.”

17. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden tagállam kijelöli azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, amelyek feladata az ezen irányelvben előírt feladatok ellátása. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az EÉPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát az egyes feladatok ellátásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságokról, illetve az ilyen feladatok esetleges megosztásáról.”

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az EÉPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait minden, a hatáskörök átruházására vonatkozó esetlegesen általuk megkötött megállapodásról, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket is.”

c) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EÉPH a saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja az (1) és (2) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok jegyzékét.”

18. Az 51. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A tagállamok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az EÉPH rendelkezésére az (1) és (2) bekezdéssel összhangban hozott és kivetett valamennyi közigazgatási intézkedésről, illetve szankciókról.

(5) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nyilvánosságra hozott egy közigazgatási intézkedést vagy egy szankciót, erről egyidejűleg az EÉPH-t is értesíti.

(6) Amennyiben a közzétett szankciók egy, az ezen irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozásra vonatkoznak, az EÉPH az 5. cikk (3) bekezdése szerint létrejött befektetési vállalkozás nyilvántartásában hivatkozást tüntet fel a közzétett szankcióra.”

19. Az 53. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik az EÉPH-t azokról az (1) bekezdésben említett panasztételi és jogorvoslati eljárásokról, amelyek joghatóságuk alatt rendelkezésre állnak.

Az EÉPH saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a bíróságon kívüli mechanizmusok összesített jegyzékét.”

20. A II. fejezet címe helyébe az alábbi cím lép:

„Együttműködés az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között és az EÉPH”.

21. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és felgyorsítása érdekében a tagállamok ezen irányelv céljaira egyetlen hatáskörrel rendelkező hatóságot jelölnek ki kapcsolattartó pontként. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az EÉPH-t és a többi tagállamot azon hatóságok nevével, amelyeket kijelöltek az információváltásra irányuló megkeresések fogadására, illetve az e bekezdés szerinti együttműködésre. Az EÉPH saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja ezen hatóságok jegyzékét.”

- b) a cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság jó okkal feltételezi, hogy a felügyelete alá nem tartozó szervezetek egy másik tagállam területén ezen irányelv rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, erről a lehető legrészletesebben tájékoztatja a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát és az EÉPH-t. A tájékoztatott hatáskörrel rendelkező hatóság meghozza a szükséges intézkedést. Tájékoztatja az értesítő hatáskörrel rendelkező hatóságot és az EÉPH-t az intézkedés eredményéről, valamint a lehetséges mértékben a lényeges közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem sérti az értesítő hatáskörrel rendelkező hatóság hatáskörét.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából a (2) bekezdésében említett együttműködési mechanizmusokhoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

22. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

- a) A meglévő szöveget (1) bekezdésként kell számozni.
- b) A cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2) A felügyeleti gyakorlatok konvergenciája érdekében az EÉPH részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységeiben, ideértve a két vagy három hatáskörrel rendelkező hatóság által az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban közösen végzett helyszíni ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat.

(3) Az (1) bekezdés következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködése során egymás között kicserélendő információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködéséhez.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

23. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az információcsere során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Sem ez a cikk, sem az 54., vagy a 63. cikk rendelkezései nem akadályozzák a hatáskörrel rendelkező hatóságot abban, hogy a feladatai ellátásához szükséges titkos információkat továbbítsa az EÉPH-nak, az Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: ERKT), a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak, mint monetáris hatóságoknak, illetve adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságoknak; hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy testületek nem akadályozhatók meg abban, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az ezen irányelvben előírt feladataik ellátásához szükséges információkat átadják.”

24. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Jogi kötéserővel bíró közvetítői szerep

A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesíthetik az EÉPH-t egy adott helyzetről, amennyiben az alábbiak egyikéhez kapcsolódó megkeresést elutasítottak vagy nem jártak el ésszerű időben:

- a) az 57. cikkben meghatározott felügyeleti tevékenység, helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése; vagy
- b) az 58. cikkben meghatározott információcsere.

Az első bekezdésben említett helyzetben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az 59a. cikkben az információk átadására előírt megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, valamint az EÉPH-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárása lehetőségének sérelme nélkül.”

25. Az 59. cikk második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ilyen elutasítás esetén a hatáskörrel rendelkező hatóság megfelelően értesíti a megkereső hatáskörrel rendelkező hatóságot és az EÉPH-t a lehető legrészletesebb információk nyújtásával.”

26. A 60. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az engedély megadása előtt más hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott konzultáció során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

27. A 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a befektetési vállalkozás továbbra is úgy tevékenykedik, hogy az nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy piacainak zavarmentes működését, az alábbiak alkalmazandók:

a) a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatását követően, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy megakadályozza a szabálysértő befektetési vállalkozást a területén bármely további ügylet kezdeményezésében. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az EÉPH-t késedelem nélkül tájékoztatni kell;

b) emellett, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az ügyet bejelentheti az EÉPH-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a fogadó tagállam által meghozott intézkedések ellenére a befektetési vállalkozás továbbra is megsérti az első albekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, az alábbiak alkalmazandók:

a) a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatását követően, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az EÉPH-t késedelem nélkül tájékoztatni kell;

b) emellett, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az ügyet bejelentheti az EÉPH-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”;

c) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, az említett szabályozott piac vagy MTF továbbra is úgy tevékenykedik, hogy az nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy piacainak zavarmentes működését, az alábbiak alkalmazandók:

a) a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatását követően, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága meghozza az összes intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Ez magában foglalja annak lehetőségét, hogy megakadályozza, hogy az említett szabályozott piac vagy MTF továbbra is a fogadó tagállamban letelepedett távoli tagok vagy résztvevők rendelkezésére bocsássa mechanizmusait. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az EÉPH-t késedelem nélkül tájékoztatni kell;

b) emellett, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az ügyet bejelentheti az EÉPH-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„62a. cikk

Együttműködés és információcsere az EÉPH-val

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul megadják az EÉPH-nak az ezen irányelvből fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

29. A 63. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok és – az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – az EÉPH csak akkor köthetnek harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival információk kicserélését előíró együttműködési megállapodásokat, ha az átadott információkra az 54. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal legalább egyenértékű garanciák vonatkoznak. Ilyen információcserére kizárólag az említett hatáskörrel rendelkező hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

A tagállamok és az EÉPH a 95/46/EK irányelv IV. fejezetének megfelelően továbbíthatnak személyes adatokat harmadik országba.

A tagállamok és az EÉPH olyan harmadik országbeli hatóságokkal, testületekkel és természetes, illetve jogi személyekkel is köthetnek információcserét előíró együttműködési megállapodásokat, akik/amelyek legalább az alábbiak egyikéért felelősek:

- a) a hitelintézetek, más pénzügyi szervezetek, biztosítóintézetek felügyelete, illetve a pénzügyi piacok felügyelete;
- b) befektetési vállalkozások felszámolása és csődeljárása és más hasonló eljárások;
- c) felügyeleti feladataik ellátása során befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények, hitelintézetek és biztosítóintézetek beszámolóinak törvényben előírt könyvvizsgálata, vagy amelyek feladataik ellátása során kártalanítási rendszereket igazgatnak;
- d) befektetési vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, illetve más hasonló eljárásokban érintett szervezetek felügyelete;
- e) biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak törvény által előírt könyvvizsgálatával megbízott személyek felügyelete.

A harmadik albekezdésben említett együttműködési megállapodások kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha az átadott információk legalább az 54. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak. Ilyen információcserére kizárólag az említett hatóságok, szervek, természetes vagy jogi személyek feladatainak ellátása céljából kerül sor.”

30. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„64a. cikk

Hatályvesztés időpontjára vonatkozó rendelkezés

A Bizottság 2011. december 1-jéig felülvizsgálja a 2., 4., 10b., 13., 15., 18., 19., 21., 22., 24. és 25. cikket, a 27–30. cikket, a 40., 44., 45., 56. és 58. cikket, és megfelelő jogalkotási javaslatokat nyújt be az EUMSZ. 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és az EUMSZ. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok teljes körű alkalmazása érdekében. A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül a 64. cikk által a Bizottságra ruházott, a végrehajtási intézkedések elfogadását érintő, a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépése után fennmaradó hatáskör 2012. december 1-jén megszűnik.”

7. cikk

A 2004/109/EK irányelv módosításai

A 2004/109/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. A 2. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, a követelmények pontos meghatározása és

az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása céljából a Bizottság – a 27. cikk (2) és (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban, valamint a 27a. és 27b. cikkben megállapított feltételekre is figyelemmel – végrehajtási intézkedéseket fogad el az (1) bekezdésben megállapított fogalommeghatározásokkal kapcsolatban.”;

- b) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A második albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedéseket a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadni.”

2. Az 5. cikk (6) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 27. cikk (2) bekezdésével vagy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, a követelmények pontos meghatározása és az e cikk (1)–(5) bekezdése egységes alkalmazásának biztosítása céljából.”;

- b) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az a) pontban említett intézkedéseket a 27. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A b) és a c) pontban említett intézkedéseket a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal kell meghatározni.”;

- c) a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén, a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – kiigazíthatja az (1) bekezdésben említett ötéves időszakot.”

3. A 9. cikk (7) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és a (2), (4) és (5) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.”;

- b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal meghatározza az e cikk (4) bekezdésében említett »rövid elszámolási ciklus« maximális hosszát, valamint a székely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által alkalmazott megfelelő ellenőrzési mechanizmusokat is.”

4. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (8) bekezdésben:

- i. az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, e cikk (1), (2), (4), (5) és (6) bekezdésében megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel – intézkedéseket fogad el.”;

- ii. az a) pontot el kell hagyni;

- iii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EEPH) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikk (1) bekezdése értelmében a kibocsátó felé közzendő információk közzléséhez vagy a közzendő információknak a 19. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentéséhez használandó formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardterveknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

5. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben:

- i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az (1) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából. A Bizottság elsősorban a következőket határozza meg.”;

- ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a megteendő bejelentés tartalma.”;

- iii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e cikk (1) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az EEPH

végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikk (1) bekezdése értelmében a kibocsátó felé közzendő információk közzléséhez vagy a 19. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentéshez használandó formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardterveknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az (1) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.”

7. A 17. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének és az információs és kommunikációs technológia fejleményeinek a figyelembevétele, valamint az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából. A Bizottság elsősorban azon pénzügyi típusait határozza meg, amelyeken keresztül a részvényesek a (2) bekezdés c) pontjában említett pénzügyi jogait gyakorolhatják.”

8. A 18. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének és az információs és kommunikációs technológia fejleményeinek a figyelembevétele, valamint az (1)–(4) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából. A Bizottság elsősorban azon pénzügyi típusait határozza meg, amelyeken keresztül a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai a (2) bekezdés c) pontjában említett pénzügyi jogait gyakorolhatják.”

9. A 19. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.

A Bizottság elsősorban azt az eljárást határozza meg, amellyel összhangban a kibocsátónak, a részvénytulajdonosnak, más pénzügyi eszközök tulajdonosának vagy a 10. cikkben említett személynek vagy jogalanyának az (1) vagy a (3) bekezdés értelmében be kell jelentenie az információkat a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál, annak érdekében, hogy a székhely szerinti tagállamban lehetővé váljon az elektronikus eszközökkel történő irattározás.”

10. A 21. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) cikkével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének és az információs és kommunikációs technológia fejleményeinek a figyelembevételével, valamint az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.

A Bizottság elsősorban a következőket határozza meg:

- a) a szabályozott információk terjesztésének minimumszabályai az (1) bekezdésben említettek szerint;
- b) a központi tárolórendszer minimum-előírásai a (2) bekezdésben említettek szerint.

A Bizottság meghatározhatja és naprakésszé teheti az információk nyilvánosság részére történő terjesztésére szolgáló médiumok jegyzékét.”

11. A 22. cikkben az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke értelmében megfelelő iránymutatásokat dolgoz ki a 2003/6/EK irányelv, a 2003/71/EK irányelv és az ezen irányelv alapján nyilvánosságra hozandó információk hozzáféréseinek további elősegítése céljából.”

12. A 23. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye egy harmadik országban található, akkor a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága mentesítheti az adott kibocsátót a 4–7. cikk, valamint a 12. cikk (6) bekezdése, a 14–18. cikk szerinti követelmények alól, feltéve, hogy az adott harmadik ország jogszabályai egyenértékű követelményeket határoznak meg, vagy ha az adott kibocsátó megfelel a harmadik ország azon jogszabályi követelményeinek, amelyeket a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága egyenértékűnek minősít.

A hatáskörrel rendelkező hatóság ilyen esetben értesíti az EÉPH-t a mentesítés megadásáról.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából a Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban olyan végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek:

- i. az ezen irányelv alapján megkövetelt információ – a pénzügyi kimutatásokat és információkat is beleértve – egyenértékűségének megteremtését biztosító rendszert hoznak létre, és egy harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései által megkövetelt információk között;
- ii. a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések következtében, vagy a nemzetközi szervezetek által meghatározott nemzetközi standardokon alapuló gyakorlatok vagy eljárások miatt meghatározzák azt, hogy a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye szerinti harmadik ország biztosítsa az ezen irányelvben előírt információs követelmények egyenértékűségét.

Az első albekezdés ii. pontjával összefüggésben a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – az egynél több ország kibocsátóira vonatkozó standardok értékelésével kapcsolatos intézkedéseket határoz meg.

A Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a 30. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek szerint meghozza a szükséges határozatokat a harmadik országbeli kibocsátók által használt számviteli standardok egyenértékűségéről. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy a harmadik ország számviteli standardjai nem egyenértékűek, akkor lehetővé teheti az érintett kibocsátók számára, hogy egy megfelelő átmeneti időszakban továbbra is ezeket a számviteli standardokat használják.

A harmadik albekezdéssel összefüggésben a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – az egynél több ország kibocsátóira vonatkozó számviteli standardokkal kapcsolatos általános egyenértékűségi követelmények kialakítására irányuló intézkedéseket is elfogad.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (2) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek a harmadik országban közzétett információk azon típusát határozzák meg, amely fontos az Unió nyilvánossága számára.”;

- d) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el, amelyek célja az első albekezdés alkalmazásában általános egyenértékűségi kritériumok megállapítása.”;

- e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban segíti a Bizottságot az e cikk szerinti feladatai végrehajtásában.”

13. A 24. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Mindegyik tagállam kijelöli azt a 2003/71/EK irányelv 21. cikkének (1) bekezdésében említett központi hatóságot, amely központi hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságként hatáskörrel rendelkezik az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítésére és az ezen irányelv szerint elfogadott rendelkezések alkalmazásának biztosítására. A tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdésének megfelelően az EÉPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a feladatok átruházásával kapcsolatban létrehozott szabályozásokról, ideértve a hatáskörök átruházása szabályozásának pontos feltételeit is.”

14. A 25. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A hatáskörrel rendelkező hatóságok felhívhatják az EÉPH figyelmét arra, ha egy együttműködés iránti kérést elutasítottak vagy elvárható időn belül nem teljesítettek. Az EUMSZ. 258. cikkének sérelme nélkül, az első mondatban említett helyzetekben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

(2b) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

(2c) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haldéktalanul megadják az EÉPH-nak az ezen irányelvből és az említett rendeletről fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

- b) a (3) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés nem gátolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a bizalmas információk cseréjét vagy az információknak más hatáskörrel rendelkező hatóságok, az EÉPH vagy a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (EKTR) felé továbbítását.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok és az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 33. cikke értelmében együttműködési megállapodásokat köthetnek, amelyek lehetővé teszik az információcserét harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival vagy testületeivel, amelyek számára az adott harmadik ország vonatkozó jogszabályai tették lehetővé, hogy elvégezzenek bármely olyan feladatot, amelyet ez az irányelv jelölt ki a 24. cikkel összhangban. A tagállamok értesítik az EÉPH-t, amikor együttműködési megállapodásokat kötnek. Az ilyen jellegű információcserére legalább az ebben a cikkben említett garanciákkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciák vonatkoznak. Az ilyen információcsere célja az említett hatóságok vagy testületek felügyeleti feladatainak az ellátása. Ha az információk egy másik tagállamból származnak, az információk nem hozhatók nyilvánosságra az adott információkat közlétező hatáskörrel rendelkező

hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és – adott esetben – kizárólag arra a célra hozhatók nyilvánosságra, amelyhez a hatóságok hozzájárulásukat adták.”

15. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Övintézkedések

(1) Ha egy fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága azt tapasztalja, hogy a kibocsátó vagy a részvény- vagy más pénzügyeszköz-tulajdonos, vagy a 10. cikkben említett személy vagy jogalany szabálytalanságokat követett el, vagy nem tett eleget a kötelezettségeinek, akkor megállapításait közli a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával és az EÉPH-val.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által hozott intézkedések ellenére, vagy mert ezen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, a kibocsátó vagy az értékpapír-tulajdonos továbbra is megsérti a vonatkozó törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatását követően – a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban minden szükséges intézkedést megtesz a befektetők védelmében, minél előbb tájékoztatva erről a Bizottságot és az EÉPH-t.”

16. A VI. fejezet címe helyébe a következő cím kerül:

„FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK”

17. A 27. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2a) A Bizottságnak a 2. cikk (3), az 5. cikk (6), a 9. cikk (7), a 12. cikk (8), a 13. cikk (2), a 14. cikk (2), a 17. cikk (4), a 18. cikk (5), a 19. cikk (4), a 21. cikk (4), a 23. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás a 2011. január 4-től kezdődő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 27a. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.”

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2b) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2c) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazására a 27a. és 27b. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.”

18. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„27a. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3), az 5. cikk (6), a 9. cikk (7), a 12. cikk (8), a 13. cikk (2), a 14. cikk (2), a 17. cikk (4), a 18. cikk (5), a 19. cikk (4), a 21. cikk (4), a 23. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt észszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal megszűnik az abban megjelölt felhatalmazás. A határozat azonnal vagy az abban megállapított későbbi időpontban lép hatályba. A határozat a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét nem érinti. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

27b. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet azzal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak három hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam lejártával sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időtartam lejártáig kihirdethetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időtartam letelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.”

8. cikk

A 2005/60/EK irányelv módosításai

A 2005/60/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. A 11. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok tájékoztatják egymást, valamint az ezen irányelv alkalmazásának megfelelő mértékben és az, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti

és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH), a, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítási- és Foglalkoztatáspolitikai-hatóság) (a továbbiakban: EBFH) és a, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) (a továbbiakban: EEPH), (a továbbiakban együttesen: EFH) az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, továbbá a Bizottságot azokról az esetekről, amikor úgy vélik, hogy egy harmadik ország teljesíti az (1) vagy (2) bekezdésben megállapított feltételeket, illetve egyéb esetekben, amikor a 40. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott technikai követelmények teljesülnek.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

2. A 16. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok tájékoztatják egymást, valamint az ezen irányelv alkalmazásának megfelelő mértékben és az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az EFH-kat, továbbá a Bizottságot azokról az esetekről, amikor úgy vélik, hogy egy harmadik ország teljesíti az (1) bekezdés b) pontjában megállapított feltételeket.”

3. A 28. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok tájékoztatják egymást, valamint az ezen irányelv alkalmazásának megfelelő mértékben és az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az EFH-kat, továbbá a Bizottságot azokról az esetekről, amikor úgy vélik, hogy egy harmadik ország teljesíti a (3), (4) vagy (5) bekezdésben megállapított feltételeket.”

4. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok, valamint az ezen irányelv alkalmazásának megfelelő mértékben és az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az EFH, továbbá a Bizottság tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország jogi szabályozása nem engedi az (1) bekezdés első albekezdése értelmében előírt intézkedések alkalmazását, és a megoldáshoz összehangolt intézkedésre van szükség.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk következetes harmonizációja, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem technikai fejlődésének a figyelembevétele érdekében az EFH – figyelembe véve a meglévő keretrendszert, és adott esetben együttműködve az e területen működő egyéb uniós szervekkel – az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkének megfelelően szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő intézkedések típusának, valamint azoknak a minimális lépéseknek a pontos meghatározása céljából, amelyeket a hitelintézetek és a pénzügyi szolgáltatók kötelesek tenni, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírt intézkedések alkalmazását a harmadik ország jogszabályai nem teszik lehetővé.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

5. A 34. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk következetes harmonizációja, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem technikai fejlődésének a figyelembevétele érdekében az EFH – figyelembe véve a már meglévő keretrendszert, és adott esetben együttműködve az e területen működő egyéb uniós szervekkel – a (2) bekezdésben említett tájékoztatás minimális tartalmának pontos meghatározása céljából szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„37a. cikk

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv alkalmazásában az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EFH-val.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az ezen irányelv és az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet szerinti feladataik elvégzéséhez szükséges információkat az EFH rendelkezésére bocsátják.”

7. A VI. fejezet címe helyébe a következő cím kerül:

„FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK”

8. A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben:

i. az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben elért technikai fejlődés figyelembevétele és az ezen irányelvben megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság az alábbi intézkedéseket fogadhatja el;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézkedéseket a 41. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 41a. és 41b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadni.”;

b) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézkedéseket a 41. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 41a. és 41b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadni.”

9. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkére, és amennyiben az ezen eljárás szerint elfogadott intézkedések nem változtatják meg ezen irányelv lényeges előírásait;”

b) a (2a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2a) A Bizottságnak a 40. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás a 2011. január 4-től kezdődő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 41a. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2b) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2c) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazására a 41a. és 41b. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.”;

d) a (3) bekezdést el kell hagyni.

10. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„41a. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 40. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt észszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal megszűnik az abban megjelölt felhatalmazás. A határozat azonnal vagy az abban megállapított későbbi időpontban lép hatályba. A határozat a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét nem érinti. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

41b. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet azzal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam leteltével sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időtartam letelte előtt kihirdethetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időtartam letelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.”

9. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a meglévő bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják a hitelintézeteknek, hogy tevékenységük megkezdése előtt engedélyt szerezzenek. A tagállamok a 7–12. cikk sérelme nélkül megállapítják

az ilyen engedély követelményeit és azokról tájékoztatják a Bizottságot és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH).

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.”

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki:

- a) a hitelintézetek engedély iránti kérelméhez csatoltan a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára benyújtandó információkkal kapcsolatosan, a 7. cikkben előírt üzleti tervet is ideértve;
- b) pontosítva a 8. cikkben előírt követelmény teljesítésének feltételeit;
- d) meghatározva a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesekre és tagokra vonatkozó követelményeket, annak pontosítása érdekében, hogy mely tényezők akadályozhatják meg a hatáskörrel rendelkező hatóságot a 12. cikk szerinti felügyeleti feladatok hatékony gyakorlásában.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(3) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az információ biztosítása során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

2. A 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az érintett tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot és az EBH-t azon indokokról, amelyek alapján e lehetőséget gyakorolják, és”

3. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Minden engedélyről értesíteni kell az EBH-t.

Valamennyi hitelintézetet, amely számára kiadták az engedélyt, jegyzékbe veszik. Az EBH a jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.”

4. A 17. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az engedély visszavonásáról tájékoztatni kell a Bizottságot és az EBH-t, és a visszavonást meg kell indokolni. Az érintett személyeket tájékoztatni kell ezekről az indokokról.”

5. A 19. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ezen irányelv következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozási standardtervezetet dolgozhat ki a 19a. cikk (4) bekezdésében említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása céljából, az e cikk harmadik bekezdésének sérelme nélkül.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a 19b. cikkben említettek szerint az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti konzultációs folyamat módozataira vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

A Bizottság hatáskört ruházna a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 22. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e cikkben megállapított követelmények pontos meghatározása és a felügyeleti gyakorlatok közelítésének biztosítása céljából az EBH – a (2) fejezetben említett arányosság és átfogóság elvének tiszteletben tartása mellett – szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az (1) bekezdésben említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

7. A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EBH az említett technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

A Bizottság továbbá hatáskört ruházna a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

8. A 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EBH az említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

A Bizottságra hatáskört ruházna a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

9. A 28. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EBH az említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruházna az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

A Bizottságra továbbá hatáskört ruházna a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

10. A 33. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Szükséghelyzet esetén a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 30. cikkben előírt eljárás lefolytatását megelőzően, a betétesek, befektetők és a szolgáltatásokban részesülő egyéb személyek érdekeinek védelmében megteszik a szükséges óvintézkedéseket. Az ilyen intézkedésekről a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni kell a Bizottságot, az EBH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.”

11. A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„36. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t azon esetek számáról és jellegéről, amelyekben a 25. cikk, valamint a 26. cikk (1), (2) (3) bekezdése alapján elutasításra került sor, vagy amelyekben a 30. cikk (3) bekezdésének megfelelően hoztak intézkedéseket.”

12. A 38. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok bejelentenek a Bizottságnak, az EBH-nak és az Európai Bankbizottságnak minden olyan fiókengedélyt, amelyet harmadik országban található központi irodával rendelkező hitelintézetek kaptak.”

13. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) hogy az EBH képes legyen megszerezni a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaitól a harmadik országok nemzeti hatóságaitól az 1093/2010/EU rendelet 35. cikke értelmében kapott információkat;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.”

14. A 42. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok bejelenthetik az EBH-nak azon helyzeteket, ha egy együttműködés – különösen információcseré – iránti megkeresését elutasítottak vagy ésszerű időn belül nem teljesítették. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikkének sérelme nélkül, az első mondatban említett helyzetekben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikkben szereplő információk pontos meghatározása céljából.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a hitelintézetek felügyeletét valószínűsíthetően megkönnyítő információk megosztásával kapcsolatos követelményekhez szükséges egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EBH az említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

A Bizottság továbbá hatáskört ruháznak a negyedik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

15. A 42a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés negyedik albekezdése után a következő albekezdést kell beilleszteni:

„Ha a kezdeti két hónapos időtartam végén bármelyik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság bejelentette az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH-nak, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elhalasztják döntésüket és megvárják az EBH által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot. A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai határozatukat az EBH határozatának megfelelően hozzák meg. A két hónapos időtartam az említett rendelet szerinti »egyeztetési szakasznak« minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A kezdeti két hónapos időtartam vége vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem utalható az EBH elé.”

b) a 42a. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a negyedik albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a hatodik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

16. A 42b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Feladataik teljesítése során, az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságok figyelembe veszik a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlat közelítését. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok részt vesznek az EBH tevékenységeiben;
- b) a hatáskörrel rendelkező hatóságok kövessék az EBH iránymutatásait és ajánlásait, illetve amennyiben nem így tesznek, ezt indokolják meg;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságokra ruházott nemzeti feladatkörök ne akadályozzák az őket ezen irányelv alapján az EBH tagjaként terhelő kötelezettségek ellátásában.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

17. A 44. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza a különböző tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy ezen irányelvnek és más, a hitelintézetekre vonatkozó irányelveknek, valamint az 1093/2010/EU rendelet 31. és 35. cikkének megfelelően információkat cseréljenek az EBH vagy információkat továbbítsanak a részére. Az így továbbított információra is az (1) bekezdésben meghatározott hivatali titoktartási feltételek vonatkoznak.”

18. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

A tagállamok és az EBH – az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – csak abban az esetben köthetnek információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, vagy az ezen irányelv 47. cikkében és 48. cikkének (1) bekezdésében meghatározott harmadik országbeli hatóságokkal vagy szervezetekkel, ha a közölt információkra olyan szakmai titoktartási garanciák vonatkoznak, amelyek legalább az ezen irányelv 44. cikke (1) bekezdésében említett garanciákkal egyenértékűek. A szóban forgó információcserének az említett hatóságok vagy szervezetek felügyeleti feladatainak ellátását kell szolgálnia.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az információt az azt átadó hatóság kifejezett egyetértése nélkül nem lehet közölni, és – adott esetben – kizárólag azokra a célokra használható, amelyekhez az érintett hatóságok jóváhagyásukat adták.”

19. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a szakasz nem akadályozza a hatáskörrel rendelkező hatóságot abban, hogy továbbítsa az alábbiak feladatainak ellátását szolgáló információkat:

- a) az Európai Központi Bankok Európai Rendszerében működő központi bankok és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervezetek, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét;
- b) szükség szerint más, a fizetési rendszerek ellenőrzéséért felelős hatóságok;
- c) az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ESRB), amennyiben az információk a(z) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) előírt jogszabályi feladatai ellátásához szükségesek.

Ez a szakasz nem akadályozza az első albekezdésben említett hatóságokat vagy szervezeteket abban, hogy ezeket az információkat közöljék a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, mivel azokra a 45. cikk alkalmazásában szükségük lehet.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

b) a negyedik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 130. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok engedélyezik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok haladéktalanul információkat továbbítsanak az Európai Központi Bankok Európai Rendszerében működő központi bankoknak, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, elszámolási és értékpapír-elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszer stabilitásának védelmét, illetve az 1092/2010/EU rendelet értelmében az ERKT-nak, ha az ilyen információk törvény által előírt feladatai teljesítéséhez szükségesek.”

20. A 63a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az eszközt szabályozó rendelkezések előírják, hogy a tőkének, a kifizetetlen kamatnak vagy osztaléknak képesnek kell lennie a veszteség elvonására, és nem akadályozhatja a hitelintézetnek az EBH által a (6) bekezdés alapján kidolgozott megfelelő mechanizmusok segítségével történő feltőkésítését.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A következetes harmonizáció és a felügyeleti gyakorlatok közelítésének biztosítása céljából az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (1) bekezdésében említett eszközökre vonatkozó követelmények pontos meghatározása céljából. Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz. A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

Az EBH az 57. cikk első bekezdésének a) pontjában említett eszközök tekintetében iránymutatásokat is kibocsát.

Az EBH felügyi ezen iránymutatások alkalmazását.”

21. A 74. cikk (2) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok 2012. december 31-től egységes jelentési formátumot, gyakoriságot, nyelvet és határidőket alkalmaznak az e számításoknak a hitelintézetek általi közlésére vonatkozóan. Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH 2012. január 1-je előtt végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az egységes (és utasításokkal ellátott) jelentési formátumok, jelentési gyakoriság és határidők Unión belüli bevezetése céljából. A jelentési formátumoknak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosaknak kell lenniük.

Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki továbbá a szóban forgó jelentésekhez alkalmazandó informatikai megoldások tekintetében is.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második és harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

22. A 81. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH) konzultálva szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a hitelminősítésekkel kapcsolatos értékelési módszertan pontos meghatározása céljából. Az EBH az említett technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdés a) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

23. A 84. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozási standardtervezetet dolgozhat ki annak a minősítési módszertannak a pontos meghatározása céljából, amely alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok a hitelintézetek számára engedélyezik az IRB-módszer módszerek alkalmazását.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdés a) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

24. A 97. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH az EÉPH-val konzultálva szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a hitelminősítésekkel kapcsolatos értékelési módszertan pontos meghatározása céljából. Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdés a) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

25. A 105. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozási standardtervezetet dolgozhat ki annak a minősítési módszertannak a pontos meghatározása céljából, amely alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok a hitelintézetek számára engedélyezik a fejlett mérési módszerek alkalmazását.

A Bizottságra hatáskört kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

26. A 106. cikk (2) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozási standardtervezetet dolgoz ki a c) és a d) pontban szereplő mentességek, valamint azon feltételek pontos meghatározása céljából, amelyeket annak megállapítására használnak, hogy létezik-e egymással kapcsolatban álló ügyfelek (3) bekezdés szerinti csoportja. Az EBH az említett technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdés a) pontjában említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

27. A 110. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják, hogy a jelentést legalább évente kétszer kell benyújtani. A hatáskörrel rendelkező hatóságok 2012. december 31-étől egységes jelentési formátumokat, gyakoriságokat és határidőket alkalmaznak. Ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EBH 2012. január 1-je előtt végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az egységes (és utasításokkal ellátott) jelentési formátumok, jelentési gyakoriság és határidők Unión belüli bevezetése céljából. A jelentési formátumoknak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosaknak kell lenniük.

Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki továbbá a szóban forgó jelentésekhez alkalmazandó informatikai megoldások tekintetében is.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első és második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

28. A 111. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, és erről tájékoztatják az EBH-t és a Bizottságot.”

29. A 122a. cikk (10) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(10) Az EBH évente jelentést tesz a Bizottságnak a hatáskörrel rendelkező hatóságok e cikknek való megfeleléséről.

E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a felüyleti gyakorlat konvergenciája érdekében e cikkre tekintettel, beleértve az átvilágításra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszégése esetén hozandó intézkedéseket is. Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

30. A 124. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki e cikk és egy közös kockázatértékelési eljárás és módszertan pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

31. A 126. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik a Bizottságot és az EBH-t a (3) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.”

32. A 129. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésbe az első albekezdést követően a következő albekezdést kell beilleszteni:

„Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság elmulasztja az első albekezdésben említett feladatok végrehajtását, vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem működnek együtt az összevont felügyeletet ellátó hatósággal az első albekezdésben említett feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, az ügyet az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok bármelyike bejelentheti az EBH-nak, amely az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el.”;

b) a (2) bekezdés ötödik albekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„Ha a hat hónapos időtartam végét követően valamelyik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban bejelentheti az EBH-nak, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, és megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen döntést hozzon, és döntését az EBH döntésével összhangban hozza meg. A hat hónapos időtartam az említett rendelet szerinti egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg döntését. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes döntés meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.”;

c) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e bekezdésben említett együttes döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 84. cikk (1) bekezdésében, a 87. cikk (9) bekezdésében, a 105. cikkben, valamint a III. melléklet 6. részében említett engedélykérelmek tekintetében, az együttes döntéshozatal elősegítésére.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az előző két albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

d) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a harmadik albekezdésben az „európai bankfelügyelők bizottsága” elnevezés helyébe az „EBH” lép;

- ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok négy hónapon belül nem tudnak együttes határozatot hozni, úgy a 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon az összevont felügyeletet ellátó hatóság hozza meg azt követően, hogy kellően figyelembe vette a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságok által végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha a négy hónapos időszak végét követően valamelyik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, és megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen döntést hozzon, és döntését az EBH döntésével összhangban hozza meg. A négy hónapos időtartam az említett rendelet szerinti egyeztető szakasznak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg döntését. A négy hónapos időtartam vége vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem jelenthető be EBH-nak.”;

- iii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonszolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy az uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzák meg, az összevont felügyeletet ellátó hatóság által kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően. Ha a négy hónapos időtartam végét követően valamelyik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, a szóban forgó hatáskörrel rendelkező hatóság ellátó hatóság elhalasztja döntését, és megvárja az EBH által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban hozott döntést, és döntését az EBH döntésével összhangban hozza meg. A négy hónapos időtartam az említett rendelet szerinti egyeztető szakasznak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg döntését. A négy hónapos időszak vége vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem jelenthető be az EBH-nak.”;

- iv. a hetedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az EBH konzultációra kérték, valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott tanácsot, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.”;

- v. a tizedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e bekezdésben említett együttes döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 123. és a 124. cikk,

valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazása tekintetében, az együttes döntéshozatal elősegítésére.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a tizedik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

33. A 130. cikk (1) bekezdése első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben olyan válsághelyzet következik be, ideértve az 1093/2010/EU rendelet 18. cikkében meghatározott helyzetet, vagy a piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat előidéző helyzet, amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását bármely olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték, vagy ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az 1. fejezet 2. szakaszára figyelemmel – a lehető legkorábban riasztja az EBH-t, az ERKT-t és a 49. cikk negyedik albekezdésében említett hatóságokat, és közli velük a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt. Ezek a kötelezettségek a 125. és a 126. cikk szerinti összes hatáskörrel rendelkező hatóságra és a 129. cikk (1) bekezdésében megnevezett hatáskörrel rendelkező hatóságra vonatkoznak.

Ha a 49. cikk negyedik bekezdésében említett hatóság az első albekezdésnek megfelelő helyzetről szerez tudomást, a lehető leghamarabb riasztja a 125. és a 126. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságokat és az EBH-t.”

34. A 131. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelintézetnek minősülő anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok – kétoldalú megállapodás útján – az 1093/2010/EU rendelet 28. cikkének megfelelően átruházhatják felügyeleti kötelezettségüket azokra a hatáskörrel rendelkező hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, oly módon, hogy vállalják a felelősséget a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletéért. Az EBH-t tájékoztatni kell az ilyen megállapodások meglétéről és tartalmáról. Az EBH továbbítja ezeket az információkat a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak és az Európai Bankbizottságnak.”

35. A 131a. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság felügyeleti kollégiumokat hoz létre a 129. cikkben és a 130. cikk (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének megkönnyítésére – mely feladatokra az e cikk (2) bekezdésében előírt titoktartás és az uniós joggal való összeegyeztethetőség követelménye vonatkozik – és az érintett harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival való megfelelő koordinálás és együttműködés biztosítására.

Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez. E célból az EBH – amikor azt szükségesnek ítéli – szerepet vállal, és e cél vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóság-nak tekintendő.

A felügyeleti kollégiumok a konszolidáló felügyeleti hatóság, az EBH és a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatóság számára keretet biztosítanak a következő feladatok elvégzésére:

- a) információ egymás közötti és az EBH való cseréje az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban;
- b) megállapodás a feladatok önkéntes átadásáról és adott esetben a hatáskörök önkéntes átruházásáról;
- c) a csoport kockázatelemzésén alapuló felügyeleti vizsgálati programok kialakítása a 124. cikkkel összhangban;
- d) a felügyelet hatékonyságának növelése a szükségte- len kettős felügyeleti követelmények eltörlésével, a 130. cikk (2) bekezdésében és a 132. cikk (2) bekezdésében említett információkérésekkel kapcsolatban is;
- e) az ezen irányelv szerinti prudenciális követelmé- nyek következetes alkalmazása a bankcsoport min- den tagja tekintetében, az uniós jogban rendelkezésre álló választási és mérlegelési lehetősé- gek sérelme nélkül;
- f) a 129. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása, a területen esetleg létrehozott más fórumok mun- káját is figyelembe véve.

A felügyeleti kollégiumokban részt vevő hatáskörrel ren- delkező hatóságok és az EBH szorosan együttműködnek egymással. Az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok bizalmas információkat cserélnek ki a fel- ügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létre- hozása és működése nem érinti a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelességeit.”;

- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk következetes harmonizációja érdekében EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dol- gozhat ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatá- rózása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a második albe- kezdésben említett szabályozástechnikai standar- doknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhang- ban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a negyedik albe- kezdésben említett végrehajtás-technikai standar- doknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”;

- ii. a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezett- ségre figyelemmel – tájékoztatja az EBH-t a felügye- leti kollégium tevékenységeiről, ideértve a válsághelyzetekben folytatottakat is, továbbá közli az EBH-val a felügyeleti konvergencia szem- pontjából különösen fontos valamennyi információt.”

36. A 132. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdést követően a következő albekezdések kerülnek beillesztésre:

„Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EBH-val.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően átadják az EBH-nak az ezen irányelvből és az említett rendeletből fakadó fel- adatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”;

- b) a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztathatják az EBH-t a következő helyzetekről:

- a) valamelyik hatáskörrel rendelkező hatóság lényeges információt közölt, vagy
- b) együttműködés – különösen információcsere – iránti kérést elutasítottak vagy ésszerű időn belül nem teljesítettek.

Az EUMSZ. 258. cikkének sérelme nélkül, a hetedik albe- kezdésben említett esetekben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek me- gfelelően járhat el.”

37. A 140. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az összevont alapú felügyeletért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok listákat készítenek a 71. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi holdingtársaságokról. Ezeket a lis- tákat közli a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, az EBH-val és a Bizottsággal.”

38. A 143. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdése a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdés vége a következő mondattal egészül ki:
- „Az említett feladatok ellátásában az EBH segíti a Bizottságot és az Európai Bankbizottságot, beleértve annak megítélését is, hogy szükség van-e a szóban forgó iránymutatások naprakésszé tételére.”;
- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „Az (1) bekezdés első albekezdésében említett ellenőrzést végző hatáskörrel rendelkező hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból a hatáskörrel rendelkező hatóság döntéshozatala előtt konzultációt folytat az EBH-val.”;
- b) a (3) bekezdése negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti technikákat úgy kell kialakítani, hogy biztosítsák az e fejezetben az összevont alapú felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és azokat közölni kell az egyéb érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, az EBH-val, valamint a Bizottsággal.”

39. A 144. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk szerinti közzétételek formátumának, szerkezetének, tartalomjegyzékének és éves közzétételi időpontjának meghatározása céljából. Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni a harmadik bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

40. A 150. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából az alábbi alkalmazási feltételek tekintetében:

- a) az V. melléklet 15–17. pontja;
- b) az V. melléklet 23 l. pontja a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői közötti megfelelő arányok meghatározása, valamint az V. melléklet 23o. pontja ii. alpontja által előírt feltételeket teljesítő eszközök osztályainak a pontos meghatározását célzó kritériumok tekintetében.
- c) a VI. melléklet 2. része, a 12. pontban említett mennyiségi tényezők, a 13. pontban említett minőségi tényezők és a 14. pontban említett benchmark.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

41. A 156. cikk a következőképpen módosul:

- a) az „európai bankfelügyelők bizottsága” elnevezés helyébe az „EBH” lép;
- b) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-val és a tagállamokkal együttműködve és az Európai Központi Bank észrevételeit is figyelembe véve a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy ez az irányelv a 2006/49/EK irányelvvel együtt számottevő hatást gyakorol-e gazdasági ciklusra, és ezen felülvizsgálat fényében fontolóra veszi az esetleges helyreigazító intézkedések indokoltságát.”

10. cikk

A 2006/49/EK irányelv módosításai

A 2006/49/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki azon minősítési módszertan pontos meghatározása céljából, amely alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok az intézetek számára engedélyezik, hogy az ezen irányelv szerinti tőkekövetelmények kiszámítása céljából belső modelleket használjanak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.”

2. A 22. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok e cikk rendelkezései szerint eltekintenek a tőkekövetelmények összevont alapon történő alkalmazásától, arról értesítik a Bizottságot és az EBH-t.”

3. A 32. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik ezekről az eljárásokról az EBH-t, a Tanácsot és a Bizottságot.”;

- b) a cikk a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH az e bekezdésben említett eljárások tekintetében iránymutatásokat bocsát ki.”

4. A 36. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamoknak meg kell nevezniük azokat a hatóságokat, amelyek hatáskörrel rendelkeznek az ezen irányelvben meghatározott feladatok elvégzésére. A tagállamok erről tájékoztatják az EBH-t és a Bizottságot, feltüntetve a feladatok bármilyen megosztását.”

5. A 38. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EBH-val.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul átadják az EBH az ezen irányelvből és az említett rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

11. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosításai

A 2009/65/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. Az 5. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk következetes harmonizációja érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíri Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az ÁÉKBV engedélykérelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak nyújtandó tájékoztatás pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

2. A 6. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az EÉPH-t értesíteni kell minden kiadott engedélyről, és amely a honlapján naprakész listát tesz közzé az engedéllyel rendelkező alapkezelő társaságokról.”

3. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki, hogy meghatározza:

- az alapkezelő társaság engedély iránti kérelmében a hatáskörrel rendelkező hatóság számára nyújtandó pontos információk, az üzleti tervet is beleértve;
- az alapkezelő társaságra vonatkozó, a 7. cikk (2) bekezdése szerinti követelmények, valamint a 7. cikk (2) bekezdésében szereplő értesítés céljára szolgáló pontos információk;

- a befolyásoló részesedéseket birtokoló részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, valamint azon pontos tényezők, amelyek akadályozhatják a hatáskörrel rendelkező hatóságot az ezen irányelv 8. cikke (1) és a 2004/39/EK irányelv 10. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti felügyeleti feladatainak ezen irányelv 11. cikkének megfelelő eredményes gyakorlásában.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az első albekezdés a) és b) pontjában előírt információnyújtásra vagy értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

4. A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok tájékoztatják az EÉPH-t és a Bizottságot a harmadik országokban az ÁÉKBV által a befektetési jegyeik forgalmazása során tapasztalt nehézségekről.

A Bizottság a lehető leghamarabb kivizsgálja e nehézségeket a megfelelő megoldás megkeresése céljából. Az EÉPH segíti a Bizottságot e feladat elvégzésében.”

5. A 11. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ezen irányelv következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki annak érdekében, hogy az e cikkben a 2004/39/EK irányelv 10b. cikkének (4) bekezdésére való hivatkozással előírtak szerint megállapítsa a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékét, a 10a. cikk (2) bekezdésének a sérelme nélkül.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti konzultációs folyamat módozataira vonatkozó egységes formanyomtatványoknak, mintadokumentumoknak és eljárásoknak az e cikkben a 2004/39/EK irányelv 10b. cikkének (4) bekezdésére való hivatkozással előírtak szerinti kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő lép:

„(3) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett eljárások és szabályok, valamint az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett összeférhetetlenség minimalizálásra irányuló szerkezeti és szervezeti követelmények meghatározására.”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (3) bekezdésben említett eljárások, szabályok, valamint szerkezeti és szervezeti követelmények vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

7. A 14. cikk a következőképpen módosul

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el annak biztosítására, hogy az alapkezelő társaság eleget tegyen az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeknek, különösen:”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a második bekezdés a), b) és c) pontjában említett követelmények, elvek és lépések vonatkozásában fogadott el.

A Bizottság hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezetnek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

8. A 17. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az (1), (2), (3) és (8) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3) és (9) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

9. A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az (1), (2) és (4) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (2) és (4) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke cikkével összhangban történő elfogadására.”

10. A 20. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki annak az információnak a meghatározására, amelyet valamely más tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV irányítása iránti kérelemben a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

A Bizottság az első albekezdésben említett technikai standardtervezetet az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban fogadhatja el.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezet dolgozhat ki az információ biztosítása során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

11. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által hozott intézkedések ellenére, vagy a szóban forgó tagállamban az ilyen intézkedések nem megfelelő volta vagy hiánya miatt az alapkezelő társaság továbbra is megtagadja az alapkezelő társaság fogadó tagállama által a (2) bekezdés értelmében kért tájékoztatást, valamint továbbra is megsérti az ebben a bekezdésben említett, az alapkezelő társaság fogadó tagállamában hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, az alapkezelő társaság fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az alábbi intézkedések közül bármelyiket megtehetik:

- a) az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak tájékoztatását követően megtehetik a megfelelő intézkedéseket – beleértve a 98. és 99. cikkben foglalt intézkedéseket – a további jogellenes cselekmények megelőzésére vagy szankcionálására, illetve szükség esetén annak megakadályozására, hogy az alapkezelő társaság újabb ügyleteket kezdeményezzen a tagállam területén. A tagállamok biztosítják, hogy területükön hozzáférhetőek legyenek az alapkezelő társaságokkal szembeni intézkedésekhez szükséges jogi okiratok. Amennyiben az alapkezelő társaság fogadó tagállamában nyújtott szolgáltatás ÁÉKBV kezeléséből áll, az alapkezelő társaság fogadó tagállama kötelezheti az alapkezelő társaságot, hogy szüntesse be az adott ÁÉKBV kezelést; vagy
- b) amennyiben úgy ítélik meg, hogy az alapkezelő társaság fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága nem járt el megfelelően, az ügyet bejelentik EEPH-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”;

b) a (7) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A (3), (4) vagy (5) bekezdésben megállapított eljárás alkalmazását megelőzően az alapkezelő társaság fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai szükséghelyzetben kezdeményezhetik a befektetők, valamint a szolgáltatások más igénybevevői érdekeinek védelmében szükséges óvintézkedéseket. Az ilyen intézkedésekről az első adandó alkalommal tájékoztatni kell a Bizottságot, az EEPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

A Bizottság az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival folytatott konzultációt követően úgy

határozhat, hogy a szóban forgó tagállam köteles eltörölni vagy módosítani ezeket az intézkedéseket, az EEPH 1095/2010/EU rendelet 17. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül.”;

c) a (9) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok tájékoztatják az EEPH-t és a Bizottságot a 17. cikk szerinti engedély és a 20. cikk szerinti kérelem elutasításával járó esetek számáról és jellegéről, valamint az e cikk (5) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekről.”

12. A 23. cikk (6) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság – a 112. cikkének (2), –(3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el azon intézkedéseket illetően, amelyeket a letétkezelőnek kell megtennie egy másik tagállamban letelepedett alapkezelő társaság által kezelt ÁÉKBV-vel kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez, ideértve az (5) bekezdéssel összhangban, a letétkezelő és az alapkezelő társaság által használandó megállapodásmintában feltüntetendő adatokat is.”;

b) a második albekezdést el kell hagyni.

13. A 29. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Ezen irányelv következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezet dolgoz ki az alábbiak meghatározására:

- a) az alapkezelő társaság engedély iránti kérelmében a hatáskörrel rendelkező hatóság számára nyújtandó pontos információk, az üzleti tervet is beleértve; és
- b) azon tényezők, amelyek akadályozhatják a hatáskörrel rendelkező hatóságot az (1) bekezdés c) pontja szerinti felügyeleti feladatainak eredményes gyakorlásában.

A Bizottság hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezet dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az (5) bekezdés a) pontjában említett információnyújtáshoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardterveknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

14. A 32. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok kötelesek tájékoztatni az EÉPH-t és a Bizottságot arról, hogy melyek azok a befektetési társaságok, amelyek élnek a (4) és (5) bekezdés szerinti eltéréssel.”

15. A 33. cikk (6) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság – a 112. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el azon intézkedéseket illetően, amelyeket a letétkezelőnek kell megtennie egy másik tagállamban letelepedett alapkezelő társaság által kezelt ÁÉKBV-vel kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez, ideértve az (5) bekezdéssel összhangban, a letétkezelő és az alapkezelő társaság által használandó megállapodásmintában feltüntetendő adatokat is.”;

b) a második albekezdést el kell hagyni.

16. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdésben:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el, amelyekben meghatározza az (1) és (3) bekezdésben említett tájékoztatás részletes tartalmát, formátumát és rendelkezésre bocsátásának módját.”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett tájékoztatás tartalma, formátuma és rendelkezésre bocsátásának módja vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

17. Az 50. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk következetes harmonizációja érdekében EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki azon eszközkategóriákra vonatkozó rendelkezések pontos meghatározása céljából, amelyekbe az ÁÉKVB – e cikkel és a Bizottság által elfogadott, és rendelkezésekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban – befektetéseket eszközölhet.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

18. Az 51. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok biztosítják, hogy a harmadik bekezdés szerint kapott összes információ – valamennyi általuk felügyelt alapkezelő, illetve befektetési társaság tekintetében összesítve – az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban az EÉPH, valamint a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 15. cikkével összhangban az Európai rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT) számára hozzáférhető legyen a rendszerkockázatok uniós szintű figyelemmel kísérése érdekében.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el az alábbiak meghatározása céljából:

a) az alapkezelő társaság által az (1) bekezdés első albekezdésével összhangban alkalmazott kockázatkezelési folyamat megfelelőségének felmérésére vonatkozó kritériumok;

b) az OTC származékos ügyletek értékének pontos és független meghatározására vonatkozó részletes szabályok; és

c) az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett információ tartalmára és az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára történő közlésekor követendő eljárásra vonatkozó részletes szabályok.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (4) bekezdésben említett követelmények és szabályok vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. Az 52. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok megküldik az EÉPH és a Bizottságnak a követvények első albekezdésben említett kategóriáinak jegyzékét, valamint azon engedélyezett kibocsátók kategóriáinak jegyzékét, amelyek az ugyanabban az albekezdésben említett jogszabályok és felügyeleti megállapodások értelmében jogosultak az e cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő követvények kibocsátására. Ezekhez a jegyzékekhez a felkínált biztosítékok jellegét meghatározó feljegyzést kell mellékelni. A Bizottság és az EÉPH ezt az információt, valamint a szükségesnek vélt észrevételeket azonnal továbbítja a többi tagállamnak, illetve azokat közlésezi honlapján. Az ilyen tájékoztatás a 112. cikk (1) bekezdésében említett európai értékpapír-bizottság keretein belüli véleménycsere tárgyát képezheti.”

20. A 60. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (6) bekezdésben:

- i. az első albekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el, amelyek pontosan meghatározzák:”;

- ii. a második albekezdést el kell hagyni;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (6) bekezdés a), b) és c) pontjában említett megállapodás, intézkedések és eljárások vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

21. A 61. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el az alábbiak részletesebb meghatározására:

- a) az (1) bekezdésben említett megállapodás kötelező tartalmi elemei; és
- b) a (2) bekezdés alkalmazásában a feeder-ÁÉKBV tekintetében negatív hatásúnak minősülő szabálytalanság-típusok.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (3) bekezdésben említett megállapodás, intézkedések és szabálytalanság-típusok vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

22. A 62. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza az (1) bekezdés első albekezdésében említett megállapodás tartalmát.”

23. A 64. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el, amelyek pontosan meghatározzák:

- a) az (1) bekezdésben említett információ rendelkezésre bocsátásának formátumát és módját; vagy
- b) a természetbeni hozzájárulás értékelési és könyvvizsgálati eljárását abban az esetben, ha a feeder-ÁÉKBV befektetési jegyekért cserébe eszközeinek egészét vagy egy részét áthelyezi a master-ÁÉKBV-be, valamint a feeder-ÁÉKBV letétkezelőjének szerepét ebben az eljárásban.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az információk rendelkezésre bocsátásának módjára vonatkozóan az egységes alkalmazási feltételek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (4) bekezdésben említett eljárás, illetve az információ rendelkezésre bocsátásának formátuma és módja vonatkozásában fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

24. A 69. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki az I. mellékletben meghatározott tájékoztató, valamint az éves és a féléves jelentés tartalmára, továbbá az e dokumentumok formátumára vonatkozó előírások pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

25. A 75. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el azon különleges feltételek meghatározása céljából, amelyeket akkor kell teljesíteni, ha a tájékoztatót papírtól eltérő tartós adathordozón vagy – tartós adathordozónak nem minősülő – honlapon bocsátják rendelkezésre.”

26. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) a (2), (3) és (4) bekezdésben említettek alapján a befektetőknek nyújtandó legfontosabb befektetői információk részletes és teljes tartalma;
- b) az alábbi különleges esetekben a befektetők részére nyújtandó legfontosabb befektetői információk részletes és teljes tartalma:
 - i. különböző befektetési részalapokkal rendelkező ÁÉKBV esetében az egy adott befektetési részalapot jegyző befektetőnek nyújtandó legfontosabb befektetői információk, többek között az egyik befektetési részalapról a másikra történő váltás módja és a kapcsolódó költségek;
 - ii. a különböző részvényosztályokat kínáló ÁÉKBV esetében egy adott részvényosztályt jegyző befektetőnek nyújtandó legfontosabb információk;
 - iii. alapok alapja szerkezetek esetében az olyan ÁÉKBV-t jegyző befektetőnek adandó legfontosabb információk, amely másik ÁÉKBV-kbe vagy az 50. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett egyéb kollektív befektetési vállalkozásokba fektet be;
 - iv. master-feeder struktúrák esetében a feeder-ÁÉKBV-t jegyző befektetőnek nyújtandó legfontosabb információk; és
 - v. a strukturált, tőkevédelmet élvező és egyéb hasonló ÁÉKBV-k esetében a befektetőnek nyújtandó legfontosabb információk az ilyen ÁÉKBV-k sajátos jellemzőivel kapcsolatban; és
- c) az (5) bekezdésben említettek alapján a befektetőknek nyújtandó legfontosabb befektetői információk formájának és megjelenítésének konkrét részletei.”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki azon felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározása céljából, amelyeket a Bizottság a (3) bekezdésében említett információk vonatkozásában, a (7) bekezdéssel összhangban fogadott el.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

27. A 81. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság – a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogadhat el azon különleges feltételek meghatározása céljából, amelyeket akkor kell teljesíteni, ha a kiemelt befektetői információkat papírtól eltérő tartós adathordozón vagy – tartós adathordozónak nem minősülő – honlapon bocsátják rendelkezésre.”

28. A 83. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki e cikk hitelfelvétellel kapcsolatos követelményeinek pontos meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

29. A 84. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EEPH szabályozási standardtervezetet dolgozhat ki azon feltételek pontos meghatározása céljából, amelyeket az ÁÉKBV-nek az ÁÉKBV befektetési jegyek visszaváltásának vagy visszavásárlásának a (2) bekezdés a) pontja szerinti ideiglenes felfüggesztése elfogadását követően, a felfüggesztési határozat meghozatala után teljesítenie kell.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

30. A 95. cikk helyébe a következő lép:

„95. cikk

(1) A Bizottság a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el, amelyek pontosan meghatározzák:

a) a 91. cikk (3) bekezdésében említett információk körét;

- b) a 93. cikk (7) bekezdésének előírásaival összhangban, az ÁÉKBV fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságai számára a 93. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett információhoz vagy dokumentumokhoz való hozzáférés megkönnyítését.

(2) A 93. cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

- a) a 93. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés céljára az ÁÉKBV által használandó bejelentő levél standard mintájának formáját és tartalmát, beleértve annak megjelölését is, hogy a fordítások mely dokumentumokra vonatkoznak;
- b) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai által használandó, a 93. cikk (3) bekezdésében említett igazolás standard mintájának formáját és tartalmát;
- c) a 93. cikk szerinti továbbítás céljára a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere eljárását és az elektronikus kommunikáció használatát.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

31. A 97. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok kijelölik azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvben megállapított feladatok elvégzéséért. A tagállamok tájékoztatják erről EÉPH-t és a Bizottságot, feltüntetve bármely feladatmegosztást.”

32. A 101. cikk a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul az EÉPH rendelkezésére bocsátják a feladatainak elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.”;

- b) a (8) és a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják az EÉPH-t a következő helyzetekről:

- a) ha a 109. cikkben meghatározott információcsere iránti kérést elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették;
- b) ha a 110. cikkben meghatározott vizsgálat vagy helyszíni ellenőrzés elvégzése iránti kérést elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették; vagy

- c) ha elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették azt a kérést, amely arra irányult, hogy a saját tisztviselők elkísérhessék a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselőit.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikkének sérelme nélkül, az első albekezdésben említett helyzetekben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el, az e cikk (6) bekezdésében szereplő, az információk átadására vagy vizsgálat indítására vonatkozó megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, illetve az EÉPH azon képességének sérelme nélkül, hogy ezen esetekben az említett rendelet 17. cikkének megfelelően járjon el.

- (9) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a (4) és az (5) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködésére vonatkozó közös eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

33. A 102. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait az ezen irányelvvel vagy egyéb, az ÁÉKBV-re vagy az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozásokra alkalmazandó európai uniós jogszabályokkal összhangban folytatott információcserében vagy az információknak az 1095/2010/EU rendelettel összhangban az EÉPH vagy az ERKT felé történő továbbításában. Ezekre az információkra az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartás feltételei vonatkoznak.”

- b) az (5) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) az EÉPH, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBA) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az ERKT.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.”

34. A 103. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok közlik az EÉPH-val, a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak a megnevezését, amelyek az (1) bekezdés alapján információkat kaphatnak.”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok közlik az EÉPH-val, a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy testületeknek a megnevezését, amelyek az (4) bekezdés alapján információkat kaphatnak.”

35. A 105. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„105. cikk

Ezen irányelv információcserére vonatkozó rendelkezéseinek egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok között, illetve a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH között folyó információcseré folyamatával kapcsolatos alkalmazási feltételek meghatározása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

36. A 108. cikk (5) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ügyet szükség esetén bejelentheti az EÉPH-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”

b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságot és az EÉPH-t haladéktalanul tájékoztatni kell bármely, az első albekezdés a) pontja szerinti intézkedésről.”

37. A XIII. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK”.

38. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

A Bizottság ehhez az irányelvhez technikai módosításokat fogadhat el a következő területeken:

- a fogalommeghatározások pontosítása ezen irányelvnek az Unió egész területén történő következetes harmonizációja és egységes alkalmazása érdekében; vagy
- a terminológia egységesítése és a fogalommeghatározások kialakítása az ÁEKBV és a kapcsolódó kérdések vonatkozásában megalkotott további jogszabályokkal összhangban.

Az első albekezdésben említett intézkedéseket a 112. cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban és a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fogadják el.”

39. A 112. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„112. cikk

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti.

(2) A Bizottságnak a 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás a 2011. január 4-től kezdődő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 112a. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiaknak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(3) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(4) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazására a 112a. és 112b. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.”

40. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„112a. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánjon-e vonni valamely felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal megszűnik az abban megjelölt felhatalmazás. A határozat azonnal vagy az abban megállapított későbbi időpontban lép hatályba. A határozat a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét nem érinti. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

112b. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítés időpontját követő három hónapos időtartamon belül kifogást emelhet azzal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam lejártával sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időtartam letelte előtt kihirdethetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időtartam letelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem szándékozik kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett időtartamon belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.”

12. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2014. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megállapítja, hogy az EFH benyújtotta-e az ezen irányelv szerinti szabályozástechnikai és végrehajtási standardtervezeteket, valamint hogy azok benyújtása kötelező-e vagy opcionális, és adott esetben megfelelő javaslatokat tesz.

13. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti, és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikke 1. és 2. pontjának, 2. cikke 1. pontja a) alpontjának, 2. cikke 2., 5., 7., pontjának és 11. pontja b) alpontjának, 3. cikke 4. pontjának és 6. pontja a) és b) alpontjának, 4. cikke 1. pontja a) alpontjának és 4. cikke 3. pontjának, 5. cikke 5. pontja a) alpontjának, valamint 5. pontja b) alpontja első albekezdésének, továbbá 6. pontjának, 8. és 9. pontjának (összefüggésben a 2003/71/EK irányelv 18. cikkének (3) bekezdésével), a 10. pontjára, a 11. pontja a) és b) alpontjának, valamint a 12. pontjának, a 6. cikk 1. pontjának (összefüggésben a 2004/39/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével), 3. pontjának, az 5. pontja a) alpontjának, a 10., 13., 14. és 16. pontjának a 17. pontja a) és b) alpontjának, a 18. pontjának, a 19. pontjának (összefüggésben a 2004/39/EK irányelv 53. cikke

(3) bekezdésének első albekezdésével), a 21. pontja a) és b) alpontjának, a 23. pontja b9 alpontjának, a 24., 25. és 27. pontjának, a 7. cikk 12. pontja a) alpontjának, 13., 14., 15. és 17. pontjának, 9. cikke 1. pontja a) alpontjának, és 2., 3., 4., 10., 11., 12., 15., 16., 17., 18., 20., 29., és 32. pontjának, valamint a 33. pontja a) és b) alpontjának, a 33. pontja d) iv. alpontjának, a 34. és 35. pontjának, a 36. pontja b) ii. alpontjának, a 27. pontja b) alpontjának, a 38. és 39. pontjának, a 10. cikk 2. pontjának és 3. pontja a) alpontjának és 4. pontjának, a 11. cikk 2., 4., 11, 14., 19 és 31. pontjának, a 11. cikk 32. pontja b) alpontjának e tekintetben, a 2009/65/EK irányelv 101. cikke (8) bekezdésének és az ezen irányelv 11. cikkének 33., 34., és 36. pontjának 2011. december 31-ig megfeleljenek. A tagállamok a Bizottság számára megküldenek egy táblázatot ennek az irányelvnek a rendelkezései és az általuk kibocsátott nemzeti rendelkezések közötti megfelelésről.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatals kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 1096/2010/EU RENDELETE

(2010. november 17.)

az Európai Központi Banknak az Európai Rendszerkockázati Testület működését érintő külön feladatokkal történő felruházásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) A pénzügyi válság komoly hiányosságokra mutatott rá a pénzügyi felügyelet területén, amely képtelen volt előre felismerni a kedvezőtlen makro-prudenciális fejleményeket és megakadályozni a pénzügyi szektorban a túlzott mértékű kockázatok felhalmozódását, és kiemelte különösen a meglévő makro-prudenciális felügyelet gyenge pontjait.

(2) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot (a „de Larosière-csoport”), hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából.

(3) A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében a de Larosière-csoport többek között a pénzügyi rendszer egészének kockázatait felügyelő, uniós szintű szerv létrehozását javasolta.

(4) A Bizottság a 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében üdvözölte és széleskörűen támogatta a de Larosière-csoport ajánlásait. Az Európai Tanács a 2009. március 19–20-i ülésén egyetértett abban, hogy szükség van az Unióban működő pénzügyi intézmények szabályozásának és felügyeletének javítására, és az intézkedések alapjául a de Larosière-csoport jelentése szolgál.

(5) A Bizottság a 2009. május 27-i „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményében az uniós szintű pénzügyi stabilitás megőrzését szolgáló jelenlegi szabályok megreformálását irányozta elő, így például a makro-prudenciális felügyeletért felelős Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) létrehozását. 2009. június 9-i ülésén a Tanács, 2009. június 18–19-i ülésén pedig az Európai Tanács adta támogatását a Bizottság elképzeléseihez, és üdvözölte a Bizottságnak a jogalkotási javaslatok előterjesztésére irányuló szándékát, amelyekkel az új keret teljeskörűen létrejöhét.

(6) Az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ létrehozta a pénzügyi rendszer uniós szintű makro-prudenciális felügyeletét és az Európai Rendszerkockázati Testületet (ERKT).

(7) Az Európai Központi Bank (EKB) makro-prudenciális szakértelme révén jelentős mértékben hozzájárulhat az Unió pénzügyi rendszerének hatékony makro-prudenciális felügyeletéhez.

⁽¹⁾ A 2010. szeptember 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 270., 2009.11.11., 1. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- (8) Az ERKT titkárságát (a titkárság) az EKB-nak kell biztosítania, és amelynek e célból elegendő emberi és pénzügyi erőforrást kell rendelkezésére bocsátani. A titkárság személyzetére ezért az EKB személyzetének alkalmazási feltételeit kell alkalmazni. Az 1999. március 31-én módosított, az Európai Központi Bank személyzetének alkalmazási feltételeinek elfogadásáról szóló, 1998. június 9-i EKB-határozat (EKB/1998/4) ⁽¹⁾ preambuluma szerint az EKB személyzetét a tagállamok állampolgárai közül, a lehető legszélesebb földrajzi területről kell kiválasztani.
- (9) A Tanács 2009. június 9-én úgy határozott, hogy az EKB elemzési, statisztikai, adminisztratív és logisztikai segítséget nyújtson az ERKT-nak. Mivel az ERKT feladata kiterjed a pénzügyi stabilitás valamennyi vonatkozására és területére, az EKB-nak be kell vonnia a nemzeti központi bankokat és felügyeleti hatóságokat szakértelmük hasznosítása céljából. Ezért igénybe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződésben biztosított azon lehetőséget, hogy a prudenciális felügyelettel kapcsolatos szakpolitikákra vonatkozó külön feladatokat bízzanak az EKB-ra, azáltal, hogy ráruházzák az ERKT titkárságának biztosítására vonatkozó feladatot.
- (10) Az EKB-t meg kell bízni az ERKT statisztikai támogatásának feladatával. Az e rendelet szerinti, az ERKT feladatai ellátásához szükséges információ-gyűjtésre és -feldolgozásra ezért a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmánya 5. cikkének és az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ kell vonatkoznia. Ennek megfelelően az EKB, illetve a Központi Bankok Európai Rendszere által gyűjtött titkos statisztikai információkat meg kell osztani az ERKT-vel. Ugyanakkor ez a rendelet nem érinti az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾.
- (11) A titkárságnak kell előkészítenie az ERKT üléseit, és segítenie kell az ERKT igazgatótanácsának, irányítóbizottságának, szakmai tanácsadó bizottságának és tudományos tanácsadó bizottságának munkáját. Az ERKT nevében a titkárságnak kell összegyűjtenie az ERKT feladatainak ellátásához szükséges valamennyi információt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tagság

Az Európai Központi Bank (EKB) elnöke és alelnöke az 1092/2010/EU rendelettel létrehozott Európai Rendszerekockázati Testület (ERKT) igazgatótanácsának tagja.

⁽¹⁾ HL L 125., 1999.5.19., 32. o.

⁽²⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

⁽³⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

2. cikk

Az ERKT támogatása

Az EKB titkárságot biztosít és ezáltal elemzési, statisztikai, logisztikai és adminisztratív segítséget nyújt az ERKT számára. A titkárság feladata az 1092/2010/EU rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint többek között különösen a következő:

- az ERKT üléseinek előkészítése;
- a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 5. cikkével és e rendelet 5. cikkével összhangban az ERKT nevében és feladatainak teljesítése érdekében információ, többek között statisztikai információ-gyűjtés és -feldolgozás;
- az ERKT feladatainak ellátásához szükséges elemzések készítése, a nemzeti központi bankok és felügyeleti hatóságok által nyújtott szakmai tanácsok alapján;
- az ERKT támogatása a más érintett szervekkel makroprudenciális ügyekben igazgatási szinten folytatott nemzetközi együttműködésben;
- az igazgatótanács, az irányítóbizottság, a szakmai tanácsadó bizottság és a tudományos tanácsadó bizottság munkájának támogatása.

3. cikk

A titkárság megszervezése

- Az EKB elegendő humán és pénzügyi erőforrásról gondoskodik az ERKT titkárság biztosítására vonatkozó feladata ellátása érdekében.
- A titkárság vezetőjét az ERKT igazgatótanácsával folytatott konzultációt követően az EKB nevezi ki.

4. cikk

Irányítás

- A titkárság vezetőjét az ERKT nevében az igazgatótanács elnöke és az irányítóbizottsága látja el iránymutatásokkal.
- A titkárság vezetője vagy képviselője részt vesz az ERKT igazgatótanácsának, irányítóbizottságának, szakmai tanácsadó bizottságának és tudományos tanácsadó bizottságának ülésein.

5. cikk

Információgyűjtés az ERKT nevében

- Az ERKT meghatározza, hogy az 1092/2010/EU rendelet 3. cikkében meghatározott feladatainak elvégzése céljából mely információk szükségesek. Erre való tekintettel a titkárság az ERKT nevében eljárva, rendszeres, valamint eseti alapon gyűjti az összes szükséges információt az 1092/2010/EU* rendelet 15. cikkével összhangban és az e rendelet 6. cikkére figyelemmel.

(2) Az ERKT nevében a titkárság az európai felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátja a kockázatra vonatkozó, feladataik elvégzéséhez szükséges információkat.

6. cikk

Az információk és dokumentumok titkossága

(1) A büntetőjog alkalmazásának sérelme nélkül, a titkárság nem hozhat semmilyen, szakmai kötelessége teljesítése közben kapott titkos információt az ERKT-n kívüli semmilyen személy vagy hatóság tudomására, az olyan összefoglaló és összevont formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

(2) A titkárság biztosítja, hogy a dokumentumokat az ERKT-hez olyan módon nyújtják be, amely biztosítja azok titkosságát.

(3) Az EKB biztosítja az EKB e rendelet szerinti feladatainak teljesítése során a titkárság által kapott információk bizalmas kezelését. Az EKB az ERKT nevében a titkárság által gyűjtött információk védelmét biztosító belső eljárásokat hoz létre és belső szabályokat fogad el. Az EKB személyzete betartja a hivatali titoktartással kapcsolatban alkalmazandó szabályokat.

(4) Az EKB által e rendelet alkalmazásában megszerzett információk kizárólag a 2. cikkben említett célokra használhatók fel.

7. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A titkárság biztosítja az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i határozat (EKB/2004/3) ⁽¹⁾ alkalmazását.

(2) Az EKB/2004/3 határozatnak az ERKT-vel kapcsolatos dokumentumokra történő alkalmazásának gyakorlati szabályait 2011. június 17-ig kell elfogadni.

8. cikk

Felülvizsgálat

A Tanács 2013. december 17-ig a Bizottság jelentése alapján megvizsgálja ezt a rendeletet. Az EKB-tól, valamint az európai felügyeleti hatóságoktól kapott véleményt követően határoz arról, hogy szükség van-e e rendelet felülvizsgálatára.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. december 16-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2010. november 17-én.

a Tanács részéről
az elnök
D. REYNERS

⁽¹⁾ HL L 80., 2004.3.18., 42. o.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU